

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

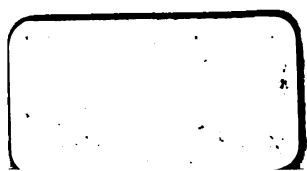
About Google Book Search

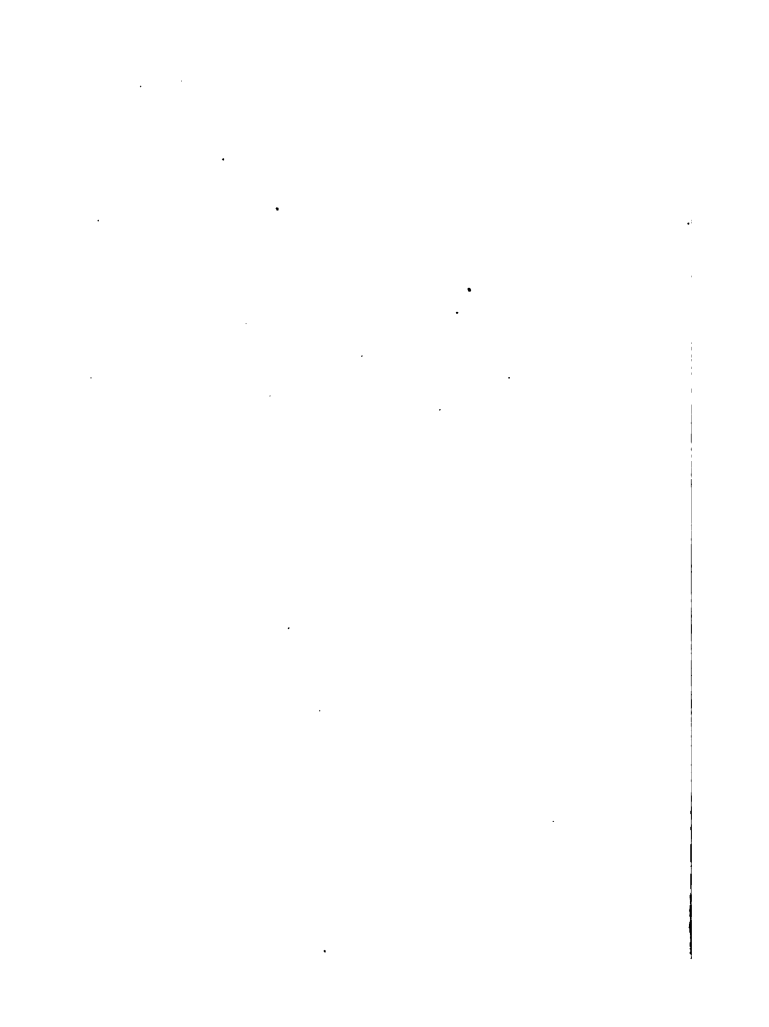
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

600085449-

ὍΜΗΡΟΥ ἸΛΙΑΔΟΣ.

LIB. I.—VI.

THE ILIAD OF HOMER.

BOOK I.—VI.

WITH SHORT ENGLISH NOTES
FOR THE USE OF SCHOOLS.

Oxford,

JOHN HENRY AND JAMES PARKER;

AND 377, STRAND, LONDON.

M DCCCLIX.

292. g. 116.

PRINTED BY MESSRS. PARKER, CORNMARKEET, OXFORD.

PRELIMINARY NOTICE.

IN the preparation of the accompanying Notes the works of the most recent and approved commentators have been consulted, but special reference has been made to the edition of the Iliad by M. Fr. Dübner, (Paris: Lecoffre et Cie.)

The Introduction will, it is hoped, prove serviceable, as presenting in a clear and intelligible form the leading dialectic peculiarities. To this Introduction and to Jelf's Greek Grammar constant reference has been made throughout the Notes, as well as to Liddell and Scott's Lexicon, a work which is indispensable to every student of Homer.

ὍΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ.

ΜΗΝΙΝ ᾄειδε, θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
 Οὐλομένην, ἣ μυρὶ Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν,
 Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς Ἀϊδί προΐαψεν
 Ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἐλώρια τεῦχε κύνεσσιν
 Οἴωνοῖσί τε πᾶσι—Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή—, 5
 Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
 Ἀτρεΐδης τε ἄναξ ἀνδρῶν καὶ διὸς Ἀχιλλεύς.

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἕριδι ξυνέηκε μάχεσθαι ;
 Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
 Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὥρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί, 10
 Οὐνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
 Ἀτρεΐδης· ὁ γὰρ ἦλθε θεῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 Χρυσέφ' ἀνὰ σκῆπτρῳ, καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς, 15
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν.
 “Ἀτρεΐδαί τε καὶ ἄλλοι εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἰκέσθαι·
 Παῖδα δ' ἐμοὶ λῦσαί τε φίλην τά τ' ἄποινα δέχεσθαι 20
 Ἀζόμενοι Διὸς υἱὸν ἐκηβόλον Ἀπόλλωνα.”

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί
 Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν. 25

“ Μή σε, γέρον, κοίλησιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κεικίω
 * Ἡ νῦν δθηθύνοντ’ ἥ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
 Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκήπτρον καὶ στέμμα θεοῖο.
 Τὴν δ’ ἐγὼ οὐ λύσω· πρὶν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν
 * Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν * Ἀργεῖ, τηλόθι πάτρης, 30
 * Ἰστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιώωσαν.
 * Ἀλλ’ ἴθι, μή μ’ ἐρέθιζε, σαώτερος ὥς κε νήηαι.”
 * Ὡς ἔφατ’, ἔδδεισεν δ’ ὁ γέρων καὶ ἐπέειθετο μύθῳ,
 Βῆ δ’ ἀκέων παρὰ θίνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 Πολλὰ δ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε κίων ἡρᾶθ’ ὁ γεραίος 35
 * Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἡὔκομος τέκε Λητώ.
 “ Κλυθὶ μεν, ἀργυρότοξ’, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας.
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἱφι ἀνάσσεις,
 Σμινθεῦ. εἴ ποτέ τοι χαρίεντ’ ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
 * Ἡ εἰ δὴ ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί’ ἔκηα 40
 Ταύρων ἡδ’ αἰγῶν, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ·
 Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.”
 * Ὡς ἔφατ’ εὐχόμενος, τοῦ δ’ ἔκλυε Φοῖβος * Ἀπόλλων,
 Βῆ δὲ κατ’ Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
 Τόξ’ ὄμοισιν ἔχων ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην. 45
 * Ἐκλαγξαν δ’ ἄρ’ οἷστοι ἐπ’ ὤμων χωομένοιο,
 Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ’ ἦϊε νυκτὶ ἑοικώς.
 * Ἐξετ’ ἔπειτ’ ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ’ ἰὸν ἔηκεν·
 Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ’ ἀργυρέοιο βιοῖο.
 Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπ’ ὤχετο καὶ κύνας ἀργούς, 50
 Αὐτὰρ ἔπειτ’ αὐτοῖσι βέλος ἔχεπευκές ἐφείεις
 Βάλλ’· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.
 * Ἐννήμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ὄχετο κῆλα θεοῖο,
 Τῇ δεκάτῃ δ’ ἀγορήνδε καλέσσατο λαὸν * Ἀχιλλεύς·
 Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος * Ἥρη 55
 Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥά θνήσκοντας ὀρᾶτο.

Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν ὀμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“Ἀτρεΐδῃ, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας οἶω

* Ἀψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν, 60

Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾶ καὶ λοιμὸς Ἀχαιοὺς.

Ἄλλ' ἄγε δῖν τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα

* Ἡ καὶ ὄνειροπόλον—καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διὸς ἐστίν—,

* Ὅς κ' εἴποι ὃ τι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Εἴτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἐκατόμβης, 65

Αἷ κέν πως ἀνρῶν κνίσσης αἰγῶν τε τελείων

Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.”

* Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔξετο, τοῖσι δ' ἀνέστη

Κάλχας Θεστοριδῆς, οἰωνοπόλων ὃχ' ἄριστος,

* Ὅς ἦδη τά τ' ἐόντα τά τ' ἐσσόμενα πρό τ' ἐόντα, 70

Καὶ νήεσσ' ἠγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω

* Ἦν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων.

* Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·

“ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, διΐφιλε, μνθήσασθαι

Μῆνιν Ἀπόλλωνος ἐκατηβελέταο ἄνακτος. 75

Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δέ· σύνθεο, καὶ μοι ὁμοσσον

* Ἡ μὲν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.

* Ἡ γὰρ οἶομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων

Ἀργείων κρατεῖ καὶ οἱ πείθονται Ἀχαιοί.

Κρείσσω γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χῶσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· 80

Εἰ περ γὰρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

Ἀλλά τε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὃφρα τελέσῃ.

Ἐν στήθεσσι· ἐοῖσι. σὺ δέ φράσαι εἰ με σάωσεις.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·

“Θαρσῆσας μάλα εἰπὲ θεοπρόπιον ὃ τι οἶσθα· 85

Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα διΐφιλον, ᾧ τε σὺ, Κάλχαν,

Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,

Οὐ τις ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο
 Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίησε
 Συμπάντων Δαναῶν, οὐδ' ἦν Ἀγαμέμνονα εἴπης, 90
 Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι."

Καὶ τότε δὴ θάρσθησε καὶ ἤυδα μάντις ἀμύμων·
 "Οὐτ' ἄρ' ὃ γ' εὐχολῆς ἐπιμέμφεται οὐθ' ἐκατόμβης,
 Ἀλλ' ἔνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων
 Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα, 95
 Τοῦνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἐκηβόλος ἧδ' ἔτι δώσει.
 Οὐδ' ὃ γε πρὶν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἀπόσει,
 Πρὶν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἐλικώπιδα κούρην
 Ἀπριάτην ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἐκατόμβην
 Ἐς Χρῦσσην. τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν." 100

"Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Ἦρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἀχύνμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
 Πίμπλαντ', ὅσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην.
 Κάλχαντα πρῶτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπεν. 105

"Μάντι κακῶν, οὐ πῶ ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας.
 Αἰεὶ τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι,
 Ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὐτ' ἐτέλεσσας.
 Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις
 Ὡς δὴ τοῦδ' ἔνεκά σφιν ἐκηβόλος ἄλγεα τεύχει, 110
 Οὔνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσσηίδος ἀγλά' ἄποινα
 Οὐκ ἔβελον δέξασθαι, ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτήν
 Οἴκοι ἔχειν. καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,
 Κουριδίδης ἀλόχου, ἐπεὶ οὐ ἑθέν ἐπι χερσίων,
 Οὐ δέμας οὐδὲ φυήν, οὐτ' ἄρ φρένας οὔτε τι ἔργα. 115
 Ἀλλὰ καὶ ὥς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τό γ' ἄμεινον·
 Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σὼν ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἐτοιμάσας, ὄφρα μὴ οἶος

Ἄργείων ἀγέραςτος ἔω, ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν. 119

Λεύσσετε γὰρ τό γε πάντες, ὃ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλη.”

Τὸν δ' ἡμέμβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·

“ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,

Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί ;

Οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλὰ,

Ἄλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται, 125

Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλὶλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοί

Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἱ κέ ποθι Ζεὺς

Δῶσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.” 129

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·

“ Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἔων, θεοεῖκελ' Ἀχιλλεῦ,

Κλέπτε νόφ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι οὐδέ με πείσεις.

Ἦ ἐθέλεις ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὐτως

Ἦσθαι δευόμενον, κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι ;

Ἄλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί, 135

Ἄρσαντες κατὰ θυμόν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·

Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

Ἡ τεὸν ἦ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἦ Ὀδυσῆος

Ἄξω ἐλῶν· ὃ δέ κεν κεχολώσεται ὃν κεν ἱκῶμαι.

Ἄλλ' ἦτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις, 140

Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἄλα διάν,

Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἐκατόμβην

Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσήϊδα καλλιπάρηον

Βήσομεν· εἰς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουλευφόρος ἔστω,

Ἢ Αἴας ἦ Ἰδομενεὺς ἦ δῖος Ὀδυσσεὺς 145

Ἢὲ σὺ, Πηλεΐδῃ, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,

Ὀφρ' ἡμῖν Ἐκάεργον ἱλάσσειαι ἱερὰ ῥέξας.”

Τὸν δ' ἄρ' ὑπύδρα ἰδὼν προσέφη πύδας ὤκυσ' Ἀχιλλεύς·

“ Ω μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεύφρον,

Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθεται Ἀχαιῶν 150
 Ἥ οὐδὸν ἐλθέμεναι ἢ ἀνδράσιν ἴφι μάχεσθαι ;
 Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἔνεκ' ἧλυθον αἰχμητάων
 Δεῦρο μαχησόμενος, ἐπεὶ οὐ τί μοι αἰτιοὶ εἰσιν·
 Οὐ γὰρ πῶ ποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
 Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ 155
 Κυρπὸν ἐδηλήσαντ', ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξὺ
 Οὐρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἤχηεσσα·
 Ἀλλὰ σοί, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἐσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρης,
 Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ σοὶ τε, κυνῶπα,
 Πρὸς Τρώων. τῶν οὐ τι μετατρέπη οὐδ' ἀλεγίζεις 160
 Καὶ δὴ μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
 ὧ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι νῆες Ἀχαιῶν.
 Οὐ μὲν σοὶ ποτε ἴσον ἔχω γέρας, ὅππότε' Ἀχαιοὶ
 Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον·
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πλείον πολυαῖκος πολέμοιο 165
 Χεῖρες ἐμαὶ διέπουνσ'· ἀτὰρ ἦν ποτε δασμὸς ἵκηται,
 Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μείζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
 Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπεὶ κε κάμω πολεμίζων.
 Νῦν δ' εἰμι Φθίηνδ', ἐπεὶ ἦ πολὺν φέρτερόν ἐστιν
 Οἴκαδ' ἵμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδέ σ' οἴω 170
 Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται. οὐδέ σ' ἔγωγε
 Λίσσομαι εἵνεκ' ἐμείο μένειν· παρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι 175
 Οἳ κέ με τιμήσουσι, μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
 Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι διοτρεφέων βασιλῆων·
 Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
 Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεὸς που σοὶ τό γ' ἔδωκεν.
 Οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσὶ τε σῆς καὶ σοὶς ἐτάροισιν
 Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε. σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω, 180

Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὦδε.
 Ὡς ἔμ' ἀφαιρείται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
 Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηϊ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἐτάροισιν
 Πέμψω, ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρηον
 Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας, ὄφρ' εὖ εἰδῆς 185
 Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγῆν δὲ καὶ ἄλλος
 Ἴσον ἐμοὶ φάσθαι καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην."
 Ὡς φάτο· Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ', ἐν δέ οἱ ἦτορ
 Στήθεσσι λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
 Ἡ δ' ὅ γε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ 190
 Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὃ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίζοι,
 Ἡε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν.
 Ἔως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
 Ἐλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
 Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 195
 Ἀμφὶ ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 Στῆ δ' ὀπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἔλε Πηλεΐωνα,
 Οἷφ φαινομένη· τῶν δ' ἄλλων οὐ τις ὄρατο.
 Θάμβησεν δ' Ἀχιλεὺς, μετὰ δ' ἐτράπετ', αὐτίκα δ' ἔγ' ὦ
 Παλλὰδ' Ἀθηναίην· δεινὸν δέ οἱ ὄσσε φάανθεν. 200
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 "Τίπτ' αὐτ', αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰληλουθας;
 Ἡ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο;
 Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τελέεσθαι οἶω·
 Ἡς ὑπεροπλήσι τάχ' ἴν ποτε θυμόν ὀλέσση." 205
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "Ἥλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἶ κε πίθηαι,
 Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἦκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Ἀμφὶ ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε κηδομένη τε.
 Ἀλλ' ἄγε λῆγ' ἐριδος, μηδὲ ξίφος ἔλκεο χειρί· 210
 Ἀλλ' ἦτοι ἔπειςιν μὲν ὀνειδισον ὥς ἔσεται περ.

Ὦδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·

Καὶ ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα

Ἵβριος εἵνεκα τῆσδε. σὺ δ' ἴσχειο, πείθεο δ' ἡμῖν."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς

"Χρὴ μὲν σφωίτερόν γε, θεὰ, ἔπος εἰρύσσασθαι, 216

Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὥς γὰρ ἄμεινον.

Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθεται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ."

Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ σέβη χειρά βαρεῖαν,

* Ἀψ δ' ἐς κουλεὸν ὥσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθῃσεν 220

Μύθῳ Ἀθηναίης. ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει

Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

Πηλείδης δ' ἐξαυτίς ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν

Ἀτρεΐδην προσέειπε, καὶ οὐ πῶ λῆγε χόλοιο.

"Οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, 225

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι

Οὔτε λόχονδ' ἵεναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν

Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι.

* Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν

Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅς τις σέθεν ἀντίον εἴπη. 230

Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·

* Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.

Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὄρκον ὁμοῦμαι.

Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὐ ποτε φύλλα καὶ ὄζους

Φύσει, ἐπεὶ δὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν, 235

Οὐδ' ἀναθλήσει· περὶ γάρ ῥά ἐ χαλκὸς ἔλεψεν

Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν

Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἳ τε θέμιστας

Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσsetαι ὄρκος.

* Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἴξεται υἷας Ἀχαιῶν 240

Σύμπαντας· τότε δ' οὐ τι δυνήσεται ἀχνύμενός περ

Χραιοσμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἑκτορος ἀνδροφόνοιο

Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας."

Ὡς φάτο Πηλεΐδης, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ 245
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον, ἔζετο δ' αὐτός·
Ἀτρεΐδης δ' ἐτέρωθεν ἐμήνιε. τοῖσι δὲ Νέστωρ
Ἥδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγύς Πυλίων ἀγορητὴς,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερύπων ἀνθρώπων 250
Ἐφθίαθ', οἳ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἦδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἡγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσαν.
Ὁ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
"ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιῖδα γαῖαν ἰκάνει.
Ἦ κεν γηθῆσαι Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες, 255
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροῖατο θυμῷ,
Εἰ σφῶϊν τύδε πάντα πυθοῖατο μαρναμένοισιν,
Οἳ περὶ μὲν βουλὴν Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.
Ἄλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμείο.
Ἦδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοισιν ἦέ περ ὕμιν 260
Ἀνδράσιν ὠμίλησα, καὶ οὐ ποτέ μ' οἳ γ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύναντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον.
[Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.] 265
Κάρτιστοι δὴ κείνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·
Κάρτιστοι μὲν ἔσαν καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο,
Φηρσὶν ὀρεσκόοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί· 270
Καὶ μαχόμεν κατ' ἐμ' αὐτὸν ἐγὼ· κείνοισι δ' ἂν οὐ τις
Τῶν οἱ νῦν βροτοὶ εἰσιν ἐπιχθόνιοι μαχέοιτο.
Καὶ μὲν μεν βουλέων ξύνειν, πείθοντό τε μύθοι.

Ἄλλὰ πίθεσθε καὶ ὕμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον.
 Μῆτε σὺ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἔων ἀποαίρεο κούρην, 275
 Ἄλλ' ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἱὲς Ἀχαιῶ·
 Μῆτε σὺ, Πηλεΐδῃ, ἔθελ' ἐριζέμεναι βασιλῆϊ
 Ἀντιβίην, ἐπεὶ οὐ ποθ' ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
 Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧ τε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
 Εἰ δέ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ, 280
 Ἄλλ' ὅδε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δέ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
 Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
 Ἔρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο." 284
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "Ναὶ δὴ ταυτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
 Ἄλλ' ὃδ' ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
 Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ' ἀνάσσειν,
 Πᾶσι δέ σημαίνειν, ἃ τιν' οὐ πείσεσθαι οἶω.
 Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἑόντες, 290
 Τοῦνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;"
 Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἡμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἥ γάρ κεν δειλὸς τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
 Εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὃ ττι κεν εἴπῃς.
 Ἄλλοισιν δὴ ταυτ' ἐπιτέλλεο· μὴ γὰρ ἔμοιγε. 295
 [Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι οἶω.]
 Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Χερσὶ μὲν οὐ τοι ἔγωγε μαχήσομαι εἵνεκα κούρης,
 Οὔτε σοὶ οὔτε τῷ ἄλλῳ, ἐπεὶ μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες·
 Τῶν δ' ἄλλων ἃ μοι ἔστι θοῇ παρὰ νηὶ μελαίνῃ, 300
 Τῶν οὐκ ἂν τι φέροις ἀνελὼν ἀέκοντος ἐμείο.
 Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνῶωσι καὶ οἶδε·
 Αἰψά τοι αἶμα κελαινὸν ἐρώησει περὶ δουρί."
 Ὡς τῷ γ' ἀντιβίοισι μαχησαμένῳ ἐπέεσσιν

Ἄνστήτην, λύσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν. 305

Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας εἵσας

Ἦϊε σύν τε Μενoitιάδῃ καὶ οἷς ἐτάροισιν·

Ἀτρεΐδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἄλαδε προέρυσσεν,

Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν εἵκοσιν, ἐς δ' ἐκατόμβην

Βῆσε θεῶ, ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρηον 310

Εἶσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.

Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὕγρα κέλευθα,

Λαοὺς δ' Ἀτρεΐδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.

Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον

Ἐρδον δ' Ἀπόλλωνι τελέεσσας ἐκατόμβας 315

Ταύρων ἡδ' αἰγῶν παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·

Κνίσῃ δ' οὐρανὸν ἱκέν ἐλισσομένη περὶ καπνῷ.

Ὡς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων

Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ,

Ἄλλ' ὃ γε Ταλθύβιον τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπεν, 320

Τῷ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρῷ θεράποντε.

“Ἐρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος·

Χειρὸς ἐλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρηον.

Εἰ δέ κε μὴ δώησιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἔλωμαι

Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ρίγιον ἔσται.” 325

Ὡς εἰπὼν προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.

Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,

Μυρμιδόνων δ' ἐπὶ τε κλισίας καὶ νῆας ἰκέσθην.

Τὸν δ' εὖρον παρὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαινῇ

Ἦμενον· οὐδ' ἄρα τῷ γε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς. 330

Τὼ μὲν ταρβήσαντε καὶ αἰδομένῳ βασιλῆα

Στήτην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον οὐδ' ἐρέοντο·

Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησεν τε·

“Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν. 334

Ἄσσον ἴτ'· οὐ τί μοι ὕμνες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων·

Ὁ σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
 Ἄλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην
 Καί σφῶϊν δὸς ἄγειν. τῷ δ' αὐτῷ μάρτυροι ἔστων
 Πρὸς τε θεῶν μακάρων πρὸς τε θνητῶν ἀνθρώπων
 Καί πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὐτε 340
 Χρειῶ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
 Τοῖς ἄλλοις. ἦ γὰρ ὃ γ' ὀλοῖῃσι φρεσὶ θύει,
 Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
 Ὅπως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί." 344
 Ὡς φάτο, Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπεῖθεθ' ἑταίρῳ,
 Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηρον,
 Δῶκε δ' ἄγειν. τῷ δ' αὐτὶς ἔτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἥ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔζετο νόσφι λιασθείς,
 Θῖν' ἔφ' ἀλὸς πολιῆς, δρύων ἐπ' ἀπείρονα πόντον 350
 Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνύς.
 "Μῆτερ, ἐπεὶ μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ' εὔντα,
 Τιμὴν πέρ μοι ὀφείλλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίζαι,
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
 Ἥ γάρ μ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρεῖων Ἀγαμέμνων 355
 Ἠτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας."
 Ὡς φάτο δακρυχέων, τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ
 Ἥμην ἐν βένθεσσιν ἀλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι.
 Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἀλὸς ἡῦτ' ὀμίχλῃ,
 Καί ῥα πάροισ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος, 360
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνύμαζεν.
 "Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἔκετο πένθος;
 Ἐξαύδα, μὴ κεῖθε νόφ, ἵνα εἶδομεν ἄμφω."
 Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς·
 "Οἷσθα· τίη τοι ταῦτα ἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω; 365
 Ὠχόμεθ' ἐς Θῆβην, ἱερὴν πόλιν Ἡετίωνος,

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα.
 Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
 Ἐκ δ' ἔλον Ἀτρεΐδῃ Χρυσυγίδα καλλιπάρηον.
 Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος 370
 Ἦλθε θαῶς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων
 Λυσόμενός τε θύγατρα φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
 Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἐκηβόλου Ἀπόλλωνος
 Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, καὶ ἐλίσσεται πάντας Ἀχαιοὺς,
 Ἀτρεΐδα δὲ μάλιστα δύω, κοσμήτορε λαῶν. 375
 Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
 Αἰδεῖσθαι θ' ἱερῇα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
 Ἄλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἦνδανε θυμῷ,
 Ἄλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.
 Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο. τοῖο δ' Ἀπόλλων
 Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν, 381
 Ἦκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
 Θνήσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῳχετο κῆλα θεοῖο
 Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν. ἄμμι δὲ μάντις
 Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο. 385
 Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἰλάσκεσθαι·
 Ἀτρεΐωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν, αἶψα δ' ἀναστὰς
 Ἠπειλῆσεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
 Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηϊ βοῇ ἐλίκωπες Ἀχαιοὶ
 Ἔς Χρυσὴν πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι· 390
 Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
 Κούρην Βρισηῆος, τὴν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
 Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαι γε, περίσχεο παιδὸς ἔηος·
 Ἐλθοῦσ' Οὐλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δῆ τι
 Ἦ ἔπει ὦνησας κραδίην Διὸς ἡὲ καὶ ἔργῳ. 395
 Πολλάκι γάρ σεο πατὴρ ἐνὶ μεγάροισιν ἤκουσα
 Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφεΐ Κρονίωνι

Οἷη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεκέα λοιγὸν ἀμύναι,
 Ὅπποτε μιν ξυνδῆσαι Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
 Ἥρη τ' ἡδὲ Ποσειδάων καὶ Παλλὰς Ἀθήνη. 400
 Ἀλλὰ σὺ τὸν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
 Ὄχ' ἐκατόγχειρον καλέσας ἐς μακρὸν Ὀλυμπον,
 Ὅν Βριάρεων καλέουσι θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
 Αἰγαίων· ὁ γὰρ αὐτε βίη οὐ πατρὸς ἀμείνων·
 Ὅς ῥα παρὰ Κρονίῳνι καθέζετο κύδει γαίων. 405
 Τὸν καὶ ὑπέδδισαν μάκαρες θεοὶ, οὐδέ τ' ἔδησαν.
 Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο καὶ λαβὲ γούνων,
 Αἷ κέν πως ἐβέλησιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
 Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἄλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
 Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος, 410
 Γυνῶ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
 Ἦν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Θέτις κατὰ δάκρυ χέουσα·
 "ὦ μοι, τέκνον ἐμὸν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
 Αἰθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπῆμων 415
 Ἦσθαι, ἐπεὶ νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὐ τι μάλα δῆν·
 Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ οἷζυρὸς περὶ πάντων
 Ἐπλεοῖ τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισιν.
 Τοῦτο δέ τοι ἔρεουσα ἔπος Διὶ τερπικεράνῃ
 Εἰμ' αὐτὴ πρὸς Ὀλυμπον ἀγύννιφον, αἷ κε πίθεται. 420
 Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 Μῆνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν·
 Ζεὺς γὰρ ἐς Ὀκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
 Χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα, θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἔποντα·
 Δωδεκάτῃ δέ τοι αὐτὶς ἐλεύσεται Οὐλυμπόνδε, 425
 Καὶ τότε' ἔπειτά τοι εἰμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
 Καί μιν γονάσσομαι, καί μιν πείσεσθαι οἴω."
 Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπε αὐτοῦ

Χωόμενον κατὰ θυμὸν εὐζώνιοιο γυναικὸς,
 Τὴν ῥα βίη ἀέκοντος ἀπηύρων. αὐτὰρ Ὀδυσσεύς 430
 Ἐς Χρύσην ἴξανεν ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἴκοντο,
 Ἴστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηϊ μελαίνῃ,
 Ἴστον δ' ἰστοδόκῃ πέλασαν προτόνοισιν ὑφέντες
 Καρπαλίμως, τὴν δ' εἰς ὄρμον προέρεσαν ἐρετμοῖς.
 Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν 436
 Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνου ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης,
 Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἐκηβόλῃ Ἀπόλλωνι.
 Ἐκ δὲ Χρυσῆϊς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
 Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεύς
 Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν 441
 “ὦ Χρύση, πρό μ' ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Παιῖδα τε σοὶ ἀγέμεν, Φοῖβῳ θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
 Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ' ἱλασόμεσθα ἄνακτα,
 Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κῆδ' ἐφῆκεν.” 445
 Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει, ὃ δ' ἐδέξατο χαίρων
 Παιῖδα φίλῃν. τοὶ δ' ὦκα θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
 Ἐξείης ἔστησαν εὐδμητον περὶ βωμὸν,
 Χερνίψαντο δ' ἔπειτα καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
 Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασπών. 450
 “Κλυθί μεν, ἀργυρότῳ, δὲ Χρύσην ἀμφιβέβηκας
 Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἴφι ἀνάσσεις.
 Ἥμην δὴ ποτ' ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
 Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ' ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν
 Ἥδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήνηον ἐέλδωρ 455
 Ἥδη νῦν Δαναοῖσιν αἰεκέα λοιγὸν ἄμυνον.”
 Ὡς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὕξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο,
 Ἀνέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,

Μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν 460
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
 Καίε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
 Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 Μίστυλλόν τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὡπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα. 466
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκνόν τε δαῖτα.
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδευέτο δαιτὸς εἴσης.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Κούροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο, 470
 Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν;
 Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,
 Καλὸν αἰδόντες παιήονα, κούροι Ἀχαιῶν
 Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.
 Ἥμος δ' ἥελιος κατέδυν καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν, 475
 Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
 Ἥμος δ' ἥριγενεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
 Καὶ τότε ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν·
 Τοῖσιν δ' ἔκμενον οὖρον ἔει Ἑκάεργος Ἀπόλλων.
 Οἱ δ' ἰστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἰστίᾳ λευκὰ πέτασσαν 480
 Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἰστίον, ἀμφὶ δὲ κύμα
 Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἔαχε νηὸς ἰούσης·
 Ἥ δ' ἔθεεν κατὰ κύμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' ἔκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
 Νῆα μὲν οἳ γε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν 485
 Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἔρματα μακρὰ τάνυσσαν,
 Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
 Αὐτὰρ ὁ μήνι νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισιν
 Διογενὲς Πηλέος υἱὸς, πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
 Οὔτε περ' εἰς ἀργορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν 490

Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον, ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ
 Αὔθι μένων, ποθέεσκε δ' αὐτὴν τε πτόλεμόν τε.

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτῃ γέειτ' ἤως,
 Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες 495
 Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε. Θέτις δ' οὐ λήθητ' ἐφετμέων
 Παιδὸς ἐοῦ, ἀλλ' ἦ γ' ἀνεδύσετο κῦμα θαλάσσης,
 Ἡερίῃ δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Ὀδλυμπόν τε.
 Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμπιοιο.
 Καὶ ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων 500
 Σκαίῃ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἐλοῦσα
 Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα.

“ Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δὴ σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα
 Ἡ ἔπει ἡ ἔργω, τόδε μοι κρήνην ἐέλδωρ.
 Τίμησόν μοι υἱόν, ὃς ὠκυμωτάτος ἄλλων 505
 Ἐπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἡτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
 Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τίσον, Ὀλύμπιε μητίετα Ζεῦ,
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί
 Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσιν τέ ἐ τιμῇ.” 510

ᾧ φάτο· τὴν δ' οὐ τι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
 Ἀλλ' ἀκῶν δὴν ἦστο. Θέτις δ' ὥς ἤψατο γούνων,
 ᾧ εἶχετ' ἐμπεφυυία, καὶ εἶρετο δεύτερον αὖτις.
 “ Νημερτὲς μὲν δὴ μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον,
 Ἡ ἀπόειπ', ἐπεὶ οὐ τοι ἐπὶ δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ 515
 Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτῃ θεὸς εἴμι.”

Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 “ Ἡ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτε μ' ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις
 Ἡρῃ, ὅτ' ἂν μ' ἐρέθῃσιν ὄνειδείοις ἐπέεσσιν.
 Ἡ δὲ καὶ αὐτῶς μ' αἰὲν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν 520
 Νεικεῖ, καὶ τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.

Ἄλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖτις ἀπόστιχε, μή τι νοήσῃ
 Ἥρῃ· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὅφρα τελέσω.
 Εἰ δ' ἄγε τοι κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὅφρα πεποιθήσῃ
 Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον 525
 Τέκμωρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον οὐδ' ἀπατηλὸν
 Οὐδ' ἀτελεύτητον, ὃ τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω."

Ἦ, καὶ κυανέησιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων
 Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἀνακτος
 Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὀλύμπου. 530

Τὼ γ' ὥς βουλευσάντε διέτμαγεν· ἡ μὲν ἔπειτα
 Εἰς ἄλα ἄλτο βαθεῖαν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
 Ζεὺς δὲ ἐὼν πρὸς δῶμα. θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέστησαν
 Ἐξ ἐδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
 Μῆναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες. 535

Ὡς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρῃ
 Ἥγνοίησεν ἰδοῦσ' ὅτι οἱ συμφράσσαστο βουλὰς
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
 Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα. 540

"Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, θεῶν συμφράσσαστο βουλὰς ;
 Αἰεὶ τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπονόσφιν εὔντα,
 Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
 Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος ὃ ττι νοήσῃ."

Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 "Ἥρῃ, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους 545
 Εἰδῆσειν· χαλεποὶ τοι ἔσονται ἀλόχῳ περ εὔουσι.
 Ἄλλ' ὃν μὲν κ' ἐπικεκῆς ἀκούεμεν, οὗ τις ἔπειτα
 Οὔτε θεῶν πρότερος τόν γ' εἴσεται οὔτ' ἀνθρώπων·
 Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλωμι νοῆσαι,
 Μή τι σὺ ταῦτα ἕκαστα διεῖρεο μηδὲ μετᾴλλα." 550

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ
 "Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες.

Καὶ λίην σε παρος γ' οὐτ' εἶρομαι οὔτε μεταλλῶ,
 Ἄλλὰ μάλ' εὐκηλος τὰ φράζειαι ἄσσ' ἐθέλῃσθα.
 Νῦν δ' αἰνῶς δειδοικα κατὰ φρένα μή σε παρείπῃ 555
 Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
 Ἡερίῃ γάρ σοί γε παρέζετο καὶ λάβε γούνων.
 Τῇ σ' οἶω κατανεῦσαι ἐτήτυμον ὥς Ἀχιλῆα
 Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν."

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 "Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν οἶεαι, οὐδέ σε λήθω, 560
 Πρῆξαι δ' ἔμπης οὐ τι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
 Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
 Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστίν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
 Ἄλλ' ἀκούσθα κᾶθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ, 565
 Μῆ νύ τοι οὐ χραίσμωσιν ὅσοι θεοὶ εἰς' ἐν Ὀλύμπῳ
 Ἄσσον λόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφέω."

ᾧς ἔφατ', ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
 Καί ῥ' ἀέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ·
 Ὡχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοὶ Οὐρανίωνες. 570
 Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύει
 Μητρὶ φίλῃ ἐπὶ ἥρα φέρων, λευκωλένῳ Ἥρῃ.
 "Ἥ δὴ λοίγια ἔργα τὰδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτὰ
 Εἰ δὴ σφῶ ἔνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὦδε,
 Ἐν δὲ θεοῖσι κολῶν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς 575
 Ἐσθλῆς ἔσσεται ἥδος, ἐπεὶ τὰ χερεῖονα νικᾷ.
 Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεοῦσῃ,
 Πατρὶ φίλῳ ἐπὶ ἥρα φέρειν Διῖ, ὅφρα μὴ αὐτε
 Νευκείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
 Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς 580
 Ἐξ ἐδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺν φέρτατός ἐστιν.
 Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
 Αὐτίκ' ἔπειθ' ἴλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν."

Ὡς ἄρ' ἔφη. καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 Μητρὶ φίλῃ ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν 535
 " Τέτλαθι, μήτηρ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 Μὴ σε φίλῃν περ εἰούσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδωμαι
 Θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχρύνεός περ
 Χραιομεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἄλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 ῥίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 Πᾶν δ' ἡμᾶρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίφ καταδύντι
 Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."
 Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 Οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσω.
 Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν,
 Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600
 Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμᾶρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδευέτο δαιτὸς εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
 Μουσᾶν θ', αἱ ἄειδον ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
 Οἱ μὲν κακκεῖοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 Ἥχι ἐκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις
 Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεςσιν,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι Ὀλύμπιος ἀστεροπητῆς,
 Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι. 610
 Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβὰς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.
 Ἄλλοι μὲν ῥά θεοὶ τε καὶ ἀνέρες ἵπποκορυσταὶ B
 Εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 Ἄλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς Ἀχιλῆα

Τιμήσει, δλέσαι δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
 Ἦδε δὲ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βουλή, 5
 Πέμψαι ἐπ' Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι οὐλον ὄνειρον.
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 "Βάσκ' ἴθι, οὐλε ὄνειρε, θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
 Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο
 Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν ὥς ἐπιτέλλω. 10
 Θωρήξαι ἔ κέλευε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοι πόλιν εὐρυάγυιαι
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται." 15
 Ὡς φάτο, βῆ δ' ἄρ' ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσεν.
 Καρπαλίμως δ' ἔκανε θοάς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
 Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
 Εὐδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
 Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς Νηληϊάφ νῆϊ ὀϊκῶς, 20
 Νέστορι, τὸν ῥα μάλιστα γερόντων τί' Ἀγαμέμνων.
 Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος ὄνειρος·
 "Εὐδεις, Ἀτρεὺς νιὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο·
 Οὐ χρή παννύχιον εὐδεῖν βουληφόρον ἄνδρα,
 Ὡ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμληεν. 25
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἀγγελός εἰμι,
 Ὃς σεῦ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἡδ' ἐλειαίρει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς
 Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγυιαι
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες 30
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρῃ λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
 Ἐκ Διὸς· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσὶ, μηδὲ σε λήθη
 Δίρείτω, εὖτ' ἂν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήη."

*Ὡς ἄρ' ἔφη. καὶ ἀναΐξας δέπας ἀμφικύπελλον
 Μητρὶ φίλην ἐν χειρὶ τίθει, καὶ μιν προσέειπεν· 535
 " Τέτλαθι, μήτηρ ἐμῇ, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ,
 Μῆ σε φίλην περ εἴουσιν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδῶμαι
 Θεινομένην· τότε δ' οὐ τι δυνήσομαι ἀχρύνεός περ
 Χραιοσμεῖν· ἀργαλέος γὰρ 'Ολύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
 *Ἦδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα 590
 'Ρίψε, ποδὸς τεταγών, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο.
 Πᾶν δ' ἡμαρ φερόμεν, ἅμα δ' ἡελίφ καταδύντι
 Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν·
 *Ἐνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα."
 *Ὡς φάτο, μεῖδιησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη, 595
 Μειδήσασα δὲ παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
 Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
 Οἶνοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
 *Ἀσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλωσ μακάρεσσι θεοῖσιν,
 'Ὡς ἴδον *Ἡφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα. 600
 *Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡέλιον καταδύντα
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδενέτο δαιτὸς εἴσης,
 Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' 'Απόλλων,
 Μουσάων θ', αἱ ᾄδιδον ἀμειβόμεναι ὅπῃ καλῇ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυν λαμπρὸν φάος ἡελίοιο, 605
 Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἰκόνδε ἕκαστος,
 *Ἢχι ἐκάστω δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυῖεις
 *Ἡφαιστος ποίησεν ἰδυίησι πραπίδεςσιν,
 Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἦι' 'Ολύμπιος ἀστεροπητῆς,
 *Ἐνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἰκάνοι. . 610
 *Ἐνθα καθεῦδ' ἀναβάς, παρὰ δὲ χρυσόθρονος Ἥρη.
 *Ἄλλοι μὲν ῥα θεοὶ τε καὶ ἄνδρες ἵπποκορυσταὶ B
 Εὐδον παννύχιοι, Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
 'Ἄλλ' ὃ γε μερμήριζε κατὰ φρένα ὥς 'Αχιλλῆα

Πανσυδή· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυάγνιαν
 Τρώων· οὐ γάρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφήπται 69
 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· ὦς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ὄχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνήκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἥ θέμις ἐστίν,
 Καὶ φεύγειν σὺν ἡνσι πολυκλήϊσι κελεύσω·
 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν." 75
 Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃς ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 Ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ἄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν, 80
 Ψευδὸς κεν φαῖμεν καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν."
 ὦς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 Οἱ δ' ἐπανεύστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν 85
 Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἦντε ἔθνεα εἴσι μελισσάων ἀδιάνων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινούσιν·
 Αἰ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήται, αἰ δὲ τε ἔνθα 90
 ὦς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἥϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχώοντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορὴν· μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδήκει
 Ὀτρύνουσι· ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας

Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσето, τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ 35
 Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν ἃ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Φῆ γὰρ ὃ γ' αἰρήσειν Πριάμου πόλιν ἥματι κείνῳ,
 Νήπιος, οὐδὲ τὰ ἦδη ἃ ῥα Ζεὺς μήθετο ἔργα·
 Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
 Τρωσὶ τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας. 40
 Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου, θείῃ δέ μιν ἀμφέχυτ' ὄμφή.
 Ἔζετο δ' ὀρθωθείς, μαλακὸν δ' ἐνδυνε χιτῶνα,
 Καλὸν νηγάτεον, περὶ δὲ μέγα βάλλετο φᾶρος,
 Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὥμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον, 45
 Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον, ἀφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων.
 Ὡς μὲν ῥα θεὰ προσεβήσето μακρὸν Ὀλυμπον
 Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
 Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν 50
 Κηρύσσειν ἀγορήνδε κερηκομῶντας Ἀχαιοὺς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὤκα.
 Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἴξε γερόντων
 Νεστορέῃ παρὰ νηὶ Πυλολιγενέος βασιλῆος.
 Τοὺς ὃ γε συγκαλέσας πυκινὴν ἡρτύνετο βουλὴν. 55
 “Κλυτε, φίλοι· θεῖός μοι ἐνὺπνιον ἦλθεν ὄνειρος
 Ἀμβροσίην διὰ νύκτα, μάλιστα δὲ Νέστορι δίφ
 Εἰδὸς τε μέγεθός τε φύην τ' ἄγχιστα ἑώκει.
 Στῇ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 ‘Εὐδεις, Ἀτρεὺς υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο’ 60
 Οὐ χρὴ παννύχιον εὐδεῖν βουλευφόρον ἄνδρα,
 Ὡ λαοὶ τ' ἐπιτετράφεται καὶ τόσσα μέμηλεν.
 Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὤκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
 Ὃς σεῦ ἀνευθεν ἔων μέγα κήδεται ἥδ' ἐλεαίρει.
 Θωρήξαι σε κέλευσε κερηκομῶντας Ἀχαιοὺς 65

Πανσυδὴν· νῦν γάρ κεν ἔλοις πόλιν εὐρυσάγουαν
 Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
 Ἥρη λισσομένη, Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται 69
 Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῆσιν ἔχε φρεσίν· Ὡς ὁ μὲν εἰπὼν
 Ὠχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν.
 Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἥ θέμις ἐστίν,
 Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήϊσι κελεύσω·
 Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν." 75
 Ἦτοι ὃ γ' ὥς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἔζετο, τοῖσι δ' ἀνέστη
 Νέστωρ, ὃν ῥα Πύλοιο ἀναξ ἦν ἡμαθόεντος·
 Ὅ σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
 "ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
 Εἰ μὲν τις τὸν ἀνείρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπεν, 80
 Ψευδὸς κεν φαίμεν καὶ νοσφίζοίμεθα μᾶλλον·
 Νῦν δ' ἴδεν ὃς μέγ' ἀριστος Ἀχαιῶν εὐχεται εἶναι.
 Ἀλλ' ἄγετ', αἶ κέν πως θωρήξομεν νῆας Ἀχαιῶν."
 Ὡς ἄρα φωνήσας βουλῆς ἐξ ἤρχε νέεσθαι,
 Οἱ δ' ἐπ' ἀνέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν, 85
 Σκηπτούχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
 Ἥντε ἔθνεα εἰσι μελισσάων ἀδινάων,
 Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·
 Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἀνθεσιν εἰαρινοῖσιν·
 Αἰ μὲν τ' ἔνθα ἄλις πεποτήταται, αἰ δέ τε ἔνθα· 90
 Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἅπο καὶ κλισιάων
 Ἥϊόνος προπάραιθε βαθείης ἐστιχόωντο
 Ἰλαδὸν εἰς ἀγορῇν· μετὰ δὲ σφισιν Ὅσσα δεδῆει
 Ὀτρύνουσ' ἵεναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο.
 Τετρήχει δ' ἀγορῇ, ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα 95
 Λαῶν ἰζόντων, ὄμαδος δ' ἦν· ἐννέα δὲ σφεας

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 Σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἑδρας
 Παιυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 Ἔστη σκηπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν 105
 Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ δ' γ' ἐρείσάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
 "ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρῃος, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖη,
 Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 Δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα
 Ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχροὺς γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοις πυθέσθαι,
 Μὰ ψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 Ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 Εἴ περ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ὅρκια πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 Ἥμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἰνοχοεῦν,

Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
 Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἱ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπίκουροι 130
 Πολλέων ἐκ πολίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
 Οἳ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβιάσιν Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται, 135
 Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα
 Εἴατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αὐτῶς ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν· 140
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγυιαν."
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν
 Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορὴ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 Ὀρρορ' ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λῆϊον ἐλθὼν,
 Δάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχύνεσσιν,
 Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 Νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
 Ἰστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 Ἀπτεσθαι νηῶν ἢ δ' ἐλκόμεν εἰς ἄλα διᾶν,
 Οὐρούς τ' ἐξεκάβαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 Οἴκαδε ἱεμένων· ὑπὸ δ' ἥρεον ἔρματα νηῶν.
 Ἐνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
 Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 "ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀρρυτῶν,
 Οὔτῳ δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴ ποτ' αὐτῆς
 Σχοῖατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλῆων.
 Σπουδῇ δ' ἔζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἔδρας
 Πανυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων 100
 Ἔσθη σκῆπτρον ἔχων, τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
 Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
 Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ·
 Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρεΐ ποιμένι λαῶν 105
 Ἀτρεὺς δὲ θήσκων ἔλιπεν πολύαρνι Θυέστῃ,
 Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λείπε φορῆναι,
 Πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσσειν.
 Τῷ δ' ὃ γ' ἐρείσάμενος ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα.
 "ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρῃος, 110
 Ζεὺς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρεῖη,
 Σχέτλιος, ὃς πρὶν μὲν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλευσατο, καί με κελεύει
 Δυσκλέα Ἄργος ἰκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν. 115
 Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
 Ὃς δὴ πολλῶν πολίων κατέλυσε κάρηνα
 Ἥδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.
 Αἰσχροὺν γὰρ τόδε γ' ἐστὶ καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
 Μὰ ψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν 120
 Ἀπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι
 Ἀνδράσι παυροτέροισι, τέλος δ' οὐ πῶ τι πέφανται.
 Εἴ περ γὰρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ὅρκα πιστὰ ταμόντες, ἀριθμηθῆμεναι ἄμφω,
 Τρῶας μὲν λέξασθαι ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν, 125
 Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθῆμεν Ἀχαιοί,
 Τρῶων δ' ἄνδρα ἕκαστον ἐλοίμεθα οἶνοχοεῦν,

Πολλάί κεν δεκάδες δευοίατο οἶνοχόοιο.
 Τόσσον ἐγὼ φημι πλέας ἔμμεναι νῆας Ἀχαιῶν
 Τρώων, οἱ ναίουσι κατὰ πτόλιν. ἀλλ' ἐπικούροι 130
 Πολλέων ἐκ πολλίων ἐγγέσπαλοι ἄνδρες ἕασιν,
 Οἷ με μέγα πλάξουσιν καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
 Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
 Ἐννέα δὴ βεβιάσιν Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
 Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν καὶ σπάρτα λέλυνται, 135
 Αἰ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι καὶ νῆπια τέκνα
 Ἔϊατ' ἐνὶ μεγάροισι ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
 Αἴτῳ ἀκράαντον, οὐ εἵνεκα δεῦρ' ἰκόμεσθα.
 Ἄλλ' ἄγεθ', ὥς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
 Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν· 140
 Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἰρήσομεν εὐρυάγνιαν."
 Ὡς φάτο, τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δῖονεν
 Πᾶσι μετὰ πληθύν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
 Κινήθη δ' ἀγορῇ φῆ κύματα μακρὰ θαλάσσης,
 Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μὲν τ' Εὐρὸς τε Νότος τε 145
 Ὅρορ' ἐπαΐξας πατὴρ Διὸς ἐκ νεφελῶν.
 Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λῆϊον ἐλθὼν,
 Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπὶ τ' ἡμῦν ἀσταχέουσιν,
 Ὡς τῶν πᾶσ' ἀγορῇ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῶ
 Νῆας ἔπ' ἐσσεύοντο, ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη 150
 Ἰστατ' αἰερομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον
 Ἄπτεσθαι νηῶν ἢ δ' ἐλκέμεν εἰς ἄλα διαν,
 Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· αὐτὴ δ' οὐρανὸν ἴκεν
 Οἴκαδε ἰεμένων· ὑπὸ δ' ἦρεον ἔρματα νηῶν.
 Ἐνθα κεν Ἀργεῖοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη, 155
 Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 "ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυγόνῃ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλῃν ἐς πατρίδα γαίαν,

Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
 Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιεν 160
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
 Σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
 Μηδὲ ἕα νῆας ἁλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας." 165
 ὣς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὸν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἰῆσας,
 Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 Εὖρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 Ἔσταότ'· οὐδ' ὃ γε νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης 170
 Ἄπτετ', ἐπεὶ μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
 Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 "Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὕτω δὴ οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 φεύξεσθ' ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες, 175
 Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμφ καὶ Τρωσὶ λίποιτε
 Ἀργεῖην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
 Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἵης.
 Ἀλλ' ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει,
 Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, 180
 Μηδὲ ἕα νῆας ἁλαδ' ἐλκέμεν ἀμφιελίσσας."
 ὣς φάβ', ὃ δὲ ξυνέηκε θεὰς ὅπα φωνησάσης
 Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσεν
 Κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπῆδει.
 Αὐτὸς δ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἔλθων 185
 Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον, ἄφθιτον αἰεὶ·
 Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔзоχον ἄνδρα κιχείη,
 Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς.

“ Δαιμόνι, οὐ σε ζοικε κακὸν ὥς δειδύσεσθαι, 190

Ἄλλ’ αὐτὸς τε κάθησο καὶ ἄλλους ἰδρνε λαούς.

Οὐ γάρ πω σάφα οἶνθ’ οἶος νῦος Ἀτρείωνος·

Νῦν μὲν πειράται, τάχα δ’ ἔψεται νῆας Ἀχαιῶν.

Ἐν βουλῇ δ’ οὐ πάντες ἀκούσαμεν οἶον ἔειπεν.

Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν νῆας Ἀχαιῶν. 195

Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος,

Τιμὴ δ’ ἐκ Διὸς ἐστί, φιλεῖ δέ ἐ μητίετα Ζεὺς.”

Ὅν δ’ αὖ δῆμον τ’ ἀνδρα ἴδοι βοῶντά τ’ ἐφεύροι,

Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μῦθῳ.

“ Δαιμόνι, ἀτρέμας ἦσο καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε, 200

Οἱ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ’ ἀπτόλεμος καὶ ἀναλκτε,

Οὔτε ποτ’ ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος οὔτ’ ἐνὶ βουλῇ.

Οὐ μὲν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ’ Ἀχαιοί.

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίῃ· εἰς κοίρανος ἔστω,

Εἰς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω. 205

[Σκήπτρόν τ’ ἡδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βασιλεύῃ.]”

Ὃς ὁ γε κοιρανέων διέπε στρατόν· οἱ δ’ ἀγορήνδε

Αὐτῖς ἐπεσσεύοντο νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων

Ἠχῇ, ὥς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης

Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόροντο. 210

Ἄλλοι μὲν ῥ’ ἔζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ’ ἔδρας·

Θερσίτης δ’ ἔτι μούνος ἀμετροεπῆς ἐκολάφει,

Ὃς ῥ’ ἔπεα φρεσὶν ἦσιν ἄκοσμά τε πολλὰ τε ἤδη,

Μὰ ψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεύσων,

Ἄλλ’ ὃ τί οἱ εἴσαιτο γελοῖον Ἀργείοισιν 215

Ἐμμεναι· αἰσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

Φυλκὸς ἔην, χωλὸς δ’ ἕτερον πύδα· τῷ δέ οἱ ὤμω

Κυρτῶ, ἐπὶ στήθος συνοχωκότῃ· αὐτὰρ ὑπερθεν

Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψευδὴ δ’ ἐπενήνοθε λάχνη.

Ἐχθιστος δ’ Ἀχιλῆϊ μάλιστ’ ἦν ἡδ’ Ὀδυσῆϊ· 220

Τὼ γὰρ νεικείεσκε· τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίφῳ
 Ὁξεα κεκληγῶς λέγ' ὀνειδέα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοί
 Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ.
 Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ.
 “ Ἀτρεΐδῃ, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἡδὲ χατίζεις ; 225
 Πλείαιά τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλὰ δὲ γυναῖκες
 Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοί
 Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἔλωμεν.
 Ἥ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὃν κέ τις οὔσι
 Τρώων ἵπποδάμων ἐξ Ἰλίου υἱὸς ἄποινα, 230
 Ὃν κεν ἐγὼ δῆσας ἀγάγω ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν,
 Ἥ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεται ἐν φιλότῳ,
 Ἦν τ' αὐτὸς ἀπονόσφι κατίσχει ; οὐ μὲν ἔοικεν
 Ἀρχὸν εἶντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 Ὡ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιῖδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί, 235
 Οἴκαδ' ἐπερ σὺν νηυσὶ νεώμεθα, τόνδε δ' ἐῷμεν
 Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδῃται
 Ἥ ῥά τί οἱ χῆμεις προσαμύνομεν ἦε καὶ οὐκί.
 Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἔο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Ἥτίμησεν· ἐλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας. 240
 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
 Ἥ γὰρ ἂν, Ἀτρεΐδῃ, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.”
 Ὃς φάτο νεικείων Ἀγαμέμνονα ποιμένα λαῶν
 Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο διὸς Ὀδυσσεύς,
 Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ. 245
 “ Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
 Ἥσχεο, μηδ' ἔθειλ' οἷος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.
 Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χειριώτερον βροτῶν ἄλλον
 Ἑμμεναι, ὅσσοι ἄμ' Ἀτρεΐδης ὑπὸ Ἥλιον ἦλθον.
 Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύεις, 250
 Καὶ σφιν ὀνειδέα τε προφέροισ, νόστον τε φυλάσσοις.

Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 ἥ εὖ ἦε κακῶς νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
 [Τῷ νῦν Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν, 254
 ἥσται ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
 ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.]
 Ἄλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται· 257
 Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι ὥς νύ περ ὦδε,
 Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὥμοισιν ἐπείη,
 Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην, 260
 Εἰ μὴ ἐγὼ σε λαβὼν ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
 Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει
 Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω
 Πεπληγῶς ἀγορήθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν." 264
 Ὡς ἄρ' ἔφη, σκῆπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὦμο
 Πλήξεν· ὁ δ' ἰδνώθη, θαλερὸν δέ οἱ ἔκφυγε δάκρυ,
 Σμῶδιξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη
 Σκῆπτρου ὑπο χρυσεῖου· ὁ δ' ἄρ' ἔζετο τάρβησέν τε,
 Ἀλγῆσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπομόρξατο δάκρυ.
 Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἠδὺ γέλασσαν. 270
 Ὡδε δέ τις εἶπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
 "ὦ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν
 Βουλὰς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς πόλεμόν τε κορύσσων·
 Νῦν δὲ τόδε μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρξεν,
 Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων. 275
 Ὃθ' θῆν' μιν πάλιν αὐτὶς ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ
 Νεικεῖεν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν."
 Ὡς φάσαν ἢ πληθύν· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
 Ἔστη σκῆπτρον ἔχων. Παρὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει, 280
 Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
 Μῦθον ἀκούσειαν καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν.

"Ο σφιν εὐφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν"
 " Ἀτρείδη, νῦν δὴ σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοί
 Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν, 285
 Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν ἦν περ ὑπέσταν
 Ἐνθάδ' ἔτι στείχοντες ἀπ' Ἀργεος ἵπποβότοιο,
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι.
 "Ὡς τε γὰρ ἦ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες
 Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι. 290
 "Ἡ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι.
 Καὶ γάρ τις θ' ἓνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
 Ἀσχαλάα σὺν νηϊ πολυζύγῳ, ὃν περ ἄελλαι
 Χειμέριαι εἰλέωσιν ὀρινομένη τε θάλασσα·
 Ἡμῖν δ' εἵνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός 295
 Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιούς
 Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπηγ
 Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν κενεόν τε νέεσθαι.
 Τλήητε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὅφρα δαῶμεν
 "Ἡ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἧε καὶ οὐκί. 300
 Εὖ γὰρ δὴ τότε ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἐστὲ δὲ πάντες
 Μάρτυροι, οὗς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.
 Χθιζά τε καὶ πρῶϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
 Ἠγερέθοντο κακὰ Πριάμφ καὶ Τρῳσὶ φέρουσai·
 Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην ἱερούς κατὰ βωμούς 305
 "Ἐρδομεν ἀθανάτοισι τεληέσσας ἐκατόμβας,
 Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν βέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
 "Ἐνθ' ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφεινός,
 Σμερδαλέος, τόν ῥ' αὐτὸς Ὀλύμπιος ἦκε φώσδε, .
 Βωμοῦ ὑπαίξας πρὸς ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν. 310
 "Ἐνθα δ' ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοί, νῆπια τέκνα,
 "Ὀζφ ἐπ' ἀκροτάτῳ, πετάλοισι ὑποπεπητῶτες,
 "Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτῃ ἦν, ἥ τέκε τέκνα.

"Ενθ' ὃ γε τοὺς ἔλαεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας.
 Μήτηρ δ' ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα· 315
 Τὴν δ' ἐλελιζάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὃς περ ἔφηνεν·
 Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
 'Ημεῖς δ' ἐσταότες θαυμάζομεν οἷον ἐτύχθη. 320
 'Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ' ἑκατόμβας,
 Κάλχας δ' αὐτίκ' ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευεν.
 'Τίπτ' ἄνεω ἐγένεσθε, κερηκομόωντες Ἀχαιοί;
 'Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
 "Οψιμοι ὀψιτέλεστον, δου κλέος οὐ ποτ' ὀλεῖται. 325
 'Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο καὶ αὐτὴν,
 'Οκτῶ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἥ τέκε τέκνα,
 *Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πτολεμίζομεν αὖθι,
 Τῷ δεκάτῳ δὲ πῶλιν αἰρήσομεν εὐρυάγχιαν·
 Κεῖνος τὼς ἀγόρευε· τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται. 330
 'Ἄλλ' ἄγε μίμνετε πάντες, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
 Αὐτοῦ, εἰς ὃ κεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἔλωμεν."
 *Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον—ἀμφὶ δὲ νῆες
 Σμερδαλέον κονάβησαν αὖσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν—
 Μῦθον ἐπαινῆσαντες Ὀδυσσεύς θείοιο. 335
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 "ὦ πόποι, ἥ δὴ παισὶν ἰοικότες ἀγοράασθε
 Νηπιάχοις, οἷς οὐ τι μέλει πολεμήϊα ἔργα.
 Πῇ δὲ συνθεσῖαι τε καὶ ὄρκια βήσεται ἡμῖν;
 'Εν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοῖατο μήδεά τ' ἀνδρῶν 340
 Σπονδαί τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Αὐτῶς γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
 Εὐρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες
 Ἀτρεΐδῃ, σὺ δ' ἔθ', ὥς πρὶν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν

"Ἀρχεν' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας, 345
 Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἓνα καὶ δύο, τοί κεν' Ἀχαιῶν
 Νόσφιν βουλεύωσ'—ἄνυσσι δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν—
 Πρὶν Ἄργοςδ' ἵναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγίοχοιο
 Γνώμεναι ἢ τε ψεῦδος ὑπόσχεσις ἦε καὶ οὐκί.
 Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα 350
 Ἥματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
 Ἀργεῖοι Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
 Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.
 Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
 Πρὶν τινα παρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι, 355
 Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε.
 Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
 Ἀπτέσθω ἧς νηὸς εὖσσέλμοιο μελαίνης,
 Ὅφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
 Ἀλλὰ ἄναξ αὐτός τ' εὖ μήδεο πείθεό τ' ἄλλῳ 360
 Οὗ τοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὃ ττί κεν εἴπω.
 Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φύλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
 Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φύλα δὲ φύλοις.
 Εἰ δέ κεν ὥς ἔρξης καὶ τοι πείθωνται Ἀχαιοί,
 Γνώσῃ ἔπειθ' ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν 365
 Ἥδ' ὅς κ' ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέυνται·
 Γνώσσαι δ' ἢ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις
 Ἥ ἀνδρῶν κακότητι καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο."
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 "Ἥ μὰν αὐτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, νῆας Ἀχαιῶν. 370
 Αἶ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶν,
 Τοιοῦτοί δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
 Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περβομένη τε.
 Ἀλλὰ μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν, 375

"Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεὺς τε μαχησάμεθ' εἵνεκα κούρης
 Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν, ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων·
 Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκέτ' ἔπειτα
 Τρῳσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἡβαιόν. 330
 Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δαίπνον, ἵνα ξυνάγωμεν Ἀρηα.
 Εὖ μὲν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
 Εὖ δέ τις ἵπποισιν δαίπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,
 Εὖ δέ τις ἄρματος ἀμφὶς ἰδὼν πολέμοιο μεδέσθω,
 "Ὡς κε πανημέριοι στυγερῶ κρινώμεθ' Ἀρηϊ. 385
 Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἡβαιόν,
 Εἰ μὴ νυξ ἔλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.
 Ἰδρώσει μὲν τευ τελαμῶν ἀμφὶ στήθεσσιν
 Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχρ' αἰὶ χεῖρα καμείται·
 Ἰδρώσει δέ τευ ἵππος εὐξοον ἄρμα τιταίνων. 390
 "Ὅν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
 Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὗ οἱ ἔπειτα
 Ἀρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἢ δ' οἰωνούς."
 "Ὡς ἔφατ', Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὥς ὅτε κυμα
 Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσῃ Νότος ἐλθὼν, 395
 Προβλήτῃ σκοπέλω· τὸν δ' οὐ ποτε κύματα λείπει
 Παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἐνθ' ἢ ἐνθα γένωνται.
 Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο κεδασθέντες κατὰ νῆας,
 Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δαίπνον ἔλοντο.
 Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεξε θεῶν αἰειγενετῶν, 400
 Εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἀρηος.
 Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἰέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Πίονα πενταέτηρον ὑπερμενεί Κρονίωνι,
 Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παραχαιῶν,
 Νεστορα μὲν πρῶτιστα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα, 405
 Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δῦω καὶ Τυδέος υἱόν,

Ἔκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον
 Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 Ἥδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὥς ἐπονείτο.
 Βοῦν δὲ περιστῆσάν τε καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο. 410
 Τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “ Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, κελαινεφές, αἰθέρι ναίων,
 Μῆ πρὶν ἐπ' ἥελιον δύναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
 Πρὶν με κατὰ πρηνές βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
 Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηϊοιο θύρετρα, 415
 Ἐκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι
 Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἄμφ' αὐτὸν ἐταῖροι
 Πρηνέες ἐν κονίησιν ὁδὰξ λαζοίατο γαῖαν.”
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἄρα πῶ οἱ ἐπεκράαινε Κρονίων,
 Ἄλλ' ὃ γε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὕφελλεν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥ' εὗξαντο καὶ οὐλοχύτας προβάλλοντο, 421
 Αὔερυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
 Μηρούς τ' ἐξέταμον κατὰ τε κνίσῃ ἐκάλυψαν
 Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὤμοθέτησαν.
 Καὶ τὰ μὲν ἄρ' σχίζεισιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον, 425
 Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπίειραντες ὑπείρεχον Ἥφαιστοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπάσαντο,
 Μίστυλλον τ' ἄρα τᾶλλα καὶ ἄμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
 Ὀπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου τετύκοντό τε δαῖτα 430
 Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης
 Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιός καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
 “ Ἀτρεΐδῃ κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
 Μηκέτι νῦν δῆθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδ' ἔτι δηρὸν 435
 Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει·
 Ἄλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτῶνων

Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας,
 Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
 Ἴομεν, ὅφρα κε θάσσοις ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα. 440
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθυσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
 Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσεν
 Κηρύσσειν πόλεμόνδε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς.
 Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὄκα.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἀτρεΐωνα διοτρεφέες βασιλῆες 445
 Θύνον κρίνοντες, μετὰ δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Αἰγίδ' ἔχουσα ἑρίτιμον, ἀγήρων ἀθανάτην τε
 Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσειο ἠερέθονται,
 Πάντες εὐπλεκέες, ἑκατόμβιοις δὲ ἕκαστος.
 Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν 450
 Ὀτρύνουσα ἱέναι· ἐν δὲ σθένος ὤρσεν ἐκάστω
 Καρδίῃ, ἅλληκτον πολεμίζειν ἥδὲ μάχεσθαι.
 Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι
 Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαίαν.
 Ἥυτε πῦρ αἰδηλὸν ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην 455
 Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αἰγὴ,
 Ὡς τῶν ἐρχομένων ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίῳ
 Αἰγλῇ παμφανώσῃ δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἵκν.
 Τῶν δ', ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
 Χηνῶν ἢ γεράνων ἢ κύκνων δουλιχοδείρων, 460
 Ἀσίφ' ἐν λειμῶνι, Καῦστρίου ἄμφι ῥέεθρα,
 Ἐνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμενα πτερύγεσσιν,
 Κλαγγῆδὸν προκαθίζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμῶν,
 Ὡς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
 Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθῶν 465
 Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
 Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
 Μυριοί, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρη.

Ἡύτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλὰ,
 Αἶ τε κατὰ σταθμὸν ποιμνῆϊον ἡλάσκουσιν 470
 Ὄρη ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει,
 Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Ἐν πεδίῳ ἴσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.

Τοὺς δ', ὥς τ' αἰπόλῳ πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
 Ρεῖα διακρίνωσιν, ἐπεὶ κε νομῶ μιγέωσιν, 475
 Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα καὶ ἔνθα
 Ὑσμίνηνδ' ἰέναι, μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὀμματα καὶ κεφαλὴν ἱκελος Διὶ τερπικεραύνῳ.
 Ἀρεῖ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
 Ἡύτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων 480
 Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένησιν·
 Τοῖον ἄρ' Ἀτρεΐδην θῆκε Ζεὺς ἥματι κείνῳ,
 Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.

Ἔσπετε νῦν μοι, μοῦσαι Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,—
 Ὑμεῖς γὰρ θεαὶ ἐστέ, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα, 485
 Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν—
 Οἳ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοῖρανοι ἦσαν.
 Πληθύν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
 Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι δέκα δὲ στόματ' εἴεν,
 Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη, 490
 Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο
 Θυγατέρες, μνησαίαθ' ὅσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.
 Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω νηάς τε προπάσας.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον
 Ἀρκεσίλαός τε Προβοήνωρ τε Κλονίος τε, 495
 Οἳ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν
 Σχοινόν τε Σκῶλόν τε πολύκημόν τ' Ἐτεωνόν,
 Θέσπειαν Γραϊάν τε καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσοῖν,
 Οἳ τ' ἀμφ' Ἄρμ' ἐνέμοντο καὶ Εἰλέσιον καὶ Ἐρύθρας,

Οἷ τ' Ἐλεῶν· εἶχον ἦδ' ὕλην καὶ Πετεῶνα, 500
 Ὠκαλήν Μεδεῶνά τ', εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Κώπας Εὐτρησὶν τε πολυτρήρωνά τε Θίσβην,
 Οἷ τε Κορώνειαν καὶ ποιήενθ' Ἀλάρτον,
 Οἷ τε Πλάταιαν ἔχον ἦδ' οἱ Γλίσαντ' ἐνέμοντο,
 Οἷ θ' ὕποθῆβας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον, 505
 Ὀγχηστόν θ' ἱερὸν, Ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος,
 Οἷ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἷ τε Μίδειαν
 Νίσάν τε ζαθέην Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατώσαν.
 Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον, ἐν δὲ ἐκάστη
 Κούροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον. 510

Οἷ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον,
 Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, νῆες Ἄρῃος,
 Οὗς τέκεν Ἀστυόχη δόμῳ Ἀκτορος Ἀζείδαο,
 Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
 Ἄρῃ κρατερῶ· ὁ δὲ οἱ παρελέξατο λάβρῃ. 515
 Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχώοντο.

Αὐτὰρ Φωκῆων Σχεδῖος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,
 Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο,
 Οἷ Κυπάρισσον ἔχον Πυθῶνά τε πετρήεσσαν
 Κρίσάν τε ζαθέην καὶ Δαυλίδα καὶ Πανοπήα, 520
 Οἷ τ' Ἀνεμώρειαν καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,
 Οἷ τ' ἄρα παρ ποταμὸν Κηφισὸν δῖον ἔναιον,
 Οἷ τε Αἰλαιαν ἔχον πηγῆς ἐπὶ Κηφισοῖο·
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.
 Οἷ μὲν Φωκῆων στίχας ἵστατον ἀμφιέποντες, 525
 Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
 Μείων, οὗ τι τόσος γε ὅσος Τελαμώνιος Αἴας.
 Ἄλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἦν, λινοθώρηξ,
 Ἐγχείη δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς·

Οἱ Κυνόν τ' ἐνέμοντ' Ὀπόεντά τε Καλλίαρόν τε
 Βῆσσαν τε Σκάρφην τε καὶ Αὐγείας ἐρατεινὰς
 Τάρφην τε Θρόνιον τε Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο
 Λοκρῶν, οἱ ναίουσιν πέρην ἱερῆς Εὐβοίης. 535

Οἱ δ' Εὐβοίαν ἔχον μένεα πνείνοντες Ἀβαντες,
 Χαλκίδα τ' Εἰρέτριάν τε πολυστάφυλόν θ' Ἰστίαίαι
 Κήρινθόν τ' ἔφαλον Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
 Οἱ τε Κάρυστον ἔχον ἡδ' οἱ Στύρα ναιετάσκον,
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ ὄζος Ἀρῆος, 540
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων.
 Τῷ δ' ἅμ' Ἀβαντες ἔποντο θοοὶ, ὅπιθεν κομόωντες,
 Λίχμηται, μεμαῶτες ὀρεκτῆσιν μελήσιν
 Θώρηκας ῥήξειν διῆτων ἀμφὶ στήθεσσιν.
 Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο. 545

Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Δῆμον Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος, ὃν ποτ' Ἀθήνη
 Θρέψε Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα,
 Καδ' δ' ἐν Ἀθήνῃς εἰσεν, ἐφ' ἐνὶ πτόνι νηῶ'
 Ἐνθα δέ μιν ταύροισι καὶ ἀρνείοις ἱλάονται 550
 Κούροι Ἀθηναίων περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς.
 Τῷ δ' οὗ πώ τις ὁμοίος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
 Κοσμησάι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
 Νέστωρ οἷος ἔριξεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν. 555
 Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαινα νῆες ἔποντο.

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
 [Στήσε δ' ἄγων, ἔν' Ἀθηναίων ἴσταντο φάλαγγες.]

Οἱ δ' Ἀργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιώεσσαν,
 Ἑρμῶν τ' Ἀσίνην τε βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας, 560
 Τροίζην Ἠϊόνας τε καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
 ὧ τ' ἔχον Αἰγίναν Μάσητά τε κούροι Ἀχαιῶν,

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
 Καὶ Σθένηςλος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός.
 Τοῖσι δ' ἄμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσύθεος φῶς, 565
 Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἀνακτος.

Συμπάντων δ' ἡγείτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Τοῖσι δ' ἄμ' ὀγδῶκοντα μέλαιναί νῆες ἔποντο.

Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, εὐκτίμενον πτολίεθρον,
 Ἄφνειόν τε Κόρινθον εὐκτιμέναν τε Κλεωνάας, 570
 Ὀρνεῖας τ' ἐνέμοντο Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν
 Καὶ Σικυῶν, ὅθ' ἄρ' Ἀδρηστος πρῶτ' ἐμβασιλευεν,
 Οἳ θ' Ὑπερησίων τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν
 Πελλήνην τ' εἶχον, ἥδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο
 Αἰγιαλὸν τ' ἀνὰ πάντα καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρείαν, 575
 Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων

Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλείστοι καὶ ἄριστοι
 Λαοὶ ἔποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσετο νώροπα χαλκὸν
 Κυδίων, πᾶσιν δὲ μετέπρεπεν ἡρώεσσιν,
 Οὐνεκ' ἄριστος ἦεν, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαοὺς 580

Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαιμόνα κητώεσσαν,
 Φᾶριν τε Σπάρτην τε πολυτρήρωνά τε Μέσσην,
 Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο καὶ Αὐγείας ἐρατεινάς,
 Οἳ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον Ἔλος τ', ἔφαλον πτολίεθρον,
 Οἳ τε Λάαν εἶχον ἥδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο, 585
 Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
 Ἐξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
 Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ἧσι προθυμίῃσι πεποισῶς,
 Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἔτο θυμῷ
 Τίσασθαι Ἑλένης ὀρμήματά τε στοναχάς τε. 590

Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν
 Καὶ Θύριον Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ εὐκτιτον Αἰπὺν,
 Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον

Καὶ Πτελεὺν καὶ Ἔλος καὶ Δώριον, ἔνθα τε μούσαι
 Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς, 595
 Οἰχαλίηθεν ἰόντα παρ' Εὐρύτου Οἰχαλίης·
 Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴ περ ἂν αὐταὶ
 Μοῦσαι αἰδοίεν, κούραι Διὸς αἰγιόχοιο·
 Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν, αὐτὰρ ἀοιδὴν
 Θεσπεσίην ἀφέλοντο καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν· 600
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ,
 Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
 Οἱ δ' ἔχον Ἀρκαδίην ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
 Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἔν' ἀνέρες ἀγχιμαχῆται,
 Οἱ Φενεὸν τ' ἐνέμοντο καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον 605
 Ῥίπην τε Στρατίην τε καὶ ἡνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
 Καὶ Τεγέην εἶχον καὶ Μαντινέην ἐρατεινὴν,
 Στύμφηλόν τ' εἶχον καὶ Παρρασίην ἐνέμοντο,
 Τῶν ἥρχ' Ἀγκαίοιο πᾶϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
 Ἐξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηὶ ἐκάσθη 610
 Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον, ἐπιστάμενοι πολεμίζειν.
 Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Νῆας εὖσσελμους περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
 Ἀτρεΐδης, ἐπεὶ οὐ σφί θαλάσσια ἔργα μεμῆλει.
 Οἱ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἥλιδα διὰ νῆαιον, 615
 Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνῃ καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα·
 Πέτρη τ' Ὠλενίῃ καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἔεργει,
 Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἐκάστω
 Νῆες ἔποντο θααί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
 Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθη, 620
 Ὑἱες δὲ μὲν Κτεάτου δ' δ' ἄρ' Εὐρύτου, Ἀκτορίωνε·
 Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἥρχε κρατερὸς Διῶρης
 Τῶν δὲ τετάρτων ἥρχε Πολύξεινος θεοειδής,
 Υἱὸς Ἀγασθένης Αὐγυιάδαο ἀνακτος.

Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου Ἐχινάων θ' ἱεράων
 Νήσων, αἱ ναίουσι πέρην ἄλδς, Ἥλιδος ἄντα,
 Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
 Φυλείδης, ὃν τίκτε διίφιλος ἱππότη Φυλεὺς,
 Ὅς ποτε Δουλίχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρί χολωθείς.

625

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

630

Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλήνας μεγαθύμους,

Οἱ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,

Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,

Οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον ἧδ' οἱ Σάμον ἀμφενέμοντο,

Οἱ τ' ἠπειρον ἔχον ἧδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο.

635

Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε Διὶ μῆτιν ἀτάλαντος,

Τῷ δ' ἅμα νῆες ἔποντο δυνώδεκα μιλτοπάρηοι.

Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας Ἀνδραίμονος υἱός,

Οἱ Πλευρῶν ἐνέμοντο καὶ Ὀλεον ἧδὲ Πυλῆνην

Χαλκίδα τ' ἀγχιάλον Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.

640

Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος νιέες ἦσαν,

Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος,

Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσιν.

Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,

645

Οἱ Κνωσὸν τ' εἶχον Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,

Λύκτον Μίλητόν τε καὶ ἀργινόντα Λύκασταν

Φαιστόν τε Ῥύτιόν τε, πόλεις εὐναietaώσας, ,

Ἄλλοι θ' οἱ Κρήτην ἐκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.

Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν

650

Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνναλίῳ ἀνδρεϊφόντῃ·

Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἔποντο.

Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης ἧς τε μέγας τε

Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων,

Οἱ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,

Γῆραι δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 Ἑσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 Δενδρέω ἐφεζόμενοι ὅπα λειριώεσσαν ἰεῖσιν·
 Τοίοις ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰούσαν,
 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 155
 "Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἀλγεα πάσχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 Μῆδ' ἡμῖν τεκέεσσιν ἐπίσσω πῆμα λίποιτο." 160
 Ὡς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσσοτο φωνῇ.
 "Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵξεν ἐμείω,
 Ὅφρα ἴδῃ πρῦτέρον τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε.
 Οὐ τί μοι αἰτὶ ἐσσί· θεοὶ νῦ μοι αἴτιοι εἰσιν,
 Οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν." 165
 Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 Ὅς τις ὁδ' ἐστὶν Ἀχαιοὺς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν." 170
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 "Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρέ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἀδεῖν κακὸς, ὅππότε δεῦρο
 Υἱεῖ σφ' ἐπόμην, θάλαμον γνωτοὺς τε λιποῦσα
 Παιδὰ τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικίην ἐρατεινήν." 175
 Ἀλλὰ τὰ γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτῃκα.
 Τοῦτο δέ σοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλάξ.
 Οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
 Ἀλλὰ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε." 180

ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἡγάσσατο, φώνησέν τε·
 "ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαμον,
 ἥ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Ἦδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσας,
 Ἐνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους, 185
 Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 Οἳ ῥά τότε ἔστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 Ἥματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 Ἄλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί." 190
 Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος·
 "Εἵπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὅδ' ἐστὶν
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὥμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 Τεύχεα μὲν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 Αὐτὸς δὲ κτίλος ὧς ἐπιπωλείται στίχας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖμ' μιν ἔγωγε εἴσκω πηγεσιμάλλῃ,
 Ὅς τ' οἶων μέγα πῶῤ διέρχεται ἀργεννῶν."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 "Ὅυτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
 Ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά."
 Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' α·
 "ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες·
 Ἦδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἦλυθε διὸς Ὀδυσσεύς, 205
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα,
 Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθην,
 Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὦμους, 210
 Ἀμφῶ δ' ἐζομένῳ, γεραρότερος ἦεν Ὀδυσσεύς

'Αλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 "Ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺ μνῆσθας
 Οὐδ' ἀφαμαρτοεπῆς, ἧ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 'Αλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πῆξας,
 Σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηγνὲς ἐνώμα,
 'Αλλ' ἀστεμφές ἔχεσκειν, αἰδρεῖ φωτὶ εἰκῶς·
 Φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονι τ' αὐτῶς. 220
 'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἔει
 Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν εἰκότα χειμερίησιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες."
 Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραιός· 225
 "Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 "Ἐξοχος Ἀργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;"
 Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν·
 "Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος. ἔρκος Ἀχαιῶν.
 'Ιδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 "Ἔσσηκ', ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέβονται.
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρώ ἐλίκωπας Ἀχαιοὺς,
 Οὐς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὔνομα μυθησαίμην· 235
 Δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Καστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα,
 Αὐτοκασσιγνήτω, τῷ μοι μία γεινάτο μήτηρ.
 *Ἡ οὐχ ἐσπείσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
 *Ἡ δεῦρ' ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπύρροισιν, 240
 Νῦν αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχεα δειδιότες καὶ οὐκ εἰδὲα πᾶλλ' ἃ μοὶ ἐστίν."

ὦς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυνσίζους αἶα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστνυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 245
 Ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
 Ἀσκῶ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
 Κῆρυξ Ἰδαίος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 ὦτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν.
 Ὕρσεο, Λαομεδοντιῶδ'· καλίουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἔς πεδῖον καταβῆναι, ἔν' ὄρκια πιστὰ τάμνῃτε.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα."
 ὦς φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρον, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τείνειν ὀπίσσω·
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 Τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοις ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν 265
 Ἔς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 ὦρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὀρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 Μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχουαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἡ οἱ πὰρ ξίφος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρο,
 Ἄρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα

Σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
 *Ὡς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
 *Ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν· φάτο γὰρ τίσεσθαι ἀλείτῃν
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδής 30
 *Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἥτορ,
 *Ἀψ' δ' ἐτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλείνων.
 *Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνροστος ἀπέστη
 Οὔρεος ἐν βήσσης, ὑπὸ τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
 *Ἀψ' τ' ἀνεχώρησεν, ὄχρος τέ μιν εἶλε παρειάς, 35
 *Ὡς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυν Τρώων ἀγερώχων
 Δείσας Ἀτρείος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
 Τὸν δ' Ἔκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν.
 " Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανές, ἠπεροπευτὰ,
 Αἰῖθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι. 40
 Καί κε τὸ βουλοίμην, καὶ κεν πολὺ κέρδιον ἦεν
 *Ἡ οὔτῳ λώβην τ' ἔμεναι καὶ ὑπόψιον ἄλλων.
 *Ἡ που καγχαλώσι κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Φάντες ἀριστῆ πρόμον ἔμμεναι, οὐνεκα καλὸν
 Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔστι βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκή. 45
 *Ἡ τοιόσδε ἐὼν ἐν ποντοπόροισι νέεσσιν
 Πόντον ἐπιπλώσας, ἐτάρους ἐρίφρας ἀγείρας,
 Μιχθεῖς ἀλλοδαποῖσι γυναῖκ' εὐεידέ' ἀνῆγες
 *Ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
 Πατρί τε σφ' μέγα πῆμα πόλῃ τε παντί τε δήμῳ 50
 Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ;
 Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηϊφίλον Μενέλαον;
 Γνοίης χ' οἴου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν.
 Οὐκ ἂν τοι χραίσμη κίθαρις τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης,
 *Ἡ τε κόμη τό τε εἶδος, ὅτ' ἐν κινήσι μεγέιης. 55
 *Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἡ τέ κεν ἤδη

Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα κακῶν ἔνεχ' ὅσσα ἔοργας."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 Αἰεὶ τοι κραδίη πέλεκυς ὥς ἐστὶν ἀτειρής, 60

Ὅς τ' εἰσὶν διὰ δουρὸς ὑπ' ἀνέρος, ὃς ῥά τε τέχνη
 Νῆϊον ἐκτάμνησιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·

Ὡς σοὶ ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστίν.
 Μῆ μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
 Οὐ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, 65

Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἐκὼν δ' οὐκ ἂν τις ἔλοιτο.
 Νῦν αὖτ' εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἡδὲ μάχεσθαι,

Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
 Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσοι καὶ ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 Συμβάλετ' ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι. 70

Ὅππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναικά τε οἴκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νεέσθων

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα." 75

Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα μῦθον ἀκούσας,
 Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν Τρώων ἀνέργε φάλαγγας,
 Μέσσου δουρὸς ἐλὼν· τοὶ δ' ἰδρύνθησαν ἅπαντες.

Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο κερηκομόωντες Ἀχαιοί,
 Ἰοῖσιν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον. 80

Αὐτὰρ ὁ μακρὸν αὔσε ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 "Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
 Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἐκτωρ."

Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἔσχοντο μάχης ἀνεὼ τ' ἐγένοντο
 Ἔσσυμένως. Ἐκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν· 85

Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ εὐκνήμυδες Ἀχαιοί,
 Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.

ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
 Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὸν δ' ἐν μέσσω καὶ ἀρρήφιλον Μενέλαον 90
 Οἶους ἀμφ' Ἑλένη καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι
 Ὀππότερος δέ κε νικήσῃ κρείσσων τε γένηται,
 Κτήμαθ' ἐλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἶκαδ' ἀγέσθω·
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃ καὶ ὄρκῳ πιστὰ τάμωμεν."
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ. 95
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
 "Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
 Θυμὸν ἐμόν· φρονέω δὲ διακριθῆμεναι ἥδη
 Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποιθε
 Εἶνεκ' ἐμῆς ἔριδος καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' ἀρχῆς. 100
 Ἡμῶν δ' ὀπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
 Τεθναίῃ· ἄλλοι δὲ διακριθείτε τάχιστα.
 Οἴσσετε δ' ἄρ' ἔτερον λευκὸν ἐτέρην δὲ μέλαιναν,
 Γῇ τε καὶ ἡελίῳ· Διὶ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
 Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὅφρ' ὄρκῳ τάμνη. 105
 Αὐτὸς, ἐπεὶ οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,
 Μὴ τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὄρκῳ δηλήσῃται.
 Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἡερέθονται·
 Οἷς δ' ὁ γέρον μετήσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω 109
 Λεύσσει, ὅπως ὅχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται."
 Ὡς ἔφαθ', οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοὶ τε Τρῶές τε,
 Ἐλπόμενοι παύσεσθαι οἷζυροῦ πολέμοιο.
 Καὶ ῥ' ἵππους μὲν ἔρυσαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοὶ,
 Τεύχεά τ' ἐξεδύνοντο· τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ.
 Πλησίον ἀλλήλων, ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα· 115
 Ἐκτῶρ δὲ προτὶ ἄστυ δύνω κήρυκας ἔπεμπεν
 Καρπαλίμως ἄρνας τε φέρειν Πριάμόν τε καλέσσαι.
 Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων

Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἦδ' ἄρ' ἐκέλευεν
 Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθῃσ' Ἀγαμέμνονι δῖῳ. 120
 Ἴρις δ' αὖθ' Ἑλένη λευκωλένῃ ἄγγελος ἦλθεν,
 Εἰδομένη γαλόφῳ, Ἀντηνορίδῳ δάμαρτι,
 Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
 Τὴν δ' εὖρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἰστὸν ὕφαιναν, 125
 Δίπλακα πορφυρέην, πολέας δ' ἐνέπασσεν αἰέθλους
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
 Οὓς ἐθεν εἶνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἀρης παλαμάων.
 Ἀγχοῦ δ' ἰσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἴρις·
 “ Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδῃαι 130
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
 Οἱ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολὺδακρυν Ἀρηα
 Ἐν πεδίῳ, ὄλοοιο λυλαιόμενοι πολέμοιο,
 Οἱ δὴ νῦν ἕεται σιγῇ—πόλεμος δὲ πέπαιται—
 Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν. 135
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείησι μαχήσονται περὶ σείο·
 Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλῃ κεκλήσῃ ἄμοιτις.”
 Ὡς εἰπούσα θεὰ γλυκὺν ἱμερον ἔμβαλε θυμῷ
 Ἀνδρός τε προτέρου καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκῆων. 140
 Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνησιν
 Ὠρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα,
 Οὐκ οἷη· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι δὺ' ἔποντο,
 Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ Κλυμένη τε βοῶπις.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν. 145
 Οἱ δ' ἀμφὶ Πριάμον καὶ Πάνθοον ἠδὲ Θυμοῖτην
 Λάμπον τε Κλυτίον θ' ἱκετάονά τ' ὄζον Ἀρης,
 Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένῳ ἄμφω,
 Εἶατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν,

Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ 150
 Ἑσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἳ τε καθ' ὕλην
 Δεινδρέῳ ἐφεζόμενοι ὅπα λειριόεσσαν ἰείσιν·
 Τοίοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἦντ' ἐπὶ πύργῳ.
 Οἱ δ' ὥς οὖν εἶδονθ' Ἑλένην ἐπὶ πύργῳ ἰοῦσαν,
 Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον. 155
 "Οὐ νέμεσις Τρῶας καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς
 Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
 Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅπα ἔοικεν.
 Ἀλλὰ καὶ ὧς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
 Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσι τ' ὀπίσσω πῆμα λίποιτο." 160
 Ὡς ἄρ' ἔφαν, Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέεσατο φωνῇ.
 "Δεῦρο πάροιθ' ἐλθούσα, φίλον τέκος, ἴξεν ἑμέϊο,
 Ὅφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν πηοὺς τε φίλους τε.
 Οὐ τί μοι αἰτιή ἐσσί· θεοὶ νῦ μοι αἰτιοὶ εἰσιν,
 Οἳ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν" 165
 Ὡς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνης,
 Ὅς τις ὁδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε.
 Ἦτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασιν·
 Καλὸν δ' οὕτω ἐγὼν οὐ πῶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
 Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικεν." 170
 Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, διὰ γυναικῶν
 "Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσι, φίλε ἐκυρὲ, δεινός τε·
 Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἄδειν κακὸς, ὅππότε δεῦρο
 Υἱέϊ σφ' ἐπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα
 Παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὀμηλικὴν ἐρατεινήν. 175
 Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέττηκα.
 Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὃ μ' ἀνείρειαι ἡδὲ μεταλλάξ.
 Οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
 Ἀμφότερον, βασιλεὺς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής.
 Δαήρ αὐτ' ἐμὸς ἔσκε κυνῶπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε." 180

ὥς φάτο, τὸν δ' ὁ γέρον ἡγάσσατο, φώνησέν τε·
 “ὦ μάκαρ Ἀτρεΐδῃ, μοιρηγενές, ὀλβιόδαιμον,
 ἥ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
 Ἥδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσας,
 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπῶλους, 185
 Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μύγδονος ἀντιθέοιο,
 Οἳ ῥά τὸτ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο·
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπικούρος ἔων μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
 Ἥματι τῷ ὅτε τ' ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι·
 Ἄλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν ὅσοι ἐλίκωπες Ἀχαιοί.” 190
 Δεύτερον αὐτ' Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίος·
 “Εἵπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅς τις ὃδ' ἐστὶν
 Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
 Εὐρύτερος δ' ὅμοισιν ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
 Τεύχεα μὲν οἱ κείται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ, 195
 Αὐτὸς δὲ κτίλος ὧς ἐπιπωλείται στίχας ἀνδρῶν.
 Ἀρνεῖμ' μιν ἔγωγε εἶσκω πηγεσιμάλλῃ,
 Ὅς τ' οἶων μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννῶν.”
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
 “Οὗτος δ' αὖ Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς, 200
 Ὅς τράφη ἐν δῆμῳ Ἰθάκης κραναῆς περ ἐούσης
 Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μῆδεα πυκνά.”
 Τὴν δ' αὐτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ἦδ' α·
 “ὦ γύναι, ἥ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτές ἔειπες·
 Ἥδη γὰρ καὶ θευρό ποτ' ἦλυθε διος Ὀδυσσεύς, 205
 Σεῦ ἔνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα καὶ ἐν μεγάροισι φίλῃσας,
 Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μῆδεα πυκνά.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθην,
 Στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους, 210
 Ἀμφω δ' ἐζομένω, γεραώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς

'Αλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
 "Ἦτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν,
 Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ πολὺμυθος
 Οὐδ' ἀφάμαρτοεπης, ἥ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. 215
 'Αλλ' ὅτε δὴ πολὺμητις ἀναΐξειεν 'Οδυσσεὺς,
 Στάσκειν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
 Σκῆπτρον δ' οὐτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
 'Αλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, αἰδρεῖ φωτὶ ἐοικώς·
 Φαίης κε ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι ἄφρονί τ' αὐτως. 220
 'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἴει
 Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίησιν,
 Οὐκ ἂν ἔπειτ' 'Οδυσηΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος.
 Οὐ τότε γ' ὦδ' 'Οδυσηὸς ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες."
 Τὸ τρίτον αὐτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν ὁ γεραίως· 225
 "Τίς τ' ἄρ' ὄδ' ἄλλος 'Αχαιὸς ἀνὴρ ἧς τε μέγας τε,
 "Εξοχος 'Αργείων κεφαλὴν τε καὶ εὐρέας ὦμους;"
 Τὸν δ' Ἐλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δια γυναικῶν·
 "Οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος. ἔρκος 'Αχαιῶν.
 'Ιδομενεὺς δ' ἐτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὥς 230
 "Εστηκε, ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἡγερέθονται.
 Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὅποτε Κρήτηθεν ἵκοιτο.
 Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὀρώ ἐλίκωπας 'Αχαιοὺς,
 Οὓς κεν εὖ γνοίην καὶ τ' οὖνομα μυθησαίμην· 235
 Δοιῶ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν,
 Κάστορά θ' ἱππόδαμον καὶ πύξ ἀγαθὸν Πολυδεΐκεα,
 Αὐτοκασιγνήτω, τῷ μοι μία γεινάτο μήτηρ.
 "Ἡ οὐχ ἐσπέσθην Λακεδαιμόνος ἐξ ἐρατεινῆς,
 "Ἡ δεύρω μὲν ἔποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπύροισιν, 240
 Νῦν αὐτ' οὐκ ἐβέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
 Αἴσχεα δειδυότες καὶ ὀκνέειν πᾶλλ' ἢ μοί ἐστιν."

Ὡς φάτο, τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζους αἶα
 Ἐν Λακεδαιμόνι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 Κήρυκες δ' ἄνα ἄστυ θεῶν φέρον ὄρκια πιστὰ, 245
 Ἄρνε δύω καὶ οἶνον εὐφρόνα, καρπὸν ἀρούρης,
 Ἀσκῶ ἐν αἰγίῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαιεὶνόν
 Κῆρυξ Ἰδαίος ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·
 Ὡτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν.
 Ὕρσεο, Λαομεδοντιάδῃ· καλέουσιν ἄριστοι 250
 Τρώων θ' ἵπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Ἐς πεδῖον καταβῆναι, ἔν' ὄρκια πιστὰ τάμῃτε.
 Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηϊφίλος Μενέλαος
 Μακρῆς ἐγχείρῃσι μαχήσονται ἀμφὶ γυναικί·
 Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνή καὶ κτήμαθ' ἔποιτο· 255
 Οἱ δ' ἄλλοι φιλότῃτα καὶ ὄρκια πιστὰ ταμόντες
 Ναίοιμεν Τροίῃν ἐριβώλακα, τοὶ δὲ νέονται
 Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιῖδα καλλιγύναικα."
 Ὡς φάτο, ρίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίροις
 Ἴππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο. 260
 Ἄν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἠνία τείνεν ὀπίσσω·
 Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
 Τῷ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίοι' ἔχον ὠκέας ἵππους.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρώας καὶ Ἀχαιοὺς,
 Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πολυβότειραν 265
 Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
 Ὀρυστο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ἄν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
 Ὀρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον
 Μίσγον, ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν. 270
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χεῖρεσσι μάχαιραν,
 Ἥ οἱ παρ' ἔξίφους μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
 Ἀρνῶν ἐκ κεφαλῶν τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα

Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις.
 Τοῖσιν δ' Ἀτρεΐδης μεγάλ' εὐχετο, χεῖρας ἀνασχών. 275
 "Ζεῦ πάτερ, ἴδθ' ἔσθ' ἐφ' ὅπως κ' ἐπὶ πόλιν ἐλθόντες
 Ἡελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούεις,
 Καὶ ποταμοὶ καὶ γαῖα, καὶ οἱ ὑπ' ἐνερθε καμώντας
 Ἀνθρώπους τίνυσσον, ὃ τίς κ' ἐπ' ὅρκον ὁμόσση,
 Ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά. 280
 Εἰ μὲν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνη,
 Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
 Ἡμεῖς δ' ἐν νῆεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
 Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
 Τρώας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι, 285
 Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἔοικεν,
 Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
 Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πριάμος Πριάμοιο τε παῖδες
 Τίειν οὐκ ἐθέλωσιν Ἀλεξάνδρου πεσόντος,
 Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχέσσομαι εἵνεκα ποινῆς 290
 Αὐθι μένων, εἴως κε τέλος πολέμοιο κιχέω."
 Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
 Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἴλετο χαλκός·
 Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν 295
 Ἐκχεον, ἡδ' εὐχοντο θεοῖς αἰειγενέτησιν.
 Ὅδ' ἐπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 "Ζεῦ κύδιστε μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἅλλοι,
 Ὅππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνεια,
 Ὅδ' ἐσθ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι ὥς ὅδε οἶνος, 300
 Αὐτῶν καὶ τεκέων, ἄλοχοι δ' ἅλλοισι δαμῖεν."
 Ὅς ἔφαν, οὐδ' ἄρα πῶ σφιν ἐπεκράϊαινε Κρονίων.
 Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πριάμος μετὰ μῦθον ἔειπεν.
 "Κέκλυτέ μεν, Τρώες καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

- "Ἦτοι ἐγὼν εἴμι προτὶ Ἴλιον ἡνεμόεσσαν 305
 "Ἀψ, ἐπεὶ οὐ πῶ τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν δρᾶσθαι
 Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
 Ζεὺς μὲν που τό γε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
 "Ὅπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν."
 "Ἡ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φῶς, 310
 "Ἄν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτὸς, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
 Πάρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσето δίφρον.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο·
 "Ἐκτωρ δὲ Πριάμοιο πᾶϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
 Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον, αὐτὰρ ἔπειτα 315
 Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκῆρεϊ πᾶλλον ἐλόντες,
 "Ὅππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
 Λαοὶ δ' ἡρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
 "Ὡδε δὲ τις εἵπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
 "Ζεὺ πάτερ, Ἰδῆθεν μεδέων, κύδιστε μέγιστε, 320
 "Ὅππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκεν,
 Τὸν δὲς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον "Αἶδος εἴσω,
 "Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὄρκια πιστὰ γενέσθαι."
 "Ὡς ἄρ' ἔφαν, πᾶλλον δὲ μέγας κορυθαίολος "Ἐκτωρ
 "Ἀψ ὁρώων· Πάριος δὲ βοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν. 325
 Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἥχι ἐκάστου
 "Ἴπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο·
 Αὐτὰρ ὁ γ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσето τεύχεα καλὰ
 Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἡυκόμοιο.
 Κνημίδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμησιν ἔθηκεν 330
 Καλὰς, ἀργυρείοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
 Δεύτερον αὖ θώρηκα περὶ στήθεσιν ἔδυνεν
 Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἤρμοσε δ' αὐτῷ.
 "Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον
 Χάλκεον, αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε. 335

Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὐτυκτον ἔθηκεν,
 Ἴππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔντυεν.
 Εἴλετο δ' ἰλκιμον ἔγχος, ὃ οἱ παλάμῃσιν ἀρήρει.
 Ὡς δ' αὐτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἐκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν, 340
 Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχώωντο
 Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 Τρώας θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοῦς.
 Καὶ ῥ' ἐγγὺς στήτην διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ
 Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κυτέοντε. 345
 Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
 Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν·
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκῶς, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
 Ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ· ὃ δὲ δεύτερος ὤρνωτο χαλκῷ
 Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διὶ πατρί. 350
 “ Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι ὃ με πρότερος κάκ' ἔοργεν,
 Δίον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσαν,
 Ὅφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων
 Ξεινοδόκον κακὰ βέξαι, ὃ κεν φιλότητα παράσχη.”
 Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος, 355
 Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' εἴσῃν.
 Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαυδάλου ἠρήρειστο·
 Ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
 Ἐγχος· ὃ δ' ἐκλίνθη καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν. 360
 Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
 Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
 Τριχθὰ τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός.
 Ἀτρεΐδης δ' ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 “ Ζεῦ πάτερ, οὗ τις σείο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. 365
 Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος·

Νῦν δέ μοι ἐν χεῖρεσσιν ἄγη ξίφος, ἐκ δέ μοι ἔγχος
 Ἠΐχθη παλάμῃφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν."

Ἦ, καὶ ἐπαίξας κόρυθος λάβεν ἵπποδασειῆς,
 "Ἐλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς" 370

"Αγχε δέ μιν πολέκεστος ἱμάς ἀπαλὴν ὑπὸ δειρῆν,

"Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερωῶνος ὄχευς τέτατο τρυφαλείης.

Καὶ νύ κεν εἵρυσσέν τε καὶ ἄσπετον ἦρατο κῦδος,

Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,

"Ἢ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἱφὶ κταμένοιο" 375

Κεινὴ δέ τρυφάλεια ἅμ' ἔσπετο χειρὶ παχείῃ.

Τὴν μὲν ἔπειθ' ἦρωσ μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς

Ῥίψ' ἐπιδιμήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἐταῖροι·

Αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων

"Εγχεῖ χαλκίῳ τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη 380

Ῥεῖα μάλ' ὥς τε θεὸς, ἐκύλυψε δ' ἄρ' ἥρι πολλῇ,

Κὰδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηῶεντι.

Αὐτὴ δ' αὖθ' ἔλένην καλέουσ' ἱε' τὴν δ' ἐκίχανεν

Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ, περὶ δὲ Τρωαὶ ἄλις ἦσαν.

Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἱανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα, 385

Γρηῖ δέ μιν εἵκυῖα παλαιγενεῖ προσείπευ,

Εἰροκόμφ, ἥ οἱ Λακεδαιμόνι ναιετάωσῃ

"Ἦσκειν εἶρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκεν.

Τῇ μιν εἰσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

"Δεῦρ' ἔθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἰκόνδε νέεσθαι. 390

Κείνος δ' γ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,

Κάλλει τε στῖλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίη

Ἄνδρι μαχρησάμενον τόν γ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε

"Ἐρχεσθ' ἢ χοροῖο νέον λήγωντα καθίζειν."

Ὡς φάτο, τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δριμυν. 395

Καὶ ῥ' ὥς οὖν ἐνόησε θεῶς περικαλλέα δειρῆν

Στήθεά θ' ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,

Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.

“ Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίειαι ἡπεροπεύειν ;

Ἦ πῇ με προτέρω πολίων εὐναιομενάων 400

Ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μηονίης ἐρατεινῆς,

Εἴ τίς τοι καὶ κείθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων ;

Οὐνεκα δὴ νῦν δίον Ἀλέξανδρον Μενέλαος

Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἶκαδ' ἄγεσθαι,

Τοῦνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέσθης ; 405

Ἦσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα, θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθου,

Μηδ' ἔτι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὀλυμπον,

Ἄλλ' αἰεὶ περὶ κείνον οἷζυε καὶ ἐφύλασσε,

Εἰς ὃ κέ σ' ἡ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὃ γε δούλην.

Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι—νεμεσσητὸν δέ κεν εἷη— 410

Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω

Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.”

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δι' Ἀφροδίτη·

“ Μὴ μ' ἔρεθε, σχετλίη, μὴ χωσαμένη σε μεθείω,

Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω ὥς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα, 415

Μέσσω δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ,

Τρώων καὶ Δαναῶν, σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὀλῃαι.”

Ὡς ἔφατ', ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυία,

Βῇ δὲ κατασχομένη ἐανῷ ἀργῇτι φαεινῷ,

Σιγῇ, πάσας δὲ Τρῳᾶς λάβεν· ἦρχε δὲ δαίμων. 420

Αἶ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,

Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,

Ἦ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε διὰ γυναικῶν.

Τῇ δ' ἄρα δῖφρον ἐλοῦσα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη

Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα· 425

Ἔνθα καθίξ' Ἑλένη κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,

Ὅσσε πάλιν κλίνασα, πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ.

“ Ἠλυθες ἐκ πολέμου· ὥς ὥφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,

Ἄνδρὶ δαμείς κρατερῷ, δεῖ ἐμὸς πούτερος πόσις ἦεν.
 Ἥ μὲν δὴ πρὶν γ' εὖχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου 430
 Σῆ τε βίη καὶ χερσὶ καὶ ἔγχρ' ἑφ' ἑρτερος εἶναι·
 Ἄλλ' ἴθι νῦν προκαλέσσαι ἀρηϊφίλον Μενέλαον
 Ἐξ' αὐτὶς μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλὰ σ' ἔγωγε
 Παύεσθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
 Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν ἢ δὲ μάχεσθαι 435
 Ἀφραδέως, μή πως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμῆης.
 Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
 “ Μῆ με, γύναι, χυλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν ἔνιπτε.
 Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησεν σὺν Ἀθῆνῃ,
 Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοὶ εἰσι καὶ ἡμῖν. 440
 Ἄλλ' ἄγε δὴ φιλότῃ τραπέομεν εὐνθέντε·
 Οὐ γὰρ πώ ποτέ μ' ἴδ' ἐγὼ φρένας ἀμφεκάλυψεν,
 Οὐδ' ὅτε σε πρῶτον Λακεδαιμόνος ἐξ ἱρατεινῆς
 Ἐπλεον ἀρπάξας ἐν ποντοπόροις νέεσσιν,
 Νήσφ' δ' ἐν Κρανῇ ἐμήγην φιλότῃ καὶ εὐνῇ. 445
 “Ὡς σεο νῦν ἔραμαι καὶ με γλυκὺς ἥμερος αἰρεῖ.”
 Ἥ ῥα, καὶ ἤρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἶπετ' ἄκοιτις.
 Τῷ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθ' ἐλεχέεσσιν,
 Ἀτρεΐδης δ' ἂν ὄμιλον ἐφοῖτα θηρὶ εἰκῶς,
 Εἴ που ἰσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα. 450
 Ἄλλ' οὐ τις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
 Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότε ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
 Οὐ μὲν γὰρ φιλότῃ γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο.
 Ἴσον γὰρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.
 Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων 455
 “ Κέκλυτέ μεν, Τρῶες καὶ Δάρδανοι ἢ δ' ἐπικούροι.
 Νίκη μὲν δὴ φαίνεται ἀρηϊφίλου Μενελάου·
 Ὑμεῖς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
 Ἐκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν ἦν τιν' ἕοικεν,

Ἦ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται." 460
 ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ἦνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Οἱ δὲ θεοὶ παρ Ζηνὶ καθήμενοι ἡγορόωντο Δ
 Χρυσέφ' ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πύτνια Ἥβη
 Νέκταρ ἐφνοχόει· τοὶ δὲ χρυσεόισι δεπάσσων
 Δειδέχασθ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
 Αὐτίκ' ἐπειράτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥρην 5
 Κερτομίῳ ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων.
 "Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
 Ἥρῃ τ' Ἀργεῖῃ καὶ Ἀλαλκομενῆϊς Ἀθήνῃ.
 Ἄλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
 Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 10
 Αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κήρας ἀμύνει,
 Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ζυόμενον θανέεσθαι.
 Ἄλλ' ἦτοι νίκη μὲν ἀρηΐφίλου Μενελάου·
 Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ' ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
 Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῇ 15
 Ὅρσομεν, ἥ φιλότῃτα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 Εἰ δ' αὖ πως τάδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 Ἦτοι μὲν οἰκείοιτο πόλιν Πριάμοιο ἀνακτος,
 Αὐτίς δ' Ἀργεῖν Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο."
 ὣς ἔφασθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίῃ τε καὶ Ἥρῃ. 20
 Πλησίου αἱ γ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδίσθην.
 Ἦτοι Ἀθηναίῃ ἀκέων ἦν οὐδέ τι εἶπεν,
 Σκυζομένη Διὶ πατρὶ, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρε·
 Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
 "Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον εἶπες. 25
 Πῶς ἐβελεις ἄλιον θείναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 Ἰδρῶ θ' ὃν ἰδρῶσα μόγῳ, καμέτην δέ μοι ἵπποι
 Λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακὰ τοιοῦτο παισίν.

“Ερδ’· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.”

Τὴν δὲ μέγ’ ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς· 30

“ Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες

Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ’ ἀσπερχές μενεαίνεις

Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;

Εἰ δὲ σύ γ’ εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ

Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας 35

Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Ἐρξον ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νείκος ὀπίσσω

Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ’ ἔρισμα μετ’ ἀμφοτέροισι γένηται.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ’ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

Ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι 40

Τὴν ἐθέλω ὅθι τοι φίλοι ἄνδρες ἐγγεγάσιν,

Μὴ τι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ’ εἶσαι.

Καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.

Αἶ γὰρ ὑπ’ ἡελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

Ναιετάουσι πόλῃς ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45

Τάων μοι περὶ κῆρι τίεσκετο Ἴλιος ἱρή

Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο.

Οὐ γὰρ μοί ποτε βωμὸς ἐδένετο δαιτὸς εἵσης,

Λοιβῆς τε κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.”

Τὸν δ’ ἡμίβητ’ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρῃ· 50

“ Ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃς,

Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρυάγνια Μυκῆνη·

Τὰς διαπέρσαι, ὅτ’ ἂν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·

Τάων οὐ τοι ἐγὼ πρόσθ’ ἵσταμαι οὐδὲ μεγαίρω.

Εἴ περ γὰρ φθονέω τε καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι, 55

Οὐκ ἀνύω φθονέουσ’, ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐσσι.

Ἄλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·

Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δ’ ἐμοὶ ἔνθεν ὅθεν σοί,

Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,

'Αμφότερον, γενεῇ τε καὶ οὐνεκα σὴ παράκοιτις 60
 Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
 'Αλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 Σοὶ μὲν ἐγὼ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔψονται θεοὶ ἄλλοι
 'Αθάνατοι· σὺ δὲ θάσσον 'Αθηναίῃ ἐπιτείλαι
 'Ελθεῖν ἐς Τρώων καὶ 'Αχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν, 65
 Πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας 'Αχαιοὺς
 'Αρξῶσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι."
 'Ως ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Αὐτίκ' 'Αθηναίῃν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. 69
 " Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθέ μετὰ Τρῶας καὶ 'Αχαιοὺς,
 Πειρᾶν δ' ὥς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας 'Αχαιοὺς
 'Αρξῶσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι."
 'Ως εἰπὼν ὥτρυνε πάρος μεμαυῖαν 'Αθήνην,
 Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρῆνων αἶξασα.
 Οἶον δ' ἀστέρα ἦκε Κρόνον παῖς ἀγκυλομήτεω, 75
 * Ἡ ναύτησι τέρας ἦε στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
 Λαμπρόν· τοῦ δέ· τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἵενται·
 Τῷ ἑικυῖ ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς 'Αθήνη,
 Καὶ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορώοντας
 Τρῶάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας 'Αχαιοὺς. 80
 * Ὃδε δέ τις εἶπεν σκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.
 " * Ἡ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 * Ἔσσεται, ἣ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται."
 'Ως ἄρα τις εἶπεν σκεν 'Αχαιῶν τε Τρῶων τε. 85
 * Ἡ δ' ἀνδρὶ ἱκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὁμιλον,
 Λαοδόκῳ 'Αντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 Εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 * Ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰί στίχες ἀσπιστάων

Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο ἀπ' Αἰσίοιο ρόαων.
 Ἄγχου δ' ἰσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “Ἢ ρά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱέ δαΐφρον;
 Τλαίης κεν Μενελάω ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰὸν,
 Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο, 95
 Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 Αἷ κεν ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν
 Σῶ βέλει δηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 Ἄλλ' ἄγ' ὅλστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο, 100
 Εὖχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρῳ Ζελεῖης.”
 Ὡς φάτ' Ἀθηναίη, τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πείθεν.
 Αὐτίκ' ἐσὺλα τόξον εὖχοον ἰξάλου αἰγὸς 105
 Ἀγρίου, ὃν ρά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας
 Πέτρης ἐκβαίοντα, δεδεγμένος ἐν προδοκῇσιν,
 Βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρη.
 Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
 Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἦραρε τέκτων, 110
 Πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
 Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
 Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἐταῖροι,
 Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
 Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον Ἀτρείος υἱόν. 115
 Αὐτὰρ ὁ σὺλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' ἰὸν
 Ἀβλήτα πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
 Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμιε πικρὸν ὀϊστὸν
 Εὖχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ
 Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην
 Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστρῳ Ζελεῖης.

Ἐλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
 Νευρὴν μὲν μαζῶ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ κυκλοτερές μέγα τόξον ἔτεινεν,
 Δίγχε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἷστὸς 125
 Ὀξυβελῆς, καθ' ὁμίλον ἐπιπτόσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
 Ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
 Ἥ τοι πρόσθε στᾶσα βέλος ἔχεπευκὲς ἄμυνεν.
 Ἥ δὲ τόσον μὲν ἔργον ἀπὸ χροὸς, ὥς ὅτε μήτηρ 130
 Παιδὸς ἐέργη μυῖαν, ὅθ' ἡδεῖ λέξεται ὕπνῳ·
 Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν ὄθι ζωστήρος ὀχῆες
 Χρύσειοι σύνεχον καὶ διπλόος ἦντο θώρηξ.

Ἐν δ' ἔπесε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἷστὸς·
 Διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο, 135
 Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἡρήρειστο
 Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς, ἔρκος ἀκόντων,
 Ἥ οἱ πλείστον ἔρυτο· διαπρὸ δὲ εἷσατο καὶ τῆς.
 Ἀκρότατον δ' ἄρ' οἷστὸς ἐπέγραψε χροᾷ φωτός·
 Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἶμα κελαϊνεφές ἐξ ὠτειλῆς. 140

Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μῆνῃ
 Μηονὶς ἧὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἡρήσαντο
 Ἴππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἀγαλμα,
 Ἀμφότερον, κόσμος θ' ἵππῳ ἐλατῆρί τε κύδος· 145
 Τοιοῖοι τοι, Μενέλαε, μιάμβην αἵματι μηροὶ
 Εὐφύεες κημαὶ τε ἰδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.

Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 Ὡς εἶδεν μελαν αἶμα καταρρέον ἐξ ὠτειλῆς.
 Ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος· 150
 Ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς εἶοντας,
 Ἀψορρόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.

Τοῖς δὲ βαρὺ στενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
 "Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον, 155
 Οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχασθαι·
 "Ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 Οὐ μὲν πως ἄλιον πελεῖ ὄρκιον αἰμά τε ἀνρῶν
 Σπονδαὶ τ' ἄκρητοι καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν.
 Εἴ περ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσε, 160
 "Ἐκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 Σὺν σφῆσιν κεφαλῇσι γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 "Ἔσσεται ἡμάρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἥλιος ἱρή
 Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165
 Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 Αὐτὸς ἐπισσεῖσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν
 Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
 Ἀλλὰ μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε
 Αἶ κε θάνης καὶ πύτμον ἀναπλήσης βιότοιο. 170
 Καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκυίμην·
 Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἷης·
 Καὶ δέ κεν εὐχολὴν Πριάμφῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἀργεῖν Ἑλένην· σέο δ' ὅστέα πύσει ἄρουρα
 Κειμένου ἐν Τροίῃ ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175
 Καὶ κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνροέοντων
 Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,
 'Αἶθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
 "Ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἦγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν,
 Καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180
 Σὺν κεινῇσιν νηυσὶ, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 "Ὡς ποτέ τις ἐρέει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."
 Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·

“ Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 Οὐκ ἐν καιρίῳ δὲ πᾶγῃ βέλους, ἀλλὰ πάροιθεν 185
 Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος ἥδ' ὑπένερθεν
 Ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.”

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 “ Αἶ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.
 Ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται, ἥδ' ἐπιθήσει 190
 Φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.”

Ἦ, καὶ Ταλθύβιον θεῖον κήρυκα προσηύδα·
 “ Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον
 Φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
 Ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 195
 Ὅν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.”
 Ὃς ἔφατ', οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας,
 Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν 200
 Ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστῶν
 Λαῶν, οἳ οἱ ἔποντο Τρίκης ἐξ ἵπποβότοιο.

Ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ Ὅρσ', Ἀσκληπιάδῃ· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὅφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν, 205
 Ὅν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Τρώων ἢ Λυκίων, τῷ μὲν κλέος, ἅμμι δὲ πένθος.”
 Ὃς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν·
 Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἱκανὸν ὄθι ξανθὸς Μενέλαος 210
 Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγῆγεραθ' ὅσσοι ἄριστοι
 Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς,
 Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἰστόν·
 Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι.

Λῦσε δέ οἱ ζωστήρα παναίολον ἥδ' ὑπένερθεν 215
 Ζῳά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἰστός,
 Αἶμ' ἐκμυζήσας ἐπ' ἄρ' ἥπια φάρμακα εἰδὼς
 Πάσσε, τὰ οἷ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

“Ὅφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220
 Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
 Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

“Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
 Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
 Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

Ἴππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῷ·
 Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
 Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραῖδαο,
 Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν
 Γυῖα λάβῃ κάματος πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230
 Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν.

Καί ῥ' οὖς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπόλων,
 Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν.
 “Ἀργεῖοι, μὴ πῶ τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·

Οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός, 235
 Ἀλλ' οἷ περ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο,
 Τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χροά γυῖπες ἔδονται,

Ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα
 “Ἀξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.”
 Οὓς τινας αὖ μεθιάντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240

Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
 “Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχείες, οὐ νυ σέβεσθε;

Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες ἥντε νεβροί,
 Λί τ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,
 Ἐστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφί μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή. 245

- ὦς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
 Ἡ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἔλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
 Εἰρύατ' εὐπρυμνοὶ, πυλῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 Ὅφρα ἴδῃτ' αἶ κ' ὕμιν ὑπέρσχη χεῖρα Κρονίων·"
 ὦς δ' ἔγε κοιρανέων ἐπεπωλείτο στίχας ἀνδρῶν. 230
 Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἄμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, συὶ εἵκελος ἄλκην.
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
 Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων, 235
 Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μελιχίοισιν.
 "Ἰδομενεῦ, περὶ μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων
 Ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ ἦδ' ἀλλοίφ' ἐπὶ ἔργῳ
 Ἡδ' ἐν δαΐθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθροπα οἶνον
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρι κέρωνται. 260
 Εἰ περ γάρ τ' ἄλλοι γε κερηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 Ἔστηχ' ὥς περ ἐμοὶ, πῖεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 Ἄλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαι εἶναι."
 Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ἦδδα· 265
 "Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἐταῖρος
 Ἔσσομαι, ὥς τὸ πρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 Ἄλλ' ἄλλους ὤτρυνε κερηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 Ὅφρα τάχιστα μαχόμεθ', ἐπεὶ σύν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κῆδε' ὀπίσσω 270
 Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο."
 ὦς ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.
 Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι κιὼν ἀνὰ οὐλαμόν ἀνδρῶν·
 Τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 ὦς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ 275
 Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον, ἥντε πίσσα,
 φαίνεται ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
 ῥίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
 Τοῖαι ἄμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν 280
 Δῆϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
 Κυάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
 Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285
 Σφῶϊ μὲν—οὐ γὰρ ἔοικ' ὀτρυνέμεν—οὐ τι κελεύω·
 Αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
 Αἱ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλων,
 Τοίους πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
 Τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος 290
 Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.”
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 “ Εὐθ' ὃ γε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
 Οὗς ἐτάρους στέλλοντα καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
 Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα Ἀλάστορά τε Χρομίον τε 295
 Αἴμονά τε κρείοντα Βίαντά τε ποιμένα λαῶν.
 Ἴππηας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
 Πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
 Ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσειν,
 Ὀφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίξοι. 300
 Ἴππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
 Σφοῦς ἵππους ἐχέμεν μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
 “ Μηδέ τις ἵπποσύνη τε καὶ ἡνορήφι πεποιθὼς
 Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
 Μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305
 Ὡς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἄρμαθ' ἵκηται,
 Ἐγχει ὀρεξάσθω, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον οὕτως.

᾽Ωδε καὶ οἱ πρότεροι πύλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες."

᾽Ως ὁ γέρων ὤτρυνε πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. 310

Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

"᾽Ω γέρον, εἴθ', ὥς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,

᾽Ως τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη.

Ἄλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοῖον· ὥς ὄφελέν τις 315

Ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι."

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερῆνιος ἱππότης Νέστωρ·

"Ἄτρεϊδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐβέλοιμι καὶ αὐτὸς

᾽Ως ἔμεν ὥς ὅτε διὸν Ἐρευθαλίωνα κατέκταν.

Ἄλλ' οὐ πως ἄμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· 320

Εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ὀπάξει.

Ἄλλὰ καὶ ὥς ἱππεῦσι μετέσσομαι ἡδὲ κελεύσω

Βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.

Αἰχμὰς δ' αἰχμᾶσσουσι νεώτεροι, οἳ περ ἐμεῖο

᾽Οπλότεροι γεγάασι πεποίθασιν τε βίηφιν." 325

᾽Ως ἔφατ', Ἀτρεΐδης δὲ παρῶχετο γηθόσυνος κῆρ.

Εὐρ' υἱὸν Πετεῶο Μενεσθῆα πλήξιππον

Ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς.

Αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐσθίκει πολύμητις Ὀδυσσεύς

Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ 330

Ἔστασαν· οὐ γάρ πώ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,

Ἄλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες

Τρώων ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες

Ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρμήσειε καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335

Τοὺς δὲ ἰδὼν νεΐκεσεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,

Καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

"᾽Ω νιὲ Πετεῶο διοτρεφέος βασιλῆος,

Καὶ σὺν, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,
 Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους ; 340
 Σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρῶτοισιν ἔοντας
 Ἑστάμεν ἡδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι·
 Πρῶτῳ γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμείο,
 Ὅπποτε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζωμεν Ἀχαιοί.
 "Ενθα φίλ' ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι ἡδὲ κύπελλα 345
 Οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 Νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόφτε καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 Ὑμείων προπάροιθε μαχοῖατο νηλεῖ χαλκῷ."
 Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
 " Ἀτρεΐδῃ, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. 350
 Πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν ; ὅπποτ' Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἀρηα,
 "Οὔψαι, ἦν ἐθέλησθα καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις." 355
 Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 Ὡς γινῶ χωρόμενοιο· πάλιν δ' ὃ γε λάξετο μῦθον.
 " Διογενὲς Λαερτιάδῃ, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 Οὔτε σε νεικείω περιώσιον οὔτε κελεύω·
 Οἶδα γὰρ ὥς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν 360
 Ἦπια δῆνεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ τ' ἐγὼ περ.
 Ἄλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἀρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν
 Εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμῶνια θεΐεν."
 Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 Εὗρε δὲ Τυδεὸς υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα 365
 Ἑσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 Πὰρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος Καπανηῖος υἱός.
 Καὶ τὸν μὲν νείκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

- “ὦ μοι, Τυδεΐος υἱὲ δαΐφρονος ἵπποδάμοιο, 370
 τί πτώσσεις, τί δ’ ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας ;
 Οὐ μὲν Τυδεΐ γ’ ὤδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 Ἄλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι,
 ὣς φάσαν οἱ μιν ἵδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 ἥντησ’ οὐδὲ ἵδον· περὶ δ’ ἄλλων φασὶ γενέσθαι. 375
 ἥτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 Ξείνος ἄμ’ ἀντιθέῳ Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 Οἷ ῥα τότ’ ἐστρατόωνθ’ ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 Καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους.
 Οἱ δ’ ἔθελον δόμεναι καὶ ἐπήνεον, ὥς ἐκέλευον· 380
 Ἄλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε παραΐσια σήματα φαίνων.
 Οἱ δ’ ἐπεὶ οὖν ᾤχοντο ἰδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσσωπὸν δ’ ἵκοντο βαθύσχοινον λεχεποῖν,
 Ἐνθ’ αὐτ’ ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῇ στεῖλαν Ἀχαιοί.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας δὲ κιχήσατο Καδμείωνας 385
 Δαινυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἑτεοκλήεις.
 Ἐνθ’ οὐδὲ ξείνός περ ἑὼν ἱππηλάτα Τυδεὺς
 Τάρβει, μῦνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν,
 Ἄλλ’ ὃ γ’ ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ’ ἐνίκᾳ
 Ῥηϊδίῳ· τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη. 390
 Οἱ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,
 Ἄψ ἄρ’ ἀνερχομένῳ, πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 Κούρους πεντήκοντα· δύω δ’ ἡγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
 Υἱὸς τ’ Αὐτοφρόνιοι μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395
 Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 Πάντας ἔπεφν’, ἕνα δ’ οἷον ἱεὶ οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίων ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 Τοῖος ἦν Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 Γείνατο εἰς χέρηα μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ’ ἀμείνω.” 400

“Ὡς φάτο, τὸν δ’ οὐ τι προσέφη κρατερὸς Διομήδης
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

Τὸν δ’ υἱὸς Καπαῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο·

“ Ἀτρείδῃ, μὴ ψεύδε’ ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.

Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ’ ἀμείνονες εὐχόμεθ’ εἶναι. 405

Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἵλομεν ἐπταπύλοιο,

Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ’ ὑπὸ τείχος ἄρειον,

Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·

Κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.

Τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ’ ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.” 410

Τὸν δ’ ἄρ’ ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

“ Τέττα, σιωπῇ ἦσο, ἐμῷ δ’ ἐπιπείθεο μύθῳ.

Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν

Ὅτρυνοντι μάχεσθαι εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς·

Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἄμ’ ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415

Τρῶας δηώσωσιν ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρὴν,

Τούτῳ δ’ αὖ μέγα πένθος Ἀχαιῶν δηωθέντων.

Ἄλλ’ ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ἡ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε·

Δεινὸν δ’ ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσι νῆακος 420

Ὅρνυμένου· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ’ ὅτ’ ἐν αἰγιαλῷ πολυχηεῖ κύμα θαλάσσης

Ὅρνυτ’ ἐπασσύτερον Ζεφύρου ὑπο κινήσαντος·

Πόντῳ μὲν τε πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ’ ἄκρας 425

Κυρτὸν ἰὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ’ ἄλὸς ἄχνην·

Ὡς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες

Νωλεμέως πόλεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος

Ἡγεμόνων· οἱ δ’ ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν—οὐδέ κε φαίης

Τόσσον λαὸν ἔπεσθαι ἔχοντ’ ἐν στήθεσιν αὐδῇ— 430

Σιγῇ δειδιότες σημάτων· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν

Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.
 Τρῶες δ', ὥς τ' ὄϊες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
 Μυρίαί ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν,
 Ἀζηχῆς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὅπα ἀνῶν, 435
 Ὡς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει·
 Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος οὐδ' ἴα γῆρυς,
 Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
 Ὄρσε δὲ τοὺς μὲν Ἀρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Δείμὸς τ' ἠδὲ φόβος καὶ ἔρις ἄμοτον μεμανῖα, 440
 Ἀρεὸς ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε,
 Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.
 Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω
 Ἐρχομένη καθ' ὁμίλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν. 445
 Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἐς χῶρον ἓνα ξυνιόντες ἵκοντο,
 Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
 Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
 Ἐπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
 Ἐνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν 450
 Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 Ὡς δ' ὅτε χεῖμαρροι ποταμοὶ κατ' ὄρεσφι ῥέοντες
 Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ
 Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 Τῶν δέ τε τηλόσε δούπον ἐν οὖρεσιν ἔκλυε ποιμήν· 455
 Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε πόνος τε.
 Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν
 Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' αἶρ' ὀστέον εἴσω 460
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 Ἥριπε δ', ὥς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ.

Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφθῆνωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάτων,
 Ἐλκε δ' ὑπὲκ βελέων, λελιγμένος ὄφρα τάχιστα 465
 Τεύχεα συλῆσει· μίνυνθα δὲ οἱ γένεθ' ὁρμή.
 Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγαθύμος Ἀγθήνωρ
 Πλευρὰ, τὰ οἱ κύψαντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφάανθη,
 Οὔτῃσε ξυστῶ χαλκῆρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα.
 Ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός, ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ λύκοι ὥς
 Ἀλλήλοισι ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.
 Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 Ἡΐθεον θαλερόν, Σιμοείσιον, ὃν ποτε μήτηρ
 Ἰδῆθεν κατιούσα παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 Γεῖναι, ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.
 Τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δὲ οἱ αἰὼν
 Ἐπλεθ' ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος παρὰ μαζόν 480
 Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἵγειρος ὥς,
 Ἡ ῥά τ' ἐν εἵαμενῇ ἔλεος μεγάλοιο πεφύκη
 Λεῖη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 Τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ 485
 Ἐξέταμ', ὄφρα ἵτῃν κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 Ἡ μὲν τ' ἀζομένη κείται ποταμοῖο παρ' ὄχθας.
 Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
 Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἀντιφὸς αἰολοθώρηξ
 Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξεῖ δουρί. 490
 Τοῦ μὲν ἄμαρθ', ὁ δὲ Λεῦκον Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἐταῖρον
 Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 Ἡριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.

Τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη.
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ, 495
 Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιεινῷ
 Ἄμφι ἐ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο
 Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὁ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἤκεν,
 Ἀλλ' υἷὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
 Ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὤκειάων. 500
 Τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς ἐτάροιο χαλωσάμενος βάλε δουρὶ
 Κόρησιν· ἣ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 Αἰχμὴ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν,
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 Χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἑκτωρ 505
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἱαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
 Ἴθυσαν δὲ πολὺν προτέρω. Νεμέσθησε δ' Ἀπόλλων
 Περγάμου ἐκκατιδῶν, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·
 “Ὅρυσθ', ἱππῶδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
 Ἀργεῖοις, ἐπεὶ οὗ σφι λίθος χρῶς οὐδὲ σίδηρος 510
 Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχρυσά βαλλομένοισιν.
 Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς Θέτιδος παῖς ἡὔκόμοιο
 Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.”
 Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια, 515
 Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
 Ἐνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησεν.
 Χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖόντι
 Κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείρρος Ἰμβρασιδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
 Ἀχρὺς ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 Θυμὸν ἀποπνείων. Ὁ δ' ἐπέδραμεν ὃς ῥ' ἔβαλέν περ,

Πείροος, οὐτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
 Χύντο χαμαὶ χολάδες, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν. 526
 Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἀπασσύμενον βάλε δουρὶ
 Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 Ἀγχιμόλον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 Ἑσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ, 530
 Τῷ δ' γε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμόν.
 Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι
 Θρηϊκὲς ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 Οἱ ἑ μέγαν περ ἰόντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν
 ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη. 535
 Ὃς τῷ γ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,
 Ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν ὁ δ' Ἑπειῶν χαλκοχιτώνων
 Ἠγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
 Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
 Ὃς τις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὄξεϊ χαλκῷ 540
 Δινεῦοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη
 Χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν·
 Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἥματι κείνῳ
 Πρηνεές ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Ἐνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη Ε
 Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἐκδηλος μετὰ πᾶσιν
 Ἀργείοισι γένοιτο ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
 Δαΐε οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,
 Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὃς τε μάλιστα 5
 Λαμπρὸν παμφαίνησι λελουμένος Ὀκεανοῖο.
 Τοῖόν οἱ πῦρ δαΐεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
 ὦρσε δὲ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλείστοι κλονέοντο.
 Ἦν δὲ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης ἀφνειὸς ἀμύμων,
 Ἴρεὺς Ἠφαίστοιο· δύω δὲ οἱ υἱέες ἦσθην,

Φηγεὺς Ἰδαίως τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Τῷ οἱ ἀποκρινθέντε ἐναντίῳ ὀρμηθήτην·
 Τῷ μὲν ἀφ' ἵπποιϊν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνωτο πεζός.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος· 15
 Τυδεΐδew δ' ὑπὲρ ὅμον ἀριστερόν ἤλυνθ' ἀκωνή
 Ἐγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνωτο χαλκῷ
 Τυδεΐδης· τοῦ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἔκφυγε χειρὸς,
 Ἄλλ' ἔβαλε στήθος μεταμάζιον, ὥσε δ' ἀφ' ἵππων.
 Ἰδαίως δ' ἀπόρουσε λιπὼν περικαλλέα δίφρον, 20
 Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ καταμένοιο·
 Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν,
 Ἄλλ' Ἡφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
 Ὃς δὴ οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
 Ἴππους δ' ἐξέλασας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 25
 Δῶκεν ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ ἴδον νῆε Δάρητος
 Τὸν μὲν ἀλευάμενον τὸν δὲ κτάμενον παρ' ὄχρεσφιν,
 Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Χειρὸς ἑλοῦσ' ἐπέεσσι προσσηύδα θοῦρον Ἄρηα. 30
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγὲ, μαιφύνε, τειχεσιπλῆτα,
 Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν εἰσάσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
 Μάρνασθ', ὅπποτέροισι πατήρ Ζεὺς κύδος ὀρέξῃ,
 Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν·”
 Ὃς εἰποῦσα μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα. 35
 Τὸν μὲν ἔπειτα καθείσεν ἐπ' ἡϊόντι Σκαμάνδρῳ,
 Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἔλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
 Ἠγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
 Ἀρχὸν Ἀλιζώνων, Ὀδίων μέγαν, ἔκβαλε δίφρον·
 Πρῶτ' γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρῳ πῆξεν 40
 Ὁμῶν μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·

Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Ἴδομενεὺς δ' ἄρα Φαίστον ἐνήρατο, Μήονος υἱὸν

Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ 45

Νύξ' ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὤμον·

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἶλεν.

Τὸν μὲν ἄρ' Ἴδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες·

Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἶμονα θήρης,

Ἀτρείδης Μενέλαος ἔλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι, 50

Ἔσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἀρτεμις αὐτῇ

Βάλλειν ἄγρια πάντα, τὰ τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.

Ἄλλ' οὐ οἱ τότε γε χραιῖσμι' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα,

Οὐδὲ ἐκηβολίαι, ἥσιν τὸ πρὶν γ' ἐκέκαστο·

Ἄλλά μιν Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος, 55

Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὐτασε δουρὶ

Ὡμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.

Ἦριπε δὲ πρηνῆς, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.

Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν

Ἀρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα 60

Τεύχεϊν· ἔξοχα γὰρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·

Ὅς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτῆνατο νῆας εἴσας

Ἀρχεκάκους, αἱ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γέγοντο

Οἱ τ' αὐτῷ, ἐπεὶ οὐ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ἦδη.

Τὸν μὲν Μηριόνης ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων, 65

Βεβλήκει γλουτὸν κάτω δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ

Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἦλυθ' ἀκωκῇ.

Γυνὲξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δ' μιν ἀμφεκάλυψεν.

Πήδαιον δ' ἄρ' ἐπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱόν,

Ὅς ῥα νόθος μὲν ἦεν, πύκα δ' ἔτρεφε δία Θεανῶ, 70

Ἴσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσει φ.

Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν

Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξεῖ δουρί·
 Ἄντικρὺ δ' ἂν ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός.
 Ἦριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρόν δ' ἔλε χαλκὸν ὁδοῦσιν. 75
 Εὐρύπυλος δ' Εὐαίμονιδης Ὑψήνορα δίων,
 Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὃς ῥα Σκαμάνδρου
 Ἀρητῆρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὥς τίετο δῆμψ,
 Τὸν μὲν ἄρ' Εὐρύπυλος Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
 Πρόσθεν ἔθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ' ὦμον 80
 Φασγάνῳ αἶζας, ἀπὸ δ' ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν.
 Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ' ὅσσε
 Ἐλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
 Ὡς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὕμνῃν·
 Τυδεΐδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη, 85
 Ἦε μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι ἢ μετ' Ἀχαιοῖς.
 Θῦνε γὰρ ἄμ πεδίον ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς
 Χειμάρρῳ, ὃς τ' ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
 Τὸν δ' οὐτ' ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανώωσιν,
 Οὐτ' ἄρα ἔρκεα ἴσχει ἀλῶάων ἐριθηλέων, 90
 Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίση Διὸς δμβρος·
 Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
 Ὡς ὑπὸ Τυδεΐδῃ πυκινὰ κλονέοντο φάλαγγες
 Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον πολέες περ ἑόντες.
 Τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός 95
 Θύνοντ' ἄμ πεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας,
 Αἰψ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἐτιταίνετο καμπύλα τόξα,
 Καὶ βάλ' ἐπαίσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον,
 Θῶρηκος γυάλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς οἰστός,
 Ἄντικρὺ δὲ διέσχε, παλάσσετο δ' αἵματι θῶρηξ. 100
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 Ὅρυσθε, Τρῶες μεγάλθυμοι, κέντορες ἵππων·
 Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν, οὐδέ ἔφημι

Δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
 ὦρσεν ἀναξ Διὸς υἱὸς ἀπορνύμενον Λυκίηθεν." 105

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὥκν δάμασσεν,
 ἄλλ' ἀναχωρήσας πρόσθ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 ἔστη, καὶ Σθέnelον προσέφη Καπανήϊον υἱόν·

“Ὅρσο, πέπον Καπανηϊάδῃ· καταβήσαιο δίφρου,
 Ὅφρα μοι ἐξ ὥμοιο ἐρύσσης πικρὸν ὀϊστόν.” 110

ὣς ἄρ' ἔφη. Σθέnelος δὲ καθ' ἵππων ἄλτο χαμᾶζε,
 Πάρ δὲ στᾶς βέλος ὥκν διαμπερές ἐξέρυσ' ὦμον·

Αἶμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.

Δὴ τότε ἔπειτ' ἡράτο βοήν ἀγαθὸς Διομήδης·

“Κλυθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀρρυτώνη. 115

Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης

Δηῖφ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, Ἀθήνη,

Δὸς δέ τέ μ' ἄνδρα ελεῖν, καὶ ἐς ὄρμην ἔγχεος ἐλθεῖν,

Ὃς μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπέυχεται, οὐδέ μὲ φησιν
 Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἡελίοιο.” 120

ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,

Γυνὴ δ' ἔθηκεν ἑλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν,

Ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.

“Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρῴϊον ἦκα 125

Ἄτρομον, οἷον ἔχεσκε σακέσπαλος ἵπποτα Τυδεύς·

Ἀχλὺν δ' αὖ τοι ἀπ' ὀφθαλμῶν ἔλον, ἥ πρὶν ἐπῆεν,

Ὅφρ' εὖ γιγνώσκης ἡμὲν θεὸν ἡδὲ καὶ ἄνδρα.

Τῷ νῦν, αἶ κε θεὸς πειρώμενος ἐνθάδ' ἵκηται,

Μή τι σύ γ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι 130

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη

Ἐλθῇς ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξείῃ χαλκῷ.”

Ἡ μὲν ἄρ' ὥς εἰποῦς' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Τυδείδης δ' ἐξαυτὶς ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη·

Καὶ πρὶν περ θυμῷ μεμαῶς Τρώεσσι μάχεσθαι, 135
 Δὴ τότε μιν τρὶς τόσσον ἔλεν μένος, ὥς τε λέοντα,
 Ὅν ῥά τε ποιμὴν ἀγρῷ ἐπ' εἰροπόκοις οἶεσσιν
 Χραύσῃ μὲν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσῃ·
 Τοῦ μὲν τε σθένος ὥρσεν, ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
 Ἀλλὰ κατὰ σταθμούς· δ्यूται, τὰ δ' ἐρήμα φοβεῖται· 140
 Αἰ μὲν τ' ἀγχιστῖναι ἐπ' ἀλλήλησι κέχυνται,
 Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαῶς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.
 *Ὡς μεμαῶς Τρώεσσι μίγῃ κρατερὸς Διομήδης.

Ἔνθ' ἔλεν Ἀστυνόον καὶ Ὑπείρονα ποιμένα λαῶν,
 Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκῆρεϊ δουρὶ, 145
 Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῖδα παρ' ὤμον
 Πλῆξ', ἀπὸ δ' αὐχένος ὤμον ἐέργαθεν ἥδ' ἀπὸ νώτου.
 Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἀβαντα μετῴχετο καὶ Πολυῦidon,
 Υἱέας Εὐρυδάμαντος ὄνειροπόλοιο γέροντος,
 Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὄνειρους, 150
 Ἀλλὰ σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξεναρίξεν.
 Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε Θόωνά τε Φαίνοπος υἱε,
 Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δὲ τείρετο γῆραϊ λυγρῷ,
 Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον ἐπὶ κτεάτεσσι λιπέσθαι.
 Ἔνθ' ὁ γε τοὺς ἐνάριξε, φίλον δ' ἐξαίνυτο θυμὸν 155
 Ἄμφοτέρω, πατέρι δὲ γόον καὶ κῆδεα λυγρὰ
 Λεῖπ', ἐπεὶ οὐ ζῶντε μάχης ἐκνοστήσαντε
 Δέξατο· χηρωσται δὲ διὰ κτῆσιν δατέοντο.

Ἔνθ' υἱας Πριάμοιο δύν λάβε Δαρδανίδαο,
 Εἰν ἐνὶ δίφρῳ ἰόντας, Ἐχέμμονά τε Χρομίον τε. 160
 Ὡς δὲ λέων ἐν βουσι θορῶν ἐξ αὐχένα ἄξῃ
 Πόρτιος ἢ βοδός, ξύλοχον κάτα βοσκομενάων,
 *Ὡς τοὺς ἀμφοτέρους ἐξ ἵππων Τυδέος υἱός
 Βῆσε κακῶς ἀέκοντας, ἔπειτα δὲ τεύχε' ἐσύλα·
 Ἴππους δ' οἷς ἐτάροισι δίδου μετὰ νῆας ἐλαύνειν. 165

Τὸν δ' ἴδεν Αἰνείας ἀλαπάξοντα στίχας ἀνδρῶν,
 Βῆ δ' ἵμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι.
 Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε,
 Στῇ δὲ πρόσθ' αὐτοῖο, ἔπος τέ μιν ἀντίον ἤυδα. 170
 “ Πάνδαρε, ποῦ τοι τόξον ἰδὲ πτερόεντες οἶστοι
 Καὶ κλέος; ᾧ σὺ τίς τοι ἐρίζεται ἐνθάδε γ' ἀνὴρ,
 Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὐχεται εἶναι ἀμείνων.
 Ἄλλ' ἄγε τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχών,
 Ὃς τις ὅδε κρατεεὶ καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργεν 175
 Τρώας, ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
 Εἰ μὴ τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
 Ἰρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπι μῆνις.”
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 “ Αἰνεΐα Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων, 180
 Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα εἴσκω,
 Ἀσπίδι γιγνώσκων αὐλώπιδι τε τρυφαλείῃ,
 Ἴππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ' εἰ θεός ἐστιν.
 Εἰ δ' ὃ γ' ἀνὴρ ὃν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱός,
 Οὐχ ὃ γ' ἀνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλὰ τις ἄγχι 185
 Ἔσθηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ ἐκλυμένος ὦμος,
 Ὃς τούτου βέλος ὥκν' κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ.
 Ἦδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καὶ μιν βάλον ὦμον
 Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο,
 Καὶ μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀἰδωνῇ προῖάψειν, 190
 Ἔμπησ δ' οὐκ ἐδάμασσα· θεός νύ τίς ἐστι κοτήεις.
 Ἴπποι δ' οὐ παρέασι καὶ ἄρματα, τῶν κ' ἐπιβαίην.
 Ἀλλὰ που ἐν μεγάροισι Λυκάονος ἔνδεκα δίφροι
 Καλοὶ πρωτοπαγεῖς νεοτευχέες· ἀμφὶ δὲ πέπλοι
 Πέπτανται· παρὰ δὲ σφιν ἐκάστω δίζυγες ἵπποι 195
 Ἔστῃσι, κρὶ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ δλύρας.

Ἡ μὲν μοι μάλα πολλὰ γέρων αἰχμητὰ Λυκάων
 Ἐρχομένῳ ἐπέτελλε δόμοις ἔνι ποιητοῖσιν·
 Ἴπποισιν μ' ἐκέλευε καὶ ἄρμασιν ἐμβεβαῶτα
 Ἀρχεῦειν Τρώεσσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας· 200
 Ἄλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην—ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν—
 Ἴππων φειδόμενος, μή μοι δευοίατο φορβῆς
 Ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην.
 Ὡς λίπον, αὐτὰρ πεζὸς ἐς Ἴλιον εἰλήλυνθα,
 Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν. 205
 Ἦδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
 Τυδείδῃ τε καὶ Ἀτρείδῃ, ἐκ δ' ἀμφοτέροισιν
 Ἀτρεκές αἶμ' ἔσσευα βαλὼν, ἥγαιρα δὲ μᾶλλον.
 Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
 Ἡματι τῷ ἐλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν 210
 Ἠγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἑκτορι δίφ.
 Εἰ δέ κε νοστήσω καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσιν
 Πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε καὶ ὑψερεφές μέγα δῶμα,
 Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φῶς,
 Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείην 215
 Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμῶλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.”
 Τὸν δ' αὖτ' Αἰνεΐας Τρώων ἀγὸς ἀντίον ἤυδα·
 “ Μὴ δ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
 Πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχσεσιν
 Ἀντιβίην ἐλθόντε σὺν ἔντεσι πειρηθῆναι. 220
 Ἄλλ' ἄγ' ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσαιο, ὄφρα ἴδῃαι
 Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
 Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκόμεν ἠδὲ φέβεσθαι·
 Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴ περ ἂν αὐτε
 Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ. 225
 Ἄλλ' ἄγε νῦν μάλιστα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
 Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἐπιβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·

Ἦε σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι."

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·

"Αἰνεΐα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεῶ ἵππῳ· 230

Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλῳ ἄρμα

Οἴσεται, εἴ περ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν·

Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσεται, οὐδ' ἐθέλητον

Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε,

Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς 235

Αὐτῷ τε κτεῖνῃ καὶ ἐλάσῃ μώνυχας ἵππους.

Ἄλλα σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἄρματα καὶ τεῶ ἵππῳ,

Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξείῳ δουρί."

Ὡς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἄρματα ποικίλα βάντες,

Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους. 240

Τοὺς δὲ ἶδε Σθένελος Καπανηῖος ἀγλαὸς υἱός,

Αἰψά δὲ Τυδείδην ἔπεια πτερόεντα προσηύδα.

"Τυδείδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,

Ἄνδρ' ὁρώω κρατερῷ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,

Ἴν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν τόξων εὖ εἰδώς, 245

Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὖχεται εἶναι·

Αἰνεΐας δ' υἱὸς μὲν ἀμύμονος Ἀγχίσαιο

Εὖχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἱ ἔστ' Ἀφροδίτη.

Ἄλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων, μηδὲ μοι οὕτως

Θύνη διὰ προμάχων, μή πως φίλον ἦτορ ὀλέσσης." 250

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·

"Μὴ τι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδὲ σὲ πεισέμεν οἶω·

Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι

Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν.

Ὅκνεῖω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῶς 255

Ἀντίον εἰμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἔῃ Παλλὰς Ἀθήνη.

Τούτῳ δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀπόισεται ὠκέας ἵπποι

Ἀμφω ἀφ' ἡμείων, εἴ γ' οὖν ἄτερός γε φύγησιν.

Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Αἶ κέν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ 260
 Ἀμφοτέρω κτείνειν, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
 Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνείαιο δ' ἐπαῖξαι μεμνημένος ἵππων,
 Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
 Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωῖ περ εὐρύοπα Ζεὺς 265
 Δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος, οὐνεκ' ἄριστοι
 Ἴππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἡῶ τ' ἡέλιόν τε.
 Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
 Λάβρῃ Λαομέδοντος ὑποσχῶν θήλεας ἵππους.
 Τῶν οἱ ἐξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη· 270
 Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτιγῃ,
 Τῷ δὲ δῦ' Αἰνεία δῶκεν, μήστωρι φόβοιο.
 Εἰ τούτῳ κε λάβοιμεν, ἀροίμεθά κε κλέος ἐσθλόν."
 Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Τῷ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους. 275
 Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγανοῦ Τυδέος υἱέ,
 Ἡ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς οἷστύς.
 Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἶ κε τύχωμι."
 Ἡ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος 280
 Καὶ βάλε Τυδείδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
 Αἰχμὴ χαλκείῃ πταμένη θώρηκι πελάσθη.
 Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός·
 "Βέβληται κενεῶνα διαμπερές, οὐδέ σ' οἶω
 Διὸν ἔτ' ἀνσχέσσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὐχος ἔδωκας." 285
 Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 "Ἡμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶϊ γ' οἶω
 Πρὶν γ' ἀποπαύσεσθαι· πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 Αἵματος ἴσαι Ἀρηα ταλαύρινον πολεμιστήν."

ἌΩς φάμενος προέηκε· βέλος δ' ἵθυνεν Ἀθήνῃ 290
 ῥίνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.
 Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
 Αἰχμὴ δ' ἐξεσύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

Ἦριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
 Αἰόλα παμφανόωντα, παρέτρεσαν δέ οἱ ἵπποι 295
 Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχὴ τε μένος τε.

Αἰνεΐας δ' ἀπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
 Δεΐσας μὴ πῶς οἱ ἐρυσάιατο νεκρὸν Ἀχαιοί.

Ἄμφι δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖντε λέων ὥς ἀλκί πεποιθῶς, 299
 Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' εἵσθη,
 Τὸν κτάμεναι μεμαῶς ὅς τις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
 Σμερδαλέα ἰάχων. Ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
 Τυδαΐδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρες φέροιεν,
 Οἷοι νῦν βροτοὶ εἰσ'· ὁ δὲ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἷος.
 Τῷ βάλεν Αἰνεΐας κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς 305

Ἰσχύϊ ἐνστρέφεται, κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσιν·
 Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·

ᾧσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ἔστη γυνὴ ἐριπῶν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ 310
 Γαίης· ἄμφι δὲ ὅσσε κελαινὴ νύξ ἐκάλυψεν.

Καὶ νύ κεν ἔνθ' ἀποδλοῖτο ἀναξ ἀνδρῶν Αἰνεΐας,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 Μήτηρ, ἣ μιν ὑπ' Ἀγχίση τέκε βουκολέοντι·
 Ἄμφι δ' ἐὼν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πῆχες λευκῶ,
 Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν, 315

Ἔρκος ἔμεν βελίων, μὴ τις Δαναῶν ταχυνώλων
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιο.

Ἥ μὲν ἐὼν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο·
 Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
 Τάων ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,

'Αλλ' ὃ γε τοὺς μὲν εἰοὺς ἡρύκακε μώνυχας ἵππους
 Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
 Αἰνεΐαιο δ' ἐπαΐξας καλλίτριχας ἵππους
 Ἐξέλασε Τρώων μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
 Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ ἐτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης 325
 Τίεν ὀμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ἦδη,
 Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὃ γ' ἦρως
 Ὡν ἵππων ἐπιβάς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα,
 Αἰψα δὲ Τυδεΐδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους
 Ἐμμεμαώς. Ὁ δὲ Κύπριν ἐπ' ὄχετο νηλεῖ χαλκῷ, 330
 Γινώσκων ὅτ' ἀναλκις ἔην θεὸς, οὐδὲ θεῶων
 Τάων αἶ τ' ἀνδρῶν πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν,
 Οὐτ' ἄρ' Ἀθηναίῃ οὔτε πτολίπορθος Ἐννώ.
 'Αλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὀμίλον ὀπάζων,
 Ἐνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδεὸς υἱὸς 335
 Ἄκρην οὐτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξείῃ δουρὶ
 Ἀβληχρῆν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν
 Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὃν οἱ χάριτες κάμον αὐταί,
 Πρυμνὸν ὑπὲρ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,
 Ἰχῶρ, οἷός περ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν· 340
 Οὐ γὰρ σίτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἷθοπα οἶνον·
 Τοῦνεκ' ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
 Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἔο κάββαλεν νιόν.
 Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
 Κυανὴ νεφέλῃ, μὴ τις Δαναῶν ταχυπόλων 345
 Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν ἐκ θυμὸν ἔλοιτο·
 Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν αὔσε βοῆν ἀγαθὺς Διομήδης·
 "Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτήτος.
 Ἡ οὐχ ἄλκις ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἡπεροπεύεις;
 Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πύλεμον πωλήσῃαι, ἥ τέ σ' οἶω 350
 Ῥιγῇσιν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἐτέρωθι πύθῃαι."

ὦς ἔφαθ', ἥ δ' ἄλ' οὐσ' ἀπεβήσето, τείρετο δ' αἰνῶς.
 Τὴν μὲν ἄρ' Ἴρις ἐλοῦσα ποδὴν' ἐξαγ' ὁμίλου
 Ἀχθομένην ὀδύνησι· μελαίνετο δὲ χροῖα καλόν.
 Εὖρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θούρον Ἄρηα 355
 Ἥμενον· ἥρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο καὶ ταχέ' ἵππῳ.
 Ἡ δὲ γυνὴ ἐριποῦσα κασιγνήτοιο φίλοιο,
 Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ἤτεεν ἵππους.
 "Φίλε κασίγνητε, κόμισαί τέ με δός τέ μοι ἵππους,
 Ὅφρ' ἐς Ὀλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἔδος ἐστίν. 360
 Λίην ἄχθομαι ἔλκος, ὃ με βροτὸς οὐτάσεν ἀνὴρ
 Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο."
 ὦς φάτο, τῇ δ' ἄρ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους.
 Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
 Πὰρ δέ οἱ Ἴρις ἔβαινε καὶ ἡνία λάζετο χερσίν, 365
 Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τῷ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
 Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλυμπον.
 Ἐνθ' ἵππους ἔστησε ποδὴν' ἐμμος ὠκέα Ἴρις
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ'
 Ἡ δ' ἐν γούνασι πίπτε Διώνης δι' Ἀφροδίτῃ, 370
 Μητρὸς ἐῆς· ἥ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἦν,
 Χειρὶ τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 "Τίς νῦ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανίωνων
 Μασφιδίως, ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;"
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδῆς Ἀφροδίτῃ 375
 "Οὐτά με Τυδεὸς υἱὸς ὑπέρθυμος Διομήδης,
 Οὐνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο
 Αἰνεΐαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
 Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνῇ,
 Ἄλλ' ἦδη Δαναοὶ γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται." 380
 Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Διώνη διὰ θεῶν.
 "Τέτλαθι, τεκνον ἐμὸν, καὶ ἀνύσχεο κηδομένη περ·

Πολλοὶ γάρ δὴ τλήμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
 Τλή μὲν Ἄρης, ὅτε μιν ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης,
 Παιῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ· 386
 Χαλκίῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.
 Καὶ νῦν κεν ἐνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης ἄτος πολέμοιο,
 Εἰ μὴ μητρὸν περικαλλῆς Ἑρίβοια
 Ἑρμέα ἐξήγγειλεν· ὃ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα 390
 Ἡδὴ τειρόμενον, χαλεπὸς δέ ἐδεσμός ἐδάμνα.
 Τλή δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερός παῖς Ἀμφιτρύωνος
 Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν οἷστῳ τριγλώχινι
 Βεβλήκει· τότε καὶ μιν ἀνέκεστον λάβεν ἄλγος.
 Τλή δ' Αἰῖδος ἐν τοῖσι πελώριοις ὦκυν οἷστον, 395
 Εὐτέ μιν ὦτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιάχοιο,
 Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσιν βαλὼν ὀδύνησιν ἔδωκεν.
 Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὀλυμπον
 Κῆρ ἀχέων, ὀδύνησι πεπαρμένος· αὐτὰρ οἷστὸς
 ὦμῳ ἐνὶ στιβαρῷ ἤληλατο, κῆδε δὲ θυμῷ. 400
 Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω
 Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταβητός γ' ἐτέτυκτο.
 Σχέτλιος, ὀβριμοεργός, ὃς οὐκ ἄθρετ' αἷσυλα ῥέζων,
 Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ Ὀλυμπον ἔχουσιν.
 Σοὶ δ' ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. 405
 Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδεὸς υἱός,
 Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς ὃς ἀθανάταισι μάχεται,
 Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν
 Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊότητος.
 Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστιν, 410
 Φραζέσθω μή τις οἱ ἀμείνων σείῃ μάχεται,
 Μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίη
 Ἐξ ὕπνου γοώσασα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,

Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
 Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμιοι.” 415

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρησιν ἀπ’ ἰχῶ χειρὸς ὁμόργνυ’
 Ἄλθετο χεῖρ, ὀδύναι δὲ κατηπιάωντο βαρεῖαι.
 Αἱ δ’ αὐτ’ εἰσορώουσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
 Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον.
 Τοῖσι δὲ μύθων ἤρχε θεὰ γλανκῶπις Ἀθήνη. 420

“ Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεται, ὃ ττί κεν εἴπω;
 Ἦ μάλα δὴ τινα Κύπρις Ἀχαιῶδων ἀνείισα
 Τρωσὶν ἅμα σπείσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ’ ἐφίλησεν,
 Τῶν τινα καρρέζουσα Ἀχαιῶδων εὐπέπλων
 Πρὸς χρυσῇ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἄραιήν.” 425

Ὡς φάτο, μείδῃσεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Καὶ ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσῇν Ἀφροδίτην·
 “ Οὔ τοι, τέκνον ἐμὸν, δέδοται πολεμῆϊα ἔργα,
 Ἀλλὰ σύ γ’ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο·
 Ταῦτα δ’ Ἀρῇ θεῶ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.” 430

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
 Αἰνεῖα δ’ ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
 Γινώσκων ὃ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
 Ἀλλ’ ὃ γ’ ἄρ’ οὐδὲ θεὸν μέγαν αἴζετο, ἔτετο δ’ αἰεὶ
 Αἰνεῖαν κτείνειν καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι. 435

Τρὶς μὲν ἔπειτ’ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαῖων,
 Τρὶς δὲ οἱ ἐστυφέλιξε φαινήν ἀσπίδ’ Ἀπόλλων.
 Ἀλλ’ ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο δαίμονι Ἴσος,
 Δεινὰ δ’ ὁμοκλήσας προσέφη ἐκάεργος Ἀπόλλων·
 “ Φράζεο, Τυδείδῃ, καὶ χάζεο, κηδὲ θεοῖσιν 440

Ἴσ’ ἔθελε φρονέειν, ἐπεὶ οὐ ποτε φῦλον ὁμοῖον
 Ἀθανάτων τε θεῶν χαμαὶ ἐρχομένων τ’ ἀνθρώπων.”

Ὡς φάτο, Τυδείδης δ’ ἀνεχάζετο τυτθὸν ὑπίσσω,
 Μῆνιν ἀλευάμενος ἐκατηβόλου Ἀπόλλωνος.

- Αἰνεῖαν δ' ἀπάτερθεν ὀμίλου θῆκεν Ἀπόλλων 445
 Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηὸς γ' ἐτέτυκτο.
 Ἦτοι τὸν Λητώ τε καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
 Ἐν μεγάλῳ αὐτῷ ἀκρόντο τε κύδαινον τε·
 Αὐτὰρ ὁ εἰδῶλον τεύξε' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
 Αὐτῷ τ' Αἰνεία ἔκλον καὶ τεύχεσι τοῖον, 450
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδῶλφ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
 Δρῶν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοεῖας
 Ἀσπίδας εὐκύκλους λαισήϊά τε πτερόεντα.
 Δὴ τότε θούρον Ἄρῃα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 “Ἄρες Ἄρες βροτολοιγέ, μαιφόνε, τειχεσιπλῆτα, 455
 Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν,
 Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διὶ πατρὶ μάχοιτο ;
 Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπίσσυτο δαίμονι ἴσος.”
 Ὡς εἰπὼν αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ, 460
 Τρῶας δὲ στίχας οὐλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
 Εἰδόμενος Ἀκάμαντι θεῷ ἡγήτορι Θρηκῶν.
 Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλενεν·
 “ὦ νιεῖς Πριάμοιο διοτρεφῆος βασιλῆος,
 Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς ; 465
 Ἦ εἰς ὃ κεν ἀμφὶ πύλης εὐποιητῆσι μάχωνται ;
 Κεῖται ἀνὴρ ὃν τ' ἴσον ἐτίομεν Ἑκτορι δίφ,
 Αἰνεῖας υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαιο.
 Ἄλλ' ἄγετ' ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἐταῖρον.”
 Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστον. 470
 Ἐνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἑκτορα δῖον.
 “Ἑκτορ, πῇ δὴ τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες ;
 Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἐξέμεν ἥδ' ἐπικούρων
 Οἶος, σὺν γαμβροῖσι κασιγνήτοισί τε σοῖσιν.
 Τῶν νῦν οὐ τιν' ἐγὼ ἰδέειν δύναμ' οὐδὲ νοῆσαι, 475

Ἀλλὰ καταπτώσσουσιν, κύνες ὥς ἀμφὶ λέοντα·
 Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἳ πέρ τ' ἐπίκουροι ἔνευμεν.
 Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μάλα τηλόθεν ἤκω·
 Τηλοῦ γὰρ Λυκίῃ, Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
 Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱόν, 480
 Καὶ δὲ κτήματα πολλὰ, τὰ τ' ἔλδεται ὅς κ' ἐπιδεινής.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
 Ἀνδρὶ μαχήσασθαι· ἀτὰρ οὐ τί μοι ἐνθάδε τοῖον
 Οἶδν' κ' ἡὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ ἢ κεν ἄγοιεν.
 Τύνη δ' ἔστηκας, ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις 48
 Λαοῖσιν μενέμεν καὶ ἀμυνέμεναι ὄρεσσιν.
 Μή πως, ὥς ἀψίσι λίνου ἀλόντε πανάγρου,
 Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἔλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
 Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὐναιομένην πόλιν ὑμήν.
 Σοὶ δὲ χρὴ τὰδε πάντα μέλειν νύκτας τε καὶ ἡμαρ, 49c
 Ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλειτῶν ἐπικούρων
 Νωλεμέως ἐχέμεν, κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν."·
 Ὡς φάτο Σαρπηδῶν, δάκε δὲ φρένας Ἑκτορι μῦθος.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 Πάλλων δ' ὀξεία δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ, 495
 Ὀτρύνων μαχήσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνὴν.
 Οἱ δ' ἐλελήχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
 Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες οὐδ' ἐφόβηθεν.
 Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλῶας
 Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ 500
 Κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπὸν τε καὶ ἄχνας·
 Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὥς τότε Ἀχαιοὶ
 Λευκοὶ ὑπερθε γένοντο κοινισάλας, ὃν ῥα δι' αὐτῶν
 Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἱππῶν,
 Ἄψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡμιοχῆες. 50c
 Οἱ δὲ μένους χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα

Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγων,
 Πάντοσ' ἐποικόμενος· τοῦ δ' ἐκραίεινεν ἐφετμὰς
 Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὃς μιν ἀνώγει
 Τρωσὶν θυμὸν ἐγείραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην 510
 Οἰχομένην· ἥ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.

Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
 Ἦκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
 Αἰνεΐας δ' ἐτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
 Ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα 515

Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετὰλλησάν γε μὲν οὐ τέ·
 Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν ἀργυρότοξος ἔγειρεν
 Ἄρης τε βροτολογὸς ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυΐα.

Τοὺς δ' Αἴαντε δύω καὶ Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
 ὦτρυνον Δαναοὺς πολεμιζόμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ 520

Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν οὔτε ἰωκάς,
 Ἄλλ' ἔμενον νεφέλῃσιν ἑοικότες, ἃς τε Κρονίων
 Νηνεμῖης ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
 Ἀτρέμας, ὃφρ' εὖδῃσι μένος Βορέας καὶ ἄλλων
 Ζαχρηῶν ἀνέμων, οἳ τε νέφεα σκιόεντα 525

Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾷσιν αἶντες.
 Ὡς Δαναοὶ Τρώας μένον ἔμπεδον οὐδ' ἐφέβοντο.
 Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοῖτα πολλὰ κελεύων.
 “ὦ φίλοι, ἀνέρες ἔστε καὶ ἀλκιμον ἦτορ ἔλεσθε,
 Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμῖνας. 530
 Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἤε πέφανται·
 Φευγόντων δ' οὐτ' ἄρ κλέος ὄρνυται οὔτε τις ἀλκή.”

Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς, βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
 Αἰνεΐω ἔταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
 Περγασίδην, ὃν Τρώες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσαν 535
 Τῖον, ἐπεὶ θεὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι.
 Τὸν ῥα κατ' ἰσπίδα δουοὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·

Ἥ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διαπρὸ δὲ εἷσατο χαλκός,
 Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστήρος ἔλασσεν.
 Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ. 540
 Ἐνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἔλεν ἄνδρας ἀρίστους,
 Ὑῖε Διοκλῆος Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε,
 Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν εὐκτιμένη ἐνὶ Φηρή
 Ἀφνειὸς βιότοιο, γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
 Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης, 545
 Ὅς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεςσιν ἄνακτα·
 Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον,
 Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
 Κρήθων Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
 Τὼ μὲν ἄρ' ἠβήσαντε μελαινάων ἐπὶ νηῶν 550
 Ἴλιον εἰς εὐπωλον ἔμ' Ἀργείοισιν ἐπέσθην,
 Τιμὴν Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ
 Ἀρνυμένῳ τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
 Οἷω τὼ γελέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
 Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ βαθείᾳς τάρφεσιν ὕλης· 555
 Τὼ μὲν ἄρ' ἀρπάζοντε ββάς καὶ ἵφια μῆλα
 Σταθμούς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτῷ
 Ἀνδρῶν ἐν παλάμησι κατέκταθεν ὀξεῖ χαλκῷ·
 Τοίῳ τὼ χεῖρεςσιν ὑπ' Αἰνείαιοι δαμέντε
 Καππεσέτην, ἐλάττησιν ἰοικότες ὑψηλῇσιν. 560
 Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφίλος Μενέλαος,
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἰθοπι χαλκῷ,
 Σείων ἐγγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
 Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαιοι δαμείη.
 Τὸν δ' ἶδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός, 565
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δῖε ποιμένι λαῶν,
 Μῆ τι πάθοι, μέγα δέ σφας ἀποσφῆλειαίε πόνοιο.
 Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα

'Αντίον ἀλλήλων ἐχέτην μεμαῶτε μάχεσθαι·
 'Αντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν. 570
 Αἰνείας δ' οὐ μέινει, θεὸς περ ἑὼν πολεμιστῆς,
 'Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
 Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
 Τῷ μὲν ἄρα δειλῷ βαλέτην ἐν χερσὶν ἐταίρων,
 Αὐτὰρ δὲ στρεφθέντε μετὰ πρώτοισι μαχέσθην. 575
 "Ενθα Πυλαιμένεια ἐλέτην ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
 Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
 Ἔστασ' ἔγχρ' ἔνυξεν, κατὰ κληῖδα τυχήσας·
 Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἠνίοχον θεράποντα, 580
 Ἔσθλ' Ἀτυμνιάδην—ὃ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους—
 Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
 Ἠνία λευκὴν ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
 Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαῖξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
 Αὐτὰρ ὃ γ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου 585
 Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
 Δηθὰ μάλ' ἐστήκει—τύχε γάρ ῥ' ἀμάθοιο βαθείης—,
 "Οφρ' ἵππῳ πλήξαντε χαμαὶ βάλλον ἐν κονίῃσιν.
 Τοὺς δ' ἵμας Ἀντίλοχος, μετὰ δὲ στρατὸν ἤλας Ἀχαιῶν.
 Τοὺς δ' Ἔκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὄρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
 Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἶποντο φάλαγγες 591
 Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ πότνι Ἐνυώ,
 Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτήτος·
 Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα,
 Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἐκτορος ἄλλοτ' ὀπισθεν. 595
 Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
 Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἄλαδε προρέοντι,
 Ἀφρμῷ μωρμύροντι ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδριμ' ἰπίσσω,

ὣς τότε Τυδεΐδης ἀνεχάζετο, εἰπέ τε λαῷ· 600
 “ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἐκτορα δῖον
 Αἰχμητὴν τ’ ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστὴν.
 Τῷ δ’ αἰεὶ πάρα εἰς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
 Καὶ νῦν οἱ πάρα κείνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
 Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσσω 605
 Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἱφί μάχεσθαι.”
 Ἄς ἄρ’ ἔφη, Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
 “Ἐνθ’ Ἐκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν εἰδότε χάρμης,
 εἷν ἐνὶ δίφρῳ εὔντε, Μενέσθην Ἀγχιάλόν τε.
 Τῷ δὲ πεσόντ’ ἐλήσσε μέγας Τελαμώνιος Αἴας, 610
 Στῇ δὲ μάλ’ ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκύντισε δουρὶ φαεινῷ,
 Καὶ βάλεν Ἀμφιον Σελάγου υἱόν, ὃς ῥ’ ἐνὶ Παισῷ
 Ναῖε πολυκτῆμων πολυλήϊος· ἀλλὰ ἐ μοῖρα
 Ἦγ’ ἐπικουρήσοντα μετὰ Πριάμόν τε καὶ υἴας.
 Τὸν ῥα κατὰ ζωστήρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας, 615
 Νειαίρῃ δ’ ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχος,
 Δούπησεν δὲ πεσών. Ὁ δ’ ἐπέδραμε φαιδίμος Αἴας
 Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ’ ἐπὶ θυύρατ’ ἔχευαν
 Ὀξέα παμφανόωντα· σάκος δ’ ἀνεδέξατο πολλά.
 Αὐτὰρ ὁ λάξ προσβύς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος 620
 Ἔσπασατ’· οὐδ’ ἄρ’ ἔτ’ ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλά
 Ὡμοῖν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
 Δεῖσε δ’ ὁ γ’ ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερῶχων,
 Οἱ πολλοὶ τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε’ ἔχοντες,
 Οἷ ἐ μέγαν περ εἶοντα καὶ ἵφθιμον καὶ ἀγανὸν 625
 Ὡσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμήχθη.
 ὣς οἱ μὲν πυνέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
 Τληπόλεμον δ’ Ἡρακλείδην ἧν τε μέγαν τε
 Ὄρσεν ἐπ’ ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
 Οἱ δ’ ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ’ ἀλλήλοισιν ἰόντες,

Υἱός θ' υἰώνός τε Διὸς νεφεληγερέταο,
 Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπεν.
 “ Σαρπηθὸν Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
 Πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι μάχης ἀδαήμονι φωτί;
 Ψευδόμενοι δέ σέ φασι Διὸς γόνον αἰγιόχοιο 635
 Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν
 Οἱ Διὸς ἐξεγένοντο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων.
 Ἄλλοιόν τινά φασι βίην Ἑρακλεΐην
 Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμοννα θυμολέοντα,
 Ὃς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν ἔνεχ' ἵππων Λαομέδοντος 640
 Ἐξ οἷης σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν
 Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
 Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδέ τί σε Τρώεσσιν οἶομαι ἄλκαρ ἔσσεσθαι
 Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, 645
 Ἄλλ' ὑπ' ἐμοὶ δμηθέντα πύλας Αἴδαο περήσειν.”
 Τὸν δ' αὖ Σαρπηθῶν Λυκίων ἀγὸς ἀντίον ἤνδα
 “ Τληπόλεμ', ἦτοι κείνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρήν
 Ἀνέρος ἀφραδίησιν ἀγανοῦ Λαομέδοντος,
 Ὃς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῶ ἠνίπαπε μύθῳ, 650
 Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθεν.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
 Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
 Εὖχος ἐμοὶ δώσειν. Ψυχὴν δ' Αἴδι κλυτοπόλῳ.”
 Ὃς φάτο Σαρπηθῶν, ὁ δ' ἀνέσχετο μειλινὸν ἔγχος
 Τληπόλεμος· καὶ τῶν μὲν ἀμαρτῇ δούρατα μακρὰ 656
 Ἐκ χειρῶν ἥϊξαν. Ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
 Σαρπηθῶν, αἰχμὴ δὲ διαμπερές ἦλθ' ἀλεγεινὴ
 Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυψεν.
 Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχρ' μακρῶ 660
 Βεβλήκειν, αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,

Οστέφ' ἐγχιριμφθεῖσα· πατὴρ δ' ἔτι λοιγὸν ἄμυνεν.

Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δίοι ἑταῖροι
 'Εξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
 'Ελκόμενον· τὸ μὲν οὐ τις ἐπεφράσατ' οὐδ' ἐνόησεν, 665
 Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίῃ,
 Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
 Τληπόλεμον δ' ἐτέρωθεν εὐκνήμιδες Ἀχαιοὶ
 'Εξέφερον πολέμοιο· νόησε δέ διος Ὀδυσσεὺς
 Τλήμονα θυμὸν ἔχων, μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ. 670
 Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
 *Ἡ προτέρῳ Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
 *Ἡ ὃ γε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγάλῃτορι μόρσιμον ἦεν
 *Ἰφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ· 675
 Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθῆνη.
 *Ἐνθ' ὃ γε Κοίρανον εἶλεν Ἀλάστορά τε Χρομίον τε
 *Ἀλκανδρόν θ' Ἀλιὸν τε Νοήμονά τε Πρύτανίν τε.
 Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε διος Ὀδυσσεὺς,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ. 680
 Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἶθοπι χαλκῷ,
 Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
 Σαρπηδὼν Διὸς υἱός, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ζειπεν.
 “Πριαμίδη, μὴ δῆ με ἔλωρ Δαναοῖσιν ἐάσης
 Κεῖσθαι, ἀλλ' ἐπάμυνον· ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν 685
 *Ἐν πόλει ὑμετέρῃ, ἐπεὶ οὐκ ἄρα μέλλον ἔγωγε
 Νοστήσας οἰκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαίαν,
 Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.”
 *Ὡς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ,
 *Ἀλλὰ παρήϊzen, λελημένος ὄφρα τάχιστα 690
 *Ψασαίτ' Ἀργεῖους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἔλοιτο.
 Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῶι ἑταῖροι

Εἶσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλεῖ φηγῶ·
 Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὥσε θύραζε
 Ἰφθιμος Πελαίων, ὃς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος. 695
 Τὸν δ' ἔλιπε ψυχὴ, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς.
 Αὐτὶς δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιῇ Βορέας
 Ζώγρει ἐπιπνέουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.

Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἀρῇ καὶ Ἑκτορι χαλκοκορυστῇ
 Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν 700
 Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ, ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
 Χάζονθ', ὥς ἐπύθοντο μετὰ Τρώεσσιν Ἀρηα.

Ἐνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξαν
 Ἐκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἀρης;
 Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλῆξιππον Ὀρέστην, 705
 Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
 Οἶνοπίδην θ' Ἐλεον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομήτρην,
 Ὃς ῥ' ἐν ὕλῃ ναίεσκε μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
 Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· παρ δέ οἱ ἄλλοι
 Ναῖον Βοιωτοὶ, μάλα πύονα δῆμον ἔχοντες. 710

Τοὺς δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρῃ
 Ἀργεῖους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὕσμινῃ,
 Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνῃ
 Ἡ ῥ' ἄλιν τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ, 715
 Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
 Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὐλον Ἀρηα.
 Ἄλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.”

Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Ἡ μὲν ἐποιοχόμενη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους 720
 Ἥρῃ πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μέγαλοιο Κρόνοιο·
 Ἡβῃ δ' ἀμφ' ὀχέεσσι βοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
 λ' ἵλκεα ὀκάτκνυμα, σιδηρέῃ ἄξονι ἀμφίς.

Τῶν ἦτοι χρυσήϊ τευ ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
 Χαλκῆ' ἐπίσσωτρα προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι· 725
 Πλήμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν.
 Δίφρος δὲ χρυσεόισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
 ἔντέταται, δοιαί δὲ περίδρομοι ἀντυγές εἰσιν.
 Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμός πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
 Δῆσε χρύσειον καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαθνα 730
 Κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
 Ἴππους ὠκύποδας, μεμαυῖ ἔριδος καὶ αὐτῆς.
 Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
 Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὐδαι,
 Ποικίλον, ὃν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν· 735
 Ἥ δὲ χιτῶν' ἐνδύσα Διὸς νεφεληγερέταο
 Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρύνοντα.
 Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὅμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν
 Δεινὴν, ἣν πέρι μὲν πάντῃ φόβος ἑστεφάνωται,
 Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκή, ἐν δὲ κρυνέσσεια ἰώκη, 740
 Ἐν δέ τε Γοργεῖη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
 Δεινὴ τε σμερδνὴ τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάλῃρον
 Χρυσεῖην, ἑκατὸν πολίων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
 Ἔς δ' ὄχρεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος 745
 Βριθὺ μέγα στιβαρόν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
 Ἡρώων, τοῖσιν τε κοτέσσεται ὄβριμοπάτρη.
 Ἥρη δὲ μάλιστα θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' Ἴππους·
 Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον ὄραι,
 Τῆς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς Οὐλυμπός τε, 750
 Ἥ μὲν ἀνακλίνει πυκινὸν νέφος ἥδ' ἐπιθειναί.
 Τῇ ῥα δι' αὐτῶν κεντρηνεκέας ἔχον Ἴππους.
 Εὖρον δὲ Κρονίωνα θεῶν ἄτερ ἤμενον ἄλλων
 Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.

- "Ενθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη 755
 Ζῆν' ὑπατον Κρονίδην ἐξείρετο καὶ προσέειπεν·
 " Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ Ἄρει τάδε καρτερὰ ἔργα,
 Ὅσσάτιόν τε καὶ οἶον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
 Μάψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἔκηλοι
 Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, 760
 Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὐ τίνα οἶδε θέμιστα.
 Ζεῦ πάτερ, ἧ ρά τί μοι κεχολώσεται, αἶ κεν Ἄρηα
 Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίδωμαι ;"
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 " Ἄγρει μάν τί ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην, 765
 Ἥ ἐ μάλιστ' εἴωθε κακῆς οὐδύνῃσι πελάζειν."
 Ὡς ἔφατ', οὐδ' ἀπίθῃσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Μάστιξεν δ' ἵππους· τῷ δ' οὐκ ἄκουτε πετέσθην
 Μεσσηγυῖς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Ὅσσον δ' ἡεροειδὲς ἀνὴρ ἶδεν ὀφθαλμοῖσιν 770
 Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσω· ἐπὶ οἶνοπα πόντον,
 Τόσσον ἐπὶ θρώσκουσι θεῶν ὑψηλές ἵπποι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἶξον ποταμῷ τε ῥέοντε,
 Ἥχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
 "Ενθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη 775
 Λύσασ' ἐξ ὀχέων, περὶ δ' ἡέρα πουλὺν ἔχενεν·
 Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
 Αἱ δὲ βάτην, τρήρῳσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοίαι,
 Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμανῖαι.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον ὅθι πλείστοι καὶ ἄριστοι 780
 Ἔστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἵπποδάμοιο
 Εἰλόμενοι, λείουσιν εἰκότες ὠμοφάγοισιν
 Ἥ συστὲ κάπροις, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδῶν,
 "Ενθα στᾶσ' ἧῦσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ, 785

- *Ὅς τόσον αὐδῆσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.
 “ Αἰδῶς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί.
 *Ὅφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 Οὐδέ ποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
 ὄϊχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος· 790
 Νῦν δὲ ἐκὰς πόλιος κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.”
 *Ὡς εἰποῦς ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 Εὖρε δὲ τὸν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
 *Ἐλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰφ. 795
 *Ἰδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
 Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
 *Ἄν δ' ἴσχων τελαμῶνα κελαινεφές αἶμ' ἀπομόργυν.
 *Ἰππεῖον δὲ θεὰ ζυγοῦ ἤψατο, φώνησέν τε·
 “ Ἥ ὀλίγον οἱ παῖδα εἰκότα γείνατο Τυδεύς. 800
 Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητῆς,
 Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον
 Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
 *Ἀγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας.
 Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἔκηλον· 805
 Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερόν, ὥς τὸ πάρος περ,
 Κούρους Καδμείων προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 [Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα].
 Σοὶ δ' ἦτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἴσταμαι ἠδὲ φυλάσσω,
 Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι· 810
 *Ἀλλὰ σεν ἦ κάματος πολυαῖξ γυῖα δέδυκεν,
 *Ἥ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον. Οὐ σύ γ' ἔπειτα
 Τυδέος ἔκγονός ἐσσι δαΐφρονος Οἰνείδαο.”
 Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης
 “ Γινώσκω σε, θεὰ θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο· 815
 Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος οὐδ' ἐπικεύσω.

Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον οὔτε τις ὄκνος,
 'Αλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
 Οὐ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι
 Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε Διὸς θυγάτηρ 'Αφροδίτη 820
 *Ἐλθῇς ἐς πόλεμον, τὴν γ' οὐτάμεν ὀξεῖ χαλκῷ.
 Τοῦνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζουμαι ἥδ' ἐκ αἰσίου
 'Αργείους ἐκέλευσα ἀλῆμεναι ἐνθάδε πάντας·
 Γινώσκω γὰρ *Ἀρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα."
 Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη· 825
 "Τυδεΐδῃ Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
 Μῆτε σύ γ' *Ἀρηα τό γε δεῖδιθι μῆτε τιν' ἄλλον
 'Αθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
 'Αλλ' ἄγ' ἐπ' *Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους,
 Τύψον δὲ σχεδὴν, μηδ' ἄξιο θυῶρον *Ἀρηα 830
 Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον,
 *Ὃς πρόωγόν μιν ἐμοί τε καὶ *Ἡρῃ στεῦτ' ἀγορεύων
 Τρωσὶ μάχεσθαι, ἀτὰρ 'Αργείοισιν ἀρήξειν,
 Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λείλασται."
 *Ὃς φασμένη Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὥσε χαμᾶζε, 835
 Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπέως ἀπόρουσεν·
 *Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παρὰ Διομήδεα δῖον
 *Ἐμμεμαυῖα θεά. Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξω
 Βριθούσῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν ἄνδρα τ' ἄριστον.
 Λύζετο δὲ μάλιστα καὶ ἡνία Παλλὰς 'Αθήνη· 840
 Αὐτίκ' ἐπ' *Ἀρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
 *Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάρειεν,
 Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, *Ὀχησίῳ ἀγλαὸν υἱόν.
 Τὸν μὲν *Ἀρης ἐνάρειε μαιφόνος· αὐτὰρ 'Αθήνη
 Δῦν' *Αἶδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος *Ἀρης. 845
 *Ὃς δὲ ἴδε βροτολογιγὸς *Ἀρης Διομήδεα δῖον,
 *Ἦτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασεν

Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνντο θυμὸν,
 Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἵπποδάμοιο.
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες, 850
 Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν ἡνία θ' ἱππων
 Ἐγχεὶ χαλκείῳ, μεμαῶς ἀπὸ θυμὸν ἐλέσθαι·
 Καὶ τό γέ χεiri λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 ὦσεν ὑπὲκ δίφροιο ἐτώσιον αἰχθῆναι.
 Δεύτερος αὖθ' ὠρμάτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης 855
 Ἐγχεὶ χαλκείῳ· ἐπέεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
 Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μήτηρ.
 Τῇ ῥά μιν οὐτα τυχῶν, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψεν,
 Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὐτίς. ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,
 Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι
 Ἄνῆρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρης. 860
 Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἶλεν Ἀχαιοὺς τε Τρῳάς τε
 Δεῖσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης ἄτος πολέμοιο.
 Οἷη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀήρ
 Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσσαέος ὀρνυμένοιο, 865
 Τοῖος Τυδείδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
 Φαίνειθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
 Καρπαλίμως δ' ἴκανε θεῶν ἔδος, αἰπὺν Ὀλύμπον,
 Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίῳνι καθέζετο θυμὸν ἀχέων,
 Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἶμα καταρρέειν ἐξ ὠτειλῆς, 870
 Καὶ ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.
 “ Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίξῃ ὀρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
 Αἰεὶ τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν
 Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἀνδρεσσι φέροντες.
 Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην, 875
 Οὐλομένην, ἣ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμνηεν.
 Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοὶ εἰς ἓν Ὀλύμπῳ,
 Σοὶ τ' ἐπιπειθόνται καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·

Ταύτην δ' οὐτ' ἔπει προτιβάλλει οὔτε τι ἔργῳ,
'Ἄλλ' ἀνείης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' αἰδῆλον· 880

Ἡ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπερφίαλον Διομήδεα
Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμοσι ἴσους.
'Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἧ τέ κε δηρὸν 885
Αὐτοῦ πῆματ' ἔπασχον ἐν αἰνῆσιν νεκάδεσσιν,
Ἡ κε ζῶς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσιν."

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
"Μὴ τί μοι, ἄλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μανύριζε.
Ἐχθιστος δέ μοι ἐσσι θεῶν οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν· 890
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε.
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπεικτὸν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσιν.
Τῷ σ' οἶω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίησιν.
'Ἄλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγ' ἔχοντα· 895
Ἐκ γὰρ ἐμεῷ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ.
Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένεν ὧδ' αἰδῆλος,
Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιῶνων."

ᾧ φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγειν ἰήσασθαι.
Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσω 900
Ἠκίσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταβνητός γ' ἐτέτυκτο.
ᾧ φάτο· ὅτ' ὅπως γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν
Ἵγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὥκα περιτρέφεται κυκώοντι,
ᾧ φάτο καρπαλίμως ἰήσατο θυῶρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λούσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἔσσω 905
Πάρ δὲ Διὶ Κρονίῳ καθέζετο κύδεϊ γαίῳν.

Αἱ δ' αὖτις πρὸς δῶμα Διὸς μέγαλοιο νέοντο,
Ἥρη τ' Ἀργεῖη καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνη,
Παῦσασαι βροτολογὸν Ἄρην ἀνδροκτασιῶν.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή· Ζ
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος ἰδὲ Πάνθοιο ροάων.

Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν, 5
Τρώων ῥήξε φάλαγγα, φόως δ' ἐτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,
Υἱὸν Ἐϋσσώρου Ἀκάμαντ' ἧῦν τε μέγαν τε.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασείης,
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὅστέον εἴσω 10
Λίχμη χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν εὐκτιμένη ἐν Ἀρίσβῃ
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισιν· 15
Πάντας γὰρ φιλέσκεν ὁδῶ ἐπὶ οἰκίᾳ ναίων.
Ἀλλὰ οἱ οὐ τις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον
Πρόσθεν ὑπαντιάσας, ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπῆϋρα,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὃς ῥα τόθ' ἵππων
Ἔσκεν ὑφήνιοχος· τὸ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.

Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν· 20
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὓς ποτε νύμφῃ
Ἥφης Ἀβαρβαρή τέκ' ἀμύμονι Βουκολίῳ.
Βουκολίῳ δ' ἦν υἱὸς ἀγαθοῦ Λαομέδοντος
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δὲ ἐ γείνατο μήτηρ·
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὅσσε μίγῃ φιλότῃ καὶ εὐνῇ, 25
Ἥ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάουε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὧμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστυάλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν 30
Ἐγχεῖ χαλκείῃ, Τεύκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.

'Αντίλοχος δ' ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
 Νεστορίδης, ἔλατον δὲ ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
 Ναίε δὲ Σατυριόεντος εὐρρείταο παρ' ὄχθας
 Πήλασον αἰπεινὴν. Φύλακον δ' ἔλε Λήϊτος ἥρως 35
 Φεύγοιτ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν.

Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
 Ζῶν ἔλ'· ἵππῳ γάρ οἱ ἀτυζόμενῳ πεδίῳ,
 Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἄρμα
 Ἄξαντ' ἐν πρώτῃ ῥυμῇ αὐτῷ μὲν ἐβήτην 40
 Πρὸς πόλιν, ἣ περ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
 Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη
 Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· παρ δέ οἱ ἔστη
 Ἀτρείδης Μενέλαος ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.

Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων. 45
 “ Ζῶγρει, Ἀτρείς υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα.
 Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
 Χαλκὸς τε χρυσὸς τε πολύκμητός τε σίδηρος,
 Τῶν κέν τοι χαρίσαιο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
 Εἴ κεν ἐμέ ζῶν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.” 50

Ὡς φάτο, τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινεν.
 Καὶ δὴ μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν' ἀλλ' Ἀγαμέμνων
 Ἀντίος ἦλθε θείων, καὶ ὀμοκλήσας ἔπος ἤδδα.
 “ ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κῆδαι οὕτως 55
 Ἀνδρῶν; ἥ σοὶ ἄριστα πεποιήται κατὰ οἶκον
 Πρὸς Τρώων. Τῶν μὴ τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον
 Χεῖράς θ' ἡμετέρας, μηδ' ὄν τινα γαστέρι μήτηρ
 Κοῦρον ἰόντα φέροι· μηδ' ὅς φύγοι, ἀλλ' ἅμα πάντες
 Ἰλίου ἐξαπολοίατ' ἀκηδεστοὶ καὶ ἄφαντοι.” 60

Ὡς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
 Αἵσιμα παρειπῶν· ὁ δ' ἀπὸ ἔθην ὤσατο χειρὶ

Ἦρῳ Ἄδρησταν· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
 Οὔτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ', Ἀτρείδης δὲ
 Λαῖξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος. 65

Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας·
 “ὦ φίλοι ἦρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρης,
 Μὴ τις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος μετόπισθεν
 Μιμνέτω, ὥς κεν πλείστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται,
 Ἄλλ' ἀνδρας κτείνωμεν. Ἐπειτα δὲ καὶ τὰ ἔκηλοι 70
 Νεκροὺς ἅμ πεδίων συλήσετε τεθνηῶτας.”

Ὡς εἰπὼν ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἐκάστου.
 Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
 Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείησι δαμέντες,
 Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορι εἶπε παραστὰς 75
 Πριαμίδης Ἐλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος·

“Αἰνεία τε καὶ Ἑκτορ, ἐπεὶ πόνοος ὕμμι μάλιστα
 Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὐνεκ' ἄριστοι
 Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἴστε μάχεσθαι τε φρονέειν τε,
 Στήτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων 80
 Πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὐτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
 Φεύγοντας πεσέειν, δηϊοῖσι δὲ χάρμα γενέσθαι.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἀπάσας,
 Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,
 Καὶ μάλα τειρόμενοί περ' ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει· 85
 Ἑκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπέ δ' ἔπειτα

Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς
 Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Οἴξασα κληῖδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,
 Πέπλων, ὃ οἱ δοκέει χαριέστατος ἡδὲ μέγιστος 90
 Εἶλαι ἐνὶ μεγάρῳ καὶ οἱ πολὺν φίλτατος αὐτῇ,
 Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡὔκόμοιο,
 Καὶ οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηφ

- "Ἦνις ἡκέστας ἱερυσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ
 "Ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα, 95
 Αἶ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχη' Ἴλιον ἱρῆς,
 "Ἀγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο,
 "Ὀν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.
 Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὤδ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
 "Ὀν πέρ φασι θεῶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λήην 100
 Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν."
 "Ὡς ἔφαθ', Ἐκτωρ δ' οὔ τι κασιγνήτῳ ἀπίθσεν.
 Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμᾶζε,
 Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ὦχετο πάντῃ,
 "Οτρύνων μαχέσασθαι, ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνῇ. 105
 Οἱ δ' ἐλελίχθησαν καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
 "Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο,
 Φάν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
 Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν· ὥς ἐλέλιχθεν.
 "Ἐκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν αὔσας· 110
 "Τρώες ὑπέρθυμοι τηλεκλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 "Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
 "Ὅφρ' ἂν ἐγὼ βεῖω προτὶ Ἴλιον, ἡδὲ γέρουσιν
 Εἵπω βουλευτῇσι καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισιν
 Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἐκατόμβας." 115
 "Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἐκτωρ·
 "Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινόν,
 "Ἄντυξ ἧ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
 Γλαῦκος δ' Ἰππολόχοιο πᾶϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
 "Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμῶτε μάχεσθαι. 120
 Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
 "Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
 Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἐνὶ κυδιανείρῃ

Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἀπάντων 125
 ὧς θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
 Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιώωσιν.
 Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας
 Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
 Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος 130
 ἄσῃ ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν,
 Ὅς ποτε μαινομένοιο Διώνυσιο τιθήνας
 Σεῦε κατ' ἡγάθεον Νυσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
 Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
 Θεινόμεναι βουπλήγι. Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς 155
 Δύσεθ' ἄλως κατὰ κῦμα, Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
 Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῆ.
 Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ρεία ζῶντες,
 Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
 Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν. 140
 Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
 Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
 Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι."
 Τὸν δ' αὖθ' Ἰππολόχοιο προσηύδα φαιδιμος υἱός·
 " Τυδεΐδη μεγάρυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις ; 145
 Ὡς περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Φύλλα τὰ μὲν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἅλλα δέ θ' ὕλη
 Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
 Ὡς ἀνδρῶν γενεή ἢ μὲν φύει ἢ δ' ἀπολήγει.
 Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὅφρ' εὖ εἰδῇς 150
 Ἡμετέρην γενεήν· πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
 Ἔστι πόλις Ἐφύρη μυχῶ Ἀργεὺς ἵπποβότοιο,
 Ἐνθα δὲ Σίσυφος ἔσκειν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
 Σίσυφος Αἰολίδης· ὃ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν,
 Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην. 155

Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἡγορέην ἐρατεινὴν
 ὦπασαν. Αὐτὰρ οἱ Προΐτος κακὰ μήσατο θυμῷ,
 Ὃς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
 Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκῆπτρῳ ἐδάμασσεν.
 Τῷ δὲ γυνὴ Προΐτου ἐπεμήνατο, δι' Ἄντεια, 164
 Κρυπταδίῃ φιλότῃ μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὐ τι
 Πείθ' ἀγαθὰ φρονέοντα, δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
 Ἥ δὲ ψευσαμένη Προΐτον βασιλῆα προσηύδα·
 Ἐθναίης, ὦ Προΐτ', ἥ κάκτανε Βελλεροφόντην,
 Ὃς μ' ἔθελεν φιλότῃ μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ. 165
 Ὡς φάτο, τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσεν.
 Κτείνειν μὲν ῥ' ἄλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 Πέμπει δὲ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὃ γε σήματα λυγρὰ,
 Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλὰ,
 Δείξαι δ' ἡνώγειν ᾧ πενθερῷ, ὅφρ' ἀποδολοίτο. 170
 Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἔξε Ξάνθον τε ῥέοντα,
 Προφρονέως μιν τίεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης.
 Ἐννήμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ δεκάτῃ ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς, 175
 Καὶ τότε μιν ἐρέεινε καὶ ἦτεε σῆμα ἰδέσθαι,
 Ὃ ττί ῥά οἱ γαμβρυῷ πάρα Προΐτοιο φέροιτο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
 Πρῶτον μὲν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσεν
 Πεφνέμεν. ἥ δ' ἄρ' ἔην θείου γένος, οὐδ' ἀνθρώπων, 180
 Πρόσθε λέων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
 Δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰθυμένοιο.
 Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε θεῶν τεράεσσι πιθήσας,
 Δεύτερον αὖ Σολύμοισι μαχήσατο κυδαλίμοισιν·
 Καρτίστην δὴ τὴν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν. 185
 Τὸ τρίτον αὖ κατέπεφνε· Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.

Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινεν·
 Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους
 Εἴσε λόχον· τοὶ δ' οὐ τι πάλιν οἰκόνδε νέοντο·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης. 190
 Ἄλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἦν ἑόντα,
 Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὃ γε θυγατέρα ἦν,
 Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἡμισυ πάσης·
 Καὶ μὲν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
 Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο. 195
 Ἥ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
 Ἰσάνδρῳ τε καὶ Ἰππύλοχον καὶ Λαοδάμειον.
 Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεὺς,
 Ἥ δ' ἔτεκε ἄντιθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ καὶ κείνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν, 200
 Ἦτοι ὁ καὶ πεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλάτο,
 Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων,
 Ἰσάνδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης ἄτος πολέμοιο
 Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυθαλίμοισιν,
 Τὴν δέ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα. 205
 Ἰππόλοχος δ' ἔμ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημί γενέσθαι·
 Πέμπε δέ μ' ἐς Τρῳίην, καὶ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
 Αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων,
 Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν, οἱ μέγ' ἄριστοι
 ἔμ τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ. 210
 Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι.”
 ὣς φάτο, γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
 Ἐγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν.
 “Ἥ ρά νῦ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός· 215
 Οἶνεὺς γάρ ποτε διὸς ἀμύμονα Βελλεροφόντην
 Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐείκοσιν ἡματ' ἐρύξας.

Οἱ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
 Οἶνεὺς μὲν ζωστήρα δίδου φοῖνικι φαεινόν,
 Βελλεροφόντης δὲ χρύσειον δέπας ἀμφικύπελλον, 220
 Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσιν.
 Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι, ἐπεὶ μ' ἔτι τυτθὸν ἑόντα
 Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβησιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
 Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξείνος φίλος Ἄργεϊ μέσσω
 Εἰμὶ, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ, ὅτε κεν τῶν δῆμον ἴκωμαι. 225
 Ἐγχεα δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὀμίλου·
 Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες κλειτοὶ τ' ἐπίκουροι,
 Κτείνειν ὃν κε θεὸς γε πόρῃ καὶ πυσσὶ κιχείω,
 Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοὶ, ἐναιρέμεν ὃν κε δύνηαι.
 Τεύχεα δ' ἀλλήλοισι ἐπαμείψομεν, ὅφρα καὶ οἶδε 230
 Γνώσιν ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι."
 Ὡς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἕκαστον αἶξαντε,
 Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην καὶ πιστώσαντο.
 Ἐνθ' αὖτε Γλαύκῃ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 Ὡς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν 235
 Σχύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
 Ἐκτῶρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἴκανε,
 Ἄμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θεὸν ἠδὲ θύγατρες
 Εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε
 Καὶ πόσιαις. Ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὐχέσθαι ἀνώγει 240
 Πάσας ἐξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφήπτο.
 Ἄλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἴκανε,
 Ξεστῆς αἰθούσῃσι τετυγμένον—αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
 Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
 Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες 245
 Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῆς ἀλόχοισιν.
 Κουράων δ' ἐτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
 Δώδεκ' ἔσαν τέγροι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίης ἀλόχοισιν. 250

Ἔνθα οἱ ἡπιόδωρος ἐναντίῃ ἤλυθε μήτηρ
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
“Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλουθας ;

Ἡ μάλα δὴ τείρουσι δυσῶνυμοι νῆες Ἀχαιῶν 255
Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ· σέ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν.
Ἀλλὰ μὲν, ὄφρα κέ τοι μελιθεῖα οἶνον ἐνείκω,
Ὅς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν
Πρῶτον, ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσῃαι, αἶ κε πίῃσθα. 260
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Ὅς τὴν κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτησιν.”

Τὴν δ' ἡμίζειτ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἑκτώρ·
“Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,
Μή μ' ἀπογυνώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. 265
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διὶ λείβειν αἶθοπα οἶνον

Ἀζομαι· οὐδέ πη ἔστι κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσσασα γεραίᾳς· 270
Πέπλον δ', ὅς τις τοι χαριέστατος ἦδὲ μέγιστος

Ἔστω ἐνὶ μεγάρῳ καὶ τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Τὸν ἔστιν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
Καὶ σὺ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βούς ἐνὶ νηῷ
Ἥνις ἡκέστας ἱερευσέμεν, αἶ κ' ἐλεήσῃ 275

Ἄστυ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα,
Αἶ κεν Τυδεὸς υἱὸν ἀπύσχη Ἰλίου ἱρῆς,
Ἀγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης

Ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω, 280
 Αἷ κ' ἐβέλησ'· εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέ οἱ αὖθι
 Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
 Τρωσί τε καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι τοῖό τε παισίν.
 Εἰ κείνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ'· Ἀἴλος εἴσω,
 Φαῖην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι." 285

Ὡς ἔφαθ', ἥ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισιν
 Κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισσαν κατὰ ἄστῳ γεραίας.
 Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσето κηῶντα,
 Ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
 Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδής 290
 ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
 Τὴν ὁδὸν ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
 Τῶν ἔν' αἰραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
 Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν ἡδὲ μέγιστος,
 Ἀστὴρ δ' ὥς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νεάτος ἄλλων. 295
 Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.

Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἴκανον Ἀθήνης ἐν πόλει ἄκρῃ,
 Τῇσι θύρας ὥϊξε Θεανῶ καλλιπάρῃος
 Κισσηῖς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·
 Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν. 300
 Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθῆνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
 Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἐλοῦσα Θεανῶ καλλιπάρῃος
 Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἡυκόμοιο,
 Εὐχομένη δ' ἥρατο Διὸς κούρῃ μεγάλῳ.
 “ Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπολι, δία θεάων, 305
 Ἄξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἡδὲ καὶ αὐτὸν
 Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάραιθε πυλάων,
 Ὅφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηφῇ
 Ἦνις ἡκέστας ἱερεύσομεν, αἷ κ' ἐλεήσης
 Ἀστῷ τε καὶ Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα.” 310

Ὡς ἔφατ' εὐχομένη, ἀνέεινε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη.
 Ὡς αἱ μὲν ῥ' εὐχοντο Διὸς κούρη μεγάλοιο,
 Ἐκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
 Καλὰ, τὰ ῥ' αὐτὸς ἔτευξε σὺν ἀνδράσιν οἱ τότε ἄριστοι
 Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβόλακι τέκτονες ἄνδρες, 315
 Οἳ οἱ ἐποίησαν θάλαμον καὶ δῶμα καὶ αὐλήν
 Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἐκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
 Ἐνθ' Ἐκτωρ εἰσῆλθε διΐφιλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
 Ἐγχος ἔχ' ἐνδεκάπηχυν· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
 Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης. 320
 Τὸν δ' εὖρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἔποντα,
 Ἀσπίδα καὶ θώρηκα καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφώοντα·
 Ἀργεῖη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξίν
 Ἦστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευεν.
 Τὸν δ' Ἐκτωρ νείκεσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσιν. 325
 "Δαιμόνι, οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.
 Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν αἰπὺ τε τείχος
 Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' αὐτὴ τε πτόλεμός τε
 Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδη· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
 Ὃν τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο. 330
 Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται."
 Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
 Τοῦνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο καὶ μεν ἄκουσον.
 Οὗ τοι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ οὐδὲ νεμέσσει 335
 Ἦμην ἐν θαλάμῳ, ἔβελον δ' ἄχρ' προτραπέσθαι.
 Νῦν δέ με παρειαποῦς ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν
 Ὀρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
 Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω· 340
 Ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κινήσεσθαι δέ σ' οἶω."

“Ὡς φάτο· τὸν δ' οὐ τι προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μελιχίοισιν.

“Δᾶερ ἐμείο κυνὸς κακομηχάνου ὀκρυοέσσης,
“Ὡς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ, 345

Οἷχσθαι προφέρουσα κακῇ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὅρος ἢ εἰς κῆμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

“Ἐνθα με κῆμ' ἀπόερσε πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὦδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,

Ἄνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις, 350
“Ὡς ἦδ' ἡ νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.

Τούτῳ δ' οὐτ' ἄρ νῦν φρένες ἔμπεδοι οὐτ' ἄρ' ὀπίσσω
Ἔσονται· τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι οἶω.

Ἄλλ' ἄγε νῦν εἰσελθε καὶ ἕξεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
Δᾶερ, ἐπεὶ σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν 355

Ἔνικ' ἐμείο κυνὸς καὶ Ἀλεξάνδρου ἔνεκ' αἴης,
Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὥς καὶ ὀπίσσω

Ἀνθρώποισι πελώμεθ' αἰοίδιμοι ἐσσομένοισιν.”
Τὴν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·

“Μὴ με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ' οὐδέ με πείσεις”
Ἦδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται ὄφρ' ἐπαμύνω 361

Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμείο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν.
Ἄλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,

“Ὡς κεν ἔμ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἔοντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἰκόνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα ἴδωμαι 365

Οἰκῆας ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.

Οὐ γάρ τ' οἶδ' ἢ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἕξομαι αὐτῆς,
ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.”

“Ὡς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἔκτωρ.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὐναιετάοντας, 370

Οὐδ' εὖρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροιςιν,
Ἄλλ' ἢ γε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐνέπλῳ

Πύργῳ ἐφ'εστῆκει γοοῶσά τε μυρομένη τε.
 Ἔκτωρ δ' ὥς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
 Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰὼν, μετὰ δὲ δμῳῆσιν ἔειπεν· 375
 "Εἰ δ' ἄγε μοι, δμῳαί, νημερτέα μυθήσασθε.
 Πῇ ἔβη Ἀνδρομάχῃ λευκώλενος ἐκ μεγάραιο;
 Ἥε πῃ ἐς γαλόων ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων
 Ἥ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι 380
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται."
 Τὸν δ' αὖτ' ὀτρηνῇ ταμίῃ πρὸς μῦθον ἔειπεν·
 "Ἐκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
 Οὔτε πῃ ἐς γαλόων οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων
 Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι 385
 Τρῳαὶ εὐπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἰλάσκονται,
 Ἄλλ' ἐπὶ πύργῳ ἔβη μέγαν Ἴλιου, οὐνεκ' ἄκουσεν
 Τείρεσθαι Τρῳάς, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.
 Ἥ μὲν δὴ πρὸς τείχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
 Μαινομένην εἰκνία· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη."
 Ἥ ῥα γυνὴ ταμίῃ· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἐκτωρ
 Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὐτὶς εὐκτιμένας κατ' ἀγυαίας. 391
 Εὖτε πύλας ἴκανε διερχόμενος μέγα ἄστρ
 Σκαίαις—τῇ γὰρ ἔμελλε διεξιμέναι πεδίονδε—,
 Ἐνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίῃ ἦλθε θεούσα
 Ἀνδρομάχῃ, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἡετίωνος, 395
 Ἡετίωνος δὲ ἔναιεν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσση,
 Θήβῃ ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἀνδρεσσιν ἀνάσσω·
 Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἐκτορι χαλκοκορυστῇ.
 Ἥ οἱ ἔπειτ' ἦντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ
 Παῖδ' ἐπὶ κόλπῳ ἔχουσ' ἀταλάφρονα, νήπιον αὐτῶς, 400
 Ἐκτορίδην ἀγαπητὸν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ,
 Τόν ῥ' Ἐκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
 Ἀστυνάκτ'· οἷος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἐκτωρ.

"Ητοι ὁ μὲν μείδῃσεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
 Ἀνδρομάχῃ δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα, 405
 "Ἐν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν.
 "Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
 Παῖδά τε νηπίαχον καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρῃ
 Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ
 Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἶη 410
 Σεῦ ἀφαρματούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
 Ἔσται θαλπωρῇ, ἐπεὶ ἂν σύ γε πότμον ἐπίσπῃς,
 Ἀλλ' ἄχ'. Οὐδέ μοι ἔστι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ.
 "Ητοι γὰρ πατέρ' ἄμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεύς,
 Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλικῶν εὐναιετάωσαν, 415
 Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἡετίωνα,
 Οὐδέ μιν ἐξενάριξε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
 Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκχε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν
 Ἢδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
 Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο. 420
 Οἱ δέ μοι ἐπτά κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
 Οἱ μὲν πάντες ἰῶ κίον ἤματι Ἀἴδος εἴσω·
 Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 Βουσὶν ἔπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῆς ὀίσσιν.
 Μητέρα δ', ἣ βασιλεύειν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληίσσῃ, 425
 Τὴν ἐπεὶ ἄρ' δεῦρ' ἤγαγ' ἄμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
 Ἀψ' ὃ γε τὴν ἀπέλυσε λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα,
 Πατὴρ δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἀρτεμις ἰοχέαιρα.
 "Εκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἔσσι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ
 Ἢδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης. 430
 Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πυργῷ,
 Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θήῃς χήρην τε γυναικα.
 Λαὸν δὲ στήσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
 Ἀμβατός ἐστι πόλις καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.

Τρὶς γὰρ τῇ γ' ἑλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι 435
 Ἄμφ' Αἴαντε δύνω καὶ ἀγακλυτὸν Ἴδομενῆα
 Ἦδ' ἄμφ' Ἀτρεΐδας καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν·
 Ἦ πού τις σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
 Ἦ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·"

Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἑκτωρ 440
 "Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 Αἰδέομαι Τρῶν καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
 Αἷ κε κακὸς ὧς νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο.
 Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
 Αἰεὶ καὶ πρῶτοισι μετὰ Τρῳέεσσι μάχεσθαι, 445
 Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος ἦδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
 Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
 Ἔσσεται ἡμαρ ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρή
 Καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐὺμμελίῳ Πριάμοιο.
 Ἀλλ' οὐ μοι Ἐρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὑπίσσω, 450
 Οὐτ' αὐτῆς Ἐκάβης οὔτε Πριάμοιο ἀνακτος
 Οὔτε κασιγνήτων, οἳ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
 Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 Ὅσσον σεῦ, ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
 Δακρυνόεσαν ἄγῃται, ἐλεύθερον ἡμαρ ἀπούρας. 455
 Καὶ κεν ἐν Ἀργεὶ εἰούσα πρὸς ἄλλης ἰστὸν ὑφαίνοις,
 Καὶ κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηϊῆδος ἢ Ὑπερείης
 Πῶλλ' ἀεκαζομένη, κρατερὴ δ' ἐπικείσεται ἀνάγκη.
 Καὶ ποτέ τις εἴπῃσιν ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσας,
 Ἐκτορος ἦδε γυνή, ὧς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι 460
 Τρῶων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
 Ὡς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
 Χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἡμαρ.
 Ἀλλὰ με τεθηῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι

Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς σου θ' ἐλκηθμοῖο πυθέσθαι· 465

ὣς εἰπὼν οὐ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἴκτωρ.

Ἄψ δ' ὁ παῖς πρὸς κῆλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλον ὄψιν αὐτχθεῖς,
Ταρβήσας χαλκὸν τε ἰδὲ λόφον ἵππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας. 470

Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἴκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
Αὐτὰρ ὁ γ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε πῆλὲ τε χερσίν,
Ἐἶπεν ἐπευξάμενος Διὶ τ' ἄλλοισιν τε θεοῖσιν· 475

“Ζεῦ ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὥς καὶ ἐγὼ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
ὣς βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἴφι ἀνάσσειν.
Καὶ ποτέ τις εἴησι, Πατρός γ' ὅδε πολλὸν ἀμείνων,
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἕναρα βροτόεντα 480
Κτείνας δῆϊον ἄνδρα, χαρεῖν δὲ φρένα μήτηρ.”

ὣς εἰπὼν ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκεν
Παῖδ' ἐόν· ἢ δ' ἄρα μιν κηῶδεϊ δέξατο κόλπῳ
Δακρύνειν γελάσασα. Πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρὶ τέ μιν κατέρεξε, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν. 485

“Δαιμονίη, μή μοι τι λῆν ἀκαχίξω θυμῷ·
Οὐ γάρ τις μ' ὑπὲρ αἴσαν ἀνὴρ Ἀἰδι προῖάψει·
Μοῖραν δ' οὐ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἄλλ' εἰς οἶκον ἰούσα τὰ σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε, 490

Ἰστον τ' ἡλακᾶτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι. Πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.”

ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἴλετο φαίδιμος Ἴκτωρ

Ἴππουριν· ἄλοχος δὲ φίλῃ οἰκόνδε βεβήκει 495

Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἴκανε δόμους εὐναιετάοντας

Ἐκτορος ἀνδροφύνοιο, κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς

Ἀμφιπόλους, τῆσιν δὲ γόνον πάσῃσιν ἐνώρσεν.

Αἰ μὲν ἔτι ζῶν γόνον Ἐκτορα ᾗ ἐνὶ οἴκῳ 500

Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο

Ἰξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.

Οὐδὲ Πάρις δῆθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν,

Ἄλλ' ὃ γ' ἐπεὶ κατέδυσ κλυτὰ τεύχεα, ποικίλα χαλκῷ,

Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς. 505

Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτῃ,

Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίῳ κροαίνων,

Εἰωθὼς λούεσθαι εὐρρείῳ ποταμοῖο,

Κυδιῶν· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

Ὡμοῖς αἰσσονται· ὃ δ' ἀγλαΐῃφι πεποιθώς, 510

Ῥίμφα ἐ γούνα φέρει μετὰ τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·

Ὡς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμον ἄκρης,

Τεύχεσι παμφαίνων ὥς τ' ἡλέκτωρ, ἐβεβήκει

Καγχαλῶν, ταχέες δὲ πόδες φέρον. Αἶψα δ' ἔπειτα

Ἐκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὐτ' ἄρ' ἔμελλεν 515

Στρέψουσθ' ἐκ χώρης ὅθι ἦ ὀάριζε γυναικί.

Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

“Ἡθεῖ, ἦ μάλα δὴ σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω

Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναΐσιμον, ὥς ἐκέλευες.” 519

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἐκτωρ·

“Δαιμόνι, οὐκ ἂν τίς τοι ἀνὴρ, ὅς ἐναΐσιμος εἴη,

Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.

Ἀλλὰ ἐκὼν μεθίεις τε καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ

Ἀχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἰσχρὸν ἀκούω

Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἴνεκα σείω. 325.
'Ἄλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ', αἷ κέ ποθι Ζεὺς
Δῶη ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰεγενέτησιν
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
'Ἐκ Τροίης ἐλάσαντας εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς."

INTRODUCTION

TO THE

STUDY OF HOMER'S ILIAD.

THE DIALECTS.

§ 1. THE language in which the poems of Homer were composed, and which is generally known as the Epic or Homeric dialect, (though it cannot strictly be called a dialect,) is the Greek in the early stage of its development. We find, therefore, in his writings many forms which afterwards disappeared, or were retained only in distinct dialects which branched from the common language after the age of Homer. Although these peculiarities afterwards became the distinguishing badge of separate dialects, we cannot imagine that the poet, in that early age, in which he wrote, would express himself by anomalous forms borrowed from different dialects; nor would this be consistent with the supposition that the dialects had no separate existence in his age. We must rather suppose that he wrote in the ordinary language of his country, which the *Ionic* dialect of after-times more nearly resembled than any other; and that in this common language many forms existed, and from these the poet selected such as best suited his purpose.

We find in Homer many forms decidedly *Æolic*, but it should be borne in mind that from the old Pelasgic the *Æolic* and old *Ionic* both separated, so that we cannot wonder at the one dialect admitting forms more peculi-

to the other ; especially also as we may suppose the dialects to have retained many forms and inflexions in common, which were thrown aside in after-times, in the gradual development of the Greek language into that fulness and beauty which the later dialects possess.

In fact, we may consider the Homeric poems as a specimen of the unimixed old Ionic, the common language of the western part of Asia Minor, from which, in after-times, sprang the new Ionic and Attic ; thus :—

OLD IONIC

NEW IONIC,	ATTIC		
(used by Herodotus, and spoken by the inhabitants of the west of Asia Minor).	1. OLD, (in which the laws of Solon were written).	2. MIDDLE, (used by Thucydides and the Tragedians).	3. NEW, (used by Demosthenes, Plato, and to some extent by Xenophon).

From the old Æolic representing the language of the Pelasgic æra sprung the following ; thus :—

OLD ÆOLIC

<i>Æolic Proper</i> , (used by Sappho and Alcæus ;) and <i>Bæotic</i> , (spoken by Bæotians).	<i>Doric</i> (used by Theocritus and Pindar, and spoken by the Dorians).
--	--

The origin of dialect is traced to Hellen, a son of Deucalion and Pyrrha, the mythical ancestor of the Hellenes. From his two sons, Æolus and Dorus, descended the Æolians and Dorians, and from his grandsons, (the sons of Xuthus, a younger brother of Æolus and Dorus,) Achæus

and Ion, the Achæans and Ionians. These sons having settlements apart from each other, intermixed their language with that of the hordes to which they joined themselves, and hence the varieties of dialect. Achæus emigrated to Laconia, while Ion reigned in Attica.

It has been suggested that Homer migrated to Asia Minor with the colony of Ionians led by Nileus, the son of Codrus, but this theory will not agree with the opinion which gives the date of his poems before the return of the Heraclidæ: the probability is, he migrated to Asia with some earlier colony previous to the great Ionic migration.

We have spoken of the so-called Homeric dialect as the usual language of the country in Homer's age, and it may be well briefly to notice the leading characteristics of the dialects which, as we have seen, branched from the original tongue after the poet's time.

The **ÆOLIC**, as the more ancient language, was harsh and unpolished; and closely allied was the **DORIC**.

The **IONIC**, again, was remarkable for a peculiar softness and weakness shewn in the resolution of syllables, accumulation of vowels, and use of labial and lingual sounds.

The **ATTIC**, springing from the Ionic, took a middle course, rejecting the harshness of the Doric, as well as the excessive smoothness of the Ionic, and thus became the most polished and refined of all the dialects.

Previous to the conquest of Greece by Philip of Macedon and Alexander, each state employed its own dialect, but after the conquest the Attic, but *not* in its pure form, became the language of the whole country. This dialect, called *common* (*κοινή*), of which the Greek Testament and Septuagint are examples, is the basis of the Greek grammars.

In the following introduction reference is made in all cases of dialectic peculiarities to the Attic as the standard.

§ 2. THE DIGAMMA.

THE digamma is a letter resembling in shape two gammas placed one on the other, ϝ, (hence its name), and which is supposed to have occupied the sixth place in the old Pelasgic language. This letter, anciently called Vau or Bau, but in later times the Æolic digamma (from the Æolic dialect having retained it longer than any other Greek dialect,) has the pronunciation of an aspirated labial, and is generally supposed to have corresponded nearly to the Latin and English F, though on this point authorities are divided; some contending that it has the power of the letters B, V, and F, and the English W, respectively. The letter V. probably represents its power even more nearly than F. As a written character, the digamma appears in no MS. or document that has come down to us, though on some ancient coins, inscriptions, and relics of antiquity, it is found; as on the Delian marble discovered 1708, and on coins of the town of Velia.

With the development and perfection of language the digamma seems gradually to have disappeared, leaving traces, however, of its former presence in several dialects, by the modification of letters.

From the following it is argued that it existed as a letter, or having the power of a letter, in the time of Homer, though not found in any of the MSS. which have come down to us.

Certain words ending with a vowel are followed by others beginning with a vowel—an arrangement which produces a remarkable hiatus; short syllables we also find lengthened, contrary to the general usage or construction of the language. As these anomalies cannot be reconciled by the usual means or laws, and as the admission of the digamma removes the difficulty, it has been inferred that in Homer's

time these words began with the digamma, which, being a consonant, both prevented the hiatus, and lengthened short syllables by position:—for instance, the hiatus in

Ἀτρείδης τῆ ἀναξ ἀνδρῶν

would be removed by employing the digamma, thus:—

Ἀτρείδης τῆ ἄναξ ἀνδρῶν

Απολ|λῶνι ἄν|ακτι = Απολ|λῶνι ἄν|ακτι

ἦϊε | νῦκτι ἔοικως = ἦϊε νῦκτι ἔῑοικως.

The use, however, of the digamma is very fluctuating and arbitrary, some words appearing occasionally with it and sometimes without. This anomalous use has been accounted for by supposing that the letter, though obsolete in some parts of Asia Minor, was still recognised, and that Homer, having a knowledge of each form of the language, used such as best suited his verse. The occasional suppression has also been accounted for by supposing the digamma to have been (1.) a moveable letter, and (2.) capable of being so weakened in pronunciation as to have only the force of a breathing.

This hypothesis respecting the use and power of the digamma for the removal of metrical difficulties suggested itself to Bentley, and the grounds for the hypothesis are rendered more powerful by the authority of Dionysius Halicarnassensis, who speaks of a letter, prefixed to words, as in use among the ancient Greeks. The early grammarians also mention the existence of a letter formerly in use.

The theory has, however, its opponents, from the fact of there being several cases in which the application of the digamma will not hold good; but the theory of Bentley, which has certainly the weight of argument in its favour, is generally received by scholars.

The absence of the digamma in MS. is easily accounted for on the supposition that the poems were committed to

writing at a period when the digamma as a distinct letter was obsolete, though we believe it to have existed at the time when the poems were recited.

§ 3. LIST OF DIGAMMATED WORDS.

N.B. The application of the Digamma is however, in many of these words, very fluctuating and arbitrary.

ἔγνυμι	εἶλαρ	ξ	ἰδεῖν
αἶνυμαι	εἰλέω	ἔργον	ἱεμαι
ἀλῆναι	εἶλω	ἔργω	ἱκμάς
ἄλις	ἔλσαι	ἔρδω	ἱλῖος
ἄλῶναι	εἶμα	ἔέργα	ἵον
ἄναξ	εἶρειν	ἐργάθω	ἰονθάς
ἀνάσσω	εἶπεῖν	ἐρέω	ἱπες
ἀνδάνω	εἶπουν	ἔρκος	ἱρίς
ἄπτω	εἶργω	ἐρῶ	ἱς
ἄραιός	ἐλδύμαι	ἐρίω	ἱφι
ἄρδω	ἐέλδομαι	ἐσθής	ἱσος
ἄριστον	εἶς	ἔσθος	ἱστωρ
ἄρνες	ἔπος	ἐσπέρα	ἱтус
ἄστν	ἐκάς	ἐσπερος	ἰωή
ἔαρ	ἐκαστος	ἔτης	ἰωκή
ἔδνα	ἐκηλος	ἔτος	ὀθόνη
ἔθειραι	ἐκτητι	ἐτώσις	οἶ
ἔθνος	ἐκυρός	ἡδύμαι	οἶδα from εἶδος
εἶδος	ἐκών	ἡδύς	οἰκέω
εἶδω, the	ἐλεῖν	ἡθός	οἶκος
form of	ἔλιξ	ἡκα	οἶνυψ
εἶδωλον	ἐλίσσειν	ἡλος	οἶνυς
εἶκουσι	ἐλπῖς	ἡνυψ	οἶνοποτάζω
εἰκόσι	ἔλπω	ἡρα	οἶς
εἰκελος	ἐλπωρή	ἡρη	οἶ
ἱκελός	ἔλωρ	ἡχέω	οὐλαμός
ἔθεν	ἔννυμι	ἡχή	οὐλος
εἶκω	ἐός	ἡχῆεις	ὄς
ἔοικα	ἔο	ἱαχή	ὦλεξ
εἶσκω	ἐολπα	ἱάχω	ὦς

EXAMPLES OF ELISION, &c.

§ 4. ELISION, of which apostrophe (') is the sign, is found in the following instances:—

αι in the terminations -ομαι, -αται, -εται, -ονται, -εσθαι, -ασθαι; as βούλομαι ἐγώ, — ἀρέσθ' ἐπὶ, &c.

α without limitation, except in ἀνα, voc. of ἀναξ, and ἀνα an interjection = ἀνάσθηθι, (*up then!*)

ε in all terminations except ἰδέ and term. ζε and opt. -ειε.

ι in dative singular occasionally, and in the personal endings, -ασι, -ησι, -ησι, -ουσι, -ωσι,

ο in τοῦτο, δύο, ἀπό, ὑπό, and in the verbal terminations, -ατο, -ετο, -οντο, -υιατο; except τό and πρό.

οι in σοί, μοί.

ὅτι is not apostrophised: ὅτ = ὅτε.

The adverbs of place, ὅθι, ἄλλοθι, αὐτόθι, τηλόθι, ὑψόθι, except when coming from substantives, as ἱλίοθι, &c.

§ 5. SYNÆRESIS, or Synæzesis, which is the coalition of two vowel-sounds into one, is most frequently found in the case of ε; thus:—

ε with α or α, as ἡμέας. ε with ο, as πλείους.

ε ... αι, as ἔσσεαι. ε ... ω, as πλέων, Πηληϊάδεω.

ε ... εα, as βέλαι. ε ... οι, as θεοῖσιν.

ε ... η, as χρυσήν. ε ... ου, as

The following examples are also found:—αε, αει, ηι, ια, ιαι, ιη, οει, ιο, οο in ὕγδον, νοι in δακρύοισι; also between two words: η α, η ε, η η, η ηε, η ει, η ου, η οι, ει ου, ω α, ω ου.

§ 6. CRASIS is limited to few cases; chiefly—

αα in τᾶλλα = τὰ ἅλλα.

αιε in κᾶγώ = καὶ ἐγώ.

οα in ὤριστος = ὁ ἄριστος; οὐτός = ὁ αὐτός.

οε in οὐμός = ὁ ἐμός; προὔπεμψα = πρὸ ἔπεμψα.

ουε in οὐνεκα = οὗ ἔνεκα; τοὔνεκα = τοῦ ἔνεκα.

§ 7. DIÆRESIS most frequently occurs in words when two syllables are separated by the digamma, and in words compounded with εὔ, γρηῦς, πάϊς.

§ 8. APOCOPE. The final vowel is dropped in ἄρα, παρά, ἀνά, κατά, ὑπό, ἐνί, προτί, and the final consonant is changed or assimilated, according to the nature of the letter following.

§ 9. METATHESIS, or the transposition of a consonant, takes place in many words, especially in words with a liquid in the root, and frequently in the case of ρ with a preceding vowel.

§ 10. CONTRACTION. Contract vowels are frequently lengthened: *ā* into *aa*, *η* into *ηη*, *ω* into *ωω*, *ωο* into *ωωω*, chiefly in contract verbs. The use of contraction, however, depends much on the exigencies of the verse.

BREATHING.

§ 11. The rough frequently passes into the smooth, when its syllable is strengthened by the insertion of other letters or altered by inflection; as from ἄλλομαι comes ἄλτο; ἡμῖν, ἄμμι; ἔκηλος, εὐκηλος; ἰέραξ, ἱρηξ;—but note ἥελιος for ἧλιος, frequent in Homer.

VARIATION OF LETTERS.

§ 12. CHANGE OF VOWELS.

α becomes αι, as αἰετός for αετός; αἰεῖ = αεῖ; παρᾶ = παρά.

α . . . η, as θωρήξ = θωράξ; ἡνεμόεις from ἄνεμος; ἡγάθεος.

α . . . ε, as δύσατο = δύσατο; βήσεται = βήσατο; βέρεθρον = βάραθρον.

- ε . . . η, as *τιθήμενος* = *τιθέμενος*, and especially in nouns in *eus* before a vowel.
- ε . . . α, as *τάμνειν* = *τέμνειν*.
- ε . . . ει, as *κείνός* = *κενός*; *ἔνεκα* = *ἐνεκα*; *ξείνος* = *ξένος*; *ἐτελείετο* = *ἐτελέετο*; *Ἑρμείας* = *Ἑρμέας*; only, however, before vowels and semi-vowels.
- ε . . . ι, as *ἰστίη* = *ἔστία*.
- ε . . . ευ, as *δεύομαι* = *δέομαι*; *εὐκηλος* = *ἐκηλος*.
- ε . . . ει, as *ὠκεία* = *ὠκέα*; *ἀγείρεσθαι* = *ἀγέρεσθαι*.
- εο . . . ευ, as *πλεῦνες* = *πλέονες*.
- ευ . . . ηῦ, as *ἡῦ* = *εῦ*; *ἡῦτε* = *εὔτε*; *ἡῦκομος* = *εὔκομος*.
- η . . . ε, as *ἔσαν* = *ἦσαν*; *ἀργέτι* = *ἀργῆτι*; *εἶδετε* = *εἶδητε*.
- ι . . . η, as *ἐπήβολος*, comp. of *ἐπί* and *βάλλω*.
- ο . . . υ in compounds; as *ἄλλυdis*, from *ἄλλο*.
- ο . . . ω before vowels and semi-vowels; as *Διώνυσος* = *Διόνυσος*; *δύω* = *δύο*; *τρωχάω* = *τροχάω*.
- ο . . . οι, as *ποιή* = *πόα*; *πνοιή* = *πνοή*.
- ο . . . ου, as *νοῦσος* = *νόσος*; *οὐλόμενος* = *δλόμενος*; *Οὔλυμπος* = *Ὀλυμπος*.
- ου . . . ο, as *βόλεται* = *βούλεται*; *τρίπος* = *τρίπους*.
- υ . . . ευ sometimes; as *πευκάλιμος*, from *πυκινός*.
- ω . . . ο sometimes in nouns, and when it is the characteristic vowel of the subj.; as *ἴομεν* = *ἰομεν*; *εἶδομεν* = *εἰδῶμεν*.

§ 13. REJECTION OF VOWELS.

α at the beginning of words.

ε, as *κεῖνος* for *ἐκεῖνος*, *κεῖθεν* for *ἐκεῖθεν*, *ρύεσθαι* for *ἐρύεσθαι*, &c.

ε from ει, as ἵκελος for εἵκελος, ἴδον for εἶδον.
 α and ε in the middle of words; as ἐπλετο for ἐπέλετο,
 ἄλτο for ἄλετο.

§ 14. PREFIXES.

α before α, as ὀράας for ὀράς, ἐλάαν for ἐλάν; also αι before αι, as ἐκραλαινεν from κραίνω.
 ε . . ε, as ξεδνα for ξδνα; ἐέλδεται for ἔλδεται;
 ἐέργω for ἔργω.
 ε . . ι, as ξῖσος for ἶσος.
 η . . ην, as ἤην for ἦν; θήης for θῆς.
 ο . . ο, as ὀλοόφρων for ὀλόφρων.
 ο . . ω, as ὀρώω for ὀρῶ; βυόωσι for βοῶσι; φόωσι
 for φῶσι.
 ω . . ω, as ἡβῶσα for ἡβῶσα; παραδρώωσι for παρα-
 δρῶσι; ἡβῶοιμι for ἡβῶμι = ἡβάοιμι.

The prefix ε is very frequently used—

- I. *Metri gratia*, when its insertion forms a short syllable; as εοῦσι for οὔσι, ξῖσος for ἶσος; ἐών for ὢν.
- II. For the sake of euphony, in nouns and verbs, and before contracted ω and an ο sound, and chiefly as a prefix in Synæzesis; as βουλέων for βουλῶν; and in patronymics it is inserted on account of rhythm.

§ 15. AFFIXES.

ε after η, as ἡέλιος for ἥλιος.
 ο . . ω, as δῶομεν for δῶμεν; μνωσμένῳ for μνωμένῳ.

§ 16. CHANGE OF CONSONANTS.

σ becomes δ, as ὀδμή for ὀσμή; ἴδμεν for ἴσμεν.
 σ . . . ξ, as ξύν for σύν, but rarely, and *metri gratia*.

σ becomes θ, as κηκορυθμένος for κεκορυσμένος.

θ . . . τ, as αῖτις for αἰθις.

θ . . . φ, as φήρ for θήρ.

σσ and τ are interchanged; as λίσσσομαι and λίτομαι;
ἄλσο=ἄλτο.

ρ after the augment for the sake of metre is not doubled.

§. 17. CONSONANTS INSERTED.

μ before labials, to strengthen the syllable.

ν . . θ in Aorist I,—as ἀμπνύνθη; κρινθέντες for κρι-
θεντες; and before other letters, as νώνυμνος for νώνυμος.

σ in σμικρός for μικρός; ὕπισθη for ὕπιθε; ἐσπόμεσθα
for ἐπόμεθα.

τ in πόλις, πόλεμος, and their derivatives; as πτολις,
πτόλεμος.

§ 18. CONSONANTS DOUBLED.

π, as in ὄππως; κ, as in πελέκκῳ; τ, as in ὄττι, ὄττεο.

λ after the augment in ἔλλαβε, ἐλλισάμην, &c.

μ, as in ἔμμορος, ἔμμορε; ν, as in ἔννεπε.

ρ after the augment in some words.

σ as in ὄσσοις, ὀπίσσω, in ἔσσευα; after augment, and to
the terminations -σι; of the 3rd decl., as νέκυσσι; in
tenses in -σα and -σω of pure verbs; in places where δ is
dropped before σ, as φράζω, φράσσομαι.

δ in ἔδδεισε arose from ignorance of the digamma.

Note.—As the exigencies of metre frequently required
the insertion and doubling of consonants, so we often find
their omission for the same reason.

§ 19. THE ARTICLE^a.

1. The Article (δ, ἡ, τὸ) in Homer has the force of a *De-*

^a See Jelf, Gr. Gr. § 444, et seqq.

demonstrative Pronoun, and is used to point out some object either as known or spoken of, and to direct the mind to it. As a simple article, it is not used in Homer, though instances are found in which it loses to some extent its usual strong demonstrative signification.

2. It is also used as a *Relative Pronoun*, assuming the power of δ s, η , δ .

The following forms occur :—

Sing.	Plural.
G. $\tau\epsilon\upsilon$ $\tau\omicron\iota\omicron$ } = $\tau\omicron\upsilon$	N. $\tau\omicron\iota$, $\tau\alpha\iota$ = $\omicron\iota$, $\alpha\iota$
	G. $\tau\acute{\alpha}\omega\nu$ = $\tau\acute{\omega}\nu$
	D. $\tau\omicron\iota\sigma\iota$ = $\tau\omicron\iota\varsigma$
	$\tau\alpha\iota\sigma\iota$ } $\tau\eta\varsigma$ } = $\tau\alpha\iota\varsigma$ $\tau\eta\sigma\iota$ }

It may be well to notice that δ , η , $\tau\delta$ has frequently a demonstrative force in post-Homeric writers, in prose as well as in poetry ; but the relative force was not admitted by the Attic, comic, and prose writers,—instances of its use, however, are found in the tragedians, but generally for the sake of the verse, either to prevent an hiatus, or lengthen a syllable by position.

§ 20. THE HOMERIC SUFFIX $\phi\iota(\nu)$ ^b.

In addition to the case terminations, we find in Homer a syllable $\phi\iota(\nu)$ attached to substantives, and taking the place of the regular inflection. It is known as the *Adverbial Suffix*.

This Suffix, which is found attached to the *Gen.* and *Dative* cases of all declensions, has a locative meaning, ("in

^b See Jelf, Gr. Gr., § 83, 4.

a place," "where,") and with a preposition assumes the ablative functions of the Genitive.

§ 21. Closely connected with the suffix are the local endings $\theta\iota$, $\theta\epsilon\nu$, and $\delta\epsilon$, added respectively to the Gen., Dat., and Acc. cases, and taking frequently the place of the regular case endings.

$\theta\iota$ (=where) and $\theta\epsilon\nu$ (=whence) are annexed to the pure root^c, but $\delta\epsilon$ (=whither) to the inflected Accus.: thus $\omicron\lambda\kappa\omicron\theta\iota$, at home; $\eta\omega\theta\iota$, in the morning; $\omicron\lambda\kappa\omicron\nu\delta\epsilon$, homeward; $\delta\lambda\alpha\delta\epsilon$, to the sea.

THE DECLENSIONS.

§ 22. FIRST DECLENSION.—TERMINATIONS.

Sing.		Plural	
N. η^d	= α^e	N.	
G. $\alpha\omega$, the oldest form ω , and $\epsilon\omega$ by Synæ- resis, $\eta\phi\iota(\nu)$	} = $\eta\varsigma$, as	G. $\delta\omega\nu$, $\omega\nu$, $\epsilon\omega\nu$ = $\omega\nu$	
D. $\eta\phi\iota(\nu)$		D. $\eta\sigma\iota$, $\eta\sigma\iota\nu$, $\eta\varsigma$; and - $\alpha\iota\varsigma$, but	
Ac. $\eta\nu$	= α	only in two	
	= $\alpha\nu$	words: $\theta\epsilon\alpha\iota\varsigma$, Od. ϵ . 199; $\delta\kappa\tau\alpha\iota\varsigma$, Il. μ . 284.	} = $\alpha\iota\varsigma$.

Some masculines of this declension end in α for $\eta\varsigma$; as $\iota\pi\kappa\omicron\tau\alpha$ = $\iota\pi\kappa\omicron\tau\eta\varsigma$, $\mu\eta\tau\iota\epsilon\tau\alpha$ = $\mu\eta\tau\iota\epsilon\tau\eta\varsigma$.

^c Except in the 3rd Dec., when, if the word ends in a consonant, \omicron is added for the sake of euphony.

^d Except $\theta\epsilon\acute{\alpha}$, a goddess, and some proper names in - $\alpha\varsigma$. Nouns in $\epsilon\iota\alpha$, $\omicron\iota\alpha$; from Adj. in $\eta\varsigma$. $\omicron\upsilon\varsigma$, and also some feminine words, change α into η ; as $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\epsilon\acute{\iota}\eta$ for $\acute{\alpha}\lambda\eta\theta\epsilon\iota\acute{\alpha}$, $\epsilon\upsilon\pi\lambda\omicron\acute{\iota}\eta$ for $\epsilon\upsilon\pi\lambda\omicron\iota\acute{\alpha}$.

^e Chiefly in Nouns in a pure and $\rho\alpha$ in Nom., and also in Masc. in - $\alpha\varsigma$.

§ 23. SECOND DECLENSION.

Sing.	Plural.
G. <i>οιο, οφιν, εω</i> ^f = <i>ου</i>	G. <i>έων, οφιν</i> = <i>ων</i>
D. <i>οφιν</i> = <i>φ</i>	D. <i>οισι(ν), οφιν</i> = <i>οις</i>
Ac.	
V. <i>ος</i> , usually <i>ε</i> .	

Dual.

G. and D. *οῖν* = *οιν*, as *ἱπκοῖν* for *ἱπκοιν*.

Obs. 1. *νοῦς* = *νόος*, is the only word contracted, the rest retain the open form.

2. The Genitive *-ῶο* for *ω* of the Attic Decl. is found in some proper names, as N. *Πηνέλεως*, G. *Πηνελεῶο*, D. *Πηνελεῶφ*, Ac. *Πηνελεων*.

3. The Suffix *φι* is of more frequent occurrence in this declension than in any other.

§ 24. THIRD DECLENSION.

Sing.	Plural.
G. <i>φι</i> added to the root.	G. <i>οφιν</i>
	D. <i>σι, σσι, εσι(ν), εσσι(ν), οφιν</i> , and with <i>σ</i> inserted for euphony.

Dual.

G. and D. *οῖν* = *οιν*.

In words syncopated, as *άνήρ*, G. *άνερος, άνδρός*; *γαστήρ*, &c., Homer either retains or rejects the *-ε*, as the verse requires.

^f Used by Herodotus in many names of men; as *Βαττέω* for *Βάττων*.

TERMINATIONS AND EXAMPLES.

CONTRACT NOUNS.

§ 25. -os, Neut. Gen. -eos.		Examples.	
Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. -os	N. -εας	N. γένος	N. γένεα, γένεα
G. -eos or -εως	G. -εων, -εσφι	G. γένεος, γένεως	G. γενέων
D. -ει or εῖ	D. -εσσι, -εεσσι, -εσφι	D. γένει, γένει	D. γενέεσσι, γενέσσι
A. -os	A. -εας	A. γένος	A. γένεα.
§ 26. -is and ι, Gen. ἴος (Att. εως).			
Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. -is	N. -ies	N. πόλις, πτόλιος	N. πόλιες, πόλῃες
G. -ιος	G. -ιων	G. πόλιος, πόλεος, πόλῃος	G. πολίων
D. -ι	D. -ισσι or ιέσσι	D. πόλει, πόλῃι, πτόλει	D. πολίεσσι
A. -ιν	A. -is or -ias	A. πόλιν, πτόλιν	A. πόλις, πόλεις, πόλῃας.
§ 27. -as, Gen. -aos.			
Sing.	Plural.	Sing.	Plural.
N. -as	N. -ᾶ -ᾷ,	N. γῆρας	N. γέρά
G. -aos	G. -αων	G. γήραος	G. γεράων.
D. -αῖor -αι, -α	D. -αεσσι	D. γήραι γῆραι	
A. -as (av)	A. -ᾶ, ᾷ	A. γῆρας	

s Often pronounced by Synæresis.

Homer uses either the open or contract forms of the Gen. and Dat., as the verse requires.

§ 28. -us, Gen. -uos.				Examples.	
Sing.	Plural.			Sing.	Plural.
N. -us	N. -ues			N. νέκυσ	N. νέκυες
G. -uos	G. -uων			G. νέκυος, νέκυος	G. νεκύων
D. -υι or -υϊ	D. -υσσι or -υεσσι			D. νέκυι	D. νέκυσσι(ν), νέκυσι(ν), νεκύεσσι(ν)
A. -υν	A. -uas or -us			A. νέκυν	A. νέκuas, νέκυas (γένυς, ιχθυς = -ύas contr.).

§ 29. -ης and -ες, Gen. -eos.				Examples.	
Sing.	Plural.			Sing.	Plural.
N. -ης, -ες	N. -ees or -eis			N. εὐώδης	N. εὐώδεες, εὐώδεις
G. -eos	G. -εων			G. εὐώδεος	G. εὐωδέων
D. -ει or -εϊ	D. -εσι or -εσσι			D. εὐώδει, εὐώδεϊ	D. εὐώδεσσι
A. -εα or -εᾶ	A. -εas or -εas			A. εὐώδεα, εὐώδεα	A. εὐώδεas, εὐώδεas.

§ 30. In proper names in -κλέης, as Ἡρακλέης, εε becomes η in oblique cases; as G. Ἡρακλήος, D. -ῆι, A. -ῆα, V. -εις.

§ 31. -eus, Gen. -eos.				Examples.	
Sing.	Plural.			Sing.	Plural.
N. -eus	N. -ηes			N. βασιλεύς	N. βασιλῆes
G. -ηος, -eos	G. -ηων			βασιλῆος	G. βασιλῆων
D. ῆϊ, -εϊ or -ει	D. -ευσι			D. βασιλῆϊ	D. βασιλεῦσι
A. -ῆᾶ, -εα, -η	A. -ῆᾶs			A. βασιλῆα	A. βασιλῆas
				V. βασιλεῦ.	

N. Τυδεύς	N. Πελεὺς	N. Ἀχιλεὺς	N. Ὀδυσσεὺς(σσ)
G. Τυδέος	G. Πηληϊος Πηλέος	G. Ἀχιλλεύς Ἀχιλλῆος	G. Ὀδυσῆος(σσ) Ὀδυσσεῦς Ὀδυσσέος
D. Τυδέϊ	D. Πηληϊῇ Πηλείῃ Πηλεῖ	D. Ἀχιλλεῖ Ἀχιλλῆϊ, Ἀχιλλεῖ	D. Ὀδυσῆϊ Ὀδυσσεῖ
A. Τυδέα Τυδῆ	A. Πηλέα	A. Ἀχιλλῆα Ἀχιλλῆα	A. Ὀδυσῆα(σσ) Ὀδυσσέα Ὀδυσῆ
		V. Ἀχιλεῦ	V. Ὀδυσσεῦ(σσ)

§ 32. Nouns in *ωs*, Gen. *ωτος*, drop *τ* of Dat. and Acc. Sing., and contract the vowels: as *ιδρῶ* = *ιδρῶτα*, *ιδρφ* = *ιδρῶτι*, *γέλω* = *γέλωτα*, *γέλφ* = *γέλωτι*.

§ 33. Nouns in *ων*, Gen. *ωνος*, sometimes take the short vowel *ο*: as *Κρονίων*, Gen. *-ίωνος* and *-ίονος*.

§ 34. Nouns in *ωs*, G. *ωος*, use the open form. But the following contract forms occur: D. *ἦρφ*, *ἦρωϊ*, A. *ἦρω*: *Μίνω*, Ac.

§ 35. Nouns in *ωs*, *ω*, Gen. *όος*, have the contract form, except *χρώς* and its compounds: *χροός*, *χροϊ*, *χρόα*.

Nouns in *ιs*, Gen. *ιδος*, frequently decline in Gen. *ιος*: the *δ* is only omitted in Homer in the Dative case.

ANOMALOUS SUBSTANTIVES.

§ 36. N. Ἄρης, *Mars*.

G.	Ἄρῃος	Ἄρεος
D. Ἄρῃ	Ἄρῃϊ	Ἄρει
A. Ἄρῃν	Ἄρῃα	
V.	Ἄρες	Ἄρες

Sing.	Dual.	Plural.
§ 37. N. βοῦς, ox.	N. and A. βόε	N. βόες
G. βοός		G. βοῶν
		D. βουσί(ν), βόεσσι(ν)
A. βοῦν		A. βόας, βοῦς.

Sing.	Dual.	Plural.
§ 38. N. ἀρνειός, a lamb (orig. an adj.)		N. ἀρνες
G. ἀρνειῶν		G. ἀρνῶν, ἀρνειῶν
D. ἀρνειῶν		D. ἀρνεσσι, ἀρνειοῖς
A. ἀρνα, ἀρνειόν	A. ἀρνε	A. ἀρνας, ἀρνειούς.

Sing.	Plural.
§ 39. N. γόονυ, knee.	N. γούνα, γούνατα
G. γουνός, γούνατος	G. γούνων
	D. γούνεσσι, γούνασι(-ασσι)
A. γόνυ	A. γούνα, γούνατα.

Sing.	Plural.
§ 40. N. δαίς, banquet.	N. δαῖτες
G. δαιτός, δαίτης, δαιτύος.	G. δαιτῶν
D. δαιτί	D. δαίτησι
A. δαῖτα, δαίτην	A. δαῖτας.

§ 41. N. δέος, fear.
G. δέλους.

Sing.	Dual.	Plural.
§ 42. N. δόρυ, spear.		N. δοῦρα, δούρατα
G. δουρός, δούρατος	N. and A. δοῦρε	G. δούρων
D. δουρί, δούρατι		D. δουρεσσι, δούρασι
A. δόρυ		A. δοῦρα, δούρατα.

Sing.	Plural.
§ 43. N. <i>κάρ, κάρη, the head.</i>	N. <i>κάρᾱ, κάρηατα, κάρηνα</i>
G. <i>κάρητος, κάρηατος, κρα-</i>	G. <i>κράτων κάρηνων</i>
<i>τός, κράατος</i>	
D. <i>κάρητι, κάρηατι, κρατί, D. κρασί</i>	
<i>κράατι</i>	
A. <i>κάρη (κράτα)</i>	A. <i>κράατα κάρηνα</i>
Roots: <i>καρατ-, κρατ-, κραατ-, κάρητ-, κάρηατ-, κάρην-.</i>	

Sing.	Dual.	Plural.
§ 44. N. <i>λᾱας, a stone.</i>	N. <i>λᾱε</i>	
G. <i>λᾱος</i>		G. <i>λᾱων</i>
D. <i>λᾱϊ</i>		D. <i>λᾱεσσι.</i>
A. <i>λᾱαν</i>		

Sing.	Dual.	Plural.
§ 45. N. <i>νηῦς, a ship,</i>		N. <i>νῆες, νέες</i>
<i>and νηῦς</i>	N. A. V. <i>νῆε</i>	
G. <i>νηός, νεός</i>	G. D. <i>νεοῖν</i>	G. <i>νηῶν, νεῶν, ναῦφιν</i>
D. <i>νηϊ</i>		D. <i>νηυσί, νήεσσ', νέεσσιν, ναῦφιν</i>
A. <i>νῆα, νέα</i>		A. <i>νῆας, νέας.</i>

In comp. *ναυσί* is used.

Sing.	Plural.
§ 46. N. <i>θῆς, sheep.</i>	N. <i>θῆες</i>
G. <i>θῆος, οἰός</i>	G. <i>θῆων, οἰῶν</i>
D.	D. <i>θῆεσσιν, οἰεσιν, δεσσιν</i>
A. <i>θῆν</i>	A. <i>θῆς.</i>

Sing.	Plural.
§ 47. N. <i>οὔς, the ear.</i>	N. <i>οὔατα</i>
G. <i>οὔατος</i>	G.
D.	D. <i>οὔασι, ὠσίν</i>
A. <i>οὔς</i>	A. <i>οὔατα.</i>

§ 48. N. γρηῦς, γρηῦς, γρηῦς, *an old woman.*

G. γραίης

D. γρηῖ

A. γραιῖαν

V. γρηῦ, γρηῦ.

§ 49. N. Πάτροκλος

G. Πατρόκλου, -οιο, -ῆος

D. Πατρόκλη

A. Πάτροκλον, -ῆα

V. Πάτροκλε, -εις

Sing.

Plural.

§ 50. N. σπέος, *a cave.*

N.

G. σπέιους

G. σπέων

D. σπηῖ

D. σπέεσσι, σπήεσσι.

A. σπέος, σπεῖος

A.

Sing.

Plural.

§ 51. N. υῖός, *a son.*

N.

υῖες, υῖές, υῖεῖς

G. υιοῦ, υῖος, υῖεος

G. υῖων,

υῖέων

D. υῖι, υῖεῖ, υῖεῖ

D. υιοῖσιν, υῖόσι

A. υῖόν, υῖα, υῖέα

A. υῖούς, υῖας, υῖέας

V.

υῖες, υῖεῖς.

Sing.

Plural.

§ 52. N. χεῖρ, *the hand.*

D. χεῖρ

D. χείρεσιν and χείρεσσιν.

A. χεῖρα

§ 53. μηρός, *a thigh*, has also pl. μηρία and μῆρα, parts reserved for sacrifice. Il. a. 460.

ADJECTIVES.

§ 54. υς, εἰα, υ. The feminine in the Gen. and Dat. changes α into η; as εἰης for εἰας, εἶη for εἰα. In a few words

(*βαθύς, ὠκύς*) the fem. ends in *έα* or *έη*; as *βαθέης, ὠκέας*.

εὐρύς in Hom. has Acc. *εὐρέα* or *εὐρύν*.

§ 55. *ῥεις, ῥεσσα, ῥεν*. The contracted form *-ῥις, -ῥισσα, -ῥιν*, is often used.

§ 56. *όεις, όεσσα, όεν*. The contract form changes *oe* into *eu*. Ep. for Neut. *-όεν, -όειν*.

§ 57. The following forms of *πολύς* occur in Homer:—

Sing.	Plural.
N. <i>πολύς, πουλύς, πολλή, πολύ</i>	N. <i>πολέες, πολεῖς</i>
G. <i>πολέος</i>	G. <i>πολέων</i>
D.	D. <i>πολέσι, πολέσσι, πολέεσσι</i>
A. <i>πολύν, ποιλύν, πολλήν, πολύ</i>	A. <i>πολέας, πολεῖς</i> .

In Ep. *πολύς* is declined regularly; as N. *πολλός, πολλή, πολλόν, &c.*

§ 58. *έύς, good*. The following forms occur:—

N. *έύς, έύ, εύ, adv.*: *ήθ*, Il. ρ. 456, and in comp.

G. *έῆος*.

A. *έύν, ήύν*.

ης, es. The Epic has a fem. form, *εια*, in compounds.

COMPARISON.

§ 59. (1.) *-ώτερος, -ώτατος*, are sometimes used for *-ότερος, ότατος* for the sake of the verse, even after a syllable long by nature: as *κακοζεινώτερος, λαρώτερος, &c.*

§ 60. (2.) Adjectives in *-ύς* and *-ρος* have their comp. in *-ίων* and *-ιστος*, as well as the regular form.

§ 61. ANOMALOUS FORMS.

ἀγαθός	ἀρείων ^h , λωίων, λωίτερος	κάρτιστος ⁱ
κακός	κακώτερος, χειρότερος, χερείων, χερειότερος	ἡκιστος, κακώτατος
ὀλίγος	ὀλίζων	
ῥηίδιος	ῥηίτερος	ῥήϊστος, ῥηίτατος
βραδύς	βράσσω	βάρδιστος
παχύς	πάσσω	

Plural.

§ 62. N.	πλέες, πλέονες, πλείονες, πλείους
G.	πλεόνων
D.	πλεόνεσσι, πλείοσι
A.	πλέας πλέονας, πλείονα.

Sing.

Plural.

§ 63. N.	χερείων, χείρων, χείρον	
G.	χέρηος, χερειονος, χείρονος	
D.	χέρηϊ, χερειονι, χείρονι	N. χέρηες, χείρονες.
A.	χέρηα, χερειονα, χείρονα	
	χερείω	

NUMERALS.

CARDINAL.

§ 64. μία becomes ἑα (ἰῆς, ἰῆ, ἑαν) masc. ἑῶ for ἐνέ.

δύο. Epic forms:

N.	δύω, δύο	δοίω	δοιοί, αἱ, α
D.			δοιοῖς, δοιοῖσι
A.	δύω, δύο	δοίω	δοιούς, ἄς, ἄ.

τέσσαρες becomes πέντε: Dat. Pl. τέττασι, Hom.

δώδεκα . . . δυοκαίδεκα and δυώδεκα.

εἴκοσι . . . ἐείκοσι.

^h βέλτερος, φέρτερος.

ⁱ βέλτατος, φέρτατος, φέριστος.

ORDINAL.

πρῶτος becomes πρόμος ξιννατος becomes ξνατος, εἰνατος
 τρίτος . . . τρίτατος ἑβδομος . . . ἑβδόματος
 τέταρτος . . . τέταρτος ὀγδοος . . . ὀγδόατος

PRONOUNS.

HOMERIC FORMS.

§ 65. *Personal.*

Ἐγώ.

Sing.	Dual.	Plural.
N. ἐγών	N. νῶϊ, νῶϊν	N. ἡμμες
G. ἐμέο, ἐμεῖο	G. and D. νῶϊν	G. ἡμέων, ἡμείων
D. ἐμεῦ, μεῦ, ἐμέθεν	A. νῶϊ, νῶ	D. ἡμιν, ἡμμι(ν)
		A. ἡμέας, ἡμας
		ἡμμε.

Σύ.

Sing.	Dual.	Plural.
N. τύνη	N. σφῶϊν	N. ὑμμες
G. σέο, σεῖο	G. and D. σφῶϊν	G. ὑμέων, ὑμείων
σεῦ, σέθεν, τεοῖο		
D. τοί, τεῖν	A. σφῶϊ, σφῶ	D. ὑμμι(ν)
		A. ὑμμε, ὑμέας, ὑμμ'.

Οὔ.

Sing.	Dual.	Plural.
G. ἔο, εἶο; ἐέιο, late		G. σφέων, σφείων
ἔθεν, εὔ, εὐ		
D. ἐοῖ, οἶ	D. σφῶϊν	D. σφίν, σφί, σφ'
ἶν		
A. ἐέ, ἔ, μίν	A. σφῶέ, σφῶ	A. σφέας, σφείας,
		σφέ, σφ'.

Note.—ἐ is used for αὐτόν, αὐτήν, αὐτό.

§ 66. 1. The *Relative Pronoun* in Epic was identical with the article, but distinguished from it by its accent.

2. δ s frequently becomes δ in Nom. with $\tau\epsilon$ enclitic; as $\delta\tau\epsilon$. In the plural it has $\tau\acute{o}\lambda$, $\tau\acute{\alpha}\lambda$.

3. $\omicron\lambda\omicron$, $\delta\omicron\upsilon$ = $\omicron\delta$; $\epsilon\eta\varsigma$ = $\eta\varsigma$; $\eta\sigma\iota$, $\eta\varsigma$ = $\alpha\iota\varsigma$.

§ 67. $\tau\iota\varsigma$. *Indefinite.*

Sing.	Dual.	Plural.
N. $\tau\iota\varsigma$ $\tau\iota$	$\tau\epsilon\varphi$	D. $\tau\acute{\epsilon}\omicron\iota\sigma\iota$
G. $\tau\epsilon\omicron$ $\tau\epsilon\upsilon$	$\tau\varphi$	A. $\acute{\alpha}\sigma\sigma\alpha$
D. $\tau\epsilon\varphi$ $\tau\varphi$		
A. $\tau\iota\upsilon\alpha$ $\tau\iota$.		

$\tau\acute{\iota}\varsigma$. *Interrogative.*

Sing.	Plural.
N. $\tau\acute{\iota}\varsigma$ $\tau\acute{\iota}$	N. $\tau\acute{\iota}\nu\epsilon\varsigma$
G. $\tau\acute{\epsilon}\omicron$ $\tau\epsilon\upsilon$	G. $\tau\acute{\epsilon}\omicron\omega\upsilon$
D.	D. $\tau\acute{\epsilon}\omicron\iota\sigma\iota$
A. $\tau\iota\upsilon\alpha$ $\tau\acute{\iota}$	A. $\acute{\alpha}\sigma\sigma\alpha$?

$\delta\sigma\tau\iota\varsigma$.

Sing.	Plural.
N. $\delta\tau\iota\varsigma$ $\delta\tau\tau\iota$	N.
G. $\delta\tau\epsilon\upsilon$, $\delta\tau\tau\epsilon\omicron$, $\delta\tau\epsilon\omicron$	G. $\delta\tau\acute{\epsilon}\omicron\omega\upsilon$
$\delta\tau\tau\epsilon\upsilon$	D. $\delta\tau\acute{\epsilon}\omicron\iota\sigma\iota$
D. $\delta\tau\epsilon\varphi$, $\delta\tau\varphi$	
A. $\delta\tau\iota\upsilon\alpha$ $\delta\tau\tau\iota$	A. $\delta\tau\iota\upsilon\alpha\varsigma$ $\acute{\alpha}\sigma\sigma\alpha$, $\acute{\alpha}\sigma\sigma\acute{\iota}$. $\omicron\delta\sigma\tau\iota\upsilon\alpha\varsigma$, $\acute{\alpha}$ $\tau\acute{\iota}\nu$.

§ 61. The *Possessive* pronouns have the following Epic forms:—

$\acute{\alpha}\mu\omicron\varsigma$, $\acute{\alpha}\mu\omicron\varsigma$, $\acute{\eta}$, $\acute{\omicron}\nu$ = $\acute{\eta}\mu\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$	Gen. $\acute{\alpha}\mu\omicron\varsigma$ (?)
$\tau\acute{\epsilon}\omicron\varsigma$, $\tau\acute{\epsilon}\eta$, $\tau\acute{\epsilon}\omicron\upsilon$ = $\sigma\acute{\omicron}\varsigma$.	
$\acute{\epsilon}\omicron\varsigma$, $\acute{\epsilon}\eta$, $\acute{\epsilon}\acute{\alpha}$, $\acute{\epsilon}\acute{\omicron}\nu$ = $\delta\varsigma$.	
$\upsilon\mu\omicron\varsigma$, $\acute{\eta}$, $\acute{\omicron}\nu$ = $\upsilon\mu\acute{\epsilon}\tau\epsilon\rho\omicron\varsigma$.	

σφός, ἡ, ὄν, Dat. Pl. σφοῖσι = σφέτερος.

νωίτερος, α, ὄν.

σφωίτερος, α, ὄν.

§ 69. *Reflexive Pronouns.* The compound forms, *ἐμαντοῦ*, *σεαυτοῦ*, *ἐαυτοῦ*, are not used by Homer. He uses the personal pronouns and the pronoun *αὐτός* separately: as *ἐμ' αὐτόν*, *σοὶ αὐτῷ*, *ἐ αὐτήν*, &c.

VERBS.

AUGMENTS.

§ 70. 1. The *Syllabic Augment* may be rejected or retained at pleasure. Its use is determined by the measure of the verse, the rhythm, or euphony.

The frequentatives ending in *-σκον* rarely receive the Augment.

2. The *Temporal Augment*.—The use of the Temporal Augment is as arbitrary as that of the Syllabic.

The following verbs beginning with a vowel in Ep. take the Syllabic Augment:—

ἀνδάνω

ἄπτω

εἶδομαι

εἶμι, I go

εἶλω

εἶρω

εἶσα

ἐννυμι

(*εἶπω*) *ἔειπον*.

REDUPLICATION.

§ 71. 1. Reduplication in Homer is not confined to the Perf. and Pluperf. tenses, but is used in all tenses except the Present and Imperfect.

2. Reduplication is found, in addition to the common cases, in—

1. The Future: as, Act. *κεκαθήσει, διδώσω*; Pass. *δε-δέξομαι, λελείψεται*.
2. The Aorist Second, Act. and Midd. very often, and with the Reduplication continued through the moods: as, *ἤγαγον* from *ἄγω*, *κεκάμω* from *κάμνω*, *πεπίθοιμεν* from *πείθω*, *λελάβεσθαι* from *λαμβάνω*.
3. The Syllabic Augment is in some forms added to the Reduplication: as, *ἐκέκλετο*, sync. for *ἐκεκέλετο*; so also *ἐπέφραδεν* from *φράζω*.

Note.—If the verb begin with a labial, *μ* is inserted for euphony after the Reduplication.

§ 72. 4. The following verbs in Epic are found in the Second Aorist and Perfect with the Attic Reduplication:—

Second Aorists.

ἤκαχον, ἀκαχών, from *ἔχω*.
ἤλαλκον, ἀλαλκεῖν, from *ἀλέξω*.
ἤραρον, ἀραρών, from *ἀραρίσκω*.
ἤπαφον, ἀπαφοίμην, from *ἀπαφίσκω*.
ἐνένιπον, ἠνίπαπον, from *ἐνίπτω*.
ῥορε from *ῥρνυμι*.
ἠρύκακον, ἐρυκακέειν, from *ἐρύκω*.

§ 73. *Perfects and Pluperfects.*

ἀκαχμένος from (*ἔχω*).
ἀλάλημαι, ἀλάλησθαι, from *ἀλάομαι*.
ἀνήνοθα from (*ἔνεθω*), *ἐπενήνοθε* from (*ἐνέθω*).
ἔρηρα, ἀραρυῖα, from (*ἔρω*).
ἀκήχεμαι, -ημαι, 3 pers. *ἀκηχέδαται, ἀκάχησθαι*, from (*ἔχω*).
ἐγρηγόρθασι, ἐγρήγορθε, from *ἐγείρω*.
ἐδηδώς, ἐδήδομαι, from (*ἔδω*).
ἐληλαμένος, ἐληλάδατο, -έδατο, from *ἐλάω, ἐλαύνω*.
ἐρηρέδαται from *ἐρείδω*.

ἐρέριπτο from ἐρείπω.

ἐρήρισμαι from ἐρίζω.

συνοχωκότε (ὄκωχα) from ἔχω.

οἶχωκα(χα), παρῴχηκεν, from οἶχομαι.

δράρεται, δρώρηται subj., from δρυνυμι.

TENSE ENDINGS.

§ 74. ACTIVE VOICE.

Present Tense.

	Indicative.		Subjunctive.
Sing. 1	-μι in some words	1 -μι:	as λύωμι = λύω
2		2 -σθα:	„ λήησθαι = λύης
3		3 -σι:	„ λύρσι = λύρ
Plur. 1			

Optative.

1	
2 -σθα:	as λυοῖσθα = λύοις
3	

Pluperfect.

Sing. 1	-εα	= ειν:	as λελύκεα for λελύκειν
2	-εας	= εις	
3	-εε(ν)	= ει	

Infinitive.

Pres. -έμεναι, -έμεν = ειν: as πινέμεναι and πινέμεν for πίνειν.

§ 75. PASSIVE AND MIDDLE.

Indicative. Imperative. Subjunctive.

Present Tense.

Sing. 2	-εαι, αο = η	εα, ευ = ου	ηαι = η
			εαι
			3 εται = ηται
Plur. 1	-μεσθα=μεθα, also -ώμεσθα and -οίμεσθα=όμεθα		
	3 -αται = νται, also -οίατο = ονται.		

Imperfect.

Sing. 2 -εο, εϵ=ου Plur. 1 -μεσθα=μεθα. 3 ατο=οντο

Perfect and Pluperfect.

Plur. 1 -μεσθα = μεθα
3 -αται = μμένοι εισί.

Future Middle.

Indic. Sing. 3 -εαι = η.

Aorist Middle.

Sing. 2 -αο = ω Plur. 1 -μεσθα = 3 Plur. αάτο =
μεθα αντα.

*Aorist Passive.**Subjunctive.*

Sing. 1 ελω = ω Plur. 1 -ελομεν = ωμεν (ήομεν)
2 ήης = ής 2 -ελετε = ήτε.
3 ήη = η

Infinitive Mood.

Aor. μεναι, μεν = ναι.

GENERAL REMARKS ON THE VERBAL FORMS.

§ 76. *Present.*

The syllable *μι* is added to words, especially in Subj.

The ending *σθα* (an old form) is chiefly found in the 2nd pers. sing. of verbs in *μι*: as *διδούσθα* for *διδούς*; and frequently in the Subj. of other verbs: as *ἐθέλῃσθα* for *ἐθέλῃς*.

The 2 sing. Pass. takes either the open uncontracted forms -εαι, -ηαι, -εο, -αο, or the contracted forms -η (from -εαι, -ηαι), -εϵ (from -εο), or -ω (from -αο).

The endings -εσαι and -εω also become -ειαι and -ειο.

The *Subj.* 3 *sing.* has the ending σι affixed: as φέρησι for φέρη.

The *Imperative Act. and Pass.* 3 *pl.* takes a *shortened form*: as ἔστων for ἔστωσαν; ἐπέσθων for ἐπέσθωσαν.

The *Infinitive* has the older forms, -εμεναι, -εμεν, for ειν: as πινέμεναι and πινέμεν for πίνειν.

Of Verbs Pure—note—οὐτάμεναι and οὐτάμεν for οὐτᾶν.

Verbs in αω and εω also take η before μεναι instead of ε: as πεινῆμεναι for πεινῆν; γοῆμεναι for γοῆν.

The Imperfect and Aorist Indic. take the frequentative endings σκον, ες, ε(ν), Midd. σκόμην: as καλέεσκον = ἐκάλεον, πωλεσκόμην = ἐπωλούμην.

§ 77. Imperfect.

In the 2nd *sing.* ου becomes εο, ευ.

Some verbs have τον for την in the 3rd *dual*: as διώκετον, Il. κ. 364. But *verbs in αω, εω* form the 3rd *dual* in ήτην: as ἀπειλήτην.

§ 78. Future.

Liquid Verbs in λ, ρ frequently form the Future with σ: as ἄρω, fut. ἄρσω; κείρω, fut. κέρσω. On the contrary, many *Pure Verbs* omit the σ: as τελέει for τελέσι; κορέεις for κορέσεις; ἐρύω for ἐρύσω; τανύω for τανύσω, &c.

§ 79. Aorist.

Some verbs which take σ in the *Future*, reject it in the 1st *Aorist*: as χέω, fut. χεύσω, Aor. ἔχευα and ἔχεα; καίω, fut. καύσω, Aor. ἔκηα—ἐκεία.

The 3 *pl.* Aorist 1 and 2 *Pass.* ending in ησαν is often *shortened* into εν: as δάμεν for ἐδάμησαν; ἔκταθεν for

ἐκτάθησαν. Very seldom into *ην*: as *μῖάνθην* for *μῖάνθησαν*.

The Æolic Aor. ending in *εια*, *ειας*, *ειε*, &c., is used by Homer.

The Infinitive uses *μεναι* and *μεν* for the ending *ναι*: as *ἀναβήμεναι* for *ἀναβῆναι*; *θέμεναι* and *θέμεν* for *θεῖναι*; *ἀριθμηθήμεναι* (Pass.) for *ἀριθμηθῆναι*.

The resolved form *εἶν* is frequently found: as *ιδέειν* for *ιδεῖν*.

§ 80. *Perfect and Pluperfect.*

In the Perfect the characteristic *κ* is frequently omitted. This peculiarity occurs in Pure Verbs.

In the 3 pl. Perf. Pass. *νται* becomes *αται*: as *βεβλήαται* for *βεβληνται*. And *ντο* in the Pluperf. and Opt. is changed into *ατο*: as *πεφობήατο* for *πεφόβηντο*.

The Pluperfect ends in *εα*, *εας*, *εεν*, for *ειν*, *εις*, *ει*.

N. B. That the 2nd Perfect is most frequent in Epic.

CONTRACT VERBS.

§ 81. As a general rule, contraction is adopted or neglected to suit the verse.

§ 82. VERB IN *έω* (FROM KRÜGER).

ACTIVE.

Present.

	Indicative.	Subjunctive.	Optative.
Sing. 1	<i>ποιέω, πυνθείω</i>	<i>ποιέω, έρς, &c.</i>	<i>ποιέοιμι</i>
Plur. 1	<i>ποιέομεν, ποιεύμεν</i>		
3	<i>ποιέουσι, ποιεύσι.</i>		

Imperfect.

Sing. 1 } (ἐ)ποίεον (ἐ)ποίηυν	Sing. 3	θέεν, ἤσκειν
Plur. 3 }		(ποίησκον, ποιέεσκον, freq.)
Infinitive ποιήμεναι	Participle	ποιέοντος, ποιέοντος.

PASSIVE.

Present.

	Indicative.	Subjunctive.	Optative.
Sing. 1	ποιέομαι, ποιέῃμαι, ποιέωμαι, ἐγ, &c. ποιέοίμην		
2	ποιεαι		
Plur. 1	ποιεόμε(σ)θα, ποιεύμεσθα		
3	ποιέονται, ποιεύνται.		

Imperfect.

Sing. 1.	(ἐ)ποιεόμην, (ἐ)ποιεύμην	2 (ἐ)ποιέο
Plur. 2.	(ἐ)ποιεόμε(σ)θα, (ἐ)ποιεύμε(σ)θα	3 (ἐ)ποιέοντο, (ἐ)ποιεύντο.

VERB IN *δάω* (FROM KRÜGER).

ACTIVE.

§ 83.—*Present.*

Indicative.

Sing. 1	δράω, δράω	2 δράας	δράα
Plur. 1	δράωμεν	2 δράατε	
3	δράωσι(ν), δράωσι.		

Imperfect.

Dual 3 αὐδήτην (ἔασκον, περδασκον freq.)

Participles.

δράων, G. δράοντος.

§ 84.—General Remarks.

άω. The uncontracted forms *αε*, *αο*, are found only in single words and forms: *α* sometimes becomes *ε* in the Imperf. tenses. When contracted, the contracted syllable is frequently lengthened by resolution¹: thus—

ά, *α* becomes *άά*, *άά*: as *μενοινά'α* = *μενοινά̃*, *μνάσθα*.
= *μνᾶσθαι*, *δράσθαι* = *δράσθαι*.

ω̃ *οω*, *ωω*: as *δρόω* = *δρῶ*, *δρώσι* = *δρῶσι*.

φ̃ *φ̃οι*: as *δρ̃φ̃οιμι* = *δρ̃φ̃μι*.

Note. *αε* *η* in the 3rd dual in *την* of some verbs.

οη *ω* in verbs in *οάω*. This is an Ion. contraction.

§ 85. *έω*. The forms in which *ε* is followed by *ω*, *φ*, *η*, *η*, *οι*, *ου*, are not always contracted: as *φιλέωμεν*, *φιλέοιμι*, &c.

The other forms remain either open or are contracted, as the verse requires. But *εο* becomes *ευ*: as *γένευ*, *άυτευν*, &c.

ε becomes *ει* sometimes: as *φιλείω* = *φιλω̃*.

εε^k . . *ει*, or one *ε* is elided: as *μυθείαι*, *μυθείαι* = *μυθέ-εαι*.

§ 86. *όω*. Verbs in *όω* either—1. follow the common rules of contraction; or 2. do not take the contracted form, but lengthen *ο* into *ω*; and thus resemble the forms of verbs in *άω*: as *ιδρώνται*;

or 3. change *ου* into *ωω*: as *άρόωσι* = *άρόουσι* = *άρούσι*.

οι . . *οφ*: as *δηϊόφεν* = *δηϊόοιεν* = *δηϊοίεν*.

Obs. The lengthened forms *ωο*, *οω*, *οφ*, are limited to cases in which *ου* or *ω* is followed by two consonants, or a subscript.

¹ But *α* before a personal ending beginning with *τ* is never thus resolved: as *άράται*, not *άράαται*. *Κ*.

^k But *εε* becomes *η* in *ομαρτήτην* and *άπειλήτην*.

§ 87.—VERBS IN $\mu\iota$.

The 2 per. sing. *Present Indic. Act.* has the ending $-\sigma\theta\alpha$:
as $\tau\acute{\iota}\theta\eta\sigma\theta\alpha$ for $\tau\acute{\iota}\theta\eta\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\sigma\theta\alpha$ for $\delta\acute{\iota}\delta\omega\varsigma$.

The 3 sing. *Subj.* has $\sigma\iota$: as $\iota\sigma\tau\eta\sigma\iota$ for $\iota\sigma\tau\eta\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\delta\omega\sigma\iota$ for $\delta\acute{\iota}\delta\omega$.

In the 2 and 3 sing. *Pres. and Imp.* the forms of $-\acute{\epsilon}\omega$ and $-\acute{\omicron}\omega$ are found: as $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\iota$ for $\acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\eta$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\iota\varsigma$ for $\delta\acute{\iota}\delta\omega\varsigma$.

In the 3 Pl. *Imperf. and 2 Aorist* the endings are shortened, thus:

$-\epsilon\sigma\alpha\nu$ becomes $-\epsilon\nu$: as $\acute{\epsilon}\tau\iota\theta\epsilon\nu = \acute{\epsilon}\tau\acute{\iota}\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$, $\acute{\epsilon}\theta\epsilon\nu = \acute{\epsilon}\theta\epsilon\sigma\alpha\nu$.

$-\eta\sigma\alpha\nu$. . . $-\alpha\nu$: as $\acute{\epsilon}\sigma\tau\alpha\nu = \acute{\epsilon}\sigma\tau\eta\sigma\alpha\nu$, $\beta\acute{\alpha}\nu = \acute{\epsilon}\beta\eta\sigma\alpha\nu$.

$-\omicron\sigma\alpha\nu$ } . . $-\omicron\nu$: as $\acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu = \acute{\epsilon}\delta\acute{\iota}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$, $\acute{\epsilon}\delta\omicron\nu = \acute{\epsilon}\delta\omicron\sigma\alpha\nu$.

$-\upsilon\sigma\alpha\nu$. . . $-\upsilon\nu$: as $\acute{\epsilon}\phi\upsilon\nu = \acute{\epsilon}\phi\upsilon\sigma\alpha\nu$.

Homer rejects σ in the 2 sing. *Imperative Pres.* and 2 Aor. Middle, and uses the uncontracted forms: as $\delta\alpha\acute{\iota}\nu\upsilon\sigma\omicron$ for $\delta\alpha\acute{\iota}\nu\upsilon\sigma\omicron$.

The short root vowel is lengthened before the personal endings beginning with μ or ν , to suit the verse: as $\tau\acute{\iota}\theta\eta\text{-}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$ for $\tau\acute{\iota}\theta\acute{\epsilon}\mu\epsilon\nu\omicron\varsigma$, $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\upsilon\nu\alpha\iota$ for $\delta\acute{\iota}\delta\omicron\nu\alpha\iota$, $\acute{\iota}\lambda\eta\theta\iota$ for $\acute{\iota}\lambda\acute{\alpha}\theta\iota$.

The 2 sing. *Imper. Pres.* of $\iota\sigma\tau\eta\mu\iota$ in Homer is usually $\iota\sigma\tau\eta$.

§ 88. The following forms of the Aorist 2 are used by Homer:—

Contr. form.	Lengthened or resolved form.
Sing. 1 $\sigma\tau\acute{\omega}$	$\sigma\tau\acute{\epsilon}\omega$, $\sigma\tau\acute{\epsilon}\iota\omega$.
2 $\sigma\tau\eta\varsigma$	$\sigma\tau\acute{\eta}\eta\varsigma$, $\sigma\tau\acute{\epsilon}\eta\varsigma$?
3 $\sigma\tau\eta$	$\sigma\tau\acute{\eta}\eta$, $\acute{\epsilon}\mu\beta\eta\eta$, $\phi\eta\eta$, $\phi\theta\eta\eta$, $\sigma\tau\acute{\epsilon}\eta$?
	D

Dual	στήτον	παρστήτον.
Plur. 1	στώμεν	στέωμεν, στείομεν.
2	στήτε	στήετε, στήητε?
3	στώσι(ν)	στέωσι(ν), στήωσι(ν).
Sing. 1	θῶ	θέω, θείω, δαμείω.
2	θῆς	θέης, θήης, θείης.
3	θῆ	θέῃ, θήῃ, ἀνθήῃ, μεθείῃ.
Dual	θήτον	θείετον, θέητον?
Plur. 1	θώμεν	θέωμεν, θείωμεν.
2	θήτε	(δαμείετε), θείετε, θέητε?
3	θώσι(ν)	θέωσι(ν), θείωσι(ν).
Sing. 1	δῶ	δῶω.
2	δῶς	δῶης.
3	δῶ	δῶῃ, δῶῃσι.
Plur. 1	δῶμεν	δῶομεν.
2		
3	δῶσι(ν)	δῶωσι(ν).

§ 80. Εἰμί.

The following forms occur in Homer:—

Present.

Indic. Sing. 1	εἰμί	Plur. 1	εἰμέν
2	έσσί, εἶς, έσσίν	3	έῶσι(ν)
Subj. Sing. 1	έω, εἶω	Plur. 3	έωσι(ν)
3	έησω, έῃ, ῆσιν		
Opt. Sing. 1	έοιμι	Plur. 2	εἶτ'
2	έοις		
3	έοι		

Imp. Sing. 2	ἔσσο	Plur. 3	ἔστων
Infin.	ἔμεναι, ἔμμεναι, ἔμεν, ἔμμεν		
Part.	ἔων, ἐούσα, ἐόν.		

Imperfect.

Sing. 1	ἔα, ἔ', ἦα, ἔον, ἔσκον	Plur. 3	ἔσαν, εἶατο
2	ἔησθα, ἔσθα		
3	ἔην, ἦην, ἦεν, ἔσκε	Dual 3	ἦστην

Future.

Indic. Sing. 1	ἔσσομαι	Plur. 1	ἔσόμεσθα
2	ἔσσει, ἔσσειαι	2	ἔσσεσθ'
3	ἔσσεται, ἔσσειται	3	ἔσσονται
Infin.	ἔσσεσθαι		
Part.	ἔσσόμενος.		

TERMINATIONAL INDEX.

The figures refer to the Sections.

-α = ης, 22.
 -αιατο, Aor. Mid., 75.
 -αις, 1 decl., 22.
 -αν = ησαν, 87.
 -αο, 1. decl., 22.
 -αο, Pres., 75, 76;
 Aor. Mid., 75.
 -ας, Gen. αος, 27.
 -αται = νται, 75.
 -αται, Perf., 75, 80.
 -ατο, Imp., 75; Plup.,
 80.
 -αων, 1 decl., 22.
 -εα, -εας, -εε, Plup., 74,
 80.
 -εαι, Pres., 75, 76, 82;
 Fut. Mid., 75.
 -εατο, Imp., 75.
 -εειν = ειν, 79.
 -εια, Nouns in, 22, note.
 -εiai, Pres., 76.
 -ειατε, Aor., 75.
 -ειη = ειη } Adj., 54.
 -ειης = είας }
 -ειο, Pres., 76.
 -είομεν, Aor., 75.
 -είω, Aor., 75; Pres.,
 82; = ω, 85.
 -έμεν }
 -έμεναι } Inf., 74, 76.
 -εν = ησαν, Aor., 79.
 = εσαν, 87.
 -εο, Pres., 75, 76.
 -εο, Imp., 77; Imp.
 Pass., 75.
 -εον.
 -ες, Gen., -εος, 29.
 -εσι(ν), 3 decl., 24.
 -εσπον, 70.
 -εσσι(ν), 3 decl., 24.
 -εται, Subj. = ηται, 75.
 -εν, Pres., 75, 76;
 Imp., 75, 77, 85.
 -εύμαι, Pres., 82.
 -εύμεν, Pres., 82.

-εύμην, Imp., 82.
 -ευν, Imp., 82.
 -εύνται, Pres., 82.
 -εύντο, Imp., 82.
 -ευντος, Part., 82.
 -ευσ, Gen., εος, 31.
 -ευσι, Pres., 82.
 -εω, 1 decl., 22.
 -εω, 2 decl., 23.
 -έων, 1 decl., 22.
 -η, 1 decl., 22.
 -ηαι, Pres., 75, 76.
 -ηεις, ήεσσα, ήεν, 55.
 -ήη, Aor., 75.
 -ήης, Aor., 75.
 -ήμεναι, Inf. Pres., 76,
 82.
 -ήμενος, Part., 87.
 -ης, Gen. -εος, 29.
 -ης, -ες, Adj., 58.
 -ής, -ήεσσα, -ήν, 55.
 -ησθα = ης, 87.
 -ης }
 -ησι } 1 decl., 22.
 -ησιν }
 -ην }
 -ηφι } 1 decl., 22.
 -ηφι(ν) }
 -ι { Gen. -ιος } 28.
 -ις { Att. -εως }
 -ις, Gen. -ιδος } 35.
 — — — — — }
 -ιστος } Adj., 60.
 -ίων }
 -κλήης, 30.
 -μεν, Inf., 75, 79.
 -μεναι, Inf., 75; Pres.
 Pass., 79.
 -μεσθα, Pres. and Imp.
 75; Perf. and Aor.,
 75.

-όειν = όεν, 56.
 -όεις, -όεσσα, -όεν, 56.
 -οια, nouns in, 22, note.
 -οιατο = ονται, 75.
 -οιν, 2 and 3 decl., 23,
 24.
 -οίμεσθα, Pres., 75.
 -οιο, 2 decl., 23.
 -οίσθα = ως, 87.
 -οισι(ν), 2 decl., 23.
 -ον = οσαν } 87.
 = ωσαν }
 -ος, 2 decl., 23.
 -ος, Gen. -εος, 25.
 -οφιν, 2 and 3 decl., 23,
 24.
 -πος, Adj., 60.
 -σθα, Pres., 74, 76.
 -σι, 3 decl., 24; Pres.,
 74; Subj. Pres., 76.
 -σκομην, 76.
 -σκον, -ες, -ε, Imp. and
 Aor., 76.
 -σσι, 3 decl., 24.
 -υν = υσαν, 87.
 -υο = υσο, 87.
 -υς, Adj., 60.
 -υς, -εια, -ε, Adj., 54.
 -υς, Gen. υος, 28.
 -φι, 23, obs. 3, 24.
 -ω, 1 decl., 22.
 -ώμεσθα, Pres., 75.
 -ων, 1 decl., 22.
 -ων, Gen. -ωνος, 33.
 -ώο, 2 decl., 23, obs. 2
 -ως, Gen. ωος, 32.
 -ως, Gen. ωτος, 32.
 -ως, -ω, Gen. -εος, 35.
 -ώτατος } Adj., 59.

In the Trojan war, the Greeks having sacked some neighbouring towns, and taken with the spoil two beautiful captives, Chrysēis and Brisēis, awarded the first to Agamemnon and the second to Achilles. Chryses, a priest of Apollo, came to the Grecian camp to ransom his daughter Chrysēis; and with this the action of the poem commences.

The time taken up in the first book is twenty-two days, and the scene lies first in the Grecian camp, thence changes to Chrysa, and lastly to Olympus.

BOOK I. (A.)

ARGUMENT.

THE CONTENTION BETWEEN ACHILLES AND AGAMEMNON.

SYNOPSIS.

1—7. INVOCATION of the Muse and exposition of the subject.

8—32. Apollo's wrath against Agamemnon.—Chryses, the priest of Apollo, comes to ransom his daughter, but is harshly repulsed by Agamemnon.

33—52. Chryses prays to Apollo. The god with his arrows smites the Grecian camp.

53—100. On the tenth day of the pestilence Achilles convokes an assembly of the Greeks. The Augur Chalcas declares the cause of the plague, and advises the restoration of Chryseis.

101—187. This gives rise to a quarrel between Agamemnon and Achilles, which Nestor endeavours to appease.

188—244. Achilles, about to draw his sword, is restrained by Minerva; he, however, inveighs against Agamemnon.

245—284. Nestor again attempts by wise counsel to assuage the anger of the heroes.

285—305. The efforts of Nestor fruitless ;—the assembly is dissolved.

306—344. Chryseïs, under conduct of Ulysses, is restored to her father.—Agamemnon commands the army to purify itself after the pestilence. He demands Briseïs from Achilles.

345—356. Achilles delivers Briseïs to the heralds, and communicates his grief to his mother Thetis.

357—430. Thetis appears and consoles him, promising also to pray to Jove to avenge him on the Greeks.

431—487. Ulysses restores Chryseïs to her father ; offers a hecatomb to Apollo as a propitiatory sacrifice, and returns to the camp.

488—530. Achilles withdraws himself and his forces from the rest of the Greeks.—The interview between Thetis and Jupiter, who promises to give victory to the Trojans until her son Achilles is avenged.

531—568. Juno, discovering the interview between Thetis and Jupiter, is incensed. Jove, with menacing words, orders her to be silent.

569—611. The debate between Jupiter and Juno runs high, and the gods are distressed ; but Vulcan in an address shews them the advantage of yielding to Jupiter, and restores gaiety among the immortals by discharging the duties of cup-bearer.—Apollo and the Muses raise the song.—The night coming on, the gods retire to their abodes.

NOTES TO THE ILLAD.

BOOK I. (A.)

1. *Μῆνιν*, *enduring anger* : generally applied to the *wrath* of the gods ; = the *ira memor* of Virgil. *ἄειδε*, the poet. form, fut. *ἀείσομαι*. *θεὰ*, the goddess, i. e., the epic muse, Calliope, who is first mentioned in Hesiod. *Πηληϊάδεω* = *Πηληϊάδῃω*, Intr. 5 ; formed from the Ionic gen. *Πηληϊος* : the more common patronymic form would be *Πηλεΐδου*. *Ἀχιλλῆος* (this form, *metri gratia*, Intr. 31), the son of Peleus and the sea-goddess, Thetis, the bravest of the Greeks ; he ruled the Myrmidons, a Thessalian tribe who settled in Phthiotis.
2. *Ὀδλομένην* = *ὀλομένην*, 2 aor. part. from *ὀλλυμι*, with an active verbal form, *destructive, fatal*. *μυρία*, according to the grammarians, when paroxyton, (*μυρία*,) refers to an indefinite number ; when proparoxyton, (*μύρια*,) to a definite number, 10,000. *ἔθηκεν* : lit., *placed*, which signif. *τίθημι* appears generally to have in Homer, but for the full rendering of the sense must be somewhat developed : thus, to place before the eyes ; to bring to light ; to produce, cause, *occasion*, D. *Ἀχαιοῖς* : in Hom., a general name for the Greeks.

3. Ἄϊδι, dat. = Ἄδῃ, as if from Ἄϊς. προτάψεν: most writers say πρό here has reference to place (onward), not to time,—as in the Latin, *propellere*, *protrudere*; but Homer appears to mean that they were untimely sent to Hades, though this meaning might be derived from the force of the prep. Virgil's expression is *Orco dimisit*.
4. αὐτοῖς, *their bodies*: in appos. to ψυχὰς, Jelf, 656, 3, d. "The shade (ψυχή) was only a feeble image (εἰδωλον) of the personality which perished with the body. It is in opposition to this belief of the Greeks that Socrates often addresses himself to prove that αὐτός (*the person*) is not the body, but the soul." ἑλώρια receives the digamma, (Intr. 2, 3,) hence δὲ is not elided. κύνεσσιν = κυσί, from κύων.
5. πᾶσι, *to all kinds of birds*. Διὸς δ', &c. This parenthetical phrase is connected to what precedes, and the sense is, that notwithstanding the resentment of Achilles, and the evil consequences to the Greeks which resulted from it, nevertheless the will of Jove, that Troy should fall, was yet advancing to its accomplishment, and that the will of Jove presided over all events. ἐτελείετο, for ἐτελέετο = ἐτελείτο.
6. ἐξ οὗ (sc. χρόνου), *from the very moment that*. τὰ πρῶτα = *primum*; adverbially used. δὴ denotes that at the precise time mentioned something began to exist. διαστήτην, from δίσταμι, *to stand apart; to be at variance*. ἐρίσαντε, 1 aor. part.
7. Ἀτρεΐδης, the son of Atreus, i.e. Agamemnon, the commander-in-chief of the Greeks in the Trojan war.
8. This verse is addressed to the Muse as a question: "And who then?" &c. ἄρ = ἄρα. On τε, see Jelf, 754, 6, et

seqq. It will suffice to notice here as a general remark, that *τε* in Homer has a conjunctive signification apart from its usual meaning, *et, que*, so delicate as to have no equivalent in other languages. *ξυνέηκε* = *συνῆκε*, from *συνήμι*. The construction may either be *ξυνέηκε ἐπιδι (δοτε) μάχεσθαι*, or *ξυνέηκε (δοτε) ἐπιδι μάχεσθαι*. Homer joins *ἐπιδι* both with such verbs as *συνήμι* and *μάχεσθαι*; and hence the difficulty in determining the point. The infinitive may, however, be appended to *ξυνέηκε* (without *δοτε*), to shew the result, or perhaps the purpose.

9. *Ἀπρονί, &c.*: the son of Latona and Jove,—Apollo. This is the answer to the question, *τίς τ' ἔρ*, &c. *ὁ* is here, and generally in the epic poets, used in a demonstrative sense = *οὗτος*, Intr. 19. *βασιλῆς*, Intr. 31; i.e. Agamemnon.

10. *νοῦσον* = *νόσον*. Intr. 12. *ἔρρε*, from *ἔρρυμι*. *ἄλεγοντο*: obs. the force of the imperf.; this verb is only in use in pres. and imp., and unaugmented.

11. *οὕνεκα, because*. *τον*: the strong demonstrative signification is here weakened, which is frequently the case when the article is joined to a substantive without any relative sentence. Jelf, 444, 4. Chryses was the priest of Apollo at Chrysa, whose daughter Chryseis had been allotted to Agamemnon as his portion of the spoil in the sacking of Thebe.

12. *νήας*: Intr. 45. *λυσόμενος*: mid., to get a person free; to ransom: but *λύειν*, act., to set free; as *λύσαι παῖδα*, v. 20. *ἀπειρίσ'* = *ἀπειρία* always in Homer: countless ransom.

14. *ἐκηβόλος*: one of the epithets of Apollo. We also find

him constantly named as *ἐκατηβόλος, ἐκάργος*: he is the far-darter taking fatal aim at the most distant objects.

15. *στέμματ'*, &c., holding in his hands, on the top of a golden sceptre, the fillets. Chryses the priest carried the sceptre as an emblem of his office as priest; but the fillet (a wreath bound with wool) as a suppliant, and to excite commiseration.

16. *Ἀτρεΐδα δύο*: Agamemnon and Menelaus.

17. *ἐθνικήμυδες*, an Homeric epithet of the Greeks: *well-greaved*.

18. *θεοί*: here = *θεοί*. The petition is introduced with a blessing, according to Eastern custom.

19. *ἐκπέρσαι*, from *ἐκπέρθω*. *Πριάμοιο* = *Πριάμου*, Intr. 23: Priam's city, Ilium or Troy. *Τροίη* in Homer is generally applied to the country.

20. *λύσαι, δέχεσθαι*. Infinitive in an imperative sense; a very usual construction in Homer. Note the demonstrative force of *τά*.

22. *ἔνθα*, as an adverb of time, *hereupon*. *ἐπευφήμησαν*, testified by acclamation.

23. *ἱερῆα* = *ἱερέα*. *δέχθαι*: a syncopated 2 aor. infinitive, from *δέχομαι*.

25. *ἀφίει*, imp. from *ἀφίημι*. *ἐπὶ*—*ἔτελλεν* = *ἐπέτελλεν*. This separation (*mesis*) of the prep. and verb is very usual in epic poetry.

26. *κοίλῃσι* = *κοίλαις*. Intr. 22. *κίχέω* = *κίχέω, κίχῶ*: subj. 2 aor. from *κίχάνω, κίχημι*.

28. μή, *lest, for fear*. τοῖς=σοί. Intr. 65. χαλᾶσμη: 2 pres. subj. The only other tenses in use are the 1st. aor. and fut. It occurs only in negative sentences. With the dat. of the person it has the force of *help, avail*, but at the same time implies the notion of *warding off danger*.
29. τὴν, i. e. Chryseïs. πρίν, *before that; sooner than*. μιν = αὐτήν. ἔπεισιν, from ἔπειμι, with a future signification. Argos here must refer to Argolis, as Agamemnon lived at Mycenæ, not at Argos.
31. ἰστόν ἐποι, *plying the loom*. ἀντιῶσαν = ἀντιῶσαν, *preparing* say some of the commentators, but *sharing* probably is the meaning intended, from the respective positions of Chryseïs and Agamemnon.
32. ἀλλ' ἔθι. ἀλλ' here is intended to mark strong excitement: *Tarry no longer, but go*. ὧς κε νέηαι = νέη, *redeas*: κε here is analogous to ἄν in prose. See Jelf, 805, 2; cf. 811.
33. ἔδδεισεν = ἔδεισεν.
34. ἀκέων, a participial form used adverbially: *in silence*.
35. κιῶν: used only in pres. and imp., and = εἶμι.
36. τὸν = ὅν. Intr. 66. ἡῦκομος = εὔκομος.
37. μεν = μου: an enclitic gen. of ἐγώ, frequent in Homer. κλυθί (from κλύω), imper., but with the term. of a verb in μι, as if from κλυμι. Homer has frequently the reduplicated form κέκλυθι. ἀργυρ., another epithet of Apollo; *bearer of the silver bow*. ἀμφιβέβηκας: a perfect with the force of the present, implying continued action,—*to go round about and encircle*, hence *to protect, or guard*.

38. Chrysa and Cilla were small towns near the Hellespont, famed for temples of the god. *Τενέβοιό.* Intr. 23. *ἴφι*, an epic adverb, *mightily*, frequent in Homer, but only with four verbs, *ἀνίσσειν, μάχεσθαι, δαμῆναι, κτάμενος*, though often in comp. with proper names.

39. *Σμινθεύ*: a surname of Apollo, said to be derived from *σμίνθος*, the Phrygian name for *mouse*, because, 1. this animal was considered emblematical of augury; or 2. because Apollo had destroyed a plague of mice; or 3. because a mouse had been sent by him to a Cretan colony, to indicate where to found their city; or, according to Aristarchus, from *Σμίνθη*, a town in Troas.

ἐπὶ—ἔρεψα: tmesis for *ἐπέρεψα*, from *ἐπιρέφω*, *to put a roof upon*; hence *to raise, or build*.

40. *κατὰ—ἔκηα*: another instance of tmesis, from *καίω*.

41. *κρήνηνον*, 1 aor. imp. = *κρήνον*, from *κραίνω*.

42. *Δαναοὶ*: another general name of the Greeks, though properly the Argives of the Peloponnesus. *σοῖσι* = *σοῖς*.

44. *κατ' Οὐλύμποιο, &c.* The gen. expresses the point whence the motion begins; the *κατὰ*, the direction of it, —downwards. *καρῆνων*, *summits*. Intr. 43. *χωόμεαι*: frequent in Homer, especially with *κῆρ, θυμὸν, &c.*: in Homer, always *κῆρ*; in tragedy, *κέαρ*.

45. *ἀμφιρεφέα*, *close-covered*; an epithet of Apollo's quiver.

46. *δ' ἄρ'*. The principal force of the particle here appears to be that of connection with the preceding statement, and the result or consequence of it. See App. on the Particles. Virg. *Æn.* iv. 159, "*Tela sonant humeris.*"

47. *αὐτοῦ κινηθέντος*, *as he moved along*. *ἦτε* = *ἦει* from

εἰμι. νυκτὶ δοικῶς, *like the darkness of night*: a beautiful image. Hercules is also referred to in like manner, Od. xi. 606; and Milton says, Par. L. vi. 332, "gloomy as night."

48. μετὰ—ἔηκεν: *tnesis*, = μεθῆκεν, from μεθίημι, *like the Lat. immisit*: he sent among them.

49. ἀργυ. κ.τ.λ. Note the beauty of the echo of sound to sense from v. 32. -οιο = -ου.

50. Οὐρῆας. Intr. 31. ἐπύχετο, from ἐπείχομαι: *approach with hostile intention; attack, smite*.—It has been remarked that Homer, as a faithful painter of nature, describes the plague as first attacking those animals which have a fine scent. D.

51. αὐτοῖσι: that is, on the Greeks themselves, in opposition to their animals. ἐχευκέτς: according to the Gram., *bitter*, but Buttman says, *sharp, keen, piercing*; the Hom. epithet of a dart,—βέλος.

22. θαμναί: like the Latin *frequens*, used in a local sense, —*crowded close together*; hence, *many at once*.

53. ἐννῆμαρ: adv., *for nine days*.

54. τῇ δεκάτῃ, sc. ἡμέρᾳ. ἀγορήνδε = εἰς ἀγοράν. Intr. 21. καλέσσατο = ἐκάλεσατο. Obs. the force of the midd.: he caused them to be summoned.

55. λευκώλενος, an epithet of Juno: *white-armed*. θῆκε = ἔθηκε, aor. 1. with force of pluperf.

56. κήδετο, a poet. verb: *to be distressed for*.

57. ἤγερθεν = ἠγέρθησαν, Intr. 79, from ἀγείρω.

58. τοῖσι, amongst them. Observe the force of δέ, follow-

ing out the idea expressed in the previous line,—Jelf, 770, 2,—though a verb of motion followed by a case (φρέσι) implying rest.

59. ἔμμε: Intr. 65. παλμ: from παλιμπλάζομαι, but only found as a part: *wander back*. Commentators are not agreed as to the force of this word,—some contending for it as meaning, *driven from our purpose*.

60. εἴκεν κ.τ.λ., *If perchance we might escape death*. The opt. without ἔν seems to denote a conception of the mind, without reference to its actual realization. γε is emphatic.

61. Εἰ δὴ: εἰ here does not express doubt, but seems to mean, *if, as the case really is; that is, since* = ἐπειδὴ.

62. ἐρείομεν, for ἐρέωμεν = ἐρῶμεν, 1 pl. subj. pres. ἄλλ' ἔγε δὴ: ἄλλ' here marks an abrupt transition, while δὴ connects itself solely with the verb: *come now*. ἱερῆα: Intr. 31.

63. τ' = τε; ἢ καί, or even; or if you will. γάρ τε is often used in explanatory parentheses. The sense is: "For even the dream, as well as other signs (σημεῖα), are an indication of the will of Jove."

64. εἴποι: conditional,—*might, if we were to ask him*. ὅ τι, for δι' ὅ τι, *quid, quidnam; why, wherefore*. τόσσον, an adverb here: *so much* = tantum.

65. εἴτ': dependent on εἴποι. ἐπιμ., (sc. ἡμῖν,) followed by gen. of cause—ἐνχολῆς.

66. αἶ κεν, for εἰ ἔν. An ellipsis here: the full sentence would be, "to ascertain whether he would by any means (πῶς)." ἀρῶν: Intr. 38.

67. βούλεται = βούληται: Intr. 75. ἀπὸ—ἀμῦναι: tmesia. Jelf, 643, a.
68. ἦτοι here is nearly = μὲν, a particle of transition. ὦς, *thus*; ὡς, *as*. κατ' ἔξετο = καθέξετο: tmesia.
69. ὅχ' = to the later form ἔτοχα, an adverb used by Homer only before superlatives, to heighten the meaning, = *by far*.
70. ᾗδῃ (plup. from οἶδα) = ᾗδει. τὰ κ.τ.λ.: that is, who knew the *present*, the *future*, and the *past**. πρό is here adverbial. τὰ here has the demonstrative signification, but less strong.
71. ἡγέομαι, with dat., *to lead*, or *guide*, but not in a sense implying supreme command. νήεσσ': Intr. 45.
72. ἦν = ἔην, *suam*. Intr. 68. τήν = ἦν: Intr. 66; a pron. rel. πόρε, 2 aor. from assumed pres. πόρω; generally used unaugmented: *impart*, or *bestow*.
73. ὅ: Intr. 66, 1. σφιν: Intr. 65. This verse is frequent in Homer.
74. κέλεαί = κέλη, from κέλομαι, 2 sing. ind. Intr. 75, 76.
75. ἐκατηβελέτ-αο = ἦς, Intr. 22; the oldest form of gen.
76. τοιγὰρ = Lat. *ergo*, *therefore*, and usually standing at the beginning of the sentence. σύνθεο = συνθεῖν, imper. aor. 2, from συντίθημι: lit., *to put it together* (sc. θυμῷ, φρεσί) *in the mind*; hence *take heed*, *observe*. Ὀμοσσαν = ὁμοσον, imper. 1 aor. from ὁμνυμι.

* Novit namque omnia vates,
Quæ sint, quæ fuerint, quæ mox ventura trahantur.

VIRG. GEORG. IV. 392.

77. Ἡ μὲν = ἡ μὴν, *truly*. This introduces the subject of the oath. Observe the nom. with the inf.
78. μέγα, as an adv.: *with powerful sway*. χολωσέμεν: inf. fut. form; Intr. 74, 76.
79. οἱ = αὐτοῖ, —the personal pronoun taking the place of the relative.
80. χάσ-εται = -ήται, subj.: Intr. 75. χέρηι: Intr. 63.
81. εἰ περ: emphatic, = Latin *quamvis*: *for although he may perhaps, καταπέψη, digest or keep under*. χόλον refers more particularly to open resentment, or an outburst of passion, while κότον to secret and long-harboured anger.
82. ἀλλὰ τε, *but at least; nevertheless*. ὅπρα, *until*. ἐοῖσι, from ἐός, = ὅς: Intr. 68. στήθεσσιν, (Intr. 25): constr. after ἔχει.
83. φράσαι, aor. 1. imp. mid.: *tell to yourself*; i. e. *consider*. σαώσεις, from σάω, = σώζω.
84. ἀπαμειβόμενος gives the idea of alternation or successive change: hence *to interchange words; to answer; reply*; followed, however, by a second more definite verb.
85. θεοπρόκιον, *the heavenly sign*; i. e. the plague.
86. μὰ: a particle used in oaths of *negation* ("No! for by Apollo," &c.) with acc., joined either to ναί or οὐ. ᾧ τε, *to whom*: constr. with εὐχομ.
88. ἐμεῦ ζῶντος καὶ δερκομ.: gen. abs., = Latin, *me vivente et vidente*.
89. κολύ-ψ: Intr. 22.
90. Ἀγαμέμ. Verbs of saying, telling, uttering, &c., take acc. of the word, &c.

91. *πόλλων*: adverbially, = *πολύ*, *by far*. *εὕχεται εἶναι*: not, *boasts* that he is, but merely *professes*. The primary notion is that of loud speaking; but even if translated *boasting*, it does not imply empty boasting, but speaks of what one may justly be proud of. We must bear in mind the simple manners of that early age, in which men spoke of themselves as they actually thought. How different to our times!
92. *ἦῤῥα*, from *αὐδάω*, imp. indic. *ἀνύμων*, *blameless*; an honorary epithet, applied by Homer to all persons distinguished in any way; hence implying no exact moral signification.
93. *οὔτ' ἄρ' -οὔτε*, *neither, in very truth*, — commence a speech when the speaker opposes some false notion to which *ἔρα* refers. Jelf, 787, 2, c. *δ γ'*: Apollo.
96. *ἔρα* is here used in explanation or illustration. *τοῦ-νεκ'*: Intr. 6.
97. *ἀπώσε*, from *ἀπωθέω*. For this line the common text has—*Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει*.
98. *πρὶν*. The repetition of this word gives additional force to the expression: *sooner; sooner at least than*. See Jelf, 848, 6, and obs. 5. Constr. *πρὶν γε* (sc. *Ἀγαμέμνονα*, not actually mentioned, through fear), *ἀπὸ δόμεναι* (= *ἀποδοῦναι*) *ἑλικ. κούρ.*, &c. *ἐλικώπιδα*, from *ἐλικώπις*, fem. of *ἐλίκωψ*: *quick-glancing*; expressive of youth and spirits.
99. *ἀπριάτην*, an adverb: *without purchase-money*.
100. *ἰλα-σάμενοι* = *-σάμενοι*. *περίθοιμεν*, red. 2 aor.: Intr. 71, note 2. *μίν*, from *οὖ*: Intr. 65.
101. See v. 68. *εὐρυκρείων*, *wide-ruling*; an Homeric epithet of Agamemnon, but applied once to Neptune, Il. xi. 751.

103. μένος (gen. after verb of filling, *πίμπλημι*), *strength of body, force*; but here *anger* of the soul—*rage*. φρένες ἀμφιμέλαιναί: φρήν, properly, the *midriff* or *diaphragm*, i.e. the muscle which divides the heart and lungs from the lower viscera, but in Homer simply the *heart*, and parts about it. ἀμφιμ., *black all round*. Some commentators suppose the epithet to have been derived from what the Greeks perceived in the victims, viz. that the blood in the diaphragm soon became black in the air. And as the blood rushes under all violent emotions to the diaphragm, they might speak of the mind as in a state similar to that which they had observed in the body.
104. ὅσσε: the dual, and only in Homer in the nom. and acc.; gen. and dat. pl. after the 2nd decl. λαμπετ-
-δωντι = -δονται, for -ῶντι: used only in epic in a particip. form. ἔϊκτην, plup. dual; the short form = ἐφκείτην, from (εἶκω) *ἔοικα*, *resembled*.
105. ὀσσόμενος: ὀσσομαι, *see*, is not used in Homer in a physical sense, but to see with the mind's eye—hence to *forbode*: the words may here be translated, *with an evil boding look*.
106. τὸ κρήγυνον: in oppos. to τὰ (demonstr.) *κακά*.
107. τοί = σοί. Obs. the construction of the inf. and nom. By some, φίλα ἔστί is said to be put for the sing. φίλον ἔστί, like the Attic prose construction; but see Jelf, 677.
108. ἐτέλεσας = ἐτέλεσας, sc. *ἔπος*, *kept your word*. The last syllable of *εἶπες* is long, from *ἔπος* taking the digamma. Dübner says *ἐτέλεσας*, *thou hast realized it*, (by the fact of your having predicted it). The prophet being the interpreter of the will of the gods, that which he prophesied was necessarily accomplished.

109. *ὥς δ᾽ ἡ*, *that forsooth* : spoken ironically.
112. *πολὺν*, advb., and often in this sense—*by far, far rather, &c.*
113. *οἴκοι*, adv., like Latin *domi*. *γάρ ῥα*, *for the plain face is*. *προβέβουλα* (*αὐτήν*) : a 2. perf. with meaning of pres., but only appears in form as a 2. perf.,—*prefer*. *Κλυταίμ* : gen. depending on *προ* (= Lat. *præ*) in comp.
114. *Κουρ. ἀλό.* : here, *his legitimate or wedded wife*. *ἔθεν*, fr. *οὗ* : Intr. 65. *ἔθεν* here has reference, not to the subject of the discourse, Chryseïa, but to Clytemnestra. *χερείων*, *inferior* : Intr. 63.
115. *δέμας κ.τ.λ.*, *in stature and form, or figure*. *ἔργα*, the occupations of women—*weaving, &c.* *οὗτ' ἄρ.* carries on the description still further.
116. *δόμεναι* = *δοῦναι* : Intr. 75, 79.—*καὶ ὧς*, *even so, nevertheless*.
117. *βούλομ' κ.τ.λ.* The comparative *ἥ* stands after words expressive of *will, preference*, and the like. Lat. *malò—quam*. *σῶν*, a defective adj., found in good authorities only in the acc. sing. and plur. *ἔμμεναι* : Intr. 89.
118. *οἶος*, *solus* ; *οἶος*, *qualis*.
119. *ἔω* = *ὦ*, subj. from *εἰμί* : Intr. 89. *ἔοικεν*, a 2. perf. with pres. sign. : *right, fitting, or reasonable*.
120. *δ*, neut. acc. from *δς* = *δτι*, *quod*. *ἄλλῃ*, strictly, a dat. of *ἄλλος*, but here an adv. of place, *away ; to another place ; in another direction*.
121. *ποδάρκης* (*πούς, ἀρκεῖν*) : an epithet of Achilles—*swift-footed*.
123. *πῶς* = Lat. *quemodo* ; *how ; in what manner ?*

124. ἴδμεν, from ὀίδα: Intr. 16. ξυνήϊα, *common stores*.
125. πολλῶν: Intr. 26: the towns of the Troad. τὰ—τὰ.
The first has a relative signification, the second a demonstrative: *quæ ex urbibus diripimus, ea distributa sunt*. ἐξεπράθομεν, from ἐκπέρθω, *p* being transposed: Intr. 9. δέδασται, from δαίομαι, *perf. pass.*
126. ἐπέοικε, used *impera*. παλίλλογα (from πάλιν and λέγω), *gather*.
127. πρός, from προΐημι, *imp. 2 aor.*: *send her on; let her go*.
128. τριπ. τετρ.: used *adverbially*. αἴ κέ ποθι. = *si quando*. αἴ for εἰ: *if only, if haply*. ποθί has reference here to *time*.
129. δῶσι, subj. 3 sing.: Intr. 76, 87.
131. περ here, according to Jelf, increases the force of the adjectival notion, hence = *very*; but it is usually taken as = καίπερ, *although, however*. ἐὼν: Intr. 89.
132. κλέπτε, *practise decessit; beguile*. παρελεύσεαι, (*fut.*, Intr. 75,) from παρέρχεσθαι, *lit., to pass by*; but here, *to outwit, overreach*.
133. ἦ, *interr.* ὅφρα with the subj. marks the end or intention—*whilst, αὐτως, thus*; but Buttman says = *frustra*, “to no purpose.”
134. δευόμ.: the usual form in Homer for δεόμ.
136. ἔρσαντες (*ac. γέρας*), from (ἔρω) ἀραρίσκω,—*suit*. ἀντάξιον: that is, to Chryseïs. Then we must understand, to complete the sense, καλῶς ἔξει, *it shall be well and good*; but, &c.
137. δώσωσιν, open form: Intr. 88. ἔλωμαι: the subj. used

for the future—"But if they will not give it, then I on my part, having gone," &c. Note δέ—δέ in opposition to each other.

138. *τεόν* = *σόν*: Intr. 68. 'Οδυσῆος: Intr. 31.
139. *δν*, the acc. with prep. (*πρός*) omitted; a construction frequent in Homer.
140. *μεταφρ.*, consider afterwards.
141. *ἐρύσσομεν* = *ἐρύσσωμεν*, from *ἐρύω*. *διαν*. Obs. that this word is applied to any objects of an imposing or worthy character or aspect, or in which the agency of any deity was seen.
142. *ἐς* = *εἰς*: to be taken with *ἀγείρομεν* = *ἀγείρωμεν*. *ἐπιτηδές*, an adverb: as many as serve the purpose, or are proper or sufficient.
143. *θείομεν* = *θέωμεν*, for *θῶμεν*: Intr. 88. *ἄν*, for *ἀνδ*.
144. *ἂν δ' βήσομεν*, for *βήσωμεν*, from *βαίνω*, with a transitive force—*Let us put on board*. *εἰς τις*, some one.
146. *ἡέ*, for *ἦ*. *ἐκπαγλ.*, most formidable, or terrible.
147. *ἰλάσσει*, (aor. subj. mid. from *ἰλάσκομαι*,) = *ἰλάσῃ*: used always of gods in Homer,—to reconcile, or propitiate: Intr. 75.
148. *ὕποδρα*: in frequent use, but always in this phrase in Homer: *eyeing him grimly*, or *fiercely*; derived from *ὕποδέρκομαι*.
149. *ἐπεισιμένε*, part. perf. pass. from *ἐπιέννυμι*, with acc.: clad with shamelessness.
150. *τοὶ* = *σοι*. *ἔπεσ.*, a double dat. *πείθηται*: the subj. used to express a question implying doubt or deliberation. *Jelf*.

151. ἐλθέμεναι (inf. 2 aor., Intr. 75) ὀδὸν, *to undertake a mission or journey*. ἤλυθον: the uncontr. form. 152. αἰχμητ-άων: Intr. 22.
153. μαχῆσ., for μαχέσ.
154. βοῖς: Intr. 37. ἤλασαν, from ἐλαύνω. Phthia, a part of Thessaly, on the sea-coast.
155. ἐριβώλακι, *with large clods*; hence, *very rich*. βο-τιανείρη (βόσκω, ἐνρη), *man-feeding, or fertile*; *nurse of heroes*: an epithet of fruitful countries.
157. οὖρεά = ὕρεα, ὕρη: Intr. 12. Those of Thrace and Macedonia.
158. ἐσπόμεθ', from ἔπομαι: Intr. 17.
159. τιμὴν, *satisfaction, or compensation*. Μενελάω, dat. commodi. κυνώπα: lit., *dog-eyed*; *dog-faced*. The dog among the ancients was the type of *impudence* and *shamelessness*.
160. μετατρέπεσθαι: lit., *to turn one's-self round*; hence, fig., *to regard, or attend to, or mind*, with gen. τῶν.
161. αὐτοῖς: emphatic.
162. ᾧ ἐπι = ἐφ' ᾧ. πόλλ': acc. after verb of *labouring, toiling, &c.* ὄδσαν = ἔδοσαν: Intr. 70.
163. σοί, *to you*; i. e. to yours. δ'ππότ' = δ'πότ'.
164. πτολ.: in form a diminutive, but always = πόλις in meaning; it here has a general sense,—*any town* of the Trojans.
165. πλεῖον (sc. μέρος), *the greater part or share*.
166. δασμὸς (δαίω), *a division*. ἴκηται, from ἰκέομαι.
168. ἐπεὶ κε κάμω. The common text has ἐπὴν κεκάμω: a redupl. 2 aor.

169. Φθίγηδ' : Intr. 21. ἧ, *in truth*. φέρτερος : Intr. 61, *A*.
170. ἴμεν = ἰέναι, inf. of εἶμι. οἴκαδ', Intr. 21, = οἴκονδε. οὐδέ σ' ὀίω. Commentators are not agreed as to the rendering of this passage—some contending that σ' = σοί, (but as οἱ is in no other instance elided, they would make this a solitary exception;) others, again, take σ' for σέ, referring ἀφύξειν to Agamemnon; while Bentley would read σοὶ οἴω. The sense, however, appears to require σοὶ, and seems to be, *I have no intention, whilst I am dishonoured, to gather riches for you here*. ἀφύσσειν : prop., *to draw off*, especially from a larger vessel to a smaller; hence, *to accumulate riches*,—as if to draw up full draughts of wealth.
173. μάλ', *by all means*. θυμὸς ἐπίσσυται, 3 sing. perf. pass. from ἐπισεύω, = *fert animus*.
174. εἵνεκ' = ἔνεκα : Intr. 12. ἐμείω : Intr. 65. πάρ' : Wolf says = πάρεισιν, but Heyne = παρὰ, the prep. taken adverbially. ἔμοργε : γε emphat.
175. μητ' εἰ-α, for -ης : Intr. 22, obs. 1 : an epithet of Zeus—the counsellor, the all-wise. α, though properly ᾶ, always ᾶ, by position.
176. ἐσσι = εἰς, from εἰμί : Intr. 89. διοτρεφεῖς : applied to kings deriving their power from Jove.
177. φίλη. The adjective, though with several subjects, is often used in the sing., and referred only to the most important—ἔρις.
178. που, enclitic : lit., *anywhere, somewhere*; but here, to qualify an expression—I suppose; I imagine.
179. Refer to Intr. for termin.
180. Μυρμιδ. : the Myrmidons, the warlike people of

Thessaly whom Peleus, the father of Achilles, had brought from Ægina. *σέθεν* = *σοῦ* after a verb of caring for, &c. Jelf, 496.

181. *ἄθρομαι*, *heed*; Lat. *moveor*: used only in pres. and imp., and always with a negative force.

182. *ἀφαιρεῖται*, followed by a double accus.

184. *κε ἄγω*: subj., denoting the probability of his taking Bryseia.

185. *κ' ἰσίνυδε*: Intr. 21. *φέρτερός*: see note 169.

187. *Ἰσον κ.τ.λ.*: *to say he is equal to me*, seems the obvious rendering, but critics are divided on this point. *δμοιωθ-ήμεναι* = *ἦναι*, Intr. 79: *to become like, or make oneself equal; to match himself against me*.

188. *Πηλείωνι*: the dat. incommodi. *ἦτορ*: *the heart* here, as the seat of the reasoning powers.

189. *μερμήριξεν*, with *διάνδιχα*: *fluctuated in two directions; hesitated whether*.

190. *ὃ γε*: used emphatically, to mark the identity of the subject.

191. *τοὺς*: the assembled leaders and princes. *ἀναστήσειεν*, from *ἀνίστημι*, aor. 1: Intr. 79: *cause to rise up; scatter. ὃ δ', and whether he*; emphat. *ἦ* = *η*.

193. *ἔως*, whilst = *dum*. *ἄρμαυε*: used only in pres. imp. and aor. by Homer: lit., *to move to and fro*; but in Homer, *to revolve anxiously in the mind; ponder*: Lat., *animo volvere*.

194. *ἔλκετο*, expressive of prolonged action. *Ἀθήνη*: also *Ἀθηναίη*, v. 200.

195. *Ὀυρανόθεν*: Intr. 21. *πρὸ—ἦκε*, (*πρὸ*, forward; see v. 3:) from *προεῖμι*. *Ἥρη*: Intr. 22.

196. *δμῶς*, like *δμοίως*: Lat., *pariter*. *κηδομένη*, *caring for*.
197. *στῇ* = *ῥστη*: Intr. 88. *ξανθ. κόμ.*, gen. of the *part* seized; while *Πήλει.* is the acc. of the *whole*; the usual constr. of verbs of seizing, touching, &c. Jelf. *ἐλε* = *εἶλε*.
198. *οἷφ*, *to him alone*.
199. *μετὰ δ' ἐτράπ.* = *μετετράπετο* δὲ, by tmesis.
200. *ἔσσε*, v. 104. *οἷ*, Intr. 65, from *οὔ*; dat. for gen., *αὐτῇ*. *φάανθεν*, lengthened, for *φάνθεν*, 3 pl. aor. 1 pass., from *φαίνω* = *ἐφάνθησαν*: Intr. 79. The ancients believed the eyes of the gods to be distinguished by a peculiar brightness, and they assigned to Minerva a *bright, piercing* eye of a bluish-gray colour (*γλαυκῶπις*, v. 206), in opposition to that of Venus, whose eye was soft and gleaming.
201. *μιν*: Intr. 65. *ἔπεα πτερόεντα*, a favourite metaphorical expression admired in all succeeding ages: *winged words*. *προσηύδα*, from *προσαυδάω*, with 2 acc.
202. *τίπτ'* = *τί ποτε*: *quid tandem; why then?* *αὐτ'* seems to add force to the question. *αἰγινόχ-οιο* = *ου*. The ægis was also borne by Minerva. *εἰλήλ.*, always in Homer for *ἐλήλυθας*.
203. *ἦν*, 2 aor. mid.; the subj. after the perf. *ῆ*, inter. = *num*, *an*. *Ἀτρεΐδαο*, old form. of gen.: Intr. 22.
204. *ἐκ ἔρεω*, tmesis, = *ἐξερέω σοι*. *τελέεσθ.*, the uncon. form.
205. *ῆς*: Intr. 66, 3. *τάχ'*, never *perhaps* in Homer, always *quickly, soon*. *ὀλέσση*, from *ὀλλυμι*: Intr. 18.
207. *αἶ κε πίθηται* = *εἰ πίθη*, 2 aor. subj. mid.: Intr. 75.

210. ἀήγ', with gen. Horace says, "Desine mollium tandem querelarum." ἔλα-εο = *ov*, Intr. 75; 2 aor.
211. ὥς ἔσεται περ: the meaning appears to be, inveigh against him *as much as you please*; but critics are undecided. Nägesbach says, "how it will be;" "how it will assuredly turn out."
212. τό: the demonstrative force weakened, but bringing before us the object definitely.
213. Constr. καί, with τρῖς τόσα. παρίσσεται: Intr. 89.
214. εἰ-νεκα: Intr. 12. ἴσχω-εο = *ov*, imp. mid.; Intr. 75; a form of ἔχω found only in pres. and imp.: *restrain thyself*.
216. σφωίρερον, Juno and Minerva: Intr. 68. εἰρύσασθαι (σ doubled), from ἐρύω, ep. εἰρύω: prop., *to draw*; mid., *draw to one's self*; hence *to rescue*, or *protect*: also, *to guard*, or *watch*; whence *to keep* or *support*, with a notion of obedience; and thence the more general idea, as here—*obey* or *observe your command*.
217. καί—περ, without any word between, occurs but once in Hom., Od. vii. 224.
218. ἔκλυον: note the force of the imp.: *they are wont to hear*; hence the origin, it is said, of the saying of Pythagoras, Θεῷ ἔκλου. Seneca says, "Vetus præceptum, Deum sequere."
219. ἦ=ἔφη. σχέθε is referred to a supposed pres., σχέθω, but probably it is from the lengthened form (ἔσχεθον) of the 2 aor., ἔσχον (from ἔχω), hence = ἔσχε: *restrained, checked*.
220. ἄσσε, from ὠθέω, *he forced, thrust*.
221. βεβήκει: the plup., denoting rapidity of motion. Her departure was instantaneous.

223. *ἔπος*: Intr. 25.

225. *Οἰνοβαρίς κ.τ.λ.* This freedom of speech is very characteristic of heroic times. Achilles is well described by Horace, A. P. 121, "Impiger, iracundus, inexorabilis, acer;" and this vituperation of Agamemnon displays his character. *κραδίην*: Intr. 9.

226. Constr. *ὅτε τέτληκ. θυμῷ κ.τ.λ.* From *θυρήσσω*.

227. *λό οὔδε, το an ambushade*; requiring *ἴσω*, but very intrepid, warriors. *ἀριστήεσσιν* = *ἀριστεύσι*, from *ἀρ-στεύει*.

228. *τέτληκας*: lit., *to take upon oneself; to suffer*; but here, *to dare, or venture*: in Attic it has the meaning of doing something contrary to our feelings. *κῆρ* = *θάνατος*: prop., the goddess of death,—doom.

229. *ῆ*: spoken in irony. *λώϊόν*: Intr. 61.

230. *ἀποιρ.* = *ἀφαιρ.* *εἴτη*, mid. *σέθεν*, gen.: Intr. 65.

231. *βασιλ.*, sc. *εἰ*.

232. *ῆ γὰρ ἔν, yes, truly indeed*, (were this not so,) *thou wouldst*, 3c. *λωβήσαιο*: 2 sing. 1 aor. opt.

233. *ἔκ—ἔρέω*: v. 204. *ἐπὶ—δμ.*: *imesia* = *ἐπομοῦμαι*.

234. *ναί*, a strong affirmative: *yea, verily*: v. 86. *τὸ=δ*, the relative. *ἔξουσ*, acc. after verb of *begetting, putting forth*.

235. The common text reads *ἐπειδὴ πρῶτα* = *ex quo prius*: *since first; from the moment that*. *τομήν*, a section prop.; but here, *the trunk*. The meaning is, that so surely as the sceptre shall never again bear leaves, so surely shall the Greeks keenly feel the absence of Achilles from the battle-field.

236. *ῖ*: Intr. 65, note. *χαλκός*. prop. *copper*, which the

ancients brought to a great degree of hardness and polish: generally translated *brass*. Note the double acc.

237. *αὐτε* here marks an antithesis: *on the other hand*. *μιν* = *αὐτό*, (Intr. 65,) i. e. *the sceptre*. *Τῆς κ.τ.λ.*: the princes and judges of the Greeks. Whoever rose to speak in the assembly received the sceptre from the herald. (Od. ii. 38.)

238. *φορ.*, a collateral form of *φέρω*: Intr. 82.

239. *εἰρύαται* = *ἔρυνται*, Intr. 80: see note on v. 216: *maintain*. *πρὸς*, denoting the author or giver.

240. Ἀχιλ.: Intr. 31. *ποθῇ*, a *longing desire*; Lat. *desiderium*.

241. *δυνήσεται*, fut.: Intr. 75. *περ*, emphatic: *though, very*.

242. *εἴτ' ἄ'*, with subj. = *θαν*. Horace says, "*homicidam Hectora*."

244. *ὅτε*, with a casual signif.: *seeing that*.

245. *ποτὶ* = *πρός*. *βάλε*: Intr. 70, 1.

246. *πεκαρ.*, from *πείρω*. *αὐτὸς*, antithetically with *sceptre*.

247. *μηνίω*: applied in Homer generally to heroes. *τοῖσι*, dat., expressing *among*.

248. *ἀνδρούρε*: Intr. 70, 2. *Πυλίων*: the men of Pylos, a town and district of Triphylia, in the Peloponnesus, where Nestor ruled.

249. "Ex ejus linguâ melle dulcior fluebat oratio," Cio. de Sen. x. 31. *ῥέει* = *ἔρρεεν*, imperf.: Intr. 82. Three *genera* made a *century*.

251. *ἐφθίθ'*, for *ἐφθίλατο* = *ἐφθιντο*, sync. 2 aor. pass. of *φθίνω*, *φθίω*, *perish*, *pass away*. *οἱ* depends on *ἔμα*.

τράφεν = ἐτράφησαν: Intr. 79. τράφ. refers to the generation brought up and reared with Nestor, while ἐγέν. to that which was born thirty years after his birth.

252. ἡγάθ.: used generally by Homer with reference to places under divine protection.

253. γ. 73.

254. ὦ πόποι: an exclamation of lamentation.

256. κεχαρ., a redupl. 2 aor. opt., from χαίρω = χάροιντο.

257. σφῶϊν, Intr. 65, = *si de vobis*. πνθ-όλατο = οἴντο. μαρναμέν-οῖν = οἴν, Intr. 23: *wrangling with words*.

258. περίεστε, *excel*, or *surpass*, with gen. of person and acc. of thing. μαχεσ.: the infin. has here the force of a noun in the acc.

259. ἐμεῖο: Intr. 65.

260. ἀρελοισιν: Intr. 61. ἥπερ = ἥτερ: Intr. 15.

261. ἀθέρizon, *slight*, with acc. of person.

262. ἴδωμαι, subj., indicating probability, with a future sense: *am I likely to see such?* He then mentions the heroes—the race of the Lapithæ—famed for their encounters with the Centaurs.

265. This line is regarded as spurious.

266. κάρτιστοι: Intr. 61. τράφεν: γ. 251.

267. ἔσαν, imp.: Intr. 89.

268. φήρ = θήρ: Intr. 18. δρεσκεισιν, (from δρος κεί-μαι,) *mountain-bred*,—Centaurs.

269. μεθομιλεῖν, *to hold converse with*.

270. Ἀπείης γαίης: the Peloponnesus in Attic writers, but lit., a far-off land.

271. κατ' ἐμ' αὐτὸν: lit., according to myself; to the best of my power; pro me: but some say, on my own account. Intr. 69. κείνοισι = ἐκείνοις: Intr. 13.

272. μαχ. The pres., μαχέομαι, is used but rarely by Homer.

273. καὶ μὲν, and I can assure you. ξύνιεν = ξυνίεσαν, impf. from συνίημι, with gen.: listened to.

274. ὕμεις: Intr. 65.

275. ἀποαίρεο = ἀφαιροῦ, pres.: Intr. 75. ἀγαθός κ.τ.λ.: v. 131.

276. ἔα = ἔαε, from ἔδω, sc. αὐτήν, imper. pres.

277. ἐριζέμεναι = εἰν. βασιλῆϊ: Intr. 31. Dat. after verb denoting hostility.

278. ἀντιβίην like ἔντην, against, face to face. ἔμμορε, 2 perf. of μέλομαι, obtained by lot.

280. ἐσσι: Intr. 89.

281. πλεόνεσσιν: Intr. 62.

282. ἀντάρ, emphatic: moreover I, on my part.

283. λίσσομ': Intr. 4. Ἀχιλλῆϊ: the dat. commodi = the person for whom Agamemnon is called upon to lay aside his wrath. μεθέμεν = μεθεῖναι: Intr. 89.

284. ἔρκος, the bulwark, or defence. πέλεται = εἶναι, but more expressive, as implying a continuance. παλ. κακ., gen. of the object: Intr. 23.

286. ἔειπες: Intr. 14. κατὰ μοῖραν = quod fas est; rightly, justly.

287. ἄλλ': in opp. γε. περὶ ἔμμεναι, (Intr. 89,) = *πεφύβαι*, freq. in Homer with the sense of *surpassing*. περὶ here denotes superiority, like the Lat. *præ ceteris*. πάντων, gen. after a verb of *superiority*, or *governing*: πάντεσσι (= πᾶσι), however, is the dat. after a verb of *governing*; a more usual construction in Homer than the gen. after ἀνέσσειν.

289. σῆμ., to give (signs) orders to. ἃ τιν', (Intr. 67,) the acc.: in which (lit., as to which) things. Agamemnon implies that he, at least, will not obey him.

290. μιν, (enclitic,) Intr. 65, οὐ. ἔθεσαν: in signif. = ποιεῖν.

291. τοῦνεκά: Intr. 6, last line. προθέουσι, from old radic form of προτίθημι: found only in this instance in Homer. "Do they therefore let him speak reproachful words?" L. and S. Lex.

292. υποβλήθην, (υποβάλλω), Hom. adv.; lit., *throwing under*; hence suggesting a word by way of reproof, hence com. transl. *interrupting*.

294. Note εἰ with indic.: Jelf, 853, b. ὑπέλξ, give way to thee in. ὃ ττι: Intr. 67.

295. ἄλλοισιν, dat. after verb signifying *counselling*, *ordering*, &c.

297. φρ. βάλ. σῆσιν: Virg. says, "Tu condita monte teneto," *Æn.* iii. 388;—lay it to heart.

299. τῷ = τινί, anyone else. ἀφείλεσθέ= ἀφείλεσθε.

300. τῶν, repeated for emphasis.

301. ἀέκοντος ἐμεῖο = ἄκοντος ἐμοῦ, gen. absol.

302. εἰ δ' ἔγε: an elliptical expression,—*but if (you will) come*. Dübner says the phrase is = εἰ δ' μή. Lat., *sin autem*; *if on the contrary*,—*if you are not of this opinion* περῆσαι, aor. 1 imper. γνώωσι: Intr. 88, last word.

303. περὶ, around my spear.

304. ἀνστήτην = ἀνεστήτην.

306. ἕϊσας = ἴσας, (Intr. 14, ε . . . ι,) *equal on both sides*; hence *even*, or *nicely balanced*. Other interpretations are given to the word, but the above seems the most probable.

307. Μενοίτ.: the son of Menœtius,—Patroclus. ἦϊε = ἦϊε, from εἶμι.

308. ἄλαδε: Intr. 20. προέρυσσεν (unaug. with σ doubled, Intr. 18), *to move forward*, or *haul* (on rollers of wood).

309. ἔκρινεν, *picked out, selected*: see vv. 141—144. ἐεικοσι: Intr. 64.

310. βῆσε, for ἐβ., with an active sig.; lit., *and caused to go into it*. εἶσεν, aor. 1. of ἵζω, with an active causal sign.: *to make to sit*; hence *seat* or *place*.

312. ὕγρὰ κέλευθα, *the watery ways*. κελ., fem. in sing.

313. ἄνωγε: an unaugmented 2 perf. with pres. signif. ἀπολυμ., *to clean or purify by washing*, (from impurity, λῦμα.)

315. ἑλη΄σσας, *complete*, either as to *number* or *size*, or as to *freedom from blemish*.

316. ἄτρυ., *waste, barren*: an epithet in Homer of the sea, from its yielding no harvest, (τρυνάω).

317. οὐρανὸν = εἰς οὐρ.

318. *πένομαι*, *to be employed*, or *busy* : trans., *to prepare*.

319. *τήν* = *ἤν*.

320. Herald's were among the ancients held in great respect, being frequently of noble and royal birth ; their emblem of office was a sceptre ; and they were under the protection of Zeus, and are often styled *Διὸς ἄγγελοι*, *Διὶ φίλοι*.

321. *θεράπων* conveys no idea of servility here : the office was voluntary.

322. *κλισ* : acc. after verb of going, without a prep.

324. *δῶρσιν* : Intr. 88. *ἔλωμαι* : v. 137.

325. *πλέον* : Intr. 62. *ρίγιον*, a metaph. expression ; lit., *more cold*, or *frosty* ; but here, *more horrible*, or *terrible*.

326. *κρατ. κ.τ.λ.* : v. 25.

327. *βάτην* = *ἐβήτην*, from *βαίνω*, 3 dual aor. 2.

330. "A negation of the contrary is often stronger than a positive assertion." *οὐδ'* is here copulative.

331. *ταρβήσαντε* denotes *reverential fear*.

333. *ῥσιν* : Intr. 66, obs. 3.

335. *ἄσσον*, adv. comp. of *ἄγχι*, gen. in Hom. with *ἵεναι*, *ἰκέσθαι*, *στήναι*. *ὅμμε* : Intr. 65. *σφῶϊ*, Intr. 65, from *σύ*.

337. *Πατρόκλει*s : Intr. 49.

338. *τὰ δ' αὐτῶ* : mark the emphasis, (= *hi ipsi*). *μάρτυροι*, ep. for *μάρτυρες*.

339. *πρός*, *on the part of*.

340. *ἀπηγεες*, *harsh*.

341. *χρεῖᾶ* = *χρέω*, gen. *χρέος*, *χρειοῦς*, ἤ., *want of, need*.

342. *δλοῖῃσι*, from *δλοῖος*, for *δλοός* = *δλοαῖς*, *lost, undone ; destructive, pernicious*.

343. *οὐδέ κ.τ.λ.*, *and he knows not how, &c.* ; that is, is unable to reflect on the past, and by its experience learn to act for the future.

346. *ἐκ—ἄγαγε* : *tnesis*, = *ἐξήγαγε*.

349. *νόσφι*, *afar from*. *λιασθεῖς*, *λιάζομαι*, *go aside from ; withdraw*. Plutarch blames Achilles for shedding tears over a captive maiden, but v. 355 shews that the affront he had received was the real cause of those tears.

350. Near the shore the sea is *hoary* (*πολίῃ*) with the surging foam, but farther from land the waves are dark, like wine, (*οἶνοψ*). The common text has *οἶνοπα πόντον*. *δρόων* = *δρῶν* : *Intr.* 84.

351. Stretching out his hands towards the sea, where his mother Thetis, the sea-goddess, lived.

352-3. *περ'—π'ρ* here add force and character to the expressions *very short-lived, very great glory*. *ὑφελλεν* = *debebat*. *ἐγγυαλίζω* : lit., *put into the palm of the hand* (*γύαλον*) ; hence *bestow, &c.* The reader will remember the alternative of fates destined for Achilles, and his choice between a long life without glory and a short life with lasting fame.

356. *ἀπούρας*, (not found in the pres. ; imp. *ἀπηύρων*), an aorist form = *ἀφελόμενος*, *wrest from, rob*.

358. *βένθεσσιν* : *Intr.* 25. *γέροντι*, Nereus : "grandævus Nereus,"—Virg.

359. *ἀνέδν*, 2 aor. from *ἀναδύομαι*,—*emerge*. *ἦθρ'* = *εὔτε* : *Intr.* 12. *δμ.* = *ὁμ.* : *Intr.* 11.

361. *κατέρεξεν* = *κατέρρ.*: lit., *to pat with the hand*; hence *caress*.
363. *εἶδομεν*: Intr. 12, last word.
365. *τήν*, a strengthened form for *τί*. *ἰδυίη*, part. from *οἶδα* = *εἰδυίη*, the reading of the common text.
366. Thebe, a city of the Troad.
368. *δάσαντο* (*σ*), from *δατέομαι*.
- 371—9. See vv. 12—16, 22—25, et seqq.
381. *ῥεν*, imperf.: Intr. 89.
384. *ἔμμι*: Intr. 65.
388. *ῥ* = *ῥς*.
391. *ἔβαν* = *ἔβησαν*: Intr. 87.
393. *περίσχεο* = *ου*, imp. aor. 2; lit., *hold one's hands round or over*; hence *protect*, or *defend*. *ἔῆος*: Intr. 58; in the text with rough breathing = *οῖ*, but wrongly: see Buttmann.
395. *ῶνησας*, from *ὀνίνημι*. *ἧ ἔπει ἡὲ κ.τ.λ.*: the proverb, *by word or deed*. *κραδίην*: Intr. 9.
396. *σεο*: Intr. 65; gen. after *ἄκουσα* (= *ἡκ*).
397. *ἔφησθα*: Intr. 87. "Audivi ex te quum diceret," &c. Wolf. *κελαινεφ.*, *cloud-wrapt*; *shrouded in dark clouds*: an abbreviated form. *οἷη*. Obs. the nom. constr.
401. *δπελύσ-αο* = *ω*, aor. 1 mid.: Intr. 75.
402. *ῥχ'* = *ῥκα*, *celeriter*.
404. *οὔ πατ.*, *sui patris*.
405. *γαίων κύδεϊ*: always in this form in Homer,—*exulting in his glory* (of strength, might).

406. *Nor did they bind him, (Zeus).*

407. *μιν*: that is, Zeus. *γούνων*: Intr. 39; gen. of part touched. The usual attitude of suppliants was to clasp the knees with one hand, and to touch the chin or beard with the other.

408. *αἴ κέν πως*, *if perchance*. *ἐθέλῃσιν*: Intr. 76; 3 sing. subj.

409. *τοὺς δὲ*, *emph.*; *but those on the contrary, the Greeks*. *ἔλσαι*. from *έλω*: *lit., to press into a small compass, to hem in in any way*. As to the position of the vessels, Virgil says,—

“Obvertunt pelago proras et litora curvæ
Pretextunt puppes.”

410. *ἐπαύρωνται*, from *ἐπαυρίσκομαι*, with a bad signif.: *that all may enjoy their king*; i. e. feel what it is to have such a ruler.

412. *ἄτην*, *blind infatuation*;—but Butt. connects the notion of *harm* or *injury* with this word. *δρ'*: see 244.

414. *τί νύ*, *why now*. *νύ* is here expressive of irony. *αἰνὰ*, as an adverb, *unhappily*, i. e. *to an evil hour*: see *κακῇ αἰσῇ*, 418.

415. *αἶψ' ὄφελος*—*ἦσθαι*: the expression of a useless wish. On the forms, see Jelf, 856, obs. 2.

416. *νύ*, enclitic. *περ*, with intensive force. The same thought or idea is here expressed first affirmatively, and then negatively.

418. *ἔπλεο*, sync. for *ἐπέλεο* (*ἐπέλου*), from *πέλω*: *lit., with the signif. thou wast and still art*; but here as the pres., *thou art*. *τῷ* = *διὰ τοῦτο*, used absolutely: *therefore*.

420. αἵ κε πίθηται : v. 207.

422. μήνι' = *μήνιε*, with dat., *cherish wrath against*.

423. The ocean in Homer is a great stream which encompasses the earth; hence he applies to it river epithets, and even calls it Ὠκεανοῦ ποταμοῖο. Il. xiv. 245.

424. χθρῆς = Lat. *heri*.

425. δωδεκ., sc. ἡμέρα.

426. ποτὶ = *πρός*. χαλκοβατὲς δῶ = δῶμα, (in Homer only in nom. and acc.), *the brazen-based abode*.

428. ἀπεβήσεται = ατο : Intr. 12, α . . . ε. αὐτοῦ, (orig. a gen. of αὐτός,) *there*.

429. γυναικὸς, gen. of cause.

430. ἀπηύρων : v. 356. ἀέκοντος, gen. abs., αὐτοῦ understood.

433. στείλαντο : some say, *shortened sail*, or *furled their sails*.

434. ἱστόδοκρ, *the mast-hold*, or piece of wood on which the mast rested. ὑφέντες, from ὑφίημι, *let down*, or *lower* by (προτόνοισιν) two ropes (forestays) reaching from the mast-head to the bow.

435. τήν, sc. νῆα. ὄρμον, *the inner part of the harbour; the berth for ships*.

436—440. Obs. the instances of tmesis. εὐνάς, stones used as anchors, which were thrown from the bow, while the stern was fastened by cables or hawsers (πρυμνήσια) to posts on shore.

437. ῥηγμῖνι, *the strand*, where the surf breaks.

438. ἐκ—βῆσαν (tmesis), with trans. causal meaning.

443. ἀγέμεν, inf.: Intr. 76.

448. ἐξείης = ἐξῆς, adv.: *in continued order*.

449. To wash hands was the custom before any religious rite, as well as before meals. This passage and vv. 457—466 describe the ancient mode of sacrifice.—οὐλοχύρας, *coarsely ground barley* sprinkled over the victim and the altar previous to sacrifice. ἀνδράχων, aor. 2 part. ἀνεχω.

451. vv. 37, 38.

453. The common text has ἦ μὲν, ἥδη μὲν.

454. ἴψασ, (Intr. 75,) aor. 2 sing.

455-6. Compare with vv. 41, 42.

459. αὐέρυσαν expresses the drawing back of the victim's head, so as to cut its throat. Anthon says, "so as to turn the head upward, as the sacrifice was to a celestial deity. When a victim was offered to a god of the lower world, the throat was turned downward."

460. Intr. 53.

461. δίδω. ποτῆς: *making it double*, by laying a coating of fat under, in order that it might burn the better. ὠμοθέτησαν denotes the placing the raw pieces cut from the victim on the thigh-bones (μηρία), when placed in order, and enveloped in the fat.

462. σχίζῃς = -αῖς: Intr. 22. πεμπ.: the five-pronged forks.

464. σπλάγχν': *the nobler viscera*—the heart, lungs, and liver—which were eaten. Acc. after verb of eating, &c., (πατέομαι).

465. τᾶλλα (Intr. 6) μιστ.: "in frustra secant," Virg. ἀμφι: lit., *around the spit*; but with us, *on the spit*.

467. τετόκοντο, redup. aor. 2: Intr. 71, 2, 2. τεύχω.

468. δαίνυντ' = ἔδαλ.: Intr. 4, o. ἐδέετο = ἔδέετο, ἐδείτο, from δέομαι. υ appears to have replaced the digamma. ἔσις = ἴσις: Intr. 14. δαιτὸς, (Intr. 40,) the *well-proportioned banquet*.

469. ἐξ—ἐντο, from ἐξίημι, *put off*. ἔρον, an old form, = ἔρωτα, only in use in nom. and acc. in Homer.—This verse is frequently repeated in Homer. Virgil says, "Postquam exempta fames, et amor compressus edendi," Æn. i. 261.

470. ἐπεστέφαντο, *they filled them brimming high with wine*. This word has no reference to the later practice of crowning the cup with flowers, (Lidd. and Scott,) as Virgil sings,—"*Crateras magnos statuunt, et vina coronant*," Æn. i. 723.

471. ἐπαρξάμενοι δεπᾶσσι: Intr. 27. This phrase (peculiar to Homer) has been variously explained. Buttman says, "to make an offering first, or of the first of anything, while ἐπί implies the handing of the cups to the guests by the cupbearer;" but Lidd. and Scott say, "*to begin with the cups again, to hand them round again, from left to right, in honour of the gods*." Dübner says, "present the cups with a gesture of oblation," and proposes separating the preposition from the verb.

473. The pæan was a song in which prayer was either made or returned for health. αἰδ.: v. 1.

475. ἤμος, an adverb of time, allied to τῆμος, as δε to τότε: *when*. ἡέλιος = ἥλιος; Intr. 15; also 11.

477. *ἡριγέν. ῥοδοδάκ.*: an Homeric epithet of morn. Notice the beauty and force of this expression.
478. *ἀνάγοντο*, *they put to sea*; or rather, prepared to do so.
479. *ἴκμενον*: only found in this phrase, (probably from *ἰκνύομαι*, a following breeze,)—*a fair breeze*; like Lat. *secundus*.
480. *περ.*, from *περάννυμι*.
481. *ἐν—πρήσεν*, tmesis, from *ἐμπρήθω*: *inflate, swell out*.
482. *ἀμφὶ στείργη*, *round about the keel*; *cutwater*.
483. *κῦμα*: collective sing. for plural.
486. *ψαμῑθ.*: plural. for sing. The vessels were down upon the beach, and props or stays (*ἔρματα*) were stretched or laid along under them.
490. *πωλέσκετο*, a frequentative form: Intr. 70. *κυδιάνειραν*: only in this instance applied to *ἀγορή*; it is a general epithet of *μάχη*.
491. *φθινύθεσκε* and *ποθέσκε*: lengthened freq. forms.
492. *αἶθι* = *αὐτόθι*.
493. *ἐκ τοιοῦ* = *τοῦ χρόνου*.
494. *ἴσαν* = *ῥέσαν*, from *εἶμι*.
495. *ἤρχε*, *led the way*. *λήθετ'*, from *λανθάνομαι*, collat. from an old pres., *λήθω*.
496. *έοῦ*: Intr. 68.
497. *ἡερίη*, *with early dawn*; to be taken as an adverb.
498. *εὐρύσπα*: an epithet of Zeus,—*the far-seeing*.

501. σκαιῇ, sc. χειρὶ; Lat. *sinistra*. See v. 407. ἀνθε-
ρεῶνος, under or by the chin; gen. of part touched. A
constr. before noticed.

504. v. 395.

505. ὤκυμop. : compare vv. 352 and 416. περ, with an in-
tensive force.

509. κράτος : here, *superiority*; *strength for victory*.

510. ὀφέλλωσίν ἐ = αὐτόν, *increase*; here, better, ad-
vance him in honour.—ὡς—ὥς. Notice the accent.

513. ἐμπεφυῖα (perf. part. from ἐμφύω), = ἐμπεφυκυῖα;
lit., *having grown as if rooted on*, hence *clinging* to him.
Virg. says, "genua amplexus, ... hærebant," Æn. iii. 607.
δεύτ. αὐτίς : a pleonasm.

514. ὑπόσχεο = ου, from ὑπισχνέομαι. μὲν δὴ denotes
urgency,—*do, but now*.

515. δέος : Intr. 41. ἔπι, for ἔπεστι.

516. ὅσσον, *how far*, or *in what degree*.

517. ὀχθέω : lit., *to be heavy laden*; but also metaph., *to be
heavy with anger, grief, &c.*; hence *to be vexed*.

518. ὅτε, *since*. ἐχθοδοπῆσαι, *to cause hatred*. ἐφήσεις,
from ἐφίημι. After ἔργα supply τὰδ' ἔσται.

519. ἐρέθισιν, (Intr. 73,) subj.,—*provokes, &c.*

524. εἰ δ' ἄγε : v. 302.

526. ἐμὸν, sc. τέκμων, or ἔπος. αὐ παλινάγρ., *irrevocable*.

528. κυανέ-ησιν = αἰς : strictly, *dark-blue*; but here, *dark*.
It is said that Phidias, when asked whence he had de-
rived the idea of his great work (the Olympian Jove),
replied by repeating this passage, which certainly de-

scribes the nod of Jove as something grand and magnificent. Virgil says, "Annuit et totum nutu tremefecit Olympum," *Æn.* x. 115.

529. *ἐπιρρόομαι*, *flow waving*. ἀμβρ., *divine, immortal*.

530. κρατὶς: Intr. 43.

531. διέτμαγ-εν = ἦσαν, (Intr. 79): *strictly, cut in twain; but here, parted*.

532. ἄλτο, *sync.* 2 aor.: Intr. 14, last line, and 11.

533. Ζεὺς, *sc.* ἔβη. ἰόν: Intr. 68. ἀνέσταν: Intr. 87, ἦσαν—αν.

534. σφοῦ: Intr. 68, p. 25. ἔτλη, (from τλάω,) *venture, dare*.

536. θρόνος, *a high chair; with which a footstool (θρήνυς, was requisite*.

537. From ἀγνοέω, for ἀγνοέω.

539. κερτομίοισι, *sc.* ἔπεσιν, as if a subst.,—*heart-cutting, i. e. stinging words*.

540. δολομήτα, *wily: comp.* μετίετα, Intr. 22. αἶ, *expressing repetition*.

543. δικ. = διαδέξειν: Intr. 76. ἔπος = *consilium*. ὅ τι: Intr. 67.

544. Virg. says, "hominum sator atque deorum," *Æn.* i. 69.

545. ἐπιέλπεο, *imper.*: Intr. 75.

546. χालεοί = *Lat. difficiles; difficult to bear, burdensome*.

547. The meaning is, that whatever may be fitting for her to hear, she shall be acquainted with it before any of the other immortals; but she must not inquire into anything which Jove wishes to consider apart from the gods.

549. ἐθέλωμι : Intr. 76.

551. βοῶπις : lit., *ox-eyed* ; *large-eyed* : always applied by Homer to females.

552. ποῖον : usually expressive of anger and surprise. λίην = λίαν : Intr. 12. λ. πάρ., in oppos. to νῦν : *yea, very long time past.*

554. ἄσθ' : Intr. 67, ὄστις. ἐθέλησθα : Intr. 76.

555. δειδοικα = δέδ., from δίδω. παρείπῃ, *persuade by indirect means ; win over.*

557. ἡερίη : v. 497.

559. πολέας : Intr. 57.

560. Δαιμονίη, *strange, whimsical one* ; often in Homer expressive of indignation or rebuke. δέαι, (Intr. 76,) pres. : *thou art ever suspecting.*

562. πρῆξαι = πῶξαι : Intr. 12. ἔμψης = ἔμψας.

563. ἔσσαι κ.τ.λ., fut., (Intr. 89) : *further removed from my affection.*

566. v. 28.

567. ἰόνθ' = ἴοντε : the dual for the plur., says Buttmann, and referring to the gods ; but some say = acc. ἰόντα, and refer the word to Jove. ἐφέω, (Intr. 88,) = ἐφέω, ἐφῶ, from ἐφίημι.

570. ὤχθησαν, *heavy at heart* : v. 517.

572. ἐπὶ ἥρα φέρων, generally ἐπιήρα : *to bring acceptable presents* ; but Buttmann always reads ἐπὶ ἥρα, contending for it as the acc. of a substantive, ἥρ, (from ἥρω, ἀρέσκω) ; hence ἥρα φέρειν, *to gratify.*

573. λοίγια κ.τ.λ. : v. 518.

575. κολῶν ἐλαύνειν, *to raise or excite an uproar, or wrangling*. δαίτος: Intr. 40.

576. χερεῖονα, (Intr. 63,) *the worse*; i. e. strife. νικᾷ, *prevail, or have the upper hand*.

578. Comp. v. 572.

579. νεικίησι = νεικῇ, from νεικείω, for νεικέω, subj.: Intr. 76, p. 29. σὺν—ταρδέη: tmesis.

580. Notice the suppression of the apodosis: *why then he can do so, if he likes*.

581. φέρτατός: Intr. 61, i.

582. καθάπτ.: inf. for imper. always in Homer in such a phrase as this, and in a good or bad sense; lit., *to lay hold of*; hence *accost, or address*.

584. The ἀμφικύπελλον was a double cup with a common bottom in the middle, hence forming a κύπελλον at the top and bottom.

586. τέτλαθι, imper. perf. sync.: *be patient; submit to it*.

587. περ, with intensive force. ἐν ὀφθ. strengthens the meaning: *before my eyes*.

589. ἀργ. ἀντιφέρ.: lit., *hard to be borne up against; hard to be resisted, or subdued*.

590. ἀλεξ-έμεναι = εἰν, inf.: Intr. 76. μεμαῶτα, (from obso. μέω,) *eagerly desiring*.

591. τεταγὼν, red. aor. 2; no pres. in use: *taking me by the foot*.

593. κάππεσον, for κάτπ. = κατέπεσον. ἐνῆεν = ἐνῆν, from ἐνειμι. The Sintians were a pirate race, the ancient inhabitants of Lemnos.

up, as there is no hope of conquest; and orders them to prepare for a return.

142—181. The army disperses, and is preparing for departure, when Juno, addressing Minerva, begs her to retain the Greeks round Troy. Minerva descends from Olympus, and makes known to Ulysses the wishes of Juno.

182—210. Ulysses recognises Minerva: he hurries forth, and receiving the sceptre from Agamemnon, harangues the fleet. By his exhortations, the army returns to the place of assembly.

211—277. Thersites murmurs against and abuses Agamemnon, and reviles the Greeks for their submission. Ulysses thereupon chides him, and concludes by striking him with the sceptre. The Greeks applaud the conduct of Ulysses.

278—393. Order being restored, Ulysses lays before the Greeks the disgrace attached to abandoning the expedition; and to bring confidence to them, he recalls their oaths, and the promises of the gods.—Nestor exhorts Agamemnon to place the army in battle-array: his advice is followed, and the soldiers are ordered to take food and prepare for battle.

394—440. The people disperse to their tents, sacrifice to the gods, and take a repast.—Agamemnon sacrifices a bull to Jove, and prays for victory, but the god gives no sign of acquiescence. The repast ended, Nestor requests Agamemnon to summon the troops to arms.

441—483. The heralds are sent forth; Minerva inspires the soldiers with courage and ardour, and the army assembles in the plain of the Scamander.—The preparation for battle described.

484—785. Catalogue of the chiefs, nations, and vessels of all the tribes composing the Grecian army.—The army puts itself in readiness to traverse the plain.

786—815. Iris announces to Priam the advance of the Greeks. Hector calls the Trojans to arms. They arrange themselves in battle-array on a hill near the city.

816—877. Enumeration of the Trojan chiefs and their allies.

(*The SCENE lies, 1. in the Grecian camp; 2. upon the sea-shore; 3. removes near Troy. The TIME occupied, is a portion of one day.*)

BOOK II. (B.)

-
1. ἄλλοι: *the other gods*, except Jove. ἵπποκορυσταί, lit., *horse-equipped*. ἵπποι in Homer denotes the pair of horses in the chariot, hence frequently put for the chariot itself; for it must be borne in mind that the heroes fought from chariots, *not* from horses, in the heroic times.
2. νήδυμος: an epithet of sleep in Homer. The derivation, and even meaning, of this word is uncertain: it is usually taken as signifying *sweet, delightful* = ἡδύς: this derivation is contrary to analogy. According to Aristarchus, it means a sleep from which one rises not, hence *sound*, (νη, δύω). Buttmann, however, says the original form was ῥήδυμος, with the digamma, which was in later times dropped; and as the sound was retained, ν was prefixed to the word through ignorance.
3. μερμήριζε: i. 189.
4. τιμήσ-ει' = αἰ, δλέσαι: in some texts τιμήσῃ, δλέσῃ, but the former reading is more grammatical after a past tense, μερμ. πολέας: Intr. 57.
6. πέμψαι ἐπ' = ἐπεπέμψαι. οὔλον = ὅλον, *the whole*; like Lat. *integer*; hence *actual, vivid, real*; Lat., *somnia manifesta*: but some contend for the meaning *pernicious*, (from ὀλοός, *destructive*); some read Ὀνειρον.
7. i. 201.
8. βάσκει' ἴθι, a usual form in Homer: *go, speed thee*.

10. ἀγορευ-έμεν = εἰν: inf. for imper.
12. πανσυδῆρ, (πάση τῇ σπουδῇ,) with all speed.
13. ἀμφὶς φράζ., lit., think two ways; i. e. differ in opinion.
15. ἐφῆπται, (from ἐφάπτομαι): only in this tense in Homer, and usually of evil: fix upon as one's fate; hang over one: like Lat. imminet.
19. περὶ κέχυθ' = περιεκέχυτο, expressing, like imperf., continued action.
20. οἷ: Intr. 51.
21. γέρον. Observe that this word in Homer denotes freq. dignity irrespective of age; or, as Lidd. says, "the sense of age is merged in that of dignity."
22. εἶσ. = εἰσ., from εἶδεσθαι: liken.
23. δαίφρων, epith. of warriors:—1. warlike, (from δαίρ);
2. skilful, prudent, wise of mind, (from δαῖναι).
25. ἐπιτετρά-φεται, (Intr. 75,) perf., = μένοι εἶσιν: entrusted.
26. ἔμεθεν = ἐμοῦ. ξύves from συνίημι: Intr. 16. σ....ξ.
Schol. = ἄκουσον. i. 273.
28. See 11—15.
34. εὖτ' ἔν: i. 242. ἀνήη = ἀνή, from ἀνίημι, (Intr. 88,) shall have left thee.
36. ἀνὰ θυμὸν, in his mind. ἔμαλλον, pl. after neut. pl. nom. instead of sing. Homer in this way often uses the form most convenient for the verse. N.
37. ἔφη, lit., said, sc. to himself; thought.
38. ᾗδῃ = ᾗδει.
39. Tmesis for ἐπιθήσειν.

40. διὰ, *throughout* = *per.* κρατ. ὅσμ.: a common phrase in Homer.
41. ὁμῆ, *the voice of God*, (in opposition to αὐδή,) especially as conveyed in dreams or oracles,—*the prophetic voice.* ἀμφιχέω, *circumfundere.* νηγάτεον, *new*; Buttmann says for νηγάτος, by transposition of ε.
44. ποσσὶ, from ποῦς. See the distinction between πέδιλα and ὑποδήματα.
45. For the belt (τελαμών) from which the sword was suspended.
46. This sceptre was made by Vulcan. Ἡφαιστος: v. 108.
48. Ἠώς, *Aurora*.
49. φῶς, lengthened form of φῶς: in use in Homer in nom. and acc. sing., and undecl. ἐρέουσα, fut. part. of rare pres. εἶρω: *announcing*.
50. κηρύκ., dat. after κελεύειν: a verb of ordering followed by infin. Jelf, 589, 3; 674.
53. ἴξε, gen. intrans., but here with a trans. causal meaning.
54. Observe the adj. form for the substantive in Νεστορέη, instead of the genitive. βασιλ., genitive in appos. with the gen. implied in the adj. Νεστορέη.
55. πυκνὴν, (length. from πυκνός,) lit., *close, compact, strong*; here metaph., *sagacious, cautious*.
56. ἐνπνιον, *a thing seen in sleep*; here = ἐν ὕπνῳ.
57. ἔγγιστα (adv. superl. from ἔγγι) *δοικέναι, to resemble very closely*.
- 60—70. The words of the dream are again repeated.
71. φησὶ ἀποπτ., expressing rapidity of motion: *took flight*

and was gone. οἴχομαι: only in use in pres. and imp. in Homer.

72. For θεωρήσωμεν, Intr. 12, last line; i. 66.

73. ἧ κ.τ.λ., *as is right*. It is contended that ἧ has only a local meaning (*where, &c.*) in Homer, therefore the text should have ἧ, *as, as far as* = Lat. *quod fas est*.

75. ἐρητύειν, inf. for imper.

77. ἡμαθ.: an epith. of Elean Pylos, from its nearness to the sea-coast.

79. An oft-recurring verse.

80. ἐνίσπεν, from ἐνέπω.

81. νοσφιζ., *withdraw, or turn away from*; in fact, *disbelieve*. μᾶλλον, *the more*, (Lat. *eo magis*). Notice the opt. construction.

87. The first simile in Homer. ἥθτε, (Intr. 12, ev,) *as when*. εἰσι, with present meaning.

88. νέον, *anew, afresh*.

89. εἶαριν. = ἔαριν.

90. πεποτήσεται, (Intr. 80,) = νῆται, from ep. ποτόδομαι = πέτομαι.

92. ἐστιχόμεντο = ὦντο, the only tense and person in use in Homer: *march in rows, or ranks*.

93. ἱλαδόν = Lat. *turmatim*; in *troops or squadrons*. ὄσσα, *rumour*. δεδήκει, from δαίω.

95. τετρήχει, with intrans. meaning, and force of imperf., from ταρασσώ: *was in an uproar*; in a *state of confusion*.

97. εἴ ποτ', *if by any means*.

98. *σχοίαντ'* = *σχοῶντο*, from *ἐχω*, opt. 2 aor.: *refrain*. Compare *πανσάμ. κλ.*, 100.
99. *σκοιυδῆ*, adv., *with difficulty*. *ἐρήνυθ-εν* = *ἦσαν*: Intr.
79. *καθ'*, with a distributive force.
107. *Θύεστ'* = *ἦς*: Intr. 22, obs.
110. *Ἄρῃος*: Intr. 36.
111. *μέγα* = *μεγάλως*, *has involved me in deep distress*. *Œdip. Col.* 526.
115. *δυσκλέα*, poet. acc. from *δυσκλεής*.
116. *μέλλει*, *it seems*, or *appears*.
117. *κάρηνα*, (Intr. 43,) lit., *the heads*, but here, *citadels* = *ἀκρόπολεις*.
119. *γάρ* here explains *δυσκλέα* in 115. *ἔσσομένοισι*, (Intr. 89,) i. e. *posterity*.
120. *μὰψ* = *μάτην*, *to no purpose, fruitlessly*. Join *οὔτω* with *μὰψ*.
122. *ἀνδ. παυροτ.* The Trojans and their allies were in number about 50,000, while the Greeks were, according to some, 120,000; to others, 140,000. *τέλος*, *result*.
124. *ἔρκια πιστὰ ταμόντες*. *ἔρκια ταμεῖν* = Lat. *foedus ferire*; infin., *to conclude a treaty*: a condensed phrase. *ἀριθμ.*: Intr. 79.
125. *ἔασιν*: Intr. 89, pres. *ἐφέστωι* (*ἑστία*), *at one's own fireside*; hence here, *as many as have homes of their own*. *λέξασθαι*, *select*, or *pick out*.
127. *οἰνοχοεύειν κ.τ.λ.*, i. e. one for every decade. This calculation would, supposing, as we have said, the Greeks to number 120,000, make the inhabitants of Troy only about 12,000; their allies numbering 38,000.

128. For δέοντο, Intr. 80.
129. πλέας: Intr. 62. ἔμμεναι: Intr. 89.
130. πτόλιν: Intr. 26. ἐπίκουροι, in Homer as a subst., applied to the Trojan allies.
131. ἐγχεσπ., (from ἐγχος, πάλλω,) *wielding the spear.*
132. πλάξουσι, *lead astray from a plan or purpose*; hence *hinder, thwart.* εἰῶσ', from εἰῶ, poet. = ἔδω.
134. βεβάασι, from βαίνω.
135. δεῦρα, for δούρατα = δόρατα, *the ship's planks.* σπάρατα, *the ropes, or cords*; prop. made from Spanish broom, but gen. from plants of a similar nature. Notice the plural verb with neut. pl., *metri gratiâ.*
137. εἴατ'. = εἴται, ἦνται, from ἦμαι, *sedeo.* ποτιδέγμεναι, sync. aor. = προσδ., from προσδέχομαι, prop. *accept*, but in Homer always *expect, await.* ἔμμι: Intr. 65, ἐγώ.
138. αὐτως, *just as before, just as it was*; but some grammarians contend for the meaning, *in vain, to no purpose.*
143. μετὰ πλῆθύν, *among the crowd.*
144. φή = ὥς, *as, like as*: the common text has ὥς.
146. ὥρορ', *incitare solet*; from δρνῦμι. Zephyrus in Homer often denotes any westerly wind, in opp. to Eurys: it is often described as stormy, and the swiftest of all winds.
148. ἐπαιγίζων, twice in Homer applied to the wind: *rushing* (λάβ.) *boisterously.* ἄσταχυς (α euph.), *an ear of corn.*
149. ἀλαλητῷ, *the battle-cry, or shout of victory*; but used here in a general sense—*a loud shouting.*
151. κέλευον, *urge*, with dat. followed by infin. ἐλκέμεν: Intr. 76, inf.

153. οὐρούς ἐξεκάθαιρον, *began to clear out the trenches or channels*, for launching the ships, as the οὐροί had become choked up.
154. ἔρματα: i. 486.
155. ὑπέρμορα, an adv. form: *contrary to fate*; for it was destined that Troy should be taken by the Greeks. In other passages this word is generally written ὑπὲρ μόρον.
156. πρὸς—ἔειπεν: by tmesis.
157. ὦ πόποι: i. 254. Ἀρτυῶνη, a name of Pallas Athene,—*the unwearied*, or *invincible*.
160. καὶ = κατὰ; freq. in Homer, but always before δε, and only when καὶ is used as an adverb. Constr. καταλίποιεν. εὐχολῆν, prop. an object of boasting,—*glory*.
162. αἴης, gen. of αἶα; collat. form from γαῖα, γῆ.
165. ἀμφιελίσσας, in Homer always of ships: *rowed on both sides*; but from its derivation (ἐλίσσω) may also mean *rocking*, or *swaying to and fro*. L. & S.
170. ἔσταότ', sync. part. from ἵστημι = ἑστηκότα. εὐσέλ. = εὐσελ.
175. ἐν—πεσόντες = ἐμπεσόντες.
179. μηδὲ τ' ἐρώει. Others read μηδ' ἔτ' ἐρώει, *delay no longer*.
182. ξυνέηκε, metaph., *perceive, understand*; with acc. of person and gen. of thing: i. 8.
183. βῆ δὲ θέειν, *he started*, or *made ready, to run*; like βῆ δ' ἵεναι.
184. δῆδαι: only in use in pres. and imp. unaugm., from δπηδέω = δπαδέω.

188. *κίχεται*: i. 26. The optative, to indicate recurrence, or repetition. Jelf, 831, 3.
189. *ἐρητύσασκε*: Intr. 70, note.
191. *ἴδρνε* (causal of *ἦμαι*), *cause . . . to sit down*.
192. *σάφα*, in Hom. freq. with verbs of knowing: *thou hast not CLEARLY understood*.
193. *ἴψεται*: i. 454.
195. *μή κ.τ.λ.*. Notice the ellipsis: "Take care," *lest*, &c.
198. Compare this and the following lines with line 188, &c., and notice the manner in which the two classes of men were addressed.
199. *ῥυοκλ.*, *upbraid*.
202. *ἐναρίθμιος*, *valued*, or *taken into account*.
204. The aristocratic character of Homer's poetry is well noticed by Müller.
205. *ἀγκυλομήτεω* = *ου*, (Intr. 23,) an epithet of Saturn: *crooked of counsel*, *wily*.
206. Spurious.
210. *αἰγ. μεγ.*: the dat. of place.
211. See vv. 99, 212. *μοῦνος*: Intr. 12, *ο . . . ου*. "Thersites must be regarded as a man deformed in body and mind, and his character is intended to excite disgust, not ridicule." Wolf.
213. *ῥῖδη. εἰδέναι* often in Homer denotes not only knowledge, but the habit, as here, of uttering many unseemly or rebellious words. *πολλοί* is often in Greek considered as a substantival word.
214. *μὰψ*, *recklessly*.

215. εἶσαιτο = *videretur*. γελοῖος, for γέλοιος.
217. ξην: Intr. 89. πολλός, *squinting*, acc. to the Schol. (who derived it from φάεα ἔλκειν); but Buttmann supposes it to be a verbal form (from ἔλκω, perhaps φέλκω = πλέκω), and assigns as its meaning, *bandy-legged*, which better suits the description, as Homer commences with the lower parts.
218. συνοχωκότε, (Intr. 72, 73, p. 27,) *contracted*; "bending towards each other." Lidd.
219. φοξὸς, *pointed*; i.e. had a sugar-loaf-shaped head. ἐπενηνοθε, (Intr. 73): in Homer used three times with signific. between pres. and imperf.: *grew upon it*.
222. κεκληγώς, from κλάζω, *to make a shrill noise*; shouting shrilly.
223. ἐκπάγ., *terribly*; that is, *extremely, beyond all measure*. νεμέσσηθέν = ἐνεμεσθήσαν: Intr. 79.
225. τέο: Intr. 67. εἶτ' ἄν: i. 242.
230. υἱὸς ἄποινα, *as the ransom of a son*.
232. μίσγειαι: Intr. 73, subj.
233. κατίσχειαι, subj. pres. from a collat. form of κατέχω: Intr. 75. ἀπονόσφι, i.e. τῶν ἄλλων. οὐ μὲν = οὐ μὴν ἔοικεν, *it does not become*.
234. ἐπιβασκόμεν, poet. for ἐπιβαίνειν, with a gen.: *to lead into misery*.
235. πέπovες, here in a bad sense: *weaklings, cowards*. ἐλέγχεα: the abstract for the concrete—giving vigour and dignity to the sentence. Jelf, 353, l. 'Αχ. οὐκ., 'Αχ., "O vere Phrygiæ neque enim Phryges," Virg. ix. 617.
236. περ, very emphatic, and expressive of a contrast to

another notion not expressed, (Jelf, 734, 2, 2): *our proper home*,—in contrast with stopping here. οἶκαδ' ἐπερ, acc. to Nägelsbach, "*home, home!*"

237. *Here in the plain of Troy.* γέρα πέσσειν, metaph., *to enjoy his honours.*

238. χῆμεῖς = καὶ ἡμεῖς, or, as some think, κε ἡμ. ἡ . . ἦη (= ἦ), *utrum... an.*

239. εἶο = εἰαυτοῦ. μέγ', adverbially.

242. i. 232.

245. ἡνίκαπον: Intr. 72.

247. ἴσχεο: i. 214.

248. χειρότερον: Intr. 61, κακός.

250. τῷ = διὰ τοῦτο. ἀνὰ στόμ', *in your mouth*; i. e. always talking of them. ἂν ἄγορ.: the opt. with ἂν, instead of the imper., is sometimes used to express a milder form of command, seeming to imply the willingness to obey of the person addressed. Thersites is ironically addressed. Jelf.

251. νόστ. φυλ., *to watch, or look out, for the return home.*

254-6. These verses are considered spurious.

258. περ qualifies εἰς. ὦδε, Buttman considers a local adverb.

259. κάρη: Intr. 43.

264. ἀγορήθεν, adverb: Intr. 21.

266. θαλερόν, here, *big, abundant, copious.*

267. ἐξυπαέσση, only in this passage, *started from under the skin of the back.*

269. ἀχρεῖον, looking foolishly, silly.

270. Transl. as if *καίπερ*. *ἄχν.*, because their hope of returning was taken away.

271. *πλησ. ἄλ.*, i.e. his neighbour.

272. *μυρί'*: i. 2. *ἐοργεν*, from *ἐρδω*.

273. *ἐξάρχων*, with acc., rare. See Jelf, 516, obs.

275. *ἔσχ'* = *ἀπέσχε*, like Lat. *cohibere*.

276. *θήν*, akin to *δή*, expressive of strong conviction: *surely now*. *ἀγήνωρ*, in a bad sense.

278. Notice the pl. vb. with collective noun.

280. *ἀνέγει*, either the unaugm. plup. with imperf. signif., from perf. *ἀνωγα*, or a historical present: *command, bid*.

282. *ἐπιφρασ.*, *take cognisance of*.

286. *δπέσταν*, (Intr. 87,) *-ησαν*, *engaged*, or *promised*, to fulfil.

287. *ἔτι στείχ.*: while they were yet on their route from Argos to Troy. Düb.

289. *τε* has here the force of *et, vel*, in opp. *η* before *παῖδες*. This use is frequent in antithetical words or sentences.

291. *ἦ μὴν*, *verily*: a strengthened particle, to shew the intensity of his feeling on this point. The meaning of the passage appears to be, "It is truly a labour of sorrow to return home distressed (*ἀν(α)ω*) at the non-fulfilment of our expectations."

292. *καὶ ἔνα μῆνα*, acc. of time.

294. *εἰλέωσω*, usually transl. *shut up*, or *hem in*; but perhaps better, *drive*, or *roll about*.

295. *εἴνατος*: Intr. p. 23.

296. τῷ: v. 250.

297. ἐμπης: i. 561.

298. κενέον, poet. for κενόν: *empty-handed*; better, *ineffectually*.

299. ἐπὶ χρ., *for a time*. ὅφρα δαῶμεν, *ut sciamus*.

302. μάρτ., (i. 338), i. e. *ye whom the fates of death have not borne off*; a circumlocution. ἔβαν: Intr. 87, with a causal meaning.

303. χθιζά τε καὶ πρόιζα, lit. *yesterday and the day before*; an expression, however, used to mark any time past, the recollection of which is fresh in the mind.

305. ἀμφὶ περὶ, *round about*; the first as an adverb, and the second a prep. Jelf, 640, 2.

306. i. 315. Pausanias relates, that in his time the spring and the remains of the plane-tree were still shewn.

310. ὄρουσεν, from ὀρέσθαι, in Hom. only in aor., and unaug.: *dart forward*.

312. ὑποκεπητῶτες = ὑποκεπητήκοτες, from ὑποκτῆσσω.

314. τετριγ-ῶτας = -ότας. ἐλεεινὰ (neut. pl.), as an adv.: *piteously*. Verbs of singing, &c. take an acc. of the sound, &c.

316. ἐλελιζόμενος, from ἐλελίζω, poet. of ἐλίσσω, mid. and pass.: *to twist or wind along*; here, *coil up*, as the snake does before darting at anything.

318. ἀρίζηλον, ep. for ἀρίδηλον: *conspicuous*, or *remarkable*. Some comm. adopt ἀτίζηλον = ἀτίδηλον, *unseen*, *invisible*, on account of the antithesis implied in δοκερ ἔφηνεν. The common reading, however, has the authority of the MSS., while difficulties attend the substitution of ἀτίη-

λον. It is, however, we think, clear that ἀρίζηλον is not the original reading.

320. οἶον, at what.

323. τίπτ' = τί ποτε: i. 202. ἄνεω, an adv.: in silence; silent.

325. ὄον: Intr. 66, 3.

330. Θ' ὧς, com. reading.

336. Γερήνιος: so called from a town where he had been brought up.

337. i. 254. πῇ = ποῖ, whither. It is here written πῇ (as the dat. of an obsol. ποσ), acc. to Wolf's reading of 1804; but the usual reading, and one to which Wolf afterwards returned, is πῆ.

340. An unwilling and reluctant wish.

341. ῆς, in quibus. δεξιά, right-hand = fides. ἐπέπιθμεν = πεποιθήμεν, from πείθω, we trusted.

348. πρὶν: i. 97.

353. ἀστράπτων—φαίνων: an inst. of anacoluthon. ἐπιδέξια, on the right, i. e. a good omen.

354. ἐπειγέσθω, hurry, haste.

355. i. e. before every one.

360. αὐτός κτλ., resolve well thyself.

362. κατὰ φύλα, by races; and κατὰ φρή., by clans.

363. φρήτρηφιν: Intr. 20.

366. ἔησι: Intr. 89, pres. κατὰ σφέας, their best; pro virili parte,—Wolf; i. 271: but some transl. each (clan) by itself. μαχέονται = the future.

367. γνώσεαι: Intr. 75, fut.

370. μὲν = μὴν.

371. αὐτὸ γάρ, with opt., *would that ! utinam.*

373. ἡμύσειε, *totter.*

376. μετ' ἔριδας, in *medias rixas.* Düb.

379. ἔσ γε μίαν, i. e. βουλήν, i. e. agree.

380. οὐδ' ἡβαιόν (as an adv.), *not in the least ; Lat., ne tantillum quidem.*

381. συνάγωμεν Ἄρῃα: Intr. 36. Lat., *committere pugnam.*
ἐὺ κ.τ.λ., *put his shield in good order.*

384. ἀμφὶς ἰδὼν: lit., *looking all round, or all over ; hence, make a careful inspection of.*

385. κρινώμεθα, *contend in decisive contest.*

386. μετέσσεται = μέτεσται.

387. διακρ., *shall part.*

388. τευ: Intr. 67.

390. τινάων, lit., *stretching ; here, drawing along.*

393. ἄρκιον, *certain, sure.* The meaning is, "There shall be no hope to him of escape from," &c. ; but some render it *possible.* ἐσσεῖται: Intr. 89, fut.

394. κύμα, sc. ἵαχει.

397. παντ. ἀνέμ., attributive gen.: *produced by winds (of all kinds) from every quarter.*

398. κεδασθέντες (σ omitted), from σκεδάννυμι. ὀρέοντο, length. unaug. form from ὀρνυμι: *roused themselves.*

406. ἴαντε δύνω: the one the son of Telamon (i. 139), who led the Salaminians; the other the son of Oileus, who

commanded the Locrians (ii. 527). Τῷδεός μιν, Diomēdes: ii. 563.

408. βόην ἀγαθ., lit., *good at the battle-cry*; an epithet of heroes.

409. ᾗδεε (from οἶδα) = ᾗδῃ ᾗδει. ἀδελφεδν, by transpos. for ἀδελφεδς. This idiom is sometimes found in Lat., as "Nosti Marcellum, quam tardus sit," for "quam tardus, sit *Marcellus*." Jelf, 898, 2.—Wolf considers that the above-mentioned heroes formed the council (βουλή) of Agamemnon.

410. See i. 449.

413. Notice the constr. The infin. in forms of wishing and praying is used as a finite verb, to which the acc. is joined, the two together standing as the object of a verb, such as εὐχομαι, &c.

414. πρηνὲς, *headlong*; gen. with verbs of falling and lying.

415. δήλιος = δάιος. πρῆσαι from πίμπρημι, πρήθω.

417. βραγαλίον χαλ., *cleft by the brass*. πολέες: Intr. 57.

418. λαζ-οίατο (= οιντο) δδὰξ: lit., *seize the earth with their teeth*; metaph., *bite the dust*, in the agonies of death.

419. ἐπεκράαινε, length. form of ἐπικράινω: *accomplished not, or granted not as yet his desire*.

420. δέκτο, syn. aor. δέχομαι. ἰρὰ = ἰέρα.

421. Compare with i. 458, &c.

438. ἀγειρόντων, imperative.

440. θάσσον, adv., *more quickly*.

446. Darted to and fro, arranging the ranks.

448. τῆς, *from which*.

449. ἑκατόμβοις, *worth a hundred oxen.*
450. παιφάσσουσα, *rushing wildly about*, ("glancing flashed," Newman).
455. ἀΐδηλον (v. 318), but here, *destructive*, or *annihilating*.
456. θεσπεσίῳ denotes what is exceedingly superior in any way ; here, *dazzling*.
460. τῶν δ'. The constr. here breaks off, but is again taken up at 464, where ὧς τῶν takes the place of τῶν δ'. A similar instance is found in 474, τοὺς δ',—with ὧς τοὺς, 476.
461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, i.e. the plain or delta of the Cayster, which was first known as Asia : the word was afterwards extended to the kingdom of Cræsus, bounded on the E. by the Halys ; then Persia was called Upper Asia ; and, lastly, the name was applied to the whole eastern continent.
462. The common reading is ἀγαλλόμεναι, in agreement with ὀρνίθες, but here ἀγαλ. agrees with ξίθνεα.
463. προκαθίζ., sc. ὀρνίθων.
465. πεδ. Σκαμ., situated between the rivers Scamander and Simois. ὑπό, *beneath*.
468. μυρίοι : i. 2. ὄρη, *the season, par excellence* ; i. e. the spring.
470. From ἡλάσκω, a collat. form of ἀλάσμαι : *roam about, dart about*.
471. γλάγος, pret. from γάλα.
473. μεμαῶτες : i. 590.
474. τοὺς δ', (see note on vs. 459, τῶν δ')—ὧς τοὺς.

475. $\beta\epsilon\acute{\iota}\alpha = \beta\acute{\epsilon}\alpha$: Intr. 12. $\mu\gamma\acute{\epsilon}\omega\sigma\omega$: Intr. 88. The subj. is often used in Hom. after the comparative $\acute{\epsilon}\varsigma$, and especially in the aorist.
478. $\delta\mu\mu\alpha\tau\alpha$ κ.τ.λ., accus. after adj. expressing quality &c. Jelf, 579, 2. Breadth of shoulders was a feature in Neptune, while strength of hip is a characteristic of Ares. $\zeta\acute{\omega}\nu\eta\nu$, the *girdle*, put for the *part of the body*.
480. $\beta\omicron\upsilon\varsigma$, (Intr. 37,) a gen. name—a *bullock*, *ox*, or *cow*: $\tau\alpha\upsilon\rho\omicron\varsigma$ is therefore required here to denote the powerful breeding bull. $\xi\zeta\omicron\chi\omicron\varsigma$, *pré-éminent*; sometimes strengthened by $\mu\acute{\epsilon}\gamma\alpha$. $\acute{\alpha}\gamma\acute{\epsilon}\lambda\eta\phi\iota$: Intr. 20.
483. An instance of hyperbáton.
484. Homer again invokes the Muses, as by their aid alone can he give a correct catalogue of the leaders, ships, &c. Virgil has followed Homer's example, *Æn.* vii. 641, &c., "Pandite, nunc Helicóha, Deæ, cantusque movete," &c. $\acute{\epsilon}\sigma\omega\tau\epsilon = \acute{\epsilon}\acute{\iota}\pi\alpha\tau\epsilon$, only four times in Hom., and in this phrase.
486. *Only rumour*,—the voice of tradition expressed in popular ballads. See Virg. *Æn.* vii. 645.
489. Virg. sings, "Non, mihi si linguae centum sint oraque centum, Ferrea vox. . . ." *Æn.* vi. 625.
490. $\acute{\alpha}\rho\eta\eta\kappa\tau\omicron\varsigma$, lit., *unbroken*, *unwearied*.
492. $\mu\eta\sigma\alpha\lambda\theta'$ = $\mu\eta\sigma\alpha\upsilon\tau\omicron$, opt. mid. from $\mu\mu\eta\sigma\kappa\omega$.

THE CATALOGUE OF THE SHIPS.

494. This catalogue was considered by the ancients as a statistical and geographical record of the times of the Trojan war, and many of the grammarians wrote ample commentaries on the catalogue, which have not, however,

come down to us. The knowledge of locality and precise geographical order which Homer displays has been the wonder of successive ages. As space will not admit of entering into details in these "short notes," constant reference must be made to Smith's Dict. of Geog., or Class. Dict.—Homer commences his list with the Bæotians, as the rendezvous (previous to the expedition setting out for Troy) was the harbour of Aulis, in Bæotia.

505. Ἰπρόθηβας: according to some, a town near Thebes; according to others, the lower town of Thebes, as the fortress had been destroyed by the Epigoni.

508. ἐσχατ., *lying on the border*; hence, *remote*.

525. Ἰστατον: some texts read Ἰστασαν, others, ἔστασαν = ἔστησαν.

526. ἔμπλην, like πλησίον, with gen.: *close to, near*.

530. ἐκέκαστο, plp. from καίνυμαι.

535. πέρην = πέραν, *over against*.

542. ὕπιθ. κομ., *wearing long hair at the back of the head*, the front hair being cut off, in order that no enemy might seize them by it. Strabo.

543. ὄρεκ. μελ., *protended ashen spears*.

547. Erechtheus was a son of the Earth, whence the Athenians boasted themselves Autochthones. Notice that Athene is locally identified with the soil and people of Athens.

549. For καθεῖσεν: by tmesis.

552. Πετεῶο: Intr. 23, 2.

558. This verse is said to have been inserted by Solon. to

justify, on the authority of Homer, the taking of Salamis. The Megaræans opposed, however, the Athenians with this reading:—

Αἶας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἔγεν νέας, ἔκτε Πολίχνης,
ἔκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε.

560. For κατεχούσας.

572. ὅθ'—πρῶτ', *where—formerly*.

578. ἐδύσ-ετο = ατο : Intr. 12.

581. κοίλην, *hollow* ; i. e. lying in a hollow vale between Mount Taÿgetus and Parthenius. κητώεσσα, an epithet of Lacedæmon—*full of chasms* ; though explained by the ancients as μεγάλην, *spacious, great*. Buttm. thinks the country is here referred to.

589. ἴετο, *desired* ; from ἴημι.

597. στεῦτο, from στεῦμαι, only used in pres. and imp. ; prop., *to stand* (akin to ἵσταμαι), in order to begin anything ; hence, *to assume, promise, undertake*.

600. ἐκλέλαθον, redup. 2 aor. for ἐκληθάνω, with a causal meaning.

606. ἐντὸς ἐέργει, *encloses*, = ἐπείργει.

626. ναίουσι, with intrans. signif. : *lie, are situated*. πέρην : vs. 535.

635. ἀντιπέραι', *the opposite coast*.

643. ἐπὶ—ἐτέταλτο : tmesis.

655. For διακοσμηθέντες, *divided into three bands*.

658. Notice the periphrasis = *the might of Hercules*.

668. φκηθεν ; ἐφίληθεν : Intr. 79.

669. ἐκ = ὑπό.

671. *ἔσας*: i. 306.

676. For *Κάρπαθον*: Intr. 9.

681. *τοὺς*, sc. *ἔσπετε*.

692. For *κατέβαλε*: by tmesia.

693. *υἷας*: Intr. 51.

699. For *κατεῖχεν*.

701. *ἡμτελής*, *half-complete*, or *half-finished*; i. e. wanting its lord and master. Heyne thinks it means an unfinished house, not entirely built.

733. *τοῖς*, sc. *ἄμα*.

743. *Φήρας*, *the centaurs*.

751. *ἔργα*, *the cultivated lands*.

755. *δρκου δεινοῦ*, in appos. with *Στυγὸς*. *δρκος* is prop. that by which a person swears, the witness of an oath; "not the oath as an uttered formula, but as a binding formula." xiv. 271.

765. *στριχας*, from *ῥοριξ* = *δμόροριξ*, *of like hair*. *οἰέτας*, from *οἰέτης* = *δμοέτης*, *of equal age*; i. e. as equal in height as if measured by the plumb-line.

769. *ὥρα*, adv. of time: *whilst, as long as*.

776. *λωτὸν*, *lotus*, a grass, or kind of clover, on which horses fed. *ἐρεπτόμενοι*: only in Homer in pres. part.: *feed upon*.

779. *φοίτων*, from *φοιδῶ*, like Lat. *grassari*.

780. *οἱ*: that is, those enumerated in the list. Com. text, *ὥσεῖ*, as if, with opt.

782 *Smites the ground with lightnings*. The *Arimæ*, an

ancient people, are mentioned by Hesiod in a similar manner. Theog. v. 304.

785. *πεδίοιο*, a gen. of place, freq. in epic after a verb of motion. Jelf, 522, 2.

792. *ποδωκείησι*, the plural of an abstract noun. Jelf, 355, 1, α.

794. *δέγμενος*, syn. part.: *waiting, watching*. ναῦφιν: Intr. 45.

799. i. e. So brave and numerous.

801. *πεδίοιο*: vs. 785.

804. *Alia aliorum est lingua*. πολυσπ., *widely-spread*.

806. *πολιήτας* = *πολίτας*.

812. *περίδρομος*, *that can be run round*; i. e. standing apart.

815. *διέκριθεν*: Intr. 79.

816. The inhabitants of Troy and its neighbourhood are first mentioned. *κορυθαίολος*, an epithet of Hector. The signif. of this word is a matter of dispute: the best transl. is, possibly, *with glancing helm*, from *αλόλλω*, *to shift rapidly to and fro*; some contend for *spangled-helmed*, and one for *motley-helmed*.

824. *ὄωαι*, poet. for *ὄπό*.

831. *περὶ πάντων*, i. e. *præ cunctis*; *above all men*.

832. *ῥοσκειν*, freq. imp. of *ῥέω*.

844. *Μυρίνη*, one of the Amazons, who formerly made war on Troy. *έντος ῥέργει*: v. 606. *ἀγάρροος*, *strong-flowing*.

851. *Πυλαίμ. κῆρ*, a periphrasis: vs. 658.

857. ἀργ. γενέθλη, *a silver-mine.*

861. ποταμῷ is the river Scamander. The 21st Book gives an account of this battle.

866. ὑπὸ (local), *at the foot of.*

872. χρυσὸν, i. e. *ornaments of gold.*

BOOK III. (r.)

ARGUMENT.

THE DUEL BETWEEN PARIS AND MENELAUS.

SYNOPSIS.

1—75. The Trojans and Greeks advance, and the action is about to commence, when Paris, advancing in front of the Trojans, defies the bravest of the Greeks to single combat. Menelaus comes forward—at whose sight, however, Paris is struck with fear, and returns to the ranks.—Hector reproaches Paris for his cowardice, whereupon Paris consents to engage with Menelaus, Helen being the prize of the combat.

76—120. The hostile forces are restrained from attack by their leaders.—The proposal of Paris is made known to the two armies by Hector, and a treaty is arranged. Preparations for a sacrifice are ordered.

121—244. Iris summons Helen to behold the fight. She betakes herself to the tower over the Icæan gates, where she finds Priam surrounded by the elders of Troy. Priam welcomes her, and on his asking her for the names of the Greek chieftains whom he sees in the plain, she gives him an account of them, and points them out to him.

245—313. Priam is summoned to the plain. A sacrifice is offered to Zeus, and the kings on either side swear to the observance of the treaty, and take the oath.—Priam returns to Troy.

314—382. The lists are marked out by Hector and Ulysses. The duel ensues, in which Paris is worsted. Menelaus seizes him by the helmet, and is on the point of dragging him down, when Venus comes to the aid of Paris, and bears him off in a cloud to his apartment in the palace.

383—448. The Goddess then summons Helen from the walls, who unwillingly follows her. She bitterly reproaches Paris, who, however, soothes her with loving words.

449—461. Menelaus hastens to the Trojan ranks to seek for Paris.—Agamemnon proclaims the victory, and demands Helen amid the approval of the Greeks.

(The TIME occupied in this Book is still a part of the 23rd day.—The SCENE lies sometimes in the plain before Troy, and sometimes in the city itself.)

BOOK III. (Γ.)

1. κόσμηθεν : Intr. 79. ἑκαστοι, the respective armies—Grecian and Trojan.
2. κλαγγῇ, dat. of mode or manner : prop., *any sharp sound*.
3. περ : for emphasis. οὐρανόθι πρό, lit., *forwards from heaven*, = Engl., *across the heaven*.
4. ἀθέσφατον, lit., *beyond the power of a god to express ; inexpressible*.
5. Ὀκεανοῖο : i. 428.
6. Πυγμαλίοισι, the Pigmies (from πυγμή, a fist), a dwarfish race, described as living towards Ethiopia, and sometimes India. The monkeys in Africa, there is little doubt, are the origin of the notion of "pigmy" men whom the cranes attacked. Newman.
7. ἡέριαι, adj. for advb. = Lat. *matutinus ; early in the morning*.
10. ἐπ', *as when*.
12. ἐπὶ . . ἵησιν, for ἐφίησιν, *projectit* : "One can only see a stone's throw."
13. ἀελλῆς, not found elsewhere : *eddying*. Buttmann would write ἀελλῆς, contr. from ἀελλήεις.
14. ii. 785.
16. προμάχιζεν. Alexander (or Paris) *fought in the foremost rank*, as their champion.

18. δοῦρε: Intr. 42. κεκορυθ.: Intr. 16, σ . . . θ.
 "Duo — præfixa hastilia ferro." Virg. *Æn.* xii. 488.
22. μακρὰ βιβ., *taking long strides.*
23. κύρσας, from κυρέω, *meet with accidentally, or light upon.*
25. μάλα, (strengthening κατεσθλει,) *greedily. εἴ περ ἄν, although.* Compare Virgil's imitation of this simile, *Æn.* x. 723.
28. ἔφατο, ii. 37: *he said to himself; thought. ἀλείτην, one who goes astray; a sinner.*
29. ἄλτο: Intr. 13, last word.
33. ὥς δ' ὅτε κ.τ.λ. Compare Virgil's imitation, *Æn.* ii. 379. ἀπέστη. On the use of aor. in narrations, see Jelf, 401, 3.
39. Δύσπαρι, *unhappy Paris*: cf. Δυσσελέα, Eurip. Or 1388. γυναιμανές = γυναικομανές.
40. αἶθ' ὄφελος: i. 415.
42. ὑπόψιον, *viewed with contempt; lit., looked upon from beneath.* Some read ἐπόψιος.
43. καγχαλῶσι, *laugh aloud*; Lat., *cachinnari.*
44. πάντες, sc. σέ: vs. 28.
45. ἔπ' = ἔπεστι.
46. ἦ, interrog. constr. with ἀνῆγες.
47. From ἐπιπλώω = ἐπιπλέω. In sing. ἐρίηρος, once in Homer, elsewhere plur. always, —ἐρίηρες.
50. πῆμα—χάρμα—κατηφείην: the abstract for the concrete, giving force to the sentence. πόλῃ: Intr. 26.
51. σοὶ αὐτῷ: Intr. 69.

53. $\chi' = \kappa\epsilon$: *If you had faced Menelaus, then indeed, &c.*
56. Supply $\epsilon\iota\sigma\acute{\iota}$.
57. $\xi\sigma\sigma\omicron$, from $\xi\nu\nu\mu\iota$, 2 sing. plup. = $\epsilon\iota\sigma\omicron$. The sense is, "Thou wouldst have been buried;" or, as some say, "have been stoned to death." $\epsilon\beta\omicron\rho\gamma\alpha\varsigma$: ii. 272.
59. $\kappa\alpha\tau' \alpha\lambda\sigma\alpha\nu$, i. e. *rightly, or duly, and not beyond what is just*. Supply, *I will endure it*.
61. $\delta\omicron\upsilon\rho\delta\varsigma$, (Intr. 42,) *here, wood, beam*. $\delta\upsilon\pi\delta$, *by*, i. e. *under the hands of*.
62. $\nu\eta\acute{\iota}\omicron\nu$, sc. $\delta\omicron\rho\upsilon$, *beam*. $\epsilon\kappa\tau\acute{\alpha}\mu$: Intr. 76, subj.: *increases the power of the man*.
64. $\pi\rho\acute{\omicron}\phi\epsilon\rho\epsilon$, i. e. *bring forward against me as a matter of reproach*.
66. $\epsilon\kappa\tilde{\alpha}\nu$ = *sponte; at will*.
68. $\kappa\acute{\alpha}\theta\iota\sigma\omicron\nu$, with a causal meaning.
72. $\kappa\tau\acute{\eta}\mu\alpha\tau\alpha$: xiii. 627; xxii. 114, 115. $\epsilon\delta$, *luckily*.
73. $\delta\rho\kappa\iota\alpha$ κ.τ.λ.: ii. 124.
75. Ἀργ. κ. Ἀχα, sc. $\gamma\alpha\acute{\iota}\alpha\nu$: an expression denoting the whole of Greece.
76. On acc. after verb of hearing: see Jelf, 487.
80. $\iota\omicron\iota\sigma\acute{\iota}\nu$, the instrumental dative. $\lambda\acute{\alpha}\epsilon\sigma\sigma\acute{\iota}$: Intr. 44.
83. $\sigma\tau\epsilon\upsilon\tau\alpha\iota$: ii. 597.
84. $\alpha\nu\acute{\epsilon}\omega$: ii. 323.
86. Gen. of the person, $\mu\omicron\nu$, and acc. of thing: Jelf, 487.
95. $\acute{\alpha}\kappa\eta\nu$ (like $\acute{\alpha}\kappa\acute{\epsilon}\omega\nu$, i. 34, an adv.), in Homer only in this phrase: *silently, stillly*. It possibly strengthens $\sigma\omega\alpha\pi\eta\tilde{\eta}$, which, however, is usually considered a pleonasm.

98. διακρινόμεναι (Intr. 17, ν . . . θ, and 79): *separated*, as combatants, = *he reconciled*.
99. πέποιθε = πεπόνηθατε, from πόσχω.
100. ἀρχῆς, in appos. with Ἀλεξ.: *the origin*. The full sense appears to be, "on account of my contention, and that of Alexander, who was the *origin* or *cause* of the strife."
101. ὁμέων: Intr. 65.
103. ἄρν', dual acc.: Intr. 38.
105. Πρίαμ. βίην: a favourite poetic construction; the adjectival property expressed by a substantive.
108. ἡερέθονται here figuratively (cf. ii. 447): *are ever fluctuating; turn with every wind*.
109. ἅμα πρ. κ. ὑπ.: i. 343. μετέρσιν: Intr. 89, subj.
110. ὅχ', an intensive adv. used before superl.: *by far, very*.
113. *At the ranks of the foot-soldiers*.
115. ἄρουρα does not refer to the space between the two armies.
122. γαλόφ, *her sister-in-law*,—Laodice.
126. δίπλακα, sc. χλαῖναν. ἐνέπασσεν: lit., *sprinkle in*; here, *weave in rich patterns*.
127. ἔθεν εἵνεκ' = ἔνεκα οὗ. παλαμ-δών: Intr. 22.
130. νύμφα, a young wife, or bride. For ἰδῃ, Intr. 75.
134. ἔαται = ἦνται: Intr. 80.
135. πέπηγεν, intrans. from πήγνυμι.
"Stant terra defixæ hastæ." Virg. Æn. xiv. 652.
138. κε points to the condition implied in νικήσαντι.

140. Notice the attributive genitives.

145. *The Scæan gates* (lit., *the left*), leading to the Grecian camps.

149. *ἔλατο* = *ἦντο*: Intr. 80.

150. *γῆραι*: Intr. 27.

151. *τεττίγισσιν*. The chirping noise made by the *cicadæ* was so agreeable to the ear of the ancients, that it is often used as a simile for sweet sounds. The comparison here is in the charm of voice as well as in the decrepid form of the old men.

152. *λειτριόεσσαν* properly has reference to the nature and colour of the lily; here metaph., *delicate*.

154. *εἶδονθ'*: Intr. 4.

155. *ἤκα*, an adv. of sound: *stilly, lowly*.

156. *οὐ νέμεσις*, sc. *ἐστίν*: *it is no cause for indignation*.

158. *αἰνῶς* = *λίαν*, *exceedingly*. *εἰς* is here used for more accurate definition; lit., *looking towards*. Jelf, 579. Quinctilian, when commenting on this passage, says, "Non putant indignum Trojani principes, Graios Trojanosque propter Helenæ speciem, tot mala tanto temporis spatio sustinere; quænam igitur illa forma credenda est? Non enim hoc dicit Paris, qui rapuit; non aliquis juvenis; aut unus e vulgo; sed senes et prudentissimi et Priamo assidentes. Verum et ipse rex, decenni bello exhaustus, amissis tot liberis, imminente summo discrimine."

162. *ἤεν*: Intr. 75, imp. Constr. *πάραιθ' ἐμείω* = *ἐμοῦ*.

164. *νύ*, asseverative: i. 414.

166. Lines 164 and 165 are parenthetical. *ἔς*, like *δφρα* in 163, = Lat. *ut*.

168. *ῥασι*: Intr. 89.

172. *αἰδοῖος*, *venerably*; freq. in Homer joined with *δεινός*.
ἄδειν, from *ἀνδάνω*.

173. *ὥς ὕφελεν*. The indic. of historic tenses is used instead of the opt. in expressing a wish that cannot be realized. Jelf.

175. *παῖδα*, i. e. *Hermione*. *τηλυγέτην*, *dearly-beloved*.
The etymology of this word is very doubtful. Buttmann says, *last-born*; but cf. Liddell and Scott's Lex., and Buttm. Lexil.

176. *ῖδ* = *διδ τοῦτο*, *on this account*.

179. This verse Alexander the Great often repeated. *ἑμφοτέρων*, with an adverbial sense: *both together*.

180. *ἐμὸς—κυρῶπιδος*. When the appos. is used with a possessive pronoun, the apposed noun is in the gen., to agree with the gen. of the personal pronoun implied in the possessive.—*εἴ ποτ' ἔην γε*, a formula freq. in Homer expressive of regret: *would he were yet so, but he is not*.

186. *δεδμήατο*, (Intr. 80): *tibi subjecti sunt*.

193. *μείων κεφαλῇ*, *less in stature*.

196. *ἐπιπλεῖται*, *to go through for the purpose of inspecting*.

198. *δίων*: Intr. 46.

199. *ἐκγεγαυῖα*, from *ἐκγίγνομαι*.

201. *περ*, with intensive force.

206. *σεῦ ἔνεκ' ἄγγ*. Previous to the expedition against Troy, Menelaus and Ulysses were sent as an embassy to demand restitution of Helen.

208. *ἔδδην*: ii. 299.

209. *ἔμυχθεν*: Intr. 79.
210. (sc. αὐτῶν) *στάντων*, gen. abs.
212. *ὕφαινον*: lit., *weave*, but here metaph.
213. *ἑπιτροχ.*, only in this phrase in Homer: *trippingly, fluently*.
215. *ἀφαιμαρτοεν.*, *a random talker*. εἰ καί, in some texts, *although*.
217. *ὅπα* = *ὅπδ*.
220. *ζήκοτόν*, only here in Homer, *very wrathful; of a morose disposition*. αὕτως: i. 133; ii. 138. Homer from the foregoing gives us the idea of a man with a stupid look, as who either knows not what he wishes, or ought, to say.
224. Heyne explains this verse,—“Non tam formam oris mirabamur, quam nunc eloquentiam.” When speaking, his personal appearance was forgotten in the charm and power of his language.
227. *ἔξοχος*, metaph. in Homer: *eminent*.
228. *τανύπεπλος*, *long-robed*; an epithet of high-born ladies.
236. *δοίω*: Intr. 64.
238. *μοι*, *with me*; i. e. were my own brothers, as born of one and the same mother.
240. *δεύρω* = *δεῦρο*, the reading of the best MS.
241. From *καταδύναι*, *to plunge into*.
242. *κάτεχεν*, unaugm.: ii. 699. They were dead, having fallen in combat with Lynceus and Idas at the besieging of Sparta.
250. *ὑρσεο*, from *ὕρνυμι*: Intr. 75.

252. ii. 124.

253. vv. 71—75.

259. ἐββίγησεν, only in Homer, through the effect of fear.

261. He drew back the reins (ῥινία), which were fastened to a point or knob in the rim (ἀντιρυξί) that ran round the front of the chariot.

268. ἀν = ἀνέστη, but Dübner thinks ἀν, sc. ἔρποντο = ἀνάρποντο.

271. μάχαυραν, a *dirk* or *large knife*, worn next to the sword-sheath, and used in sacrifice for slaughtering the victims.

272. i. 220. ἔωρτο, ep. plup. from αείρω: in this phr., *hung*.

273. See Virg. Æn. xii. 161, &c., and 176, &c. The hair was distributed that all might share in the oath.

277. ἡελιώς, nom. for voc.

278. καμόντας, i. e. *the dead*.

279. ὁ τις, in a collective sense freq. followed by a plural.

285. In commands and wishes the elliptical use of the infin. is frequent, (Jelf, 671, c); but some say inf. for imper.

286. τιμήν, here, *compensation* in money.

287. πέληται, the subj. for the fut. *shall be*; implying continuance, like the phrase, "his and his heirs for ever."

291. εἶως = ἕως.

292. στομάχους: properly, *months*; but here, *necks*.

294. μένος, *strength*, implying life; hence *life* itself: cf. θυμοῦ.
297. τις = ἕκαστος.
299. ὑπὲρ ὅρκια πημήνεια, "*might work mischief in transgression of oaths.*" Lidd. and Scott.
302. ii. 419.
306. i. 587.
309. "Terminum mortis." Cic.
313. ἄπορροί, with adv. sig. *backwards*; *going back*.
315. Virg. *Æn.* xii. 116, &c.
316. κυν. χαλκ., *brazen-plated helmet*.
324. πάλιν, *shook the lots, looking back*,—to avoid the appearance even of partiality.
326. Some texts have ἐκάστω.
334. ii. 45.
336. κρατὶ: Intr. 43.
338. παλάμηφιν: Intr. 20. From ἀραρίσκω, with dat.: *fitted*.
347. πάντ. ἔσ., *equal on all sides*; i. e. round, extending equally from the centre.
351. ἄνα, voc. of ἄναξ, but only in addresses to the gods.
353. ἐργίγῃσι, (Intr. 76,) subj. perf. with pres. signif. *εργεν*, with a double acc.
354. Paris had outraged the laws of hospitality.
355. ἀμπεπαλῶν = ἀναμπεπαλῶν, a redup. 2 aor.
358. ἡρήριστο, from ἐρεῖδω, *firmly planted, or fixed*.

362. *φάλον*, a part of the helmet, which Buttmann supposes to be the same as *κῶνος*, the metal ridge in which the plume was fixed; but perhaps the shade or forepiece of the helmet.
363. Notice in this verse the beautiful echo of the sound to the sense.
366. *ἐφάμην*: vs. 28.
368. *ἤχθη*, from *ἄσσω*. *ἄγη*, from *ἄγνυμι*.
369. *ἔλαβε*, sc. *αὐτόν*. *κόρυθος*, gen. of part seized.
372. *ὄχευς*, in appos. with *ἰμᾶς*: *the strap or band* for fastening the helmet. *τροφαλείης*, a *casque*; gen. deriv. from *τρίς* and *φάλος*, a *helmet with three φάλοι*: but Buttmann considers it a general term, and derives it from *τρώω*; hence a *helmet with a φάλος*, (vs. 362,) *pierced to receive the plume*, in opp. to *καταΐτυξ*, a *helmet without λόφος*.
373. *ἤρατο*. Notice the force of the middle.
375. *βοὸς*: Intr. 37. *Ἰφι*, *by force*.
376. *κείνη* = *κενή*.
382. *καδ' δ' εἶσ'* = *καθεῖσε δέ*.
383. *καλέουσα*, (Intr. 78,) = *vocatura*.
385. *ἐάνός*, adj., *ἐάνόν*, subs.; here gen. of part touched. *ἐτίναξε*, *shook her*, to arrest her attention.
386. *γρητ'*: Intr. 48.
388. *ἥσκειν* = *ἥσκειν*, (Intr. 82, imperf.), lit., *work—raw material*; *card*.
391. *κείνος*: Intr. 13. *δινωτ.*, *artificially turned*.
394. *νέον*: in an adverbial sense; = *recens*.
395. ii. 142.

396. The goddess here throws off the form of the old woman, and reveals herself in her divine loveliness. Virg. *Æn.* i. 406.

399. *ταῦτα*, as to these things; i. e. in this way; Eke *οὕτως*.

400. *ὧς*, particle of space; hence, to some (place), followed by gen. *πολίων*, as in Lat., *ubi gentium*. *πρότερον*, further away.

403. *οὐνεκα δὲ*. Obs. the irony implied.

406. *ἀπέειπε*, withdraw from: some read *ἀπέειρε*, renounce.

409. *eis*, until, *ἕ* *κέ*: in some texts, *εἰςόρα*. *ἡ γὰρ*, emphatic. *δοῦλος*, only used in fem. *δοῦλη*, in Hom., a bond-woman.

411. *πορσύν*, to prepare; in Hom. always of a wife: i. 31.

414. i. 32. *μεθείω*: Intr. 88.

415. *τῶς—ὧς, ὅσα—ὅσα*, *tantum—quantum*.

417. *κακ. οἷν. δλῆται*, acc. of cognate notion. Jelf, 552, b.

419. *ἤρχε*, led the way.

424. *τῇ*, dat. *commodi*.

427. *ἠνέπατε*: ii. 245.

428. i. 415.

430. *εὔχεο*, unaugm. = *εὐχου*, boastedst.

434. *κέλομαι*, here, exhort.

438. Obscure the double acc.

439. *σὺν*, with = by the aid of.

440. *δγώ*, sc. *νικήσω*.

441. *τραπέιομεν*, for *τραπ-έωμεν*, -ώμεν, from *τερπω*: Intr. 9.

442. ἀμφικάλυψι, often used of violent passion; *enfolded*, i. e. *clouded my senses*.

453. On ἐκεύθανον, ἂν omitted, see Jelf, 858, 1. φιλότῃτι, *from friendship*; for Trojan and Greek equally hated him, from being the cause of so much distress to them.

454. Constr. ἴσον μελ. κηρῖ.

457. φαίνεται (sc. εἶναι) ἀρη. Μεγ.

459. ἀποτρίνειν, inf. for imp.: see 285—287.

461. For ἐσθύνεον, or perhaps ἐπί, with adverbial force.

BOOK IV. (Δ.)

ARGUMENT.

THE BREACH OF THE TREATY—THE FIRST BATTLE.

SYNOPSIS.

1—72. The gods in council.—Zeus proposes to restore peace, and suggests that Menelaus should receive back Helen as the prize of the victory. Juno opposes this design, and begs for the destruction of Troy, which is eventually granted by Zeus.—Minerva is sent by Zeus to induce the Trojans to break the truce.

73—147. Minerva, under the form of Laodocus, prompts Pandarus to shoot an arrow at Menelaus, he yields to her wishes and wounds Menelaus—whose life, however, is protected by Minerva.

148—219. Agamemnon bewails the fate of his brother, but Menelaus reassures him.—Machaon is sent for by Agamemnon, and dresses the wound.

220—421. The Trojans advance against the Greeks, who prepare for the contest. Agamemnon passes through the ranks, arousing the spirit of the troops. He exhorts the generals,—some by praises, others by reproofs.—(Nestor's military discipline, 297—309.)

422—507. The conflict commences. Mars stirs up the Trojans, Minerva incites the Greeks. After a bloody battle the Trojans fall back, pressed by the Greeks.

508—544. Apollo reanimates the Trojans, Minerva urges on the Greeks.—Piröus kills Diöreas, but in turn is killed by Thoas. His body is disputed by the Thracians.—The contest rages, and many valiant warriors now fall on either side.

(The SCENE lies in the plain before Troy, and the TIME occupied is a part of the same day as that mentioned in the last book.)

BOOK IV. (Δ.)

1. ἡγορόωντο, *were met in debate.*
2. δαπέδῳ, prop. *any level surface*: in Homer, *gen. the floor of a chamber*; here, by synecdoche, for the chamber itself.
3. ἀννοχέει, with double augm. Hebe was succeeded in the office of cup-bearer by Ganymede. Π. ix. 232—4.
4. δειδέχατ' = δεδέχατο, plup. from δείκνυμι: *they pledged, or drank to each other.* ἐδεξιούντο προτίνοντας ἑαυτοῖς. Schol.
6. παραβλήδην: a word variously explained,—considered by some nearly = ὑποβλήδην, (i. 292,) by others as signifying *in objection*; probably it means a word thrown in by the way, with a side meaning—hence *deceitfully*.
7. δοῖαι: Intr. 64.
8. Ἀλαλκομένης: an epithet of Minerva, derived, acc. to some, from Alalcomenæ, a town of Bœotia; acc. to others, from ἀλαλκεῖν, = *the protectress*.
10. τῷ, i. e. to Paris.
11. παρμέμβλωκε, (from παραβλώσκω,) a poet. perf.: *to go beside*, especially for the sake of protecting.
16. ὄρσομεν, from ὄρνυμι: ω . . . ο, Intr. 12.
20. ἐπίμυξαν, *purmur*; to say μῦ, μῦ with closed lips.
21. πλησίαι, sc. ἀλλήλαις: *they were sitting near to each other.*

24. ἔχαδε, from χαράσσω. The breast of Juno could not contain her wrath.
25. i. 552.
27. ἰδρῶ: Intr. 32.
29. ἔρδ', do so. ἐπαιρόμεν, approve of it.
30. i. 517.
33. i. 129.
35. ὤμων, raw; i. e. devour alive; expressive of extreme hatred. See Virg. Æn. v. 785.
38. ἔρισμα, a cause of quarrel; a bone of contention.
39. i. 297.
41. ἐγγεγδασι, from ἐγγίγνομαι.
42. Notice the infinitive for imperative.
43. ἐκόν, readily; without compulsion, though with reluctant mind.
44. Constr. αἱ γὰρ πόλεις: Intr. 26.
46. περί, adv.; especially περί κῆρι, right heartily; but περί, in, (lit. around).
47. ἐϋμμελ-ίω = ίω, (Intr. 22,) armed with good ashen spear.
48. εἶσθς, i. 468; ii. 543.
49. ἡμεῖς, we, i. e. the gods, obtained this honour; i. e. it is our prerogative.
52. It is noticeable that Samos, which Virgil names, is not mentioned here.
53. διαπέρσαι, inf. for imper.

54. πρόσθ' ἵσταμαι, i. e. *defend, protect*. Compare the stronger phrase, i. 37 : see vs. 129. οὔτοι in some texts.
56. οὐκ ἀνὼ φθονέουσ', *I gain nothing by grudging*. Lidd. and Scott. The common text reads ἐπειγ.
64. ἐπιτεῖλαι, inf. for imper.
66. ὑπερκύδαντας, from ὑπεκύδας, (not, as some think, from ὑπερκυδέεις,) *exceedingly renowned*.
67. ὑπὲρ ὄρκια, *contrary to the league*. δηλῆσ., *hurt, or do an injury to*.
71. πειρᾶν, infin. for imp.
72. ii. 167; Intr. 43.
75. ἀστέρα, *a shooting star, or meteor*.
77. τοῦ, i. e. *from the meteor*.
79. καὶ δ' ἔθορ' = κατέθορε δέ, from καταθρόσσω. ταμί-ης = *as, the controller*.
86. ἡ δ', *Minerva*.
88. Virg. *Æn.* v. 496, sings :
 "Pandare, qui quondam jussus confundere fœdus,
 In medios telum toraisi primus Achivoa."
91. Αἰσήπιοι, (ii. 825,) *a stream of Lycia at the foot of Mount Ida*.
94. τλαίης, *you would dare, or venture*. ἐπιπροέμεν = ἐπιπροεῖναι (ἵημι).
95. πασι—Τρώ, local dat., *among*.
96. Alexander is here called a king, as being the son of one.
97. τοῦ, dep. on παρὰ.

100. *Μενελάου*: gen. after a verb of *aiming at*, denoting the object.

101. ii. 826-7: *Lycia-born*; by some, *born of light*; but in Homer, Apollo is not mentioned as god of the sun.

105. *ἑσύλα*, lit., *stripped off*, (especially the arms of an enemy); but here, *took the bow from the case,—uncased. ἰξάλου*, (epithet of the Ibex,) *bounding, leaping*: deriv. doubtful; some say from *ἄτσω*, others from *ἰξυς*.

107. *δεδεγμ.*, *watching for, or awaiting it. προδοκῆσιw*, in a *lurking-place*; in *ambush*.

109. *κέρατα* = *κέρα. δῶρον*, a *palm*,—the breadth of the hand.

110. *ἤρασε*, (Intr. 72); *fitted the two ends*, so that they formed one bow.

111. *κορώνην*, the *tip* on which the bowstring was hooked.

113. *ἀγκλίνας* = *ἀνακλίνας*.

115. *βλήσθαι*, sync. 2 aor. with pass. signif.

117. *ἀβλήητα*, (*βάλλω*), *not shot*; hence *unused. ἔρμα*: gen. translated the *foundation* or *cause* of pangs; it is = the Lat. *germen*, says Newman.

122. *γλυφίδας*, plural for sing.: *the notch* of the atrow which fits on the string.

124. *κυκλοτερές ἔτεινεν*, *bent the bow into a circular shape. Virg. Æn. xi. 860.*

125. *λίγξε κ.τ.λ.* Notice in this line the echo of sound to sense: *λίγξε—ἴαχεν*. Quintilian cites this verse.

128. *ἀγείη*, an epithet of Minerva: *the giver of booty*, (*ἄγω λεία*).

129. vs. 54.

130. τόσον—ὥς, *as much—as*. χρὸς, gen. from χρῶς : Intr. 35.
131. ἐέργη, *drives off*, with gen. παιδός. λέξ-εται = ηται, *reposes*. ὅθι, *to the place where the golden straps (ὄχῃες) joined, and where the θώραξ doubled (διπλός) (by the overlying belt) stopped ἦντετο (ἔντομαι) (the dart)*.
134. ἀρηρότι, 2 perf. part., from ἀραρίσκω : *close-fitting*. Æn. xii. 273.
135. ἐλάλατε, from ἐλαύνω. δαυδαλέοιο, *always applied to metal or wood : curiously wrought*.
136. iii. 358.
137. ἐφόρει, *wear*, as armour, clothes, &c.
138. εἴσατο, from εἶμι.
139. ἐπέργ., *mark the surface, or graze*.
141. Virg. Æn. xii. 67, "Indum sanguineo veluti Viola-
verit ostro, Si quis ebur," &c. The Lydians and Ca-
rians were famed in the early times for their staining
or dying in purple, and their women excelled in ivory
works.
142. παρήϊον (παρεία) *the cheek ornament of a bridle*.
146. μιδνθην = μιδνθησαν, or, according to Buttmann, an
old form of 3 dual = μιδνσθην, for ἐμιδνσθην, σ being
omitted ; but probably for μιδνθήτην, *stained, defiled*.
150. νεῦρόν, *the cord*, made of sinew, which fastened the
arrow to the shaft.
152. ἔψορρόν, adv. : *back again*. θυμόν ἀγέλρειν, like Lat.
colligere animum.
155. θάνατόν, in opp. ὕρκια : i. e. a treaty which is the
cause of thy death.

156. ὥς: causal, *since, because*. κατὰ—πάτησαν = our phrase, "tread under foot;" i. e. disregard.
159. ii. 341.
161. ἐκ—τελεῖ: tmesis. ἀπέτισαν: the aorist with fut. signif., denoting an event which is inevitable. σὺν μεγ., *at a great price*.
166. ὑψίζυγος, here metaph. of Zeus: *high-throned*. The word is properly applied to the benches in ships, of one who sits high on the rowing bench.
167. ἐπισσεύησιν, (Intr. 76,) subj., depending on ὅτ' ἄν, 164.
168. τῇσδ' ἀπάτης, gen. of cause after κατέων, a verb of anger.
169. σέθεν, *on your account*.
170. The common text has μοῖραν, from πότμον.
171. πολυδίψιον, lit., *very thirsty, ill-watered*; but some take it metaph., as, much thirsted or longed for by the Greeks.
173. ii. 160.
179. ἄλιον, as an adv.: *in vain*.
181. κεινῇσιν = κενῇσιν, κεναῖς.
182. Virg. *Æn.* iv. 24.
184. δειδίσσσο, with a causative meaning, hence with trans. signif.
185. ἐν καυρίῳ, *in a vital part*. ἀπάγη, from πῆγνυμι.
191. παύσῃσι, sc. σέ: acc. of pers. and gen. of thing.
194. φῶς, expressive of more dignity than ἀνὴρ: ii. 731-2.

199. βῆ δ' ἰέναι: ii. 183.

209. βάν: Intr. 82. ἦσαν . . . αν.

211. ἀγγέρατο, Intr. 80.

214. πάλιν ἔγεν = ἔδησαν, aor. 2 pass. from ἄγνυμι,—
were bent back; but if πάλιν be taken with ἐξελα, the
usual meaning, broken, shivered, may be retained.

218. ἐπ' πᾶσσε, for ἐπέπασσε.

220. ὄφρα—τόφρα, (adv. of time,) the one clause answering
to the other.

221-2. Obs. tmesis.

226. ἔασε, abandoned, for the time.

227. φυσιδώντας, snorting.

229. παρίσχειν, sc. ἄρματα.

230. πολέας: Intr. 57.

232. οὗς, whomsoever = οὗς τινας, vs. 240.

234. μεθίστε (lay aside), with gen., vs. 240.

236. iii. 299.

237. ἔδονται, from ἐσθίω.

240. Compare line 234.

242. ἰόμωποι. This word occurs twice in Homer: it is
generally rendered *arrow-fighters*, (ἐγχεσίμωπος suggest-
ing the sense); but objections are raised to this signif.:
(1.) ι in ἰός, an arrow, is long (ι), while ι in ἰόμωποι is
short; (2.) the Greeks were not gen. so armed; and
(3.) it is evidently used as a term of reproach in both
places where it occurs. The probable meaning is *ill-
fated*, or *miserable*, but then the derivation is very un-
certain. Lidd. and Scott.

243. τίθ' = τί ποτε; *Cur tandem? Estote, = Estote*, a syn. form of the perfect 2 pl. τεθηπότες, from the perf. τέθηκα, with pres. signif.
244. πολλός πεδίοιο. Verbs of motion in epic are often followed by a genitive of the way over which the motion proceeds. Jelf, 522, 2.
248. εἰρύατ', from ἐρύω: Intr. 80. ἐνθα, *where*.
249. ὑπέρ. χεῖρα, i. e. *protect*, or *defend*.
253. ἴδομ., sc. ἴστί. ἀλκή is *bodily strength*, but with special reference to strength displayed in action; hence *prowess*: mere bodily strength is βῶμη.
256. μιλίχιόισιν, sc. ἐπέσσω: i. 539.
257. περί, like Lat. *præ*; *above*, in comparative excellence.
259. ἡδ' ἐν δαίθ': Intr. 40. γερ. οἶνον refers to the wine drunk only by the chiefs; "*le vin d'honneur*." D.
262. δαιτῶν, *the assigned portion*. σὸν κ.τ.λ., *your goblet always stands full, as mine does*.
263. ὅτε θυ. ἀνάγ., *when the spirit prompts*.
267. ἐπέστην, (ii. 286,) *I promised*.
269. σὺν—ἔχευσαν, tmesis, from συγχέω: lit., *pour together*, or *commingle*; here, *set at nought*, or *violated*.
276. Ζεφύ.: ii. 147.
277. μελάντερον, *blackier* (than it really is), *like pitch*; or *blackier* (ἡδτε), *even as pitch*.
279. σπέος: Intr. 50.
282. πεφρικυῖαι, from φρίσσω, *bristling*. "*Horrentia pilis agmina*." Hor.

286. σφῶι: Intr. 65, σδ.

290. ii. 373-4.

293. ἐτετμε, *he met.* i. 248.

294. στέλλ., *arranging.*

299. ἔμεν: Intr. 89, infin. of purpose.

300. The last three lines contain an account of Nestor's famous order of battle, often referred to by the ancients. Pyrrhus, Hannibal, and many other commanders followed the plan of placing τοὺς κακοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀγαθῶν—thus compelling them to fight.

302. ἐχέμεν, for ἔχειν, is here = κατέχειν. Nestor orders his men to rein or hold in their horses, and not rush wildly (κλονέσθαι) among the crowd.

305. ἀλαπαδν., you will be *more powerless* by doing so. Observe the transition from the third to the second person.

306. This and the following verse have been variously interpreted, thus:—"Whoever from his own chariot would reach (ἵκηται) another chariot, (i. e. an enemy's,) let him thrust at him with the spear (without leaping from his own chariot), since this mode of combat is far better (than to leap down and engage on foot)." Another, and perhaps simpler, interpretation is this:—"Whoever, away or apart from (i. e. having left) his own chariot, should meet with another chariot (i. e. an enemy's), let him thrust at him with his spear, for this is by far the better plan (in such a case)."

308. πρότεροι, *the men of former days; the ancients.*

310. εἰδώς πολ., "*Sciens pugnæ,*" Hor. Cf. ii. 718.

314. ὥς = οὕτως γούνατ', (Intr. 39,) *ἔποιτο*, your knees *could follow*; i. e. keep pace with the bravery of your heart. Weakness in the knee a characteristic of old age.
315. *δμοῖον*, a poet. form: *common*, or *shared alike by all*.
316. *ἔχειν*, sc. γῆρας.
319. ὥς ἔμεν = τοσοῦτος εἶναι: 7, 133.
321. *ἔα*: Intr. 89.
323. γέρας, the *privilege* of old men.
328. μήστωρες, lit., *advisers* or *counsellors*; here, "authors of the battle din." Lidd. and Scott.
331. ἀκούετο, unaugm. imp. mid. The din of battle had not yet reached them, as they were posted far from the centre.
332. νέον, *just now*.
334. πύργος, *a column in close order*.
335. Τρώων, gen. of the object. Jelf, 510.
340. τίπτει: vs. 243.
342. ἀντιβολῆσαι, with gen., *to partake*, or *have a share of*. ἀκουάζεσθον, lit., *hear from one*; *have notice of*: hence, *are invited*.
345. φίλ' = φίλα (for φίλον) ἐστίν. *ἔδμεναι* = *ἔδειν*, (from *ἔδω*, the old epic = *ἐσθίω*,) followed by acc. κρέα.
347. φίλως, (only once in Homer,) *with pleasure*. *χ' = κε*. *δρόφτε*, *ye would look on*.
350. *What a word has escaped the fence of thy teeth*. *ἔρκας* is understood by some as meaning the *protection* of the teeth, considered as a periphrasis for the lips; but the word means the *wall* or *ring* which the teeth form, like a palisade: the word often occurs in the same formula, ποῖόν σε ἔπος κ.τ.λ.
351. Sc. *ἤμας μεθ*.

353. *ἔφευ*, fut.: Intr. 75.* *ἐθέλησθε*: Intr. 76.
357. *ἔγνω χωρόμενοι*. Verbs expressing the reception of mental and physical perception take a gen. of the source of the perception. Jelf, 485. *πάλιν λαΐζετε*, again seized the word; retracted.
359. *περίωσιον*, adv.: *beyond measure*.
361. *δῆνα*, only in plural: *counsels* or *plans*, (either good or bad). *ἀρέσκω*, in mid., to *make good*, or *amend*; hence, here, *we will settle*, or *make up*.
366. *κολλητοῖσιν*, lit., *glued together*; *well joined*.
371. *ὀπιπτεθεῖς*, *look round*, or *stare at*; here, with notion of fear, but often of curiosity. *γεφύρας*, prop. *bridges*; here, the *spaces* or *passage between the two lines of battle*.
375. *περὶ ἑλλων*, 257. Agamemnon speaks of their exploits in the Theban war.
378. *οἱ*: Polynices and Tydeus.
379. *δόμεν*—*δόμεναι*, 2 aor. inf. *οἱ*, the Mycenians.
381. *ἔτρεψε*, sc. *αὐτοῦς*, from their undertaking.
382. *πρὸ ὁδοῦ*, *forward on the road*.
384. *ἀγγελίην*, (xi. 140,) *on an embassy*. Obs. the tmesis.
389. *πάντα*, an elliptical acc.
392. "Collocarunt insidias densas." D.
400. *εἶτο*: Intr. 65. *χέρηα*: Intr. 62.
404. *μὴ ψεύδῃ* = *ψεύδεο -ου*, *speak not falsely*.
407. *Ἄρειον*, *devoted to Mars*: some print *Ἄρειον*, and say the *walls of Ares*, as Mars was the chief deity of the Thebans.
409. Their fathers (*κεῖνοι*) were unfortunate, having marched against Thebes contrary to the will of the gods.

410. τῷ, *on this account; therefore.*

412. τέττα: a respectful phrase addressed to an elder,—*father.*

421. ὑπό—εἶλεν, *tnesis for ὑφείλεν.*

422. The introduction to the description of the first battle opens with this simile of a rising storm—wave succeeding wave in increased violence, and roaring along the shore. Virgil imitates this grand simile, *Æn.* vii. 528; *Georg.* iii. 237.

423. ἐπασσύτερον, *one after another: i.* 383.

424. κορύσσεται, *lit., makes crested; here, rears its head.*

426. κυρτὸν, *curved, or arched.* κορυφοῦται, *almost = in meaning with κορύσσεται,—rises with a crest.*

432. τὰ εἰμένοι, *lit., having put on which, they, &c., for clothed with, they, &c.*

433. Τρῶες δ' is not followed by its verb expressed, but after the comparison the constr. is changed, and the gen. Τρώων takes its place. This is an instance of *anacoluthon* frequent in old writers, who, as Wolf remarks, "did not write for readers accustomed to keep their eyes continually on the paper."

437. ἴα: *Intr.* 64.

438. The Trojan allies were πολύκλητοι, *called from many a land; hence the diversity of language.*

440. *Terror, Flight, and Discord: xv.* 119. ἄμορον, *adv. here, insatiably; always in Homer with verbs expressing desire or passion.*

442. "Parva metu primo, mox sese attollit in auras,
Ingrediturque solo, et caput inter nubila condit."

Virg. Æn. iv. 176.

447. *συνέβαλον* = Lat. *commiserunt*; *came to close conflict*.

"Hides clash'd on hides and spear on spear, and might
with might of heroes,

In brazen armour corseleted."—Newman.

449. *ἔπληντο*, sync. aor. from *πελάζω*.

450. *εὐχ.*, the *shout of triumph* over the vanquished foe.

452. Virg. *Æn.* xii. 523; ii. 305. *ἄρεσφι*, (Intr. 20,) = *δρέων*.

453. *συμβίλλετον*, subj. with vowel (ε) shortened: the dual is used, as Homer is speaking of two streams in comparison with the two armies. *μισγάγκειαν*, where two glens meet,—*a ravine*.

"As when the storm-begotten brooks, down from the
mountains streaming,

Mix in the bottom of a dell the riot of their water,

Spouted from mighty fountain-heads, deep in a dingle's
hollow."—Newman.

461. *κάλυψεν*, *shrouded*, or *veiled*; an expression full of poetry.

462. *ἤριπε*, (intrans.,) from *ἔρειπαι*: *he fell*, as when a tower falls.

463. *ποδῶν*, gen. of part seized.

465. *ὄπεκ*: gen. written *ὄπ' ἐκ*, and with *ἔλκε* = *ὀφείλκε*. *ἀελημένος*,—only used in this form in Homer: *eager*; like *μεμαῶς*.

468. From *ἔξεφάνθη*. Constr. *ὄρησε ξυσ. χαλ. πλευρ. τὰ ἐξέφ. παρ' Ἀσκ.*

470. *But over him a fierce conflict of Troj. and Ach. arose.*

472. *Æn.* x. 631.

474. *ἡῖθεον* denotes *a youth come to manhood*, but not married; *a bachelor*.

478. *θρέπτρα* = *θρεπτήρια*, was the return made by children to their parents for their bringing up.
479. *ἐπλεθ'*: Intr. 13, p. 10. *δουρὶ*: Intr. 42.
483. *εἰαμενῇ*, the river-side pasture;—some texts, *εἰαμενῇ*: the derivation is, however, doubtful. *εἰαμ. ἔλεος*, the marshy meadow.
486. *Ἰνυν*, the fellow of the wheels.
489. *αἰολοθώρηξ*, with glancing mail: see the note on *κορυθαἰολος*, ii. 816.
492. *νέκυν*, the dead body, (Intr. 28); like *νεκρὸν*, vs. 467.
497. *κεκᾶδοντο*, redup. aor. = *ἐχάδοντο*, from *χάζομαι*: gave way; retired.
504. ἀρᾶβ. κ.τ.λ. "Sonitum super arma dedêre." Virg.
508. Ἀπόλ. Περγ.: v. 445.
511. Constr. (ὥστε) *ἄνασχ.ταμ χαλ. ταμεσίχροα*, gushing.
513. *πέσσει*, cherish; like our phrase, "chew the cud of resentment." i. 81.
514. *πτόλιος*, i. e. the Acropolis.
517. ii. 622. *μοῖρ' ἐπέδησεν (πεδάω)*, fate enchained.
518. *βλήτο* = *βέβλητο*. *δκριόντι*: an epithet in Homer of unhewn stone—jagged.
521. *λῆας*: Intr. 44. *ἄναιδης*, the reckless; or, according to some, the monstrous,—by way of eminence, as Virgil uses *improbis*: "Labor omnia vincit improbus." Georg. i. 145.
522. *ἔχρισ*, to the very bottom; utterly.
523. *Φερ κατέπεσεν*.

525. οὔτα, from οὐτάω, (but as if from οὔτημι,) 2 aor.

526. ἐκ—χύντο, tmesis for ἐξέχυντο.

527. θόας: ii. 638.

533. ἀκρόκ., an epithet of the Thracians, who bound the hair in a knot on the top of the head: see ii. 542. ὄπισθεν—κομόωντες.

535. σφείων: Intr. 65. πελεμ., was driven back. ὡς τὰ—τετάσθ., thus these two—were stretched.

539. ὀνόσαιτο, from ὀνομαι.

540. ἀνούτατος: see 525.

It is said that so perfect was the plan of the battle, that even had one been able, during the heat of the contest, calmly and free from danger, to pass along the lines, there would have been found nothing to blame. It may be well to mention the curious superstition respecting this fourth book—namely, that if laid under the head, it was a cure for the quartan ague.

BOOK V. (E.)

ARGUMENT.

THE VALIANT DEEDS OF DIOMEDES.

SYNOPSIS.

1—94. **DIOMEDES**, aided by Minerva, rushes upon the Trojans.—The goddess withdraws Mars from the battle, and the Trojans give way before the Greeks.

95—165. Pandarus wounds Diomedes. Minerva cures him, but prohibits him from contending with any of the gods except Venus.—He returns with increased vigour to the contest, and slays many valiant heroes.

166—351. Diomedes makes his way through the army, but is at length attacked by Æneas and Pandarus : the latter is slain. Æneas is wounded in defending the body of his companion, and in great danger, but is removed by the aid of his mother, Venus, whom Diomedes pursues and wounds in the hand.

352—430. Venus, conducted by Iris, mounts to Olympus. Her mother, Dione, consoles her, and heals the wound.—Jupiter gently reproaches her for engaging in war.

431—454. Apollo, after the departure of Venus, comes

to the aid of *Æneas*, and rescues him. He stays the progress of *Diomedes*.

455—459. *Apollo* summons *Mars* to his aid.

460—606. *Mars*, under the form of *Acamas*, rallies the *Trojans*.—*Sarpedon* reproaches *Hector*, who brings up his men to the contest.—*Æneas* is brought back by *Apollo*, and the *Trojans*, aided by *Mars*, drive back the *Greeks*, who retire at the command of *Diomedes*.

607—710. The *Greeks* retire slowly, hard pressed by the *Trojans*, and cut down by *Mars* and *Hector*.

711—845. *Juno* and *Minerva*, with the permission of *Jupiter*, aid the *Greeks*.—*Juno*, under the form of *Mentor*, rallies the *Greeks*.—*Minerva* incites *Diomedes* (who recognises her) to go against *Mars*.

846—909. *Minerva* and *Diomedes* rush against *Mars*. *Mars* is wounded, and groaning departs to *Olympus*; when, after a chiding from *Jupiter*, his wound is healed by *Pæan*.—The goddesses depart from the contest.

(*This book is a continuation of the same battle as in Book IV.*
SCENE—*The plain before Troy.*)

BOOK V. (E.)

2. *ἴν'*—*γένοιτο*. When the principal verb is in pres. fut. perf. or aor. with a pres. sense—the subj. is used, but when the principal verb is in a historic tense the opt. is used. Jelf, 805, 2.
4. *δαϊέ*, (sc. Minerva,) with trans. signif.: she *made fire burn*. Virg. *Æn.* x. 270.
5. *ἄστέρ' ὀπωρινῶ*. Sirius, the dog-star, is here meant, whose rising marked the beginning of *ὀπώρα*; that is, the part of the year (dividing it into seven seasons) between the rising of Sirius and of Arcturus.
6. *παμφαίησι*: the conj. without *ἄν* in the more definite sense of *when*, as distinguished from *whenever*. Jelf, 841, 5. *Ὠκεανοῖο*: i. 423, gen. depending on *λελουμένος* (verb of *bathing, washing, &c.* Jelf, 540, obs.) What w. should call the horizon Homer designates the ocean. That the stars bathe themselves in the ocean was an idea among the ancients which rested on one of their physical axioms, that fire was nourished by water.—D.
7. *κρατός*: Intr. 43.
10. *ἥστην*: Intr. 89, imperf.
12. *ἀποκρινθέντε*: Intr. 17.
13. *ἀφ' ἵπποιν*. As has been before remarked, the Greeks fought from chariots, not on horseback; therefore in all cases *ἵπποι* must be taken as = *ἄρμα*. Diomedes made the attack on foot.
18. *ἄλιον*, (iv. 179,) *in vain, erring*.

21. περιβῆναι, with gen., lit. *to go round*, especially for the purpose of defending a comrade; *to bestride*. Comp. ἀμφιβέβηκας: i. 37.
22. The sense is,—he would not have escaped black fate, if he had remained to help his brother.
23. σάωσε (= ἔσωσε), from the obsol. σαώω. The 1st aor. is very frequent in Homer.
24. γέρων: Vulcan's priest, Dares. ἀκακήμενος: Intr. 73. πάγχυ = πάνυ.
31. From τεῖχος and πελάζω. An epithet of Mars, (lit., *approacher*, i. e.) *stormer of walls*.
36. ἡϊόντι (derived from ἡϊών), and hence interpreted *high banked*; but Buttm. says *grassy*, supposing it from obsol. ἡϊον, related to εἰαμένη, *meadow-land*.
37. ἔκλιναν, with a causative meaning. ἔλε, *captured* = *slew*, a term borrowed from the chase, "each hero bagged his man."
40. Constr. γὰρ μεταφ. (τούτω) στρεφ.
46. νύξ = ἔνυξε.
49. αἶμονα θήρης, *skilful in the chase*.
50. ἔλ', 37. δξύοντι according to some = δξύϊφ, *beechen*; according to others poet. = δξεῖ, *sharp*.
52. οὔρεσιν = ὄρεσι: Intr. 12.
53. ἰοχέαιρα, an epithet of Artemis (Diana), *delighting in arrows*; *the arrow-queen*.
54. ἐκέαστο: ii. 530.
56. ἔθεν: Intr. 65.
61. ἐφίλατο, ep. aor. with act. signif. = ἐφίλησε.
64. οἱ τ'—αὐτῶ: Intr. 69. ἐκ—ῥδη, by tmesis = ἐξῥδει.
68. γυνῆ (adv.) δ' ἔριπ', in Homer always in this phrase: *he fell on the knee*.

69. *ἔπεφνε*, redup. aor. 2. from root *φένω*.
71. *ῥ* as a possessive pronoun = *sua*.
85. On the constr. see Jelf, 879.
87. Virg. *Æn.* ii. 496.
89. *γέφυραι*, not *bridges* here, but *dykes* or *embankments*;
nor can the well-fortified dykes restrain it.
91. From *ἐπιβρίθω*, *fall heavy*.
92. "Sternit agros, sternit sata læta boumque labores."
Virg. *Æn.* ii. 306.
94. *μίμνον*, a redupl. form from *μένω*.
99. *γύαλον θώρηκος*. The thorax was composed of two
convex metal plates, fitting the back or breast, and called
γύαλα, which were joined by buckles (*πάρκραι*), or small
chains.
100. *διέσχε*, *held on its way*, right through; i. e. *penetrated*.
104. *δήθ'* = *δήν*, *long, for a long time*.
105. *έτέον*, *truly, really*: ii. 300. *ἔναξ*, i. e. King Apollo.
106. *τὸν*, i. e. Diomedes.
109. *ἔρσο*: iii. 250; ii. 235.
113. *στρεπτοῖο χιτῶνος*: according to Aristarchus, a shirt
of chain-mail, but some understand it as meaning the
rings or small chains with which the two plates of the
cuirass were fastened; while others translate it *the twisted
mail*.
117. *φῖλαι*: vs. 61.
118. *ὀρμήν*, here, the *cast* or *reach* of my spear.
124. *μάχεσθαι*, inf. for. imper.
125. *ἐνήκα κ.τ.λ.*, *I have inspired into your breast*.
127. Virg. *Æn.* ii. 604. "To nobler sight, Michael from
Adam's eye the film removed." Milton, P. L. xi. 411.
128. *ἔφρ'*—*γγιν*.: on constr. see Jelf, 806, 1.

129. *πειρόμ.,* sc. *σοῦ*, *try the chances of war with you.*
130. *μάχ.,* as in 124.
132. *οὐτάμεν,* inf. for imp.: iv. 525.
137. *ἴεσσιν:* Intr. 46.
139. *προσαμύνει* (sc. *ποιμήν*), *come to aid, or protect.*
140. *τὰ δ',* and *they* (the cattle), *ἐρῆμα,* *solitary* or *a'andoned*, take fright; but some transl. *φοβεῖται*, *take to flight*—a meaning frequent in Homer.
141. *ἄγχ.,* a lengthened form of *ἄγχιστος*, *crowded*, or *in heaps*; *are huddled together upon one another*; but the *lion, δ, &c.*
146. *κλήϊδα* (*κλείς*), *the collar-bone.*
150. *οὐκ ἐκρίν.,* *did not interpret his dreams.*
153. *τελυγέτω:* the etymology is very doubtful; usually translated *well-beloved*, but Buttm. says *the last born.*
158. *χερωσταὶ δέ,* but *his heirs-at-law.* *διὰ — δατέοντο,* (tnesis for *δεδεατ.,*) *κ.τ.λ.,* *divided the inheritance amongst them.*
161. Observe the tmesis, *ἐξ—ἔξῃ.*
164. *βῆσε,* with a causative meaning: *he made them alight*; *he brought them down* (*κακῶς*) *in sorry plight.*
167. *βῆ δ' ἵμεν = ἰέναι,* *he set out to go:* cf. ii. 183. *ἄν = ἀνά.*
170. *ἦῶδα,* with double accusative.
175. *Whoever he is that thus prevails, &c.*
178. *ἰρῶν.* gen. of cause, = *ἰερῶν.* *ἐπι = ἔπεσσι:* Il. i. 515.
182. *ἀσπίδι,* dat. after (*γινώσκειν*) verb of *deciding* or *giving opinion*, Jelf, 609, 3. *τρυφαλεῖν:* iii. 376.

185. ἀνευθε θεοῦ, *without (the aid of) a god.*
186. "Nube candentes humeros amictus." Hor. Od. i. 2. 31.
192. παρέασι: Intr. 89.
196. κρῖ, a short form = κριθή, *barley*: only found in nom. and acc.
198. δόμ. ποι., *well-made houses.*
201. πολὺν κέρδιον ἦεν, sc. πιθέσθαι.
203. εἰλομένων: the men *being shut up or confined* within the city. ἄδδην, a poet. form for ἄδην, *enough: to eat their fill.*
204. ὡς λίπον, sc. ἵππους.
205. οὐκ—ἔμελλον, *were not destined.*
206. δοιοῖσιν: Intr. 64, (δύω).
208. ἔσσευα, lit., *put in motion*; here with causative meaning—I *caused real blood to spout out*; "I drew blood."
209. τῷ κακῇ αἵσῃ, *therefore with evil destiny*, (dat. of instrument).
214. ἀπὸ—τάμοι, tmesis. Observe the omission of ἄν in apodosis. A wish is here expressed without any notion of its realization.
216. *For useless do they follow (ὑπηδεῖ) or go with me.*
218. πάρος, with negative, followed by πρὶν γε, *not until.*
223. κραιπνὰ διώκειν, *to pursue rapidly.*
224. τῶ, the horses shall bring (νῶϊ) us safe: Intr. 65.
228. δέδεξο τόνδε, i. e. the spear.
233. μὴ μαθήσῃτον, *lest they should loiter or linger; be reative.*
245. Ἰν', from ἴς, *vis*; "robur immensum."

249. χαζώμεθ', *let us withdraw or retire to (mount) our chariots.* Diomedes had been warring on foot.
252. μή τι κ.τ.λ., *speak not to me of fear.*
255. αὐτως, *thus, as I am, i. e. on foot, I will go, &c.*
259. i. 297.
262. ἄντυγος. The ἄντυξ was the rail or high rim of the chariot, which terminated in a knob to which the reins were fastened.
265. τοι, the horses (sc. εἰσι) are.
266. ποινὴν, *as the ransom-price.* υἷος: Intr. 51.
268. τῆς γενεῆς, *partitive genitive.*
272. μῆστωρ: iv. 328. The common text has μῆστωρε.
279. αἶ κε τύχωμι, *if I can hit thee*: epic. subj.
284. βέβληαι = βέβλησαι.
285. vs. 104.
287. ἡμβροτες, 2 aor. = ἡμαρτες, from ἁμαρτάνω, *thou didst miss, i. e. not hit thy mark.*
289. αἵματος, gen. after ἄσαι, a verb of satisfying. ταλαῦρ, an epithet of Mars, *with shield of tough bull's hide*; it is also translated *unweariable*.
291. ῥίνα, (from ῥίς,) acc. after verb *of motion to*, with no prep. As Diomedes was fighting on foot and Pandarus in a chariot, it seems impossible that such a wound could have been given, unless we suppose that Pandarus, to avoid the thrust, bowed his head, but not sufficiently low, and thus received the spear.
293. νεῖατον = νέατον, *the extreme, lowest, here, the bottom of his chin.*
299. ἀλκί, a poet. dat. of ἀλκή, and esp. in this phrase.
300. πρόσθε, *before him, for the sake of defence.* οἱ, dat. commodi.

304. *ῥέα*, ep. adv. = *ῥαδίως*, *easily*.
305. *Where the thigh turns in the hip.*
306. *κοτύλη*, prop. *anything hollow, a small cup, &c.*; but here, the *cup* or *socket* of the hip-joint.
308. Observe the tmesis.
309. *γνῖξ*: vs. 68.
310. He did not die, but swooned away.
311. *ἀντὶ τοῦ ἀπώλετο ἔν*: Schol.
315. *πτύγμ' ἐκάλυψεν*, she *enshrouded him in the folds of, &c.*
321. *ἡρύκακε*: Intr. 72.
322. vs. 262.
326. *ἔρτια*, prop., *exactly fitted, or suited*; he thought things *in accordance* with him, Lidd. and Scott; i. e. was of the same opinion,—and thence their great friendship; but some translate it *sound, sensible*; i. e. because he was a man of sound sense.
329. *μέθεπε*, with double accus.,—*he followed closely*; i. e. he turned his horses (towards) in pursuit of Tydides.
330. *ὁ δὲ*, i. e. Diomedes.
333. *Ἐνυώ* = the Bellona of the Romans; a goddess of war.
334. *ὀπάξων*, prop., *follow, or make to follow*; but here = *δίωκων*, *hard pressing her*.
336. *He wounded her hand at the extremity (ἄκρην) of the palm. μετὰλμενος*, syn. aor. from *μεθάλλομαι*.
337. *εἴθαρ* = *εὐθεύς*, *forthwith*.
349. *ἢ οὐχ ἄλις*, *it is not enough that, &c.* *ἡπεροπεύεις*, *thou deceivest*, with reference to the seductive arts of lovers.

351. ἐτέρωθι πύθῃαι, *hear (or learn) of it elsewhere*; i. e. the very name of war will fill you with terror.
354. μελαίνετο, sc. Venus. Observe the force of the imperf.
355. ἐπ' ἀριστ., *to the left* of the battle: vs. 36.
356. *His spear and nimble horses rested on a cloud.*
364. ἀκηχεμένη: Intr. 73.
366. ἐλάαν, an old form = ἐλαύνειν, infin. of purpose.
369. εἶδαρ, (from ἔδω,) *food*; here, *fodder*.
374. ἐνωπῇ (ὥψ), dat. as an adv., *openly*, = Lat. *palam*.
379. αἰνῇ = δεινῇ, *the dread battle-cry*; sc. ἐστί.
382. τέτλαθι: i. 586.
384. Homer here refers to myths or fables which were in existence before his time.
386. κεράμφ, prop., anything made of clay—a *jar*, &c.; but here translated by some *a prison*, or *dungeon*; as so called by the Cyprians, according to the Scholiasts.
388. ἄτος = ἄατος, *insatiate*.
392. παῖς Ἀμφιτρ., i. e. Hercules.
395. ἐν τοῖσι, i. e. among those gods who fought at Pylos against Hercules.
396. ὠντὸς: Intr. 6, *oa*.
397. ἐν πύλῳ = πύλῃ, *at the gate or portal*; but the common text reads Πύλῳ, *at Pylos*.
398. Dübner says, "Pluto, when wounded, returns home, not to the infernal regions, but to Olympus;"—a circumstance borrowed from a more ancient mythology than that which Homer makes use of in his two poems.
400. ἡλήλατο, from ἐλαύνω.

401. τῶ, sc. ἔμφ. Pæan was the physician of the gods.
403. ὅθ' : i. 181.
405. ἐπὶ, implying hostility, with dat. σοί: (has incited) *against thee*.
410. τῶ νῦν κ.τ.λ., *Therefore let now the son of Tydeus, beware, lest, &c.*
412. δὴν = Lat. *diu*, *long*. περίφρων, *very thoughtful or sage*.
415. ἰφθίμῃ, when of women, the *goodly spouse*. Constr. this line with l. 412.
416. ἀμφοτ., sc. χερσί. ἰχῶ, constr. = ἰχῶρα.
423. Some read, ἔμ' ἐσπέσθαι.
424. καρβέξ. = καταρέζουσα : i. 361.
425. χεῖρα ἀραιήν, *the delicate hand*.
433. οἱ, dat. *commodi*.
434. ἄζετο : i. 21.
441. *For not at all* (sc. ἐστὶ) *is the race, &c.*
452. δρῖουν, from δηῖω, *were cleaving* (or *destroying*) the ox-hide shields, well-orbed, or rounded.
453. πτερόεντα here, as applied to a shield (lighter than the ἀσπίς), *feather-like*; i. e. *light*.
456. οὐκ ἄν. Observe opt. in an interr. sentence, (Jelf, 425, 2, b): *wilt thou not, &c.?*
458. σχεδόν, here absol. with οὔτως.
461. οὖλος = ὀλοός, (from ὀλλυμι), *destructive*: see ii. 6. There is considerable difficulty attached to the interpretation of this word in its several applications. See Lidd. and Scott's Lex., and Buttm. Lexil.
463. νίδσι: Intr. 51.
465. ἐς τί, like *els póte*, *until when; how long?* Lat. *quousque?* in opposition to *eis δ*, *until*, in the next line.

473. *που*, here enclitic, qualifies the expression,—a use frequent in Homer. "Thou saidst, *I ween*, that thou (*ἔξειν*) couldst guard."
477. *ἔνειμεν*, 1. pl. pres.: Intr. 89.
479. ii. 877.
481. *καὶ δὲ* = *κατὰ δέ*, to be taken adverbially, and properly with *ἔλιπον* in the preceding line, thus = *κατέλιπον—κτήματα*, *my possessions, which every one who is poor envies*.
- 483-4. *τοῖον—οἶόν*, *tale—quale*; transl. *for I have nothing here* (of such a kind as) *which the Achæans might drive off*, (i. e. herds,) *or carry away*, (i. e. anv booty).
485. *τόνη* = *στό*, like Lat. *tute*.
486. *ᾠρεσσιν*, contr. dat. from *ᾠαρ* = *οἴρεσσιν*.
487. *μή πως*, *beware lest thou*, (sc. *σύ καὶ ἄλλοι λαοί*), with the dual *ἄλόντε* for the plural: *as though ensnared in the meshes*, &c.
492. *ἔχέμεν*, *to hold fast, or bear up; to keep their ground*; *κρατ. κ.τ.λ.*, and *that you* (Hector) *should lay aside, or, abstain from the keen reproof* (which you are wont to utter respecting the uselessness of the allies).
497. *ἐλελ*, xii. 588: they gathered themselves in a body, *rallied*, from *ἐλελίζω*, poet. form of *ἐλίσσω*.
499. *ιεράς*, because consecrated to (Ceres) Demeter. Virg. Georg. i. 96, "*Flava Cere*."
501. *ἀχυρμαί*, *the heaps of chaff*.
504. *οὐρ. ἐς πολύχ.*, *the brazen vault of heaven*. *ἐπέπληγον*, redup. 2 aor.
505. *ὀπέστρ.*, sc. *ἵππους*, *wheeled*.
3. *ἰθὺς*, *straight out; right at them*: the meaning is, *they* *are to a direct conflict, hand to hand*.

509. χρυσάβρου, *with golden sword*. Some grammarians, however, would understand ἄop in a general sense, as *armour, equipment*, and therefore differing in meaning according to the attributes of various deities. This will not hold good in Homer.—“It was but natural for a warlike race like the early Greeks to invest all their gods with the sword.” Lidd. and Scott.

512. ἀδύτοιο : 448.

518. ἔμοτον : iv. 440.

521. ἰσκάς, (vs. 740,) *rout, the tumult of battle, turmoil*.

523. νηνευμένης, *during a calm*, (gen. of time, Jelf, 523).
ἔφρ', *while*.

526. ἀέντες, (from ἀημι,) *bowing*.

530. ἀλ. αἰδεῖσθε, *shew a sense of honour or shame one for another*.

531. πέφανται : ii. 122.

538. *But it resisted* (from ἐρῶ) *not the spear* : iv. 138.

539. νεαίρῃ ἐν γασ., *in the lower part of the belly*.

544. ἀφν. βιώτοιο, like Virgil's “dives opum,” Æn. i. 18.

552. τιμ. ἀρν. : i. 159.

554. Constr. τῶγε οἷω δύνω λένοντε κ.τ.λ.

558. κατέκταθεν = κατεκτάνθησαν : Intr. 79.

564. τὰ φρονέων : *meditating this, (with this intent)*; viz.
that he should perish.

566. περὶ—δίε, tmesis; from δῖω, ep. = δείδω : *he was very much afraid for*.

567. Some read subj. πᾶθῃ. See Jelf, 809, 2. Lat., *Ne ei quid accideret*.

567. ἀποσφ. πόνοιο, *should lead them astray; should disappoint or cheat them* (of the fruits) *of their toils*.

573. νεκροὺς: that is, of the sons of Diocles—the τὰ δειλῶ
(*the poor wretches*) of the following line.

579. κληῖδα: vs. 146.

586. κύμβαχος, *headlong, head foremost*. βρέχμον, *the top of the head*.

587. ἀμδθ. βαθ., gen. after τύχε. Verbs of *obtaining* or *reaching* anything, which imply the notion of *aiming* at or *reaching after*, govern the gen. Jelf, 512, 1. *He lighted on the deep sand*, (in which he became embedded).

593. Κυδοιμὸν ἀναιδέα θηϊοτ., (here a personification,) *uproar* or *tumult*: *insatiate of strife*.

597. ἀπάλαμνος, (lit. *without hands*, ἀπάλαμος,) here *helpless*. πεδίοιο, gen. after a verb of motion (ἰών), denoting the way over which the motion proceeds: ii. 785, 801.

598. στήη: Intr. 88.

603. *But near him there is ever, &c.*

605. (With your faces) *turned towards the Trojans*.

620. λὰξ, adv., προσβάς λὰξ, *treading on him with his foot*.

622. ἐπείγετο, *he was hard pressed*.

623. ἀμφίβασιν, lit., *the going round*, (cf. i. 37,) or *encircling*, (the concourse).

626. πελεμίχθη, *was driven from his post*.

631. υἱός, i. e. Sarpedon; υἱωνός, i. e. Tlepolemus.

636. πολ. ἐπίδ. κ.τ.λ., *thou fallest far short of those heroes, &c.*

637. ἐπὶ, with gen. of time.

638. Some texts read ἀλλ' οἶόν. Spitzner completes the full sense thus:—ἀλλ' οἱ Διὸς υἱοὶ τοιοῦτοὶ εἰσιν, οἶόν τινα Ἡρακλέα εἶναι φασίν.

642. χήρωσε δ' ἀγυίας, *he desolated the streets*.

656. ἀμαρτῇ, *adv., together, at the same moment.*
661. μαιμώνωσα, from μαιμάω, *eagerly.* ἔτι, *but yet.*
667. σπευδόντων, *those hurrying to be of service to him.*
670. μαίμησε, *quivered with eagerness :* vs. 661.
671. i. 189.
685. ἔπειτά κ.τ.λ., *even then (i. e. when you have rescued me,) let life (αἶψα) leave me, in the city, (i. e. " I will be content to die in Troy ; but leave me not a prey to my enemies.")*
690. λελημένος, (iv. 465,) *eager.*
691. ὥσαι, from ὠθέω, *push back, repel.*
694. θύραζε, (lit., *out of the door ;*) here, *simply out.*
697. ἀμπνύουθι = ἀνεπνύουθι: Intr. 17.
698. ξώρει (ζωή, ἀγείρω), *restore to life ;* here, *revive.*
κεκαφήτα, (from κάπτω,) *only in this phrase in Homer: gasping, or panting for breath.*
707. αἰολομίτρην, *with (glancing) glistening girdle ;* (it was plated with metal): iv. 216.
709. λίμνη Κηφισίδι, i. e. the lake Copais, into which the Cephissus flowed. κεκλιμένος, (from κλίνω,) here, *lying near, sloping towards, close to.*
715. ἄλ. μῦθ. ὑπέστημεν, *verily, we have made a vain promise, &c.* μῦθος properly signifies anything delivered by word of mouth.
722. *Quickly did Hebe sit on the curved wheels.* It would appear that the wheels were taken off when the chariot was not in use.
723. ὀκτάκνημα, *with eight spokes:* the usual number was six. In the description of the chariot the following parts are mentioned:—1. ἄξων, *the axle-tree ;* here made of

iron: it was also made of brass, and sometimes of wood (ash). 2. *ἵνυς*, the *circumference* or *periphery* of the wheels. 3. *ἐπίσσωτρον*, the *exterior rim*, or *tire*, *encompassing* the wooden part. 4. *πλήμνη*, the *nave* of the wheel into which the spokes are fixed, and through which the end of the axle turns. 5. *δίφρος* (*δὲς φέρω*), the *chariot-seat* for two persons, charioteer and warrior, (it sometimes signifies the whole chariot,) *fastened by*, or *hung on*, straps. 6. *ἄντυγες*, the *raised rim* or *rail* which encircled the seat. 7. *ῥυμὸς*, the *pole*. 8. *ζυγόν*, the *yoke*. 9. *λέπαδνα*, the *broad straps* which fastened the yoke under the neck, and joined to the girth.

734. *ἑώνδν*, an Homeric adj. applied to all things fit for wearing; hence *fine*, *light*: iii. 385. *ἐπ' οὔδει*, she let the robe fall *on the floor of the abode of her father*, (Jove).

739. *Round which in every part terror was twined*. *ἔστεφάνωται*, lit., placed round as a rim or border.

740. *ἰωκή*: 521.

741. Observe the attributive adj. *Γοργυῆη* standing for the genitive, with which the *δειν. πελώρ.* are in apposition.

743. *ἀμφίβαλον κυνέην*, a helmet with a ridge on both sides: *τετραφάληρον* Buttmann derives from an obsol. root, *φάληρος*, and translates the word, *with four crests* or *plumes*: iii. 362.

744. *πρυλέεσσ'*—*πρυλέες*: generally explained as *heavy-armed foot-soldiers*, *champions*. *ἀραρυῖαν*, *fitting*; i. e. *large enough* for them.

747. *ὄβριμον.*, *daughter of a mighty sire*. *τοῖσι, τε κοτέσ.* = *οἷς τε κοτέσεται*, *with whom*, &c. *ῥῥαι*, the *Hours*; the keepers of the cloud-gate of heaven, and the general ministers of the gods.

751. ἀνακλίνειαι, *to fold back, open*. ἐπιθεῖναι, “*to put to,*” i. e. *close*. καρτ. ἔργα, accus. of equivalent notion after verb of content, discontent, &c. Jelf, 549, c.

758. δσσάτιόν = *δσον*.

765. ἄγρει, here as interj. = ἄγε, *Come!* μάν = μήν, affirmative particle, *We, then, come on!*

770. ἡεροειδές, generally transl. *through the air*; that which is like the distant dusky air—hazy. Crusius translates the line, “*As far as a man with his eyes beholds the dark distance;*” i. e. as far as a man’s vision extends over the blue expanse of the sea.

776. πουλὸν: Intr. 57.

785. Stentor is only mentioned in this passage in Homer. His name has become a proverb.

787. αἰδώς, sc. ἐστι. κάκ’ ἐλέγχ.: ii. 235.

789. πυλ. Δαρδ. is the Scæan gate.

806. ὡς κ.τ.λ., i. e. *as of old*.

808. This line is a spurious interpolation: see iv. 390.

811. κάμ. πολυδίξ, *weariness caused by impetuosity in fighting*.

812. ἀκήριον, *heartless, spiritless*. = Lat. *vecors*. ἔπειτα here marks the sequence,—*then*.

821. οὐτάμεν, (sc. εἶας, *thou didst permit*): iv. 128.

823. ἀλήμεναι = ἀλῆναι, (Intr. 79,) 2 aor. ἐάλην from εἶλω: *to retire in a body to this place* (ἐνθάδε).

827. τό γε, *wherefore*. Obs. the imp. δεῖδιθι.

831. τυκτὸν (verb. adj. from τεύχω) κακὸν, *a plague created to be an evil; a born plague*. ἄλλοτρ., (an epithet of Mars,) *fickle, leaning first to one side and then to another*.

832. στεῦν' : ii. 597.
834. λέλασται, from λάνθανω.
836. ἐμπαέως, *hastily, quickly*, (deriv. μάρπτω, 2 aor. ἔμαρπον).
838. "Sub pondere faginus axis instrepat." Virg. Georg. iii. 172.
849. ἰθὺς, with gen. of object: *straight against, right at*.
854. ὤσεν κ.τ.λ., *and thrust it off, to be darted to no purpose*.
i. e. to spend its fury fruitlessly.
858. διὰ—ἔδαψεν, *tnesis: rend, tear*.
864. ἀήρ, here *the hazy or thick air near the earth*, in opposition to αἰθήρ, *the pure upper air*.
875. σοὶ μαχ., i. e. *are enraged at you*.
876. ἀήσυλα = αἰσυλα: vs. 403.
879. προτιβάλλεαι, lit. *throwest thyself upon her*; i. e. *attackest*.
886. vs. 397.
887. ἕα: Intr. 89. ἀμενηνός, *weak, powerless*: used chiefly of the shades of the dying, (and then signif. *fleeting*), and of dreams; also as here. Homer does not intend to represent the gods as mortal, but merely as suffering pains and punishments at the will of Jove.
892. ἀδόσχετ. = ἄσχυ—. οὐκ ἐπιεικτὸν, "*cedere nescium*," Hor.
894. ἐννεσίησιν, only in use in Homer in this case: *at the suggestion*.
897. γένευ = ἐγένου. ἀτθῆλος: ii. 455.
898. Οὐρανιῶνων—Οὐρανίωες θεοί, the gods (*celestial*) in general, as in i. 570; but here signifying the *Titans*, the sons of Uranus, who, on Jupiter vanquishing them, were hurled into nether darkness—Tartarus.

902. ὄπδς, *the acid juice of the fig-tree*, anciently used as rennet to curdle milk. ἐπειγόμενος, from ἐπείγω: lit., *push, press, urge on*: by some rendered *stirred up*, but Liddell and Scott transl. it as implying force or power; here probably, with an adj., signif. *quick, rapid* (in its effect). συνέπηξεν, from συμπήγνυμι, *coagulate, curdle*.

904. περιτρέφεται, *it very speedily curdles*,—as one is stirring it. Some, however, make περιτρ. = περιστρέφεται, and translate, “he who stirs these *mixes* or *turns* them rapidly round.”

908. Ἀλαλκ.: iv. 8.

BOOK VI. (L.)

ARGUMENT.

THE EPISODES OF GLAUCUS AND DIOMEDES, AND OF
HECTOR AND ANDROMACHE.

SYNOPSIS.

1—118. The Greeks prevail, and the Trojans begin to give way.—Helenus, the chief Augur at Troy, exhorts Hector to animate his warriors, and to return to the city and order a solemn procession to the temple of Minerva, with offerings to the goddess, praying her to remove Diomedes. Hector follows the advice of Helenus, and returns to the city.

119—236. Diomedes and Glaucus, the Lycian chieftains, advance against each other. They address each other, and speaking of the former hospitality which existed between their ancestors, their hostility is laid aside, and they exchange arms in token of amity.

237—311. Hector arrives in the city.—Hecuba and the Trojan dames go to the temple of Minerva, present a rich veil, and offer prayers to the goddess, but she heeds them not.

312—368. Hector goes in search of his brother Paris,

whom he reproaches, and at length incites to return to the fight.—Helen invites Hector to repose, but he refuses.

369—502. Hector returns to his palace to see his wife Andromache, but she had left the palace, and had gone to the Scæan gates to watch the contest: here Hector finds her with his little son Astyanax. A most affecting interview takes place. Andromache beseeches her husband, as her only support, to be careful of his life; he, however, is prepared to die sooner than see the Greeks in Troy. He embraces his child and comforts his wife, directing her to go to the palace and employ her household on their usual occupations. She departs with her attendants, and gives herself up to sorrow.

503—529. Paris descends from his palace clad in armour; he joins Hector, who animates him to the fight.

(The SCENE lies first in the field of battle between the Simois and Scamander, afterwards in the city of Troy.)

BOOK VI. (Z.)

1. οἰώθη, ep. aor. 1. from οἶδομαι, *was abandoned*.
2. ἴθυσε, *pressed right on*. "The tide of war set over the plain:" Lidd. and Scott. This verb seems to be a poetical form of ἰθύνω, which occurs in the next line,—ἀλλ' ἴθυμεν, *directing or driving their spears straight, or right at, each other*.
6. φῶς, ep. = φῶς, contr. for φῶς, *light*; here used metaph., and = *joy, comfort*. "O lux Dardaniæ, spes O fidissima Teucrum," Virg. *Æn.* ii. 281.
8. ἦθ'ν: Intr. 58.
9. τὸν—φάλον, two acc.; one of the *patient*, the second of the *part* struck,—the part in appos. to the patient, of which it is a more accurate expression. Jelf, 584, 1, line 11, contains a similar example: τὸν—ῥοσσε.
12. ἔπεφνε: iv. 397.
14. ἀφνειὸς βίωτ.: v. 544.
15. Observe the force of the frequentative φιλ., *welcomed*.
16. τῶν, i. e. of those who had shared his hospitality.
17. ὑπαντίσας, *having stepped forth before him*; i. e. for the purpose of warding off the death-blow. ἀπηύρα, with double accus., *deprived or robbed both of life*.
19. ἔσκε: Intr. 89.
22. Νηῖς = *Nafs*, a nymph of fresh-water springs.
24. σκοτίον, *in the dark*; i. e. *in secret*.
25. ὕεσι: Intr. 46.

28. Μηκιστ., i. e. Euryalus.
38. πεδίοιο, gen. of the way over which the motion proceeds.
39. βλαφθέντε, *stopped* or *caught* by the branch of a tamarisk.
40. ἄξαντε κ.τ.λ., *snapping the curved chariot at the extremity of the pole*; i. e. snapping the pole short.
45. λαβ. γούν.: i. 407.
46. ζώγρει, *take me alive*; i. e. take me as a prisoner, instead of killing me.
47. ἐν: supply οἴκῳ. Compare Virgil's imitation of this passage, *Æn.* x. 525.
48. πολύκμ., i. e. wrought with much toil and labour; in opposition to the softer metal, copper.
55. πέπον, here in a bad sense,—*soft one! weak one!* ii. 235. τίη, strengthened for τί, *why? wherefore?*
56. ἦ κ.τ.λ. This is said ironically.
59. μηδ' = *ne quidem*. δς = οἷτος. παρειπών, with acc. of person, *persuade, win over*; but with acc. of thing, as here, *advise*, (what is fitting or right.)
64. ἀνετράπετ' = ὀπίσθιος ἔπεσεν, *fell backward*.
66. ἐκέκλετο, red. aor. 2. of κέλομαι.
68. ἐπιβαλ, (with gen.,) lit., *to throw one's self* (or *mind*) *upon anything*; hence, *to desire eagerly*.
71. ἄμ' = ἀνδ. νεκροὺς—τεθνηῶτας, a pleonasm.
74. εἰσανέβησαν, with a causal meaning. ὅπ', *by the* (instrumentality of).

78. ἐγκέκλιται, *leans*, i. e. rests; used metaph. Λυκίων.
All the allies are intended, but as the Lycians were the most numerous and powerful, prominent mention is therefore made of them.

92. θεῖναι, inf. for imp.

94. ἥνις, pl. from ἥνις, ἥνιδος, *yearlings*. ἡκέστας, *untouched by the goad*; i. e. young steers reserved for sacrifice.

97. μήστωρα: iv. 328.

101. ἰσοφαρίζειν, (from ἴσος, φέρω,) *to make oneself equal, or vie with.*

106. ἐλελίχθησαν: v. 497.

107. λῆξαν κ.τ.λ.: i. 210.

108. φάν: Intr. 87.

109. ἐλέλιχθεν = ἐλελίχ. in verse 106: Intr. 79.

112. ἄνδρες ἔστε, i. e. *quit you like men*. ὅφρ' = *dum, whilst*. βεῖω: Intr. 88.

118. ἄντυξ: v. 728.

123. φέριστε: Intr. 61, i.

124. ὅπωπα, part. 2 perf., from ὁράω.

126. ὅτ', *since*: i. 244.

127. ἀντιώωσιν, (Intr. 84,) *encounter*. Dugas Montbel renders the passage thus:—"Unhappy are the fathers whose sons expose themselves to my fury."

130. The repeated negative may be thus rendered: *No truly! for the brave Lycurgus, the son of Dryas, did not live long; who, &c.*

132. μαινομένοιο has reference to the mad transports and revelry with which the festivals of Dionysus were celebrated. The Bacchantes were named Μαινάδες. Ovid

describes Bacchus as brought up by the *Hyades*; Euripides, however, names Dirce, the daughter of the river Achelous, as his nurse.

134. *θύσθλα*, the sacred *implements* of the Bacchic orgies, such as *thyrsi*, &c.

135. *βουπλήγι*, with an ox-goad.

136. *ἐδύσατο*, (from *δύω*,) *plunged*.

137. *θεοὶ βεῖα ζῶοντες*, the gods, who live at ease; in opposition to men, who are harassed by toils and troubles.

143. *ἄσπον*: i. 335. *ὀλέθρου πείρατα* = *θανάτου τέλος*, (iii. 309,) the goal of death, the consummation of death. "Mors ultima linea rerum," Hor.

146. The following beautiful comparison applies to the mortality and succession of human life; and also to the decay of families, which revive and flourish in after-times by the virtues of their posterity. The family of Glaucus became extinct at Corinth, but flourished again in Lycia. The passage has found many imitators: Hor. A. P. 60; Aristoph. Av. 685.

150. *δαήμεναι*, (Intr. 79,) from *δαώ*, an old root.

152. *Ἐφύρη*, the ancient name of Corinth. *μύχψ*, at the corner, or nook.

160. *ἐπεμήνατο*, was mad after; Lat., *insanire*. *Ἄντεια*, also called *Sthenebæa*.

164. *κάκτανε*, ep. = *κατάκτανε*, imp. aor. from *κατακτείνω*.

166. *οἶον* = *ὅτι τοῖον*.

168. *σήματα λυγρὰ*, fatal signs: not alphabetical characters, but some kind of hieroglyphics; picture-writing.

169. γράψας, *having engraved or scratched*. πίνακι πτυκτῷ, *a folding tablet*, consisting of two thin boards of wood folding one upon the other: see Wolf, Proleg., p. lxxxii., sq. There is a diversity of opinion respecting the nature of the characters (σήματα) mentioned. Some advocate the opinion that written alphabetical characters were understood and used in the age of Homer, while others strongly oppose this view.
179. ἀμαιμάκετος, an old poet. word: *irresistible, furious*.
181. χίμαιρα, *a she-goat*. On the chimæra, consult Muncker on Hygin. Fab., lvii. p. 104.
183. iv. 398.
189. εἶσε λόχον: iv. 392.
191. γίγν., i. e. Iobates. θυγατέρα, i. e. Philonoë.
194. τέμενος (τό), *a portion of land cut or marked off from common property, and assigned as a possession*; especially to kings and chiefs: hence τεμ. τόμον, *they assigned a portion of land*. ἔξοχον = Lat., *eximius*.
200. καὶ κεῖνος, *he too*; i. e. Bellerophon. This hatred was probably incurred by his ascent on Pegasus, which excited the anger of Jupiter.
201. Ἀλήτων πεδ., *the land of wandering*,—in Lycia or Cilicia.
- “Qui miser in campis mœrens errabat Aleis,
Ipse suum cor edens, hominum vestigia vitans.”
Cic. Tusc. Disp., lib. iii. c. 26.
205. τὴν δὲ, i. e. Laodamïa. Sudden deaths, especially of women, were attributed to the anger of Artemis: vs. 428.
208. A verse often quoted. Heyne says, “Aurei versus, et alte animis juvenum infigendi.”

211. Cf. i. 91.

216. Æneus, the grandfather of Diomedes.

218. ξεινήια, *friendly gifts*.

220. ἀμφικ. : i. 584.

223. κάλλιφ' = κατέλιπε.

225. τῶν, i. e. of the Lycians.

226. καὶ δι' ὀμίλου, *even in the crowd*, or *mêlée*.

234. ἐξέλετο, from ἐξαιρέω. Zeus *deprived* or *bereaved* Glaucus of his mind or reason. Some have translated the word *elevated*, but this is contrary to all analogy.

236. χαλκείων, gen. after verb of exchange, ἔμβειβεν: Jelf, 520. As coined money was unknown in the early ages, cattle formed the standard of value.

237. φηγόν: v. 693.

238. θέον = ἔθειον, from θέω.

240. ἐξείης, adv. = ἐξῆς.

243. αἰθούσῃσι, (properly a particip. of αἶθω,) *corridors* or *passages* open in front, which led from the court (αὐλή) through the πρόθυρον into the πρόδομος. It usually ran E. or S., to catch the sun.

248. τέγχει θάλαμ., chambers under the common roof of the house; not in the highest part of the house, as the Schol. would explain it, for these apartments were opposite (ἐναντίοι) to those of the men.

253. ἔν—φῷ, by tmesis = ἐνέφν: *she clung fast* to his hand; i. e. held it tight, as a warm greeting: i. 513.

258. ἐνείκω = ἐνέγκω, from φέρω.

259. σπείσης, from σπένδω: *pour out a libation*.

261. κεκμηῶτι, from κάμνω.

264. ἔειρε, lit., *raise up*; here, *offer*.

271—278. See 90—97.

281. In expressing a wish, observe the use of the optative without ἄν, but with κε, however, which tends to soften the expression. Ὡς κε οἱ αὖθι γαῖα χάνοι, sc. εἰ τοῦτο δυνατὸν εἴη! “*utinam si fieri posset, terra ei illico dehiscat!*”

287. κέκλετο, vs. 66.

288. θαλ. κηόεντα, iii. 382.

291. ἐπιπλῶς, from ἐπιπλώω = ἐπιπλέω, aor. 2 part.

292. τὴν δδόν, as in appos. to πόντον.

296. βῆ δ' ἰέναι: iv. 199. The picture which Æneas is described as contemplating at Carthage, (Æn. i. 479,) depicts the circumstances related here:—

“*Interea ad templum non æquæ Pallados ibant
Crinibus Iliades passis, peplumque ferebant
Suppliciter tristes et tunsæ pectora palmis.*”

306. Virgil imitates this passage, Æn. xi. 484.

“*Frangē manu telum Phrygii prædonis et ipsum
Pronum sterne solo, portisque effunde sub altis.*”

309-10. vs. 94, 95.

311. ἀνανεύω, (in opposition to κατανέω,) *throw the head back*, in token of refusal or denial.

319. δουρὸς, gen.: Intr. 42. πόρκης, a ring or hoop passed round the place where the iron head of the spear was fastened to the shaft.

321. ἔποντα, busy with; employing himself on.

326. καλὰ, adverbially = καλῶς.

329. ἀμφιδέδης, from ἀμφιδάω, blaze around. μαχέσαιο, here, assail.

331. ἄνα = ἀνάσθηθι, up, then! arise! πυρ. δή, a material genitive after θέρηται: heated, burnt. Jelf, 540, obs.

333. iii. 59. σύνθεο, i. 76.

335. τόσσον, should, to complete the regular constr., be followed by ὅσον, not so much — as; but instead, for the sake of expression, it is omitted, and the clause follows, ἔθελον δ' κ.τ.λ., "but I wished to give myself up to grief."

339. λῶϊον: Intr. 61. νίκη, κ.τ.λ., victory exchanges; i. e. comes in turn to different men,—favours sometimes one side, sometimes another: hence the epithet of Mars, ἀλλοπρόσαλλος: v. 831. "Inter utrumque volat dubiis victoria pennis." Ovid, Metam. viii. 13.

344. δᾶερ, voc. of δαήρ: iii. 180. δακρυόεσσης, chilling, horrible. κυνὸς, nere, a word of reproach to denote shamelessness, but with a less coarse meaning than the word when applied by us.

348. ἀπόερσε: the derivation of this word is uncertain; it is only found in the 3 pers.: hurry off, or sweep away. Buttmann derives it from ἀπέρθε: there the wave would have washed me away, before, &c.

349. τεκμήρ., *decree*, or *ordain*, especially of fate or the gods.

350. ἔπειτ' should be taken as the correlative of ἐπεὶ in the last line.

353. ἐπαυρήσ., *reap the fruits* of anything, good or bad ; here, *feel the consequences* of his cowardice : i. 410.

355. ἀμφιβέβ., here, *encompassed*, *surrounded*. On the double acc., cf. note on vs. 9.

360. κάθιζ', with a causal signif., lit., *make me not to sit down* ; i. e. *stay me not*.

361. ἐπέσονται : i. 173.

374. τέτμεν : iv. 293.

376. εἰ δ' ἄγε : i. 302.

378. ἐς γαλ., sc. δόμους.

379. ἐς Ἀθην., sc. ναόν.

388. ἐπειγομένη, *hasting eagerly* ; *in eager haste*.

393. τῇ, absol., *by this way*.

398. ἔχεθ' = εἴχετο, lit., *was possessed* ; i. e. *was married to*.

400. νήπ. αὔτως, *a mere child*.

403. Ἀστυάν., i. e. *king of the city* (ἄστν. ἀναξ.)

406. ἐν τ' ἄρα κ.τ.λ. : vs. 253.

408. ἄμμορον (ἄμοιρος, *without lot or share*) ; here, *unhappy*.

412. ἐπίσπρς, from ἐφέπω, *follow, so as to obtain* ; hence, *encounter, meet with πρότμον, fate, destiny* ; i. e. *die*.

415. Observe the tmesis.

416. vs. 167.

419. σῆμα ἐπὶ—ἔχεν (tmesis), *they heaped up or raised a tumulus or mound.*

422. ἰφ = ἐνί: Intr. 64.

426. κτεάτεσσι: only found in this case, as if from κτέαρ, *possessions*: vs. 154.

428. Ἄρτεμις: vs. 205, note.

429. Propertius, El. I. 23, and IV. ii. 75, imitates this beautiful passage. With the whole touching address of Andromache compare that of Tecmessa, Soph. Aj. 485, &c.

432. θήγης: Intr. 88.

433. παρ' ἐρινεδν, *by the wild fig-tree*; Lat. *caprifiscus*. Supposed to be a locality near Troy, so called from the wild fig-tree growing there.

434. ἄμβ. = ἀνδβ.

435. τῇ, *hither, to this place* (of which she was speaking).

436. ἀμφ', i. e. (οἱ), *those about*,—their followers.

446. ἀρνύμ. κ.τ.λ., *maintaining my father's great renown, and my own glory.*

447. Repeated from iv. 163. These verses are said to have been repeated by Scipio at the burning of Carthage, when from a hill he saw its destruction.

455. ἀπούρας, (i. 356,) *having deprived you of your day of freedom*; i. e. *of your liberty*. Ἄργος must refer to some

city in Thessaly, as Strabo mentions two fountains, *Messeis* and *Hyperia*, as near the ruins of a Thessalian town.—*πρὸς ἄλλης*, for some other mistress.

463. *χῆται*, from the loss, or want of, &c.

464. *χυτὴ γαῖα*, the earth heaped up; i. e. a sepulchral mound.

465. "Ere that I see thee dragged away, and hear thy shriek of anguish."—Newman.

466. *οὗ παιδὸς*, gen. after verb of *reaching* or *stretching out*; here, (sc. *hands for*).

474. *κύσει*, from *κυνέω*, *kiss*. *πῆλέ*, from *πάλλω*, here, *dandle* or *toss in one's arms*.

484. *δακρ. γελάσασα*, lit., *tearfully smiling*; *smiling through her tears*.

485. i. 361.

487. *ὕπὲρ αἴσαν*, (iii. 59,) *beyond the decree of fate*.

493. *ἐγγεγάσιν*, from *ἐγγίγνομαι*. The passage from v. 407 is, as a whole, perhaps as touching and beautiful as any in the range of poetry.

496. *ἐντροπ.*, often *turning round*. Andromache never saw him again.

500. *ἐγοον*, from *γοόω* = *γοάω*.

506. *στατὸς ἵππος*, a stalled horse. *ἀκοστήσας*, only in aor. part., *well-fed* (on barley), at rack and manger. Lidd. and Scott.

507. *θείη*, poet. from *θείω*.

509. *κάρη*: Intr. 43.

510. ὁ δὲ πεποιθώς. On the anacoluthon see Jelf, 707, b.

511. βίμφα φέρει = βίμφα φέρεται. ἤθεα, the accustomed haunts. Ennius has imitated the comparison. Apud Macrobian, iv. 3.

513. ἡλέκτωρ, the beaming sun.

518. ἡθεῖ', dear, honoured; a term expressing brotherly love and respect, and used by the younger to the elder.

519. ἐνασίμων, adv. = Lat. opportunus.

521. ἐνασίμος, here, just, righteous.

523. μεθιεῖς, in a neut. signif., remiss. ἐθέλεις, sc. μάχεσθαι.

526. τὰ δ' ὑπισθεν ἄρεσ., (iv. 362,) we will arrange about these matters hereafter.

527. δῶν: Intr. 88.

528. κρητ. ἐλεύθ., the goblet of liberty; the bowl of freedom; used in making libations after deliverance from enemies.

END OF BOOK VI.

